

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วิทยานิพนธ์

ของ

รัชพร ว่องไว

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มีนาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม

วิทยานิพนธ์

ของ

รัชพร ว่องไว

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มีนาคม 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

DIGITAL LEADERSHIP OF SCHOOL ADMINISTRATORS AFFECTING TEACHERS' COMPETENCY FOR THE 21st CENTURY UNDER THE SECONDARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE NAKHON PHANOM

BY

RATCHAPHON WONGWAI

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
The Master of Education Degree in Educational Administration
at Sakon Nakhon Rajabhat University
March 2025

All Rights Reserved by Sakon Nakhon Rajabhat University

ใบรับรองวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ รัชพร ว่องไว

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการสอบ	..... กรรมการสอบและ
(รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ)	(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์) ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
..... กรรมการสอบ	..... กรรมการสอบและ
(ดร.ธีระ ภูดี) แต่งตั้งเพิ่มเติม	(ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา) กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
..... กรรมการสอบ	
(ดร.ฤทัยทรัพย์ ดอกคำ) ผู้ทรงคุณวุฒิ	

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรรับรองแล้ว

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร)

ประธานหลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)

ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เมื่อวันที่ 14 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2568

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงได้ ด้วยความกรุณาและช่วยเหลืออย่างยิ่ง จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ความกรุณาแนะนำ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างยิ่งตั้งแต่ต้นจนสำเร็จ เรียบร้อยและขอขอบพระคุณคณาจารย์ผู้สอนทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือชี้แนวทาง จนทำให้การศึกษาและงานวิจัยบรรลุตามเป้าหมายผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหล รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ ดร.พิศุทธิ์ กิติศรีวรพันธ์ นายกิติศักดิ์ โสตาภา นายอภิเชษฐ์ สุนทรส นายสินธ์ สิงห์ศรี นายเทอดไทย หอมสมบัติ นายมิตรชัย ไชยนาน และ นายวิรัล มะเจี่ยว ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญให้แนวทางการพัฒนา จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้ลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ทุกท่านที่ให้ความกรุณาตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ทำให้ได้ข้อมูลอย่างครบถ้วน ความสำเร็จและความภาคภูมิใจอันเกิดจากความสำเร็จครั้งนี้ ขอขอบพระคุณ บิดามารดา ครอบครัวของผู้วิจัยที่ส่งเสริม สนับสนุน เป็นกำลังใจสำคัญ ให้แก่ผู้วิจัย จนทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี รวมทั้งเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา รุ่น 24 ทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ขอมอบให้แด่บุพการี ครูบาอาจารย์ และผู้อุปการคุณทุกท่าน ที่ได้สร้างพื้นฐานการศึกษาและสร้างทักษะ ให้แก่ผู้วิจัยตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

รัชพร ว่องไว

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ชื่อเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษ ที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ผู้วิจัย รัชพร ว่องไว

กรรมการที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์
ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา

ปริญญา ค.ม. (การบริหารการศึกษา)

สถาบัน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ปีที่พิมพ์ 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษา เปรียบเทียบ หาความสัมพันธ์อำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางการพัฒนาของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ปีการศึกษา 2567 จำนวน 339 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา 51 คน และครูผู้สอน 288 คน โดยใช้ตารางของ Krejcie and Morgan และใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ประกอบด้วยแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าอำนาจจำแนก 0.739 – 0.888 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.941 แบบสอบถามสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 มีค่าอำนาจจำแนก 0.779 – 0.898 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.953 และแบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษ ที่ 21 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบ t – test ชนิด Independent Samples การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก
2. ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษ ที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

4. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X) กับสมรรถนะครูในศตวรรษ ที่ 21 (Y) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง (r_{XY} = 0.725**) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

6. ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า มี 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษ ที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล และการสื่อสารดิจิทัล และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ด้าน คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 54.80 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ±0.30609

7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษ ที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า มี 3 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ที่ดี ได้แก่ ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ผู้บริหารต้องมีการพัฒนาตนเอง ในด้านทักษะพื้นฐาน ของเทคโนโลยีดิจิทัล และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ด้านการสื่อสารดิจิทัลผู้บริหารต้องมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู นักเรียน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ผู้บริหารต้องช่วยเหลือ ส่งเสริม และแลกเปลี่ยนความรู้ ให้ครูได้ใช้เทคโนโลยี หรือโปรแกรมพื้นฐานได้ นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมภายในองค์กร

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำดิจิทัล ผู้บริหารสถานศึกษา สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

TITLE Digital Leadership of School Administrators Affecting Teachers' Competency in The 21St Century under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom

AUTHOR Ratchaphon Wongwai

ADVISORS Asst. Prof Dr. Watana Suwannatrai

Dr. Rapeepan Roypila

DEGREE M.Ed. (Educational Administration)

INSTITUTION Sakon Nakhon Rajabhat University

YEAR 2025

ABSTRACT

The purposes of this research were to examine, compare, and determine the relationship, identify the predictive power, as well as propose the development guidelines for digital leadership of school administrators affecting teachers' competency for the 21st century under the Secondary Educational Service Area Office Nakhon Phanom, based on the opinions of school administrators and teachers, classified by positions and school sizes. The research sample group consisted of 339 participants, including 51 school administrators and 288 teachers in the academic year 2024. The sample size was determined using the Krejcie and Morgan table and selected through stratified random sampling. The instruments for data collection were sets of 5–rating scale questionnaires, and interview forms. The questionnaires assessing digital leadership of school administrators and teachers' competency for the 21st century had the discriminative values from 0.739 to 0.888, from 0.779 to 0.898, and the reliability of 0.941 and 0.953, respectively. Statistics for data analysis comprised percentage, mean, standard deviation, t–test for Independent Samples, and One – Way ANOVA, Paired Samples t – test by Scheffe's method, Pearson's product – moment correlation coefficient, and Stepwise multiple regression analysis

The findings were as follows:

1. The digital leadership of school administrators was overall at a high level.

2. Teachers' competency in the 21st century was overall at the highest level.

3. The digital leadership of school administrators showed differences at the 0.01 level of significance regarding positions. However, no significant differences were found regarding school sizes and work experience.

4. Teachers' competency in the 21st century, as perceived by participants with different positions, school sizes, and work experiences, showed no significant differences.

5. The digital leadership of school administrators (X) and teachers' competency in the 21st century (Y) showed a positive relationship with a moderate level of correlation (r_{xy}=0.725**) at the .01 level of significance.

6. The digital leadership of school administrators could predict the teachers' competency in the 21st century, with two aspects, Digital Professional Development and Digital Communication, at the .01 level of significance. One aspect, Creating a Digital Learning Culture, reached the .05 level of significance. The said variables could jointly predict teachers' competency in the 21st century with the predictive power of 54.80 percent and the standard error of estimate of ±0.30609.

7. The guidelines for developing the digital leadership of school administrators affecting teachers' competency in the 21st century encompassed three aspects that were good predictors: Digital Professional Development, administrators must develop themselves in basic digital technology skills, and engage in continuous learning. In Digital Communication, administrators must utilize digital technology tools to communicate for mutual understanding among teachers, students, and all stakeholders. and Creating a Digital Learning Culture, administrators must assist, promote, and exchange knowledge, enabling teachers to use basic technology or programs, leading to the creation of innovations within the organizations.

Keywords: Digital Leadership, School Administrators, Teachers' Competency in the 21st Century

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	ภูมิหลัง	1
	คำถามของการวิจัย	6
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	7
	สมมติฐานของการวิจัย	8
	ความสำคัญของการวิจัย	9
	ขอบเขตของการวิจัย	9
	กรอบแนวคิดของการวิจัย	12
	นิยามศัพท์เฉพาะ	14
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
	แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	22
	ความหมายของผู้นำ	22
	ความหมายของภาวะผู้นำ	24
	ความสำคัญของภาวะผู้นำ	25
	ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	26
	ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	28
	องค์ประกอบและคุณลักษณะของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	31
	แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	68
	ความหมายของสมรรถนะ	68
	ความสำคัญของสมรรถนะ	69
	ความหมายของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	72
	องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	77
	คุณลักษณะที่จำเป็นของครูในศตวรรษที่ 21	97

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	106
	บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม	140
	ประวัติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม	140
	โครงสร้างการบริหารงาน	141
	อำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม	141
	ข้อมูลโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม	142
	ทิศทางในการพัฒนาการศึกษา	145
	ผลการดำเนินงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม	148
	นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2567	153
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	158
	งานวิจัยในประเทศ	158
	งานวิจัยต่างประเทศ	161
3	วิธีดำเนินการวิจัย	165
	ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม	166
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	166
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	171
	การเก็บรวมรวมข้อมูล	175
	การวิเคราะห์ข้อมูล	176
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	176

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษานครพนม 179
คุณสมบัติและรายชื่อของผู้เชี่ยวชาญ 179
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 181
การวิเคราะห์ข้อมูล 181

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 183
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล 183
ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล 185
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล 187
ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อ
สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษานครพนม 187
ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม 236

5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 257
ความมุ่งหมายของการวิจัย 257
สมมติฐานของการวิจัย 258
วิธีดำเนินการวิจัย 259
สรุปผลการวิจัย 262
อภิปรายผล 265
ข้อเสนอแนะ 272

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ **หน้า**

บรรณานุกรม 275

ภาคผนวก 295

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ 297

ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย 303

ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 331

ภาคผนวก ง ค่าคุณภาพเครื่องมือ 349

ภาคผนวก จ ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม .. 365

ภาคผนวก ฉ ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล 373

ภาคผนวก ช แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนวทางการพัฒนา 385

ภาคผนวก ซ ภาพประกอบการวิจัย 391

ประวัติย่อของผู้วิจัย 399

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง

ตาราง **หน้า**

1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 36

2 การกำหนดชื่อตัวแปรใหม่ที่ได้จากการสังเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา 44

3 การสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 84

4 การกำหนดชื่อตัวแปรใหม่ที่ได้จากการสังเคราะห์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 95

5 บูรณาการสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 105

6 ข้อมูลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ... 143

7 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม 167

8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 187

9 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวม 189

10 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) 190

11 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) 191

12 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) 193

13 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X4) 195

14 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) 196

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

15 ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวม 198
16 ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1) 199
17 ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2) 201
18 ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3) 203
19 ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4) 205
20 ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5) 207
21 การเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง 209
22 การเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน 210
23 การเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 211

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

24 การเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง 212
25 การเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน 214
26 การเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 215
27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม 217
28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวม (Y_t) 220
29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1) 221
30 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2) 222
31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3) 223

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่ การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4) 224

33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม ด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่าย ความร่วมมือกับชุมชน (Y_5) 225

34 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โดยรวม (Y_t) 227

35 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1) 228

36 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2) ... 230

37 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3) 231

38 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4) 232

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

39 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5) 234
40 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม 235
41 สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X5) 241
42 สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) 246
43 สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) 252
44 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม 351
45 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม 367

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง **หน้า**

46 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม 369

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ **หน้า**

1 กรอบแนวคิดของการวิจัย 13

2 สัมภาษณ์ นายเทอดไทย หอมสมบัติ ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม วันที่ 12 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567..... 393

3 สัมภาษณ์ นายมิตรชัย ไชยนาน ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพะทายพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม วันที่ 15 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567..... 393

4 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหล อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร วันที่ 16 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567..... 394

5 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร วันที่ 17 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567..... 394

6 สัมภาษณ์ นายวิรัล มะเจี่ยว ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนค้อวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม วันที่ 19 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567..... 395

7 สัมภาษณ์ นายกิติศักดิ์ โสตาภา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ และผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม วันที่ 27 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567..... 395

8 สัมภาษณ์ นายสินธ์ สิงห์ศรี ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนครพนมวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม วันที่ 27 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567..... 396

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัญชีภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบ **หน้า**

9 สัมภาษณ์ ดร.พิศุทธิ์ กิติศรีวรพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม วันที่ 28 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567 396

10 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร วันที่ 15 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2567..... 397

11 สัมภาษณ์ นายอภิเชษฐ์ สุนทรส ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามัธยมศึกษานครพนม วันที่ 19 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2567..... 397

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

พลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่หยุดยั้ง ส่งผลกระทบอย่างมากต่อวิถีชีวิต รวมถึงระบบเศรษฐกิจและสังคม ความสามารถในการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล จึงเป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาประเทศ เพื่อนำไปสู่เศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล เกิดความเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด ได้แก่ เทคโนโลยีอุปกรณ์เคลื่อนที่เพื่อการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตแบบทุกที่ทุกเวลา เทคโนโลยีการประมวลผลแบบคลาวด์ (cloud computing) เทคโนโลยีการวิเคราะห์ข้อมูลขนาดใหญ่ (big data analytics) เทคโนโลยีการเชื่อมต่อของสรรพสิ่ง (internet of things) เทคโนโลยีการพิมพ์สามมิติ (3D printing) และเทคโนโลยีความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ (cyber security) โดยมีเทคโนโลยีอื่น เช่น robotics เป็นเรื่องสำคัญในอนาคตระยะยาว (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559, หน้า 14 – 15) สถานศึกษาจึงต้องมีการวางแผนการเตรียมความพร้อมพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ต้องเปลี่ยนแปลงวิธีการของตนเองให้มีความมั่นใจและความพร้อมใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลตั้งแต่ต้น สามารถทำได้โดยอาศัยทีมงานที่มีความพร้อมและประสบการณ์การสอนในรูปแบบห้องเรียนดิจิทัล มาเป็นผู้ช่วยในช่วงแรกในการเปลี่ยนแปลงห้องเรียนสู่ดิจิทัลเอ็ดดูเคชั่น (Digital Education) นั้น นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลแล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่จำเป็นจะต้องเปลี่ยนแปลงก็คือการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมของสถานศึกษา (จิณณวัตร ปะโคทัง, 2561, หน้า 261)

การริเริ่มการเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่ไม่เพียงแต่ต้องการให้ครูและบุคลากรเปลี่ยนแปลงทัศนคติต่อเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมทางการศึกษาเท่านั้น ซึ่งก็คือการทำให้เกิดการยอมรับเทคโนโลยี นวัตกรรม หรือการเปลี่ยนแปลงในระดับบุคคล แต่ยังต้องสนับสนุน มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการนำเทคโนโลยีไปใช้

บูรณาการในการจัดการเรียนรู้อย่างเชี่ยวชาญ คือ การเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติของครูแต่ละคนจนกลายเป็นวัฒนธรรมของสถานศึกษาที่มุ่งตอบสนองความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด (สุกัญญา แช่มช้อย, 2562, หน้า 62) ซึ่งภาวะผู้นำเป็นการใช้อิทธิพลของผู้นำกับผู้ตาม โดยการโน้มน้าวใจ การสร้างค่านิยมและความเชื่อให้คล้อยตามและปฏิบัติงานให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นภายในองค์การ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ อีกทั้งภาวะผู้นำเป็นคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้นำแต่ละคนที่แสดงออกถึงพฤติกรรมในแต่ละสถานการณ์โดยใช้กระบวนการโน้มน้าว จูงใจ เพื่อให้ผู้ร่วมงานหรือผู้อื่นคล้อยตาม ซึ่งการใช้ภาวะผู้นำนั้นจะมีอิทธิพลต่อผู้ร่วมงานในทุกสถานการณ์ (ไชยา ภาวะบุตร, 2565, หน้า 25) ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีภาวะผู้นำ สามารถปรับเปลี่ยนการปฏิบัติงาน เสริมแรงให้ครูและบุคลากรร่วมกันเปลี่ยนแปลงวิธีการและบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อจัดการศึกษาให้สอดคล้องสภาพแวดล้อมในโลกที่ซับซ้อน

ภาวะผู้นำดิจิทัลเป็น ทักษะ ความสามารถ กระบวนการ วิธีการและคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นสร้างแรงจูงใจสนับสนุนการทำงานร่วมกัน ให้สามารถใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจนบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ (เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์, 2564, หน้า 228) จะเห็นได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญที่จะเป็นตัวแปรสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ จิณณวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 219) ได้เสนอองค์ประกอบการเป็นผู้นำดิจิทัลในสถานศึกษาไว้ 5 ด้าน ได้แก่ 1) ความรู้เทคโนโลยี 2) การสื่อสาร 3) การประชาสัมพันธ์ 4) การหาโอกาส และ 5) การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา และดาวรุวรรณ ถวิลการ (2564, หน้า 179 – 183) ได้ศึกษาโมเดลการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีองค์ประกอบที่สำคัญจำนวน 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การสื่อสารด้วยดิจิทัล 2) การสร้างวิถีการเรียนรู้เชิงดิจิทัล 3) การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ และ 4) การสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การรู้ดิจิทัล 3) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล 4) การสื่อสารดิจิทัล และ 5) การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล

ในสังคมปัจจุบันมีความคาดหวังกับคุณภาพครูเป็นอย่างมาก การผลิตและพัฒนาครูจึงต้องมองไปในทิศทางที่ถูกต้องเพื่อให้ครูดำรงความเป็นผู้มีจิตวิญญาณของความเป็นครูอย่างแท้จริง การเสริมสร้างสมรรถนะและศักยภาพของครูพันธุ์ใหม่จะเน้นที่การพัฒนาสมรรถนะของความเป็นครู การพัฒนาครูจะต้องพิจารณาจากบริบทสังคมที่เปลี่ยนแปลง มุ่งเน้นให้ครูมีการพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะที่สูงขึ้นเพื่อที่จะนำไปสู่การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งหวังให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และคุณภาพผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยสมรรถนะเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถของบุคคลในการนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเฉพาะตนมาประยุกต์ใช้ในงานหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ทำให้บุคคลประสบผลสำเร็จ (กิตติชัย สุธาโนบล, 2564, หน้า 89 – 99) ดังนั้น ครูต้องทำหน้าที่เป็นทั้งผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนเป็นที่ปรึกษาในการพัฒนาตนเอง เป็นต้นแบบของการดำรงชีวิต เป็นนักคิดออกแบบการเรียนรู้และการประเมินการเรียนรู้นักสร้างแรงบันดาลใจ และเป็นนักเรียนรู้โดยที่แต่ละบทบาทนั้นล้วนใช้หลักการเรียนการสอน ผนวกเทคโนโลยีที่เหมาะสมซึ่งจะช่วยให้แต่ละบทบาทของครูนั้นมีประสิทธิภาพในการทำงานและสร้างสรรค์นวัตกรรมสู่สังคมได้ (ประสาท เนืองเฉลิม, 2563, หน้า 21)

ในส่วนบทบาทของครูในศตวรรษที่ 21 ตามทัศนะของ ไพฑูรย์ สินลารัตน์ที่กล่าวเกี่ยวกับครูไทยในยุคศตวรรษที่ 21 ว่าครูควรมีคุณลักษณะสำคัญ 7 ประการ ได้แก่ 1) สร้างและบูรณาการความรู้ได้ 2) มีความคิดวิเคราะห์และสร้างสรรค์ 3) มีวิสัยทัศน์และตกผลึกทางความคิดเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้เรียน 4) ครูต้องรู้และเข้าใจเทคโนโลยีใหม่ มีทักษะใหม่ ๆ 5) มีทักษะการสอนเด็กให้เติบโตเต็มศักยภาพและสร้างผลงานใหม่ ๆ 6) ต้องเข้มแข็งในจรรยาบรรณ คุณธรรม จริยธรรม และชักชวนให้คนอื่น ๆ ทำเพื่อสังคม และ 7) มีบทบาทนำด้านการสอนและวิชาชีพ พัฒนาคุณภาพของโรงเรียนและในวิชาชีพร่วมกับผู้บริหาร บุคลากรและชุมชน (สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์, 2564, หน้า 13) ทั้งนี้ การใช้เทคโนโลยีและการสร้างให้ผู้เรียนเป็นนักคิดและนักพัฒนา ถือเป็นหัวใจหลักของครูในการส่งเสริมการเรียนรู้ นอกจากนี้ ครูยุคใหม่ที่จะก้าวสู่มาตรฐานครูอาเซียนควรมีบทบาทและพัฒนาสมรรถนะตนเองตามกรอบสมรรถนะครูเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วย ซึ่งกำหนดให้มีสมรรถนะหลักสำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านรู้และเข้าใจในสิ่งที่ตนเองสอน มีการเพิ่มพูนความรู้ในเรื่องที่สอนทั้งกว้างและลึก ความเข้าใจในกระแสนิยมทางการศึกษาและหลักสูตร และก้าวทันข้อมูลข่าวสารด้านการพัฒนาในระดับชุมชนถึงระดับ

โลก 2) ด้านการช่วยผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ รู้จักศักยภาพของผู้เรียน ใช้กลยุทธ์การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพสูงสุด และประเมินผลให้ข้อเสนอแนะด้านการเรียนรู้ของผู้เรียน 3) ด้านการมีส่วนร่วมของชุมชน ร่วมมือกับพ่อแม่และผู้ปกครอง เปิดโอกาสให้ชุมชนช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียน และสนับสนุน ยอมรับนับถือความหลากหลายของบุคคล และ 4) ด้านการพัฒนาตนเองให้เป็นครูที่ดีขึ้นทุก ๆ วัน รู้จักตนเองและผู้อื่น ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งการทำงานและชีวิตส่วนตัวและเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน มีจิตวิญญาณความเป็นครู รับผิดชอบต่อหน้าที่ตลอดจนการสร้างแรงบันดาลใจให้ครูโดยการเป็นครูที่ดี (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2562, หน้า 5) วิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ออกมาได้ทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ได้แก่ คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการความรู้ 2) การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 3) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) 4) การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 และ 5) การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน

การขับเคลื่อนการบริหารคุณภาพการศึกษาในปัจจุบัน มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ดิจิทัลของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์และพันธกิจ และการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยนไปจากเดิมที่เน้นครูเป็นศูนย์กลาง มาเป็นการจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูผู้สอนจึงเป็นกุญแจสำคัญของกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา ดังนั้นครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องพัฒนาความรู้ ทักษะความสามารถ และเจตคติ อันเป็นสิ่งที่ช่วยสร้างให้เกิดสมรรถนะของครูผู้สอน ซึ่งการที่ครูผู้สอนจะมีสมรรถนะสูงได้ จะต้องเข้ารับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเกิดความรู้ ทักษะและเจตคติที่เกิดเป็นความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ แต่ครูในปัจจุบันยังไม่สามารถปรับตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง จึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาและได้รับการกระตุ้นจากบุคคลในฝ่ายต่าง ๆ โดยเฉพาะผู้มีอำนาจที่ใกล้ชิดกับครูมากที่สุด ซึ่งก็คือผู้บริหารสถานศึกษา (จิรานุช อุบัวบล, ศุภกร ศรเพชร และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์, 2567, หน้า 239) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลให้สอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนทิศทางการศึกษา มีวิสัยทัศน์ที่ก้าวหน้า สามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงของการศึกษาโดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการตัดสินใจ

และสามารถวางแผนการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพ สามารถสื่อสารและประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้เป็นที่รู้จักผ่านโซเชียลมีเดีย สามารถกระตุ้นให้ครูผู้สอนและผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 สามารถปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมของสถานศึกษาให้เป็นวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ส่งเสริมสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 และทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องได้ตลอดชีวิต (สุชญา โกมลวานิช และสิทธิชัย สอนสุภี, 2564, หน้า 161)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีภารกิจหลักในการส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับโอกาสเข้าถึงการศึกษาได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการพัฒนาผู้บริหาร ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญมีทักษะและสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ โดยยึดนโยบายและยุทธศาสตร์การดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ และกลยุทธ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจและเป้าประสงค์ของ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จึงมีนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้กำหนดจุดเน้นของผู้เรียนโดยการส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษานำหลักสูตรฐานสมรรถนะไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่สำคัญจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ให้กับผู้เรียน นำไปสู่การมีสมรรถนะและทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำ พร้อมทั้งส่งเสริมความเป็นเลิศของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม, 2567, ออนไลน์)

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เพื่อนำผลการศึกษาไปใช้เป็นข้อมูลและเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และพัฒนาสมรรถนะครูเพื่อพัฒนาประสิทธิผลผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนอยู่ในระดับใด

2. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนอยู่ในระดับใด

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

4. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านใดบ้าง ที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

7. แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน

2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

4. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

7. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก

2. ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน

4. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน

5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก

6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความสำคัญของการวิจัย ไว้ดังนี้

1. ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

2. ได้สารสนเทศสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ในการนำไปประกอบการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

3. ผลการวิจัยเป็นสารสนเทศพื้นฐานสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เพื่อประกอบการพิจารณาให้การสนับสนุน ส่งเสริมภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาคุณภาพสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ให้ดีขึ้นต่อไป

4. ผลการวิจัยเป็นแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม และในเขตพื้นที่ใกล้เคียง

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ปีการศึกษา 2566 จำนวนทั้งสิ้น 1,782 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 130 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,652 คน จากทั้งหมด 51 โรงเรียน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ปีการศึกษา 2566 จำนวน 339 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 51 คน และครูผู้สอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จำนวน 288 คน จากทั้งหมด 51 โรงเรียน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำ 317 คน โดยอาศัยตารางกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970, pp. 607 – 610, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 37 – 43) โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 45 – 48)

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 สถานภาพการดำรงตำแหน่ง

2.1.1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา

2.1.1.2 ครูผู้สอน

2.1.2 ขนาดของโรงเรียน

2.1.2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก/ขนาดกลาง

2.1.2.2 โรงเรียนขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษ

2.1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

2.1.3.1 น้อยกว่า 10 ปี

2.1.3.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี

2.1.3.3 มากกว่า 20 ปี

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

2.2.1.1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

2.2.1.2 การรู้ดิจิทัล

2.2.1.3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

2.2.1.4 การสื่อสารดิจิทัล

2.2.1.5 การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล

2.2.2 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 มี 5 องค์ประกอบ ดังนี้

2.2.2.1 การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2.2.2.2 การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.2.2.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

2.2.2.4 การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21

2.2.2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้ มุ่งศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ดังนี้

3.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ จิณณวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 219); สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 4); ดาวรุวรรณ ถวิลการ (2564, หน้า 179 – 183); ทศพล สุวรรณราช และชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564, หน้า 164); ธวัชชัย สุกใส (2564, หน้า 13); จุฑามาศ กมล และสุภาวดี ลาภเจริญ (2565, หน้า 392); ภูรีรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 5); ไวยวิทย์ มูลทรัพย์ (2565, หน้า 6); คมสัณห์ จันสอน และอุไร สุทธิแย้ม (2566, หน้า 221 – 222); อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 10 – 11); อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 7 – 8); นารีรัตน์ ปิ่นแก้ว และสมบัติ เดชบำรุง (2567, หน้า 72); Elloitt (2017, p. 3); Sheninger (2019, p. 78) และ Chandrasekar & Mallis (2021, pp. 6 – 31) ได้สังเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 5 องค์ประกอบ ดังนี้

3.1.1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

3.1.2 การรู้ดิจิทัล

3.1.3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

3.1.4 การสื่อสารดิจิทัล

3.1.5 การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล

3.2 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องของ วิจารณ์ พานิช (2560, หน้า 64 – 66); สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5); ดารกา บุญกาญจน์ (2563, หน้า 350); ธนกฤต อั้งน้อย (2563, หน้า 52 – 55); สวรรยา ตาขำ, อนุภูมิ คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์

(2563, หน้า 84); สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25); สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 34); เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10); สร้อยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 34); จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47); กชภัทร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 100); UNESCO (2011, Online) และ Hafsah (2017, p. 53) สังเคราะห์ได้สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จำนวน 5 องค์ประกอบ ดังนี้

3.2.1 การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

3.2.2 การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

3.2.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

3.2.4 การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21

3.2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน

กรอบแนวคิดของการวิจัย

ในการวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของ จิณณวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 219); สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 4); ดาวรุวรรณ ถวิลการ (2564, หน้า 179 – 183); ทศพล สุวรรณราช และชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564, หน้า 164); ธวัชชัย สุกใส (2564, หน้า 13); จุฑามาศ กมล และสุภาวดี ลาภเจริญ (2565, หน้า 392); ภูริรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 5); ไวยวิทย์ มูลทรัพย์ (2565, หน้า 6); คมสัณห์ จันสอน และอุไร สุทธิแย้ม (2566, หน้า 221 – 222); อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 10 – 11); อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 7 – 8); นารีรัตน์ ปิ่นแก้ว และสมบัติ เดชบำรุง (2567, หน้า 72); Elloitt (2017, p. 3); Sheninger (2019, p. 78) และ Chandrasekar & Mallis (2021, pp. 6 – 31); และสังเคราะห์เอกสารทางวิชาการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของ วิจารณ์ พานิช (2560, หน้า 64 – 66) สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5); ดารกา บุญกาญจน์ (2563, หน้า 350); ธนกฤต อั้งน้อย (2563, หน้า 52 – 55); สวรรยา ตาขำ, อนุภูมิ คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์ (2563, หน้า 84); สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563,

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

หน้า 25); สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 34); เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10); สร้อยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 34); จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47); กชภัทร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 100); UNESCO (2011, Online) และ Hafsah (2017, p. 53) จึงนำมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิยามศัพท์เฉพาะไว้ ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานในสถานศึกษาทุกด้าน ส่งเสริมให้ครู และบุคลากรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและปฏิบัติงานนอกเหนือการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาตนเองและบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันทางเทคโนโลยีดิจิทัลใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์ต่อครูและบุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย จำแนกเป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1.1 การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่มีความสามารถในการกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาและศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา มีกลยุทธ์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน เข้าใจกลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมาย เป็นการเพิ่มโอกาสในการแข่งขันขององค์กรด้วยนวัตกรรมดิจิทัล และช่วยให้สถานศึกษามีเป้าหมายการดำเนินงานที่มีทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน และมีความสามารถในการวางแผนการใช้เทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้บริหารจัดการภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบได้ และสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานด้วยระบบดิจิทัล

1.2 การรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความเข้าใจบริบทและประเมินสื่อดิจิทัล เพื่อให้ตัดสินใจเกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจและสิ่งที่ค้นพบในโลกออนไลน์ มีความสามารถในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสารและการปฏิบัติงานร่วมกัน มีความชำนาญทางเทคนิคที่จำเป็นในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต มีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมทั้งด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ด้านข้อมูลและการสื่อสาร และด้านการคิดและการแก้ไขปัญหา ประยุกต์ใช้งานในปัจจุบันและการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตระหนักในด้าน

จริยธรรมและมารยาทบนอินเทอร์เน็ต รู้จักพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูล เลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับงาน มีการสร้างสารสนเทศและความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานกับสารสนเทศที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบและแหล่งข้อมูลที่หลากหลายและสามารถใช้สื่อดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์ และพร้อมรับมือกับความเสี่ยง

1.3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการสร้างชุมชนเครือข่ายความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความรู้ของเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมในการทำงานและสร้างบรรยากาศของสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในสถานศึกษา เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีการสร้างแรงบันดาลใจ ตลอดจนกระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ช่วยเหลือในการทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรโดยให้ครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร

1.4 การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่ และด้านอื่น ๆ รวมถึงการตัดสินใจในการบริหารงานและใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานของสถานศึกษา เผยแพร่และแบ่งปันความรู้ได้อย่างทั่วถึง ตลอดจนสามารถสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีการจัดเก็บและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้

1.5 การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีการพัฒนาวิชาชีพของตนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และส่งเสริมและพัฒนาครู โดยจัดการฝึกอบรมทักษะดิจิทัล เพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิผล พัฒนาการปฏิบัติงานของครูโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำ

สื่อการเรียนการสอนและเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ เสริมสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูและบุคลากรในการเรียนรู้และปฏิบัติงาน อีกทั้งยังปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

ในการวิจัยครั้งนี้ วัดภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาได้จากแบบสอบถามชนิดมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likent'5 Rating Scale) จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะของครู ที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความรู้ ทักษะในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารจัดการชั้นเรียน การวัดและประเมินผล ภาษาเพื่อการสื่อสาร จิตวิทยาการเรียนรู้ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวิจัยในชั้นเรียน และคุณลักษณะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ เป็นผู้รู้ทางด้านเทคโนโลยี รู้และเข้าใจในสิ่งที่สอน ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ต้องคิดให้กว้างออกไปในมุมมองของโลก สามารถพัฒนาความเข้าใจเชิงวัฒนธรรมและความหลากหลาย มีความสัมพันธ์ชุมชน และสร้างความร่วมมือและเครือข่ายนอกห้องเรียน จำแนกเป็น 5 องค์ประกอบ ได้แก่

2.1 การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การวิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนาหลักสูตรในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยจัดทำหลักสูตรจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กำหนดจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคมและผู้เรียน มีการจัดการเรียนรู้พื้นฐานการเรียนรู้สาระวิชาหลักให้ความสำคัญกับทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการคำนวณ วางแผนใช้หลักสูตร การนิเทศ กำกับติดตามและประเมินการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา มุ่งเน้นทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ มีการบูรณาการความรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 โดยการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจในศาสตร์สาขาต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ บูรณาการนวัตกรรมการเรียนการสอนและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และมีการนำผลการประเมินหลักสูตรมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อนำผลไปพัฒนาคุณภาพของครูและผู้เรียน

2.2 การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 หมายถึง การจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จัดทำข้อมูลสารสนเทศประจำชั้นเรียน จัดกิจกรรมเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โดยการค้นคว้าอย่างอิสระ ครูรัก เมตตา และเป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อศิษย์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของยุคศตวรรษที่ 21 โดยเน้น รู้จักคิด รักการเรียน มีจิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดี มีจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ไขปัญหา และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งผลไปถึงความสามารถในการอ่าน การเขียน และการคำนวณ มุ่งเน้นพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะในการเรียนรู้ และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศการสื่อสาร มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถสร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุน และดำเนินการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

2.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) หมายถึง ความสามารถของครูในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ประโยชน์ เอื้อต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยการกำหนดรูปแบบ การออกแบบการจัดการเรียนการสอน นำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้ มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นข้อความ ภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว และวีดิทัศน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู สร้างห้องเรียนออนไลน์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อิสระของผู้เรียน ให้ความรู้แก่ผู้เรียนในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม มีการดำเนินการในการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน รวมทั้งใช้เทคโนโลยีในการกำกับ ติดตามประเมินผล มีการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อช่วยให้การศึกษาน่าตื่นเต้น น่าสนใจ สามารถใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน และนำเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บข้อมูลงานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 หมายถึง การตระหนักรู้และความพยายามของครูในการพัฒนาตนเองให้เป็นครูมืออาชีพก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยการที่ครูมีการสำรวจตนเอง วางแผนการ

พัฒนาตนเอง ดำเนินการพัฒนาตนเอง และประเมินผลการพัฒนาตนเอง มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้นทั้งด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนแนวคิดใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับงาน มีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นผู้เรียนรู้ตลอดเวลาและตลอดชีวิต โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอย่างสม่ำเสมอ นำความรู้ความสามารถ ทักษะที่ได้จากการพัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน พัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่ดีขึ้น สร้างคุณลักษณะที่มีประโยชน์ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และพัฒนาตนเองให้มีความเจริญงอกงามก้าวหน้าในอาชีพครูอย่างต่อเนื่องจนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้

2.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน หมายถึง การทำงานร่วมกันเป็นคณะทั้งในโรงเรียนและกับบุคคลในชุมชนเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาสถานศึกษา โดยการที่ครูนำจุดดี จุดด้อย ความรู้และความสามารถที่แตกต่างกัน ร่วมกันแก้ปัญหา เพื่อให้งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายและก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งส่วนตนและส่วนรวม มีการรวบรวมความสามารถและทักษะของบุคคลในด้านที่แตกต่างกันและนำความคิดที่สร้างสรรค์ของแต่ละบุคคลมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การ มุ่งจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน รับฟังข้อเสนอแนะหรือความคิดใหม่ ๆ ประสานงานกันอยู่เสมอในทุก ๆ ด้าน ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน เปิดโอกาสให้ชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนคุณภาพของการศึกษา มีความร่วมมือ ความเข้าใจความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนหรือท้องถิ่นในพื้นที่บริการของสถานศึกษา และมีการแลกเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนหรือวิธีการทำงานกับผู้อื่น

ในการวิจัยครั้งนี้ วัดสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ได้จากแบบสอบถามชนิดมาตรส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ของลิเคิร์ท (Likent'5 Rating Scale) จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

3.1 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ข้าราชการครู ที่ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือรองผู้อำนวยการสถานศึกษาในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ปีการศึกษา 2566

3.2 ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครู ที่ปฏิบัติหน้าที่หลักด้านการจัดการเรียนการสอนและได้รับการแต่งตั้งหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ปีการศึกษา 2566

4. ขนาดของโรงเรียน หมายถึง ลักษณะโรงเรียนโดยจำแนกตามจำนวนนักเรียนที่จัดการเรียนการสอนในระดับชั้นมัธยมศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ปีการศึกษา 2566 จำแนกเป็น 2 ขนาด ดังนี้

4.1 โรงเรียนขนาดเล็ก / ขนาดกลาง หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนไม่เกิน 719 คน

4.2 โรงเรียนขนาดใหญ่ / ใหญ่พิเศษ หมายถึง โรงเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 720 คนขึ้นไป

5. ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน หมายถึง ช่วงเวลาปฏิบัติงานที่อยู่ในช่วงผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาหรือรักษาราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา รองผู้อำนวยการสถานศึกษาและครูผู้สอน จนถึงเวลาปัจจุบัน แบ่งเป็น

5.1 น้อยกว่า 10 ปี หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาไม่เกิน 10 ปี

5.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาตั้งแต่ 10 ถึง 20 ปี

5.3 มากกว่า 20 ปี หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษามากกว่า 20 ปี ขึ้นไป

6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาในสังกัดสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่กำกับ ดูแล และรับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในพื้นที่จังหวัด

นครพนม จำนวน 51 โรงเรียน ซึ่งมีพื้นที่เครือข่ายความร่วมมือในการบริหารและใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างโรงเรียน 8 สหวิทยาเขต ได้แก่ 1) ศรีโคตรนคร 2) พระธาตุมหาชัย 3) พระธาตุพนม เรณูนคร 4) นาแก วังยาง 5) สายน้ำโขง 6) สงคราม ยามอูน 7) พระธาตุประสิทธิ์ 8) ภูลังกา

7. แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม หมายถึง วิธีการหรือขั้นตอนที่เหมาะสมในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โดยผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ค่าอำนาจพยากรณ์โดยรวมของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ไปสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอวิธีการหรือขั้นตอนการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับผู้นำและภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
    1.1 ความหมายของผู้นำ
    1.2 ความหมายของภาวะผู้นำ
    1.3 ความสำคัญของภาวะผู้นำ
    1.4 ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
    1.5 ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
    1.6 องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
2. แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21
    2.1 ความหมายของสมรรถนะ
    2.2 ความสำคัญของสมรรถนะ
    2.3 ความหมายของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21
    2.4 องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21
    2.5 คุณลักษณะที่จำเป็นของครูในศตวรรษที่ 21
    2.6 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21
3. บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม
    3.1 ประวัติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม
    3.2 โครงสร้างการบริหารงาน
    3.3 อำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม
    3.4 ข้อมูลโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม
    3.5 ทิศทางในการพัฒนาการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.6 ผลการดำเนินงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

3.7 นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.1.1 งานวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

4.1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

4.2.1 งานวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

4.2.2 งานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

แนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

1. ความหมายของผู้นำ

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้ให้ความหมายของผู้นำไว้ ดังนี้

สกุลกานต์ โกสิลา (2561, หน้า 10) ได้กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่ถูกคัดเลือกที่ถูกแต่งตั้ง หรือบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม เนื่องจากเป็นบุคคลที่มีความรู้และความสามารถมีทั้งศาสตร์และศิลป์ในการเป็นผู้นำสมาชิกในกลุ่มให้ปฏิบัติงานต่าง ๆ ในสถานศึกษา โดยที่มีความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจ และจูงใจให้สมาชิกปฏิบัติงานร่วมมือกันอย่างเต็มความสามารถเต็มใจ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้ตั้งเอาไว้ในองค์กร

กัญจนวลัย นนทแกว แฟรรี่ (2563, หน้า 64 – 65) ได้กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง ผู้ที่มีคุณสมบัติและแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสม เพื่อลดความตึงเครียดและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน และสามารถสร้างสรรค์ เปลี่ยนแปลงชีวิตความเป็นอยู่ให้ดีขึ้น ซึ่งประกอบด้วย 1) การบริหารตนเองให้เป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ 2) การบริหารคน และ 3) การบริหารงาน

สรายุทธ สิมมาจันทร์ (2563, หน้า 21) ได้กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง บุคคลที่มีศิลปะและความสามารถ เป็นบุคคลที่เป็นที่ยอมรับ คอยชี้นำ จูงใจ เพื่อนร่วมงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

กระตือรือร้น เป็นศูนย์กลาง มุ่งมั่นในการทำงานเพื่อสังคม เน้นการสร้างพฤติกรรมการทำงาน ชี้นำกลุ่มเพื่อให้การปฏิบัติภารกิจต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จ

ไชยา ภาวะบุตร (2565, หน้า 23) ได้กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง ผู้ที่เป็นหลักสำคัญให้กับองค์การ มีความรู้ในเรื่องงานองค์การเป็นอย่างดี สามารถให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมงานได้ มีความรับผิดชอบต่อประสิทธิผลขององค์การ อุทิศตน และมุ่งมั่นเพื่ออนาคตและความสำเร็จในอนาคตขององค์การ ได้รับความเชื่อถือ และเชื่อฟังจากเพื่อนร่วมงานในการจัดกิจกรรม และในการสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มหรือในองค์การ เต็มใจรับฟัง รวมทั้งพูดคุยกับเสียงเรียกร้องที่สร้างสรรค์ และให้เป็นที่รับทราบกันทั้งองค์การ มีจิตใจเปิดกว้าง และมีวิสัยทัศน์แสวงหาโอกาสนวัตกรรม และความเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

Stodd (2014, p. 19) ได้กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่เชื่อมช่องว่างระหว่างองค์กรที่เป็นทางการและกึ่งทางการให้มีปฏิสัมพันธ์กับสังคมที่เกี่ยวข้อง จัดเป็นรูปแบบของผู้นำที่สำคัญในยุคนี้ที่องค์การต้องประสบกับการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้การบริหารงานจำเป็นต้องมีความคล่องตัว รับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น

Woodward, & DeMille (2015, Online) ได้กล่าวว่า ผู้นำ หมายถึง ผู้ที่อุทิศชีวิต และทุ่มเทกำลังความสามารถอย่างเต็มที่เพื่อการพัฒนาสังคมโดยไม่คำนึงถึงสถานะทางสังคม ความมั่งคั่งหรือสิทธิผู้นำในยุคนี้เป็นผู้ให้ และนำความปรารถนาดีต่อผู้อื่น สร้างความงดงามแก่โลก ยกระดับวิสัยทัศน์ให้กว้างไกล และความเป็นไปได้ที่เหมาะสม เพื่อมนุษยชาติ และสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตให้กล้าแกร่งยิ่งขึ้น ปกป้องสิทธิเสรีภาพ รักษาสันติภาพ และนำมาซึ่งความเจริญรุ่งเรืองเท่าที่เป็นไปได้

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ผู้นำ หมายถึง ผู้ที่เป็นหลักสำคัญให้กับองค์การมีความรู้ในเรื่องงานองค์การเป็นอย่างดี มีความสามารถมีทั้งศาสตร์และศิลป์ในการเป็นผู้นำสมาชิก ทุ่มเทกำลังความสามารถอย่างเต็มที่ สามารถให้คำแนะนำแก่เพื่อนร่วมงานได้ มีความรับผิดชอบต่อประสิทธิผลขององค์การ อุทิศตน และมุ่งมั่นเพื่ออนาคตและความสำเร็จในอนาคตขององค์การ เป็นที่รับทราบกันทั้งองค์การ ได้รับความเชื่อถือ และเชื่อฟัง จากเพื่อนร่วมงานในการจัดกิจกรรม คอยชี้นำ จูงใจเพื่อนร่วมงาน กระตือรือร้น อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน สร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มหรือในองค์การ เต็มใจรับฟัง รวมทั้งพูดคุยกับเสียงเรียกร้องที่สร้างสรรค์ มีจิตใจเปิดกว้าง

และมีวิสัยทัศน์แสวงหาโอกาสนวัตกรรม และมีความคล่องตัว พร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

2. ความหมายของภาวะผู้นำ

มีนักวิชาการศึกษาและนักวิจัย ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ ดังนี้

มัทนา วังถนอมศักดิ์ (2561, หน้า 3) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการภายในกลุ่ม ซึ่งต้องอาศัยอิทธิพลในการสร้างความเปลี่ยนแปลง สามารถชี้นำ กระตุ้นโน้มน้าว สร้างแรงจูงใจให้บุคคลที่เป็นผู้ตามเกิดการยอมรับเชื่อถือและปฏิบัติตาม เพื่อนำไปสู่การทำงานที่บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้

นิศาชล บำรุงภักดี (2563, หน้า 19) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การใช้อำนาจต่อบุคคลอื่นในการสร้างสรรค์หรือสร้างศรัทธา ความสามัคคี ความร่วมมือร่วมใจให้เกิดขึ้นในระหว่างผู้นำและผู้ตาม เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปในทิศทางที่ผู้นำต้องการอันเป็นวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร

สรายุทธ สิมมาจันทร์ (2563, หน้า 23) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถของผู้นำ ในการใช้ศิลปะ แรงจูงใจ อำนาจหน้าที่บังคับบัญชา เพื่อให้บุคคลหรือกลุ่มงาน ดำเนินงานตามหน้าที่ที่รับผิดชอบ โดยใช้กระบวนการสื่อสารให้ผู้อื่นร่วมมือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ตั้งไว้

ธีระนันต์ โมธรรม (2564, หน้า 26) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การกระทำหรือพฤติกรรมของผู้นำที่กำหนดขึ้นเพื่อนำผู้ใต้บังคับบัญชาและสร้างอิทธิพลในการจูงใจ ปฏิสัมพันธ์ให้ทุกคนในองค์การเข้าใจ อันที่จะทำให้กิจกรรมขององค์การดำเนินไปสู่เป้าหมายและประสบผลสำเร็จ

ไชยา ภาวะบุตร (2565, หน้า 25) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ภาวะผู้นำเป็นการใช้อิทธิพลของผู้นำกับผู้ตาม โดยการโน้มน้าวใจ การสร้างค่านิยมและความเชื่อให้คล้อยตามและปฏิบัติงานให้ได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ตลอดจนการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นภายในองค์การ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ

พิชญ์พิมล สุนทะวงศ์ (2565, หน้า 10) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ศิลปะหรือกระบวนของบุคคลคนหนึ่งที่สามารถโน้มน้าวกระตุ้นหรือใช้อิทธิพลจูงใจผู้ร่วมงานมาประสานกัน เพื่อให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ด้วยความเต็มใจ เพื่อการบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยได้รับการยอมรับและยกย่องจากผู้ร่วมงาน

Yukl, & Mahsud (2010, p. 1) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ผู้นำที่ปรับตัวได้ไม่เพียงแต่ทำการเปลี่ยนแปลงเท่านั้น แต่ต้องตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงภายนอกที่อาจเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ สิ่งแวดล้อม และพิจารณาเส้นทางที่ดีที่สุดที่จะส่งผลดีต่อองค์กร และภาวะผู้นำที่ยืดหยุ่นและปรับตัวได้เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วยวิธีที่เหมาะสมเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไป

Yukl, G. A. (2010, p. 5) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการสร้างอิทธิพล จูงใจและกระตุ้นให้บุคคลอื่นปฏิบัติงานให้องค์กรประสบผลสำเร็จ

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่ทำให้บุคคลมีความสามารถในการใช้ศิลปะ ชี้นำ กระตุ้น โน้มน้าว สร้างแรงจูงใจให้บุคคลที่เป็นผู้ตามเกิดการยอมรับเชื่อถือและปฏิบัติตาม โดยใช้กระบวนการสื่อสารให้ผู้อื่นร่วมมือเพื่อให้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ด้วยความเต็มใจ ตระหนักถึงการเปลี่ยนแปลงภายนอกที่อาจเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ ยืดหยุ่นและปรับตัวได้เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้วยวิธีที่เหมาะสมเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนไป ซึ่งนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การที่ตั้งไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความสำคัญของภาวะผู้นำ

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึง ความสำคัญของภาวะผู้นำไว้ ดังนี้

ธีรศักดิ์ อุปรมัย อุปไมยอธิชัย และสุชาติ บางวิเศษ (2563, หน้า 60 – 64) ได้กล่าวว่า ความเป็นผู้นำมีความสำคัญต่อการขับเคลื่อนองค์การไปสู่ความสำเร็จ และด้วยเหตุนี้องค์การทุกประเภทไม่ว่าจะเป็นองค์การภาครัฐหรือเอกชน องค์การที่แสวงหาผลกำไรหรือไม่แสวงหาผลกำไรจึงต้องการได้มาหรือพัฒนาบุคลากรของตนให้เป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2564, หน้า 42) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำที่มีในองค์การที่มีทั้งในผู้นำและผู้ตามขององค์กรนั้นสามารถนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จทั้งในองค์กรของตนเองและองค์กรอื่น จนขยายสู่องค์การระดับประเทศ ซึ่งต้องอาศัยการมีภาวะผู้นำทั้งสิ้น

ไชยา ภาวะบุตร (2565, หน้า 25) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้นำแต่ละคนที่แสดงออกถึงพฤติกรรมในแต่ละสถานการณ์โดยใช้

กระบวนการโน้มน้าว จูงใจ เพื่อให้ผู้ร่วมงานหรือผู้อื่นคล้อยตาม ซึ่งการใช้ภาวะผู้นำนั้นจะมีอิทธิพลต่อผู้ร่วมงานในทุกสถานการณ์

ภูรีรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 18) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารงานของผู้บริหารทางการศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการบริหารองค์การยุคของการแข่งขันจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีคุณลักษณะมีความสามารถ เป็นผู้ริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นผู้นำทางการเปลี่ยนแปลง เป็นผู้มุ่งพัฒนาบุคลากรและพัฒนาตนเองเพื่อให้องค์การบรรลุเป้าหมาย

พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 26) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญต่อทุกคนในองค์การ เพราะการขับเคลื่อนกลไกการทำงานในทุกสถานการณ์มาจากภาวะผู้นำ ดังนั้น ภาวะผู้นำจึงเป็นคุณสมบัติส่วนบุคคลของผู้นำที่แสดงออกถึงพฤติกรรมในแต่ละสถานการณ์โดยใช้กระบวนการโน้มน้าว จูงใจเพื่อให้เพื่อนร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาคล้อยตามได้ในทุกสถานการณ์

Razik & Swanson (2001, p. 317) ได้กล่าวถึง ภาวะผู้นำเป็นการคิดอุบายวิธีที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและผู้นำจะทำเสมือนกับผู้ควบคุมการเปลี่ยนแปลง

Daft (2005, p. 5) ได้กล่าวถึง ภาวะผู้นำเป็นความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลระหว่างผู้นำและผู้ตามซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญอย่างมากต่อการขับเคลื่อนองค์การไปสู่ความสำเร็จ ช่วยให้เพื่อนร่วมงานหรือผู้ใต้บังคับบัญชาคล้อยตามได้ในทุกสถานการณ์ ช่วยให้เป็นผู้มีความสามารถริเริ่มสร้างสรรค์ เป็นผู้นำทางการเปลี่ยนแปลง เป็นผู้มุ่งพัฒนาบุคลากรและพัฒนาตนเองนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จทั้งในองค์กรของตนเองและองค์กรอื่น จนขยายสู่องค์การระดับประเทศ

4. ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษาหลายท่าน ได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ ดังนี้

สุกัญญา แช่มช้อย (2561, หน้า 216 – 224) กล่าวถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลหมายถึง การนำของผู้บริหารองค์กรในยุคดิจิทัลที่มีพฤติกรรมสามารถนำองค์กรโดยใช้

เทคโนโลยีหรือนวัตกรรมดิจิทัลเพื่อเป็นกลไกสำคัญที่จะขับเคลื่อนผลลัพธ์ของสถานศึกษา ทำให้การบริหารงานเป็นไปอย่างมีระบบส่งผลให้งานเกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

พิชญาพงศ์ พันธ์จันทร์ (2563, หน้า 9) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง กระบวนการใช้อิทธิผลที่ช่วยให้ปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ สำเร็จตามเป้าหมายขององค์การในการดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายนั้น ผู้บริหารจะต้องมีการปฏิรูปตนเองและพัฒนาตนเองให้ก้าวทันเทคโนโลยี มีการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อพัฒนาเป็นผู้บริหารมีภาวะผู้นำที่แท้จริง เพื่อให้สมาชิกในองค์การต้องให้ความไว้วางใจและเชื่อมั่นในภาวะผู้นำ รวมถึงการสื่อความหมายที่มีประสิทธิผล

สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 47) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมและความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารเพื่อแสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำ สามารถใช้สื่อดิจิทัลในการส่งเสริมการจัดการเรียนรู้และใช้บริหารงานภายในโรงเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

จิราภรณ์ ปกรณ์ (2564, หน้า 31) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง ความสามารถและทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในการแสดงออกแบบมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล ในการสนับสนุนทรัพยากร ส่งเสริมการทำงานที่จะทำให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา รวมมือกันทำงาน โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาบูรณาการในการจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับบริบททางการศึกษา

อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 34) ได้กล่าวว่า ผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง ลักษณะของผู้บริหารที่ต้องสามารถใช้เทคโนโลยี สามารถเรียนรู้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง และนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการบริหารองค์การให้เจริญรุ่งเรืองเท่าที่เป็นไปได้ สามารถเป็นแบบอย่างและแรงผลักดันให้คนในองค์การพัฒนาตนเองให้สามารถมีทักษะรู้เท่าทันเทคโนโลยีและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 26) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ ใช้ในการบริหารงานในสถานศึกษาทุกด้าน สร้างและพัฒนาวิสัยทัศน์การใช้เทคโนโลยีและเผยแพร่วิสัยทัศน์อย่างกว้างขวาง วางแผนกำกับ การใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลเชิงระบบให้บรรลุตามวิสัยทัศน์ ส่งเสริมวัฒนธรรมและสนับสนุนนโยบายการพัฒนานวัตกรรมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างต่อเนื่องให้แก่ครู

และบุคลากรในการปฏิบัติงานและการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่องค์กรผู้เรียน ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่าย

พิชญ์พิมล สุนทะวงศ์ (2565, หน้า 31) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง กระบวนการหรือความสามารถ หรือพฤติกรรมที่ผู้บริหารโรงเรียนใช้อิทธิพลและอำนาจที่มีกระตุ้นให้บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้นและเต็มใจ โดยผู้นำมีวิสัยทัศน์ มีความรู้ ความสามารถในการนำกระบวนการทางดิจิทัลมาใช้อย่างเหมาะสม นำทางพฤติกรรมของบุคคลมุ่งไปสู่การบรรลุเป้าหมายของคุณพร้อมจะผลักดันและสนับสนุนการเปลี่ยนการจัดการศึกษาและการทำงานภายในโรงเรียนได้อย่างสอดคล้องกับสภาพบริบท อันจะส่งผลให้การดำเนิน บรรลุเป้าประสงค์

พิมพิลา อำนาจ (2566, หน้า 29 – 30) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการกำหนดทิศทางอย่างมีขั้นตอนเป็นระเบียบแบบแผนในการติดตามดูแลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรนำนวัตกรรมทางเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพและเป็นแบบอย่างในการพัฒนาวิชาชีพด้านเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมความร่วมมือกับครู ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการมีวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล มีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานในสถานศึกษาทุกด้าน ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และปฏิบัติงานนอกเหนือการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พัฒนาตนเองและบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกันทางเทคโนโลยีดิจิทัล ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสื่อสารหรือประชาสัมพันธ์ต่อครูและบุคลากร นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย

5. ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้กล่าวถึง ความสำคัญของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ ดังนี้

จิณณวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 257) ได้กล่าวว่า ยุคดิจิทัลเป็นยุคนาโนเทคโนโลยีของโลกสมัยใหม่ที่เต็มไปด้วยความเร็วของการเปลี่ยนแปลง การมุ่งไปสู่การพัฒนาศักยภาพ คุณภาพ และประสิทธิภาพสูงสุดของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดการยอมรับในองค์กร ความท้าทายของผู้นำในยุคศตวรรษที่ 21 จึงให้ความสำคัญกับการบริหารการเปลี่ยนแปลงที่สามารถนำพาองค์กรให้บรรลุเป้าประสงค์ พบกับความสำเร็จตามเป้าหมายหรือวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ สถาบันทางการศึกษาต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันเช่นเดียวกับองค์กรอื่น ๆ ทำอย่างไรที่จะให้สถาบันการศึกษาสามารถคงความมีคุณค่า มีคุณภาพ เพิ่มสมรรถนะในการพัฒนาคน ให้มีขีดความสามารถในการพึ่งพาตนเอง และเกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน การสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ของสถานศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในยุคดิจิทัล ที่สามารถเก็บข้อมูลและนำข้อมูลมาใช้ได้อย่างไม่จำกัด ผู้นำในยุคนี้ต้องมีความสามารถในการนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับองค์กรตั้งแต่การปฏิบัติการ วันต่อวัน (Day – to – Day Operation) ไปจนถึงการวางกลยุทธ์ กำหนดวิสัยทัศน์ ต้องมีความเข้าใจในเทคโนโลยีและกลยุทธ์ ที่สนับสนุนเป้าหมายขององค์กรทั้งระยะสั้นและระยะยาว ที่ต้องการการตัดสินใจที่รวดเร็วและทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ชีวิน อ่อนลออ, สุชาติ บางวิเศษ, กานนท์ แสนเภา และสวิตา อ่อนละออ (2563, หน้า 113) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง เป็นความรับผิดชอบของผู้นำที่มีภาวะผู้นำ และเป็นที่ต้องการของสังคมในยุคปัจจุบัน มีความจำเป็นที่จะต้องกระตุ้น และเอื้ออำนวยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลง อยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของคน และการปฏิบัติงานไปในทางที่ดีขึ้น และผู้นำจะต้องสามารถเปลี่ยนแปลงความต้องการที่ตอบสนองและแนวทางให้องค์การประสบความสำเร็จ เจริญรุ่งเรืองไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม

ดาวรุ่งวรรณ ถวิลการ (2564, หน้า 137) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเนื่องจากเป็นกระบวนการหรือพฤติกรรมของผู้บริหารที่มีความตระหนักถึงความรู้ (Understand) ประเมิน (Evaluate) การจัดการ (Manage) และใช้ (Use) สารสนเทศอย่างมีวิจารณญาณ มีความสามารถประเมินและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเหมาะสมซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลให้ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงที่ก้าวล้ำทางดิจิทัล

พิชญ์พิมล สุนทะวงศ์ (2565, หน้า 32 – 33) ได้กล่าวว่า เป็นการเปลี่ยนแปลงความรับผิดชอบของผู้นำที่มีภาวะผู้นำ และเป็นที่ต้องการของสังคมในยุคปัจจุบันมีความจำเป็นที่จะต้องกระตุ้น และเอื้ออำนวยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของคนและการปฏิบัติงานไปในทางที่ดีขึ้น และผู้นำจะต้องสามารถเปลี่ยนแปลงความต้องการที่ตอบสนองและแนวทางให้องค์การประสบความสำเร็จพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้นกว่าเดิม

ภูรีรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 20) ได้กล่าวว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของสถานศึกษา เนื่องจากสภาพแวดล้อมภายนอก (External Environment) ในปัจจุบันได้เข้ามามีผลกระทบต่อการบริหารสถานศึกษาอย่างมากมาย โดยเฉพาะเทคโนโลยีดิจิทัลที่เป็นปัจจัยเอื้อและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมของสถานศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องอาศัยภาวะผู้นำและความสามารถทางดิจิทัลในการเข้าใจบริบทที่เปลี่ยนแปลงนี้อย่างลึกซึ้งและบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในห้องเรียนและโรงเรียนให้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

Gardner (2006; อ้างถึงใน สุกัญญา แช่มช้อย, 2561, หน้า 125) ได้กล่าวถึง เหตุผลที่ต้องมีการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาใหม่ยุคดิจิทัล ก็คือการจัดการศึกษาในปัจจุบันไม่ได้ผลจริง ๆ และเงื่อนไขในโลก ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปแล้ว แต่การศึกษาในระบบที่ใช้อยู่นั้นยังคงเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับโลกในอดีตมากกว่าการเตรียมความพร้อมสำหรับโลกในอนาคตที่เป็นไปได้ผู้เรียนที่ประสบผลสำเร็จจะต้องคิดได้อย่างสร้างสรรค์และอย่างอิสระ สามารถประยุกต์กลยุทธ์ของการเรียนรู้ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่ได้ และการที่จะยืนหยัดอยู่ในโลกอนาคตได้อย่างมีความสุขทั้งในการดำเนินชีวิตและหน้าที่การงานจะต้องมีการปรับตัวเองให้รู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมีความสอดคล้องกับผู้นำหรือผู้บริหารในยุคการเปลี่ยนแปลงของโลกในอนาคต ภาวะผู้นำต้องมีคุณลักษณะที่สำคัญ และความจำเป็นในศตวรรษนี้ ประกอบด้วย ความเชี่ยวชาญ (disciplined mind) การสังเคราะห์ (synthesizing mind) การสร้างสรรค์ (creative mind) ความเคารพ (respectful mind) และจริยธรรม (ethical mind)

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสำคัญต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเป็นอย่างมาก

เพื่อให้สถานศึกษาก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัล เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการที่สถานศึกษา ทำให้สถานศึกษามีการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเอื้อต่อการใช้เทคโนโลยีของครูและบุคลากรในการปฏิบัติการสอนและดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6. องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

มีนักวิชาการศึกษาและนักวิจัย ได้กล่าวถึงองค์ประกอบและคุณลักษณะของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาไว้ ดังนี้

จิณณวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 219) ได้เสนอองค์ประกอบการเป็นผู้นำดิจิทัลในสถานศึกษา ไว้ดังนี้

1. ความรู้เทคโนโลยี
2. การสื่อสาร
3. การประชาสัมพันธ์
4. การหาโอกาส
5. การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา

สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 4) ได้ทำการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล ประกอบด้วย

1. การสื่อสารดิจิทัล
2. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
3. การรู้ดิจิทัล

ดาวรุวรรณ ถวิลการ (2564, หน้า 179 – 183) ได้ศึกษาโมเดลการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา มีองค์ประกอบที่สำคัญจำนวน 4 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การสื่อสารด้วยดิจิทัล
2. การสร้างวิถีการเรียนรู้เชิงดิจิทัล
3. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ
4. การสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ทศพล สุวรรณราช (2564, หน้า 164) ได้ทำการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรี พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย

1. การมีวิสัยทัศน์และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
2. การประเมินความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรในองค์กร
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลในองค์กร
4. การนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการศึกษา
5. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการประเมินผลเพื่อพัฒนางานทั้งระบบ

ธวัชชัย สุกใส (2564, หน้า 13) ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนาความเป็นผู้นำทางดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเติมเต็มนโยบายประเทศไทย 4.0 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล ประกอบด้วย

1. วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ
2. การใช้ดิจิทัล
3. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ
4. การสนับสนุนและการจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล
5. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล
6. จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

จุฑามาศ กมล และสุภาวดี ลาภเจริญ (2565, หน้า 392) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัล ประกอบด้วย

1. การสื่อสารดิจิทัล
2. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
3. การรู้ดิจิทัล
4. การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล

ไวยวิทย์ มูลทรัพย์ (2565, หน้า 6) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์ พบว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นาดิจิทัลมี 3 องค์ประกอบดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. การรู้และใช้ดิจิทัล
3. การสื่อสารและจริยธรรมดิจิทัล

ภูรีรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 5) ได้ทำการศึกษาเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุตรดิตถ์ พบว่า องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. การรู้ดิจิทัล
2. การสื่อสารด้วยดิจิทัล
3. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
4. การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล
5. การพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัล

คมสัณห์ จันสอน และอุไร สุทธิแย้ม (2566, หน้า 221 – 222) ได้ทำการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 พบว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วย

1. การรู้ดิจิทัล
2. วิสัยทัศน์ดิจิทัล
3. วัฒนธรรมดิจิทัล
4. การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล

อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 10 – 11) ได้ทำการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ภาวะผู้นำดิจิทัลประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล
2. การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล
3. การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล
4. การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล
5. จรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

6. การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล

อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 7 – 8) ได้ทำการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล
2. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน
3. การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุน การบริหาร และการปฏิบัติการดำเนินงาน
4. การมีความเชี่ยวชาญ และความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล
5. การสร้างจริยธรรม วัฒนธรรมการเรียนรู้และการเป็นพลเมืองดิจิทัล

นารีรัตน์ ปิ่นแก้ว และสมบัติ เดชบำรุง (2567, หน้า 72) ได้ทำการศึกษา เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาประกอบด้วย

1. การสื่อสารดิจิทัล
2. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
3. การรู้ดิจิทัล

Elloitt (2017, p. 3) ได้สรุปว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลประกอบด้วย

1. การมีวิสัยทัศน์
2. การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว
3. ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้
4. ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร
5. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล

Sheninger (2019, p. 78) ได้นำเสนอองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลในด้านการศึกษาโดยมี 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การสื่อสาร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ประชาสัมพันธ์

3. การสร้างภาพลักษณ์

4. ความผูกพันและการเรียนรู้ของผู้เรียน

5. การพัฒนาสู่ความเป็นเลิศอย่างมืออาชีพ

6. การปรับสภาพแวดล้อมและพื้นที่การเรียนรู้

7. การสร้างโอกาส

Chandrasekar & Mallis (2021, pp. 6 – 31) ได้ทำการสำรวจข้อมูลและสัมภาษณ์ ผู้นำที่มีประสบการณ์และมีบทบาทในการสร้างการเปลี่ยนแปลงทางดิจิทัลให้เกิดขึ้นในองค์กร จากรายงานความพร้อมในการสร้างภาวะผู้นำดิจิทัล กรณีศึกษาในประเทศสิงคโปร์ พบว่า ภาวะผู้นำ ดิจิทัลประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การกำหนดทิศทางและเป้าหมายขององค์กร (Set Direction)

2. การสร้างสภาพแวดล้อม (Create Alignment)

3. การดึงศักยภาพภายในองค์กร (Scale Commitment)

จากการศึกษาแนวคิดองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีลักษณะคล้ายกัน ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

นักวิชาการและนักวิจัย / องค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	จิรเณวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 219)	สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 4)	ดารุณรรถน ถวิลการ (2564, หน้า 179–183)	ทศพล สุวรรณเนตร และชลากรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564, หน้า 164)	ถวัชชัย สุกใส (2564, หน้า 13)	จุฑามาศ กมลและสุภาวดี ลาภเจริญ (2565, หน้า 392)	ภูรีรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 5)	ไวยวิทย์ มูลทรัพย์ (2565, หน้า 6)	คมสัณห์ จันสอน และอุไร สุทธิแย้ม (2566, หน้า 221–222)	อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 10–11)	ฉะอิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 7–8)	นาวีรัตน์ ปิ่นแก้ว และสมบัติ เดชบำรุง (2567, หน้า 72)	Elloitt (2017, p. 3)	Sheninger (2019, p. 78)	Chandrasekar & Mallis (2021, pp. 6–31)	ความถี่	ร้อยละ
ความรู้เทคโนโลยี / การประเมินความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรในองค์กร	✓			✓												2	13.33
การสื่อสาร / การประชาสัมพันธ์/ การสื่อสารดิจิทัล / การสื่อสารด้วยดิจิทัล/ การสื่อสารและจริยธรรมดิจิทัล	✓	✓	✓			✓	✓	✓				✓		✓		8	53.33
การหาโอกาส / การสร้างโอกาส	✓													✓		2	13.33

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา / นักวิชาการและนักวิจัย	จิรเนาวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 219)	สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 4)	ดารุณรรถน ถวิลการ (2564, หน้า 179–183)	ทศพล สุวรรณรัฐ และสมชาย สุวรรณรัฐ (2564, หน้า 164)	ธัชชัย สุกใส (2564, หน้า 13)	จุฑามาศ กมล และสุภาวดี ลาภเจริญ (2565, หน้า 392)	ภูรีรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 5)	ไวยวิทย์ มูลทรัพย์ (2565, หน้า 6)	คมสัณห์ ชั้นสอน และอุไร สุทธิแย้ม (2566, หน้า 221–222)	อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 10–11)	อะชิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 7–8)	นาวีรัตน์ ปิ่นแก้ว และสมบัติ เดชบำรุง (2567, หน้า 72)	Elloitt (2017, p. 3)	Sheninger (2019, p. 78)	Chandrasekar & Mallis (2021, pp. 6–31)	ความถี่	ร้อยละ
การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา / การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ / การพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัล / การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล / การพัฒนาความเชี่ยวชาญ และความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล / ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร / การพัฒนาสู่ความเป็นเลิศอย่างมืออาชีพ/ การดึงศักยภาพภายในองค์กร	✓		✓				✓			✓	✓		✓	✓	✓	8	53.33

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา / นักวิชาการและนักวิจัย	จิรนณัวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 219)	สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 4)	ดวงรัตน์ ถวิลการ (2564, หน้า 179–183)	ทศพล สุวรรณบวช และชลากรณ์ สวรรณ์ไพฑูรย์ (2564, หน้า 164)	ถวัชชัย สุกใส (2564, หน้า 13)	จุฑามาศ กมล และสุภาวดี ลากเจริญ (2565, หน้า 392)	ภูรีรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 5)	ไวยวิทย์ มูลทรัพย์ (2565, หน้า 6)	คมสันห์ จันสอน และอุไร สุทธิแย้ม (2566, หน้า 221–222)	อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 10–11)	ฉะฐิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 7–8)	นาถรัตน์ ปิ่นแก้ว และสมบัติ เดชบำรุง (2567, หน้า 72)	Elloitt (2017, p. 3)	Sheninger (2019, p. 78)	Chandrasekar & Mallis (2021, pp. 6–31)	ความถี่	ร้อยละ
การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล / การมีวิสัยทัศน์และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล / วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ / วิสัยทัศน์ดิจิทัล / การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล / การมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล / การกำหนดทิศทางและเป้าหมายขององค์กร		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	12	80.00

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 1 (ต่อ)

นักวิชาการและนักวิจัย / องค์ประกอบ ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	จิณณวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 219)	สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 4)	ดารารัตน์ ถวิลการ (2564, หน้า 179–183)	ทศพล สุวรรณรัฐ นรเชษฐ์ สุวรรณรัฐ และชลกานต์ สุวรรณรัฐ (2564, หน้า 164)	ธวัชชัย สุกใส (2564, หน้า 13)	จุฑามาศ กมล และสุภาดี ดาเจริญ (2565, หน้า 392)	ภัรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 5)	ไกยกิษย์ มุสทรัพย์ (2565, หน้า 6)	คมสัน หนองหงษ์ และอุไร สกิตเขต (2566, หน้า 221–222)	อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 10–11)	อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 7–8)	นารีรัตน์ ปิ่นแก้ว และสมปัตี เตชบำรุง (2567, หน้า 72)	Elliott (2017, p. 3)	Sheninger (2019, p. 78)	Chandrasekar & Mallis (2021, pp. 6–31)	ความถี่	ร้อยละ
การรู้ดิจิทัล / การนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการศึกษา / การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการประเมินผลเพื่อพัฒนางานทั้งระบบ / การใช้ดิจิทัล/ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล / การรู้และใช้ดิจิทัล / การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุน การบริหาร		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		11	73.33

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 1 (ต่อ)

นักวิชาการและนักวิจัย / องค์ประกอบ ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	จิณณวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 219)	สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 4)	ดารารัตน์ ถวิลการ (2564, หน้า 179–183)	ทศพล สุวรรณรัฐ นเรนทรชัย แซ่ฉั่ว สุวรรณรัฐ (2564, หน้า 164)	ธวัชชัย สุกใส (2564, หน้า 13)	จุฑามาศ กมล และสุภาดี ดาเจริญ (2565, หน้า 392)	ภูรีรัตน์ หนูสุกใส (2565, หน้า 5)	ไกยกิษย์ มุลทรัพย์ (2565, หน้า 6)	คมสัน หุ่นสอน และอุไร สกิลเหม (2566, หน้า 221–222)	อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 10–11)	อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 7–8)	นารีรัตน์ ปิ่นแก้ว และสมปัตี เตชปุ่งลุง (2567, หน้า 72)	Elliott (2017, p. 3)	Sheninger (2019, p. 78)	Chandrasekar & Mallis (2021, pp. 6–31)	ความถี่	ร้อยละ
และการปฏิบัติการดำเนินงาน / การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน / ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้ / การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว/ความผูกพัน และการเรียนรู้ของผู้เรียน / การสนับสนุนและการจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล / การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล																	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา / นักวิชาการและนักวิจัย	จิรเนตร์วัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 219)	สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 4)	ดาวรุ่งรรณ ถวิลการ (2564, หน้า 179–183)	ทศพล สุวรรณนาท และชลากรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564, หน้า 164)	ธวัชชัย สุกใส (2564, หน้า 13)	จุฑามาศ กมลแสงสุภาวดี ลาเจริญ (2565, หน้า 392)	ภูรีรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 5)	ไวยวิทย์ มูลทรัพย์ (2565, หน้า 6)	คมสัณห์ จันสอน และอุไร สุทธิแสม (2566, หน้า 221–222)	อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 10–11)	ฉะอิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 7–8)	นาวีรัตน์ ปิ่นแก้ว และสมบัติ เดชบำรุง (2567, หน้า 72)	Elliott (2017, p. 3)	Sheninger (2019, p. 78)	Chandrasekar & Mallis (2021, pp. 6–31)	ความถี่	ร้อยละ
การสร้างวิถีการเรียนรู้เชิงดิจิทัล			✓													1	6.67
การสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล / ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลในองค์กร / การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล / วัฒนธรรมดิจิทัล / การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล / การสร้างจริยธรรมวัฒนธรรมการเรียนรู้			✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓			9	60.00

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตาราง 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา / นักวิชาการและนักวิจัย	จิรเนตร์วัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 219)	สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 4)	ดาวรุ่งรัตน ถวิลการ (2564, หน้า 179–183)	ทศพล สุวรรณเนตร และชลากรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564, หน้า 164)	ธวัชชัย สุกใส (2564, หน้า 13)	จุฑามาศ กมลแสงสุภาวดี ลาเจริญ (2565, หน้า 392)	ภูรีรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 5)	ไวยวิทย์ มูลทรัพย์ (2565, หน้า 6)	คมสัณห์ จันสอน และอุไร สุทธิแสม (2566, หน้า 221–222)	อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 10–11)	อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 7–8)	นาวีรัตน์ ปิ่นแก้ว และสมบัติ เดชบำรุง (2567, หน้า 72)	Elliott (2017, p. 3)	Sheninger (2019, p. 78)	Chandrasekar & Mallis (2021, pp. 6–31)	ความถี่	ร้อยละ
และการเป็นพลเมืองดิจิทัล / การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล / จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล / จริยธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล / การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล																	
การบูรณาการการเรียนรู้ทางดิจิทัล										✓						1	6.67

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 1 (ต่อ)

นักวิชาการและนักวิจัย องค์ประกอบ ภาวะผู้นำดิจิทัล ของผู้บริหารสถานศึกษา	จิรเนนวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 219)	สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 4)	ดาวรุ่งรรณ ถวิลการ (2564, หน้า 179–183)	ทศพล สุวรรณบาช และชลกานต์ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564, หน้า 164)	ธวัชชัย สุกใส (2564, หน้า 13)	จุฑามาศ กมลแสงสุภาดี ลาเจริญ (2565, หน้า 392)	ภูรีรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 5)	ไวยวิทย์ มุลทรัพย์ (2565, หน้า 6)	คมสัณห์ จันสอน และอุไร สุทธิแสม (2566, หน้า 221–222)	อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 10–11)	ฉะฐิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 7–8)	นารีรัตน์ ปิ่นแก้ว และสมบัติ เดชบำรุง (2567, หน้า 72)	Elloitt (2017, p. 3)	Sheninger (2019, p. 78)	Chandrasekar & Mallis (2021, pp. 6–31)	ความถี่	ร้อยละ
การสร้างภาพลักษณ์														✓		1	6.67
การปรับสภาพแวดล้อมและพื้นที่การเรียนรู้ / การสร้างสภาพแวดล้อม														✓	✓	2	13.33

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 1 การสังเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาจากแนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของนักวิชาการและนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาองค์ประกอบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ที่มีความถี่ 8 หรือตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น ทำให้ได้องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 5 ด้าน ผู้วิจัยได้ทำการจัดกลุ่มภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ใช้ภาษาใกล้เคียงกันได้กำหนดเป็นชื่อตัวแปรใหม่ ดังนี้

ตาราง 2 การกำหนดชื่อตัวแปรใหม่ที่ได้จากการสังเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ชื่อองค์ประกอบที่ได้จากการสังเคราะห์	**ชื่อองค์ประกอบใหม่**	**ความถี่**	**ร้อยละ**
การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล / การมีวิสัยทัศน์และทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล / วิสัยทัศน์ความเป็นผู้นำ / วิสัยทัศน์ดิจิทัล / การมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล / การมีวิสัยทัศน์ทางดิจิทัล / การกำหนดทิศทางและเป้าหมายขององค์กร	1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	12	80.00
การรู้ดิจิทัล / การนำระบบเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการศึกษา / การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการประเมินผลเพื่อพัฒนางานทั้งระบบ / การใช้ดิจิทัล / การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารจัดการ / การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวัดและประเมินผล / การรู้และใช้ดิจิทัล / การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุน การบริหาร และการปฏิบัติการดำเนินงาน / การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสนับสนุนการ	2. การรู้ดิจิทัล	11	73.33

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อองค์ประกอบ ที่ได้จากการสังเคราะห์	ชื่อองค์ประกอบใหม่	ความถี่	ร้อยละ
จัดการเรียนการสอน / ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้ / การเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว / ความผูกพันธ์และการเรียนรู้ของผู้เรียน / การสนับสนุนและการจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล / การสนับสนุนการใช้ดิจิทัลในการวัดและประเมินผล			
การสร้างวัฒนธรรมเชิงดิจิทัล / ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลในองค์กร / การสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล / วัฒนธรรมดิจิทัล / การสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล / การสร้างจริยธรรม วัฒนธรรมการเรียนรู้และการเป็นพลเมืองดิจิทัล / การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในโลกดิจิทัล / จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล / จริยธรรมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล / การเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล	3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	9	53.33
การสื่อสาร / การประชาสัมพันธ์ / การสื่อสารดิจิทัล / การสื่อสารด้วยดิจิทัล / การสื่อสารและจริยธรรมดิจิทัล	4. การสื่อสารดิจิทัล	8	53.33
การเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและตลอดเวลา / การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ / การพัฒนาองค์กรด้วยดิจิทัล / การพัฒนาบุคลากรทางดิจิทัล / การพัฒนาความ	5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล	8	53.33

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 2 (ต่อ)

ชื่อองค์ประกอบ ที่ได้จากการสังเคราะห์	ชื่อองค์ประกอบใหม่	ความถี่	ร้อยละ
เชี่ยวชาญ และความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล / ความเข้าใจในความรู้และทักษะความสามารถของคนในองค์กร / การพัฒนาสู่ความเป็นเลิศอย่างมืออาชีพ / การดึงศักยภาพภายในองค์กร			

จากตาราง 2 การกำหนดชื่อตัวแปรใหม่ที่ได้จากการสังเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ได้ 5 องค์ประกอบ คือ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การรู้ดิจิทัล 3) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล 4) การสื่อสารดิจิทัล และ 5) การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

1.1 ความหมายของวิสัยทัศน์ดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและเสนอแนวคิดเกี่ยวกับการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ดังนี้

สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ว่า เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการดำเนินงานในสถานศึกษา สามารถสร้างกลยุทธ์การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานเพื่อส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถเรียนรู้ ปรับตัว พัฒนาตนเอง และสร้างนวัตกรรม

ธวัชชัย สุกใส (2564, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ว่า เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมขององค์กร เพื่อกำหนดเป็นวิสัยทัศน์ที่มุ่งเน้นการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสร้างและพัฒนานวัตกรรมในการขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ไวยวิทย์ มูลทรัพย์ (2565, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ว่า เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารที่สามารถกำหนดวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาให้ชัดเจนว่า ต้องการไปในทิศทางใดและจะนำมาใช้กับการบริหารสถานศึกษาในเรื่องใดบ้าง สามารถสร้างกลยุทธ์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน พยายามเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เหมาะสม เกิดประโยชน์สูงสุด คุ้มค่าอย่างแท้จริง ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถเรียนรู้ ปรับตัว พัฒนาตนเองในด้านเทคโนโลยีดิจิทัลและสร้างนวัตกรรมโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้ มีความสามารถในการวางแผนการใช้เทคโนโลยีเพื่อนำมาใช้บริหารจัดการภายในโรงเรียนอย่างเป็นระบบได้ และสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานด้วยระบบดิจิทัล

จากความหมายและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่สามารถกำหนดวิสัยทัศน์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาให้ชัดเจนว่าต้องการไปในทิศทางใดและจะนำมาใช้กับการบริหารสถานศึกษาในเรื่องใดบ้าง สามารถสร้างกลยุทธ์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน และสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมขององค์กร พยายามเรียนรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีการสื่อสารและเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เหมาะสม เกิดประโยชน์สูงสุด คุ้มค่าอย่างแท้จริง ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรสามารถเรียนรู้ ปรับตัว พัฒนาตนเองในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล และสร้างนวัตกรรมโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้ มีความสามารถในการวางแผนการใช้เทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้บริหารจัดการภายในโรงเรียนอย่างเป็นระบบได้ และสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานด้วยระบบดิจิทัล ทำให้เกิดการขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กรให้เกิดประสิทธิภาพ

1.2 ความสำคัญของวิสัยทัศน์ดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ดังนี้

ทินกร บัวชู และทิพภาพร บัวชู (2562, หน้า 289) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีวิสัยทัศน์สามารถแลกเปลี่ยนถ่ายทอดวิสัยทัศน์หรือความคิดรวบยอดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงองค์กรด้วยการพัฒนานวัตกรรมดิจิทัล

และประยุกต์ใช้ดิจิทัลเพื่อยกระดับความเป็นเลิศขององค์กร การเข้าใจกลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมายจะเป็นการเพิ่มโอกาสในการแข่งขันขององค์กรด้วยนวัตกรรมดิจิทัล

จิราภรณ์ ปกรณ์ (2565, หน้า 406) ได้กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องตระหนักถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล โดยเริ่มจากมุมมองเชิงดิจิทัลที่นำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษา โดยเริ่มจากการมองภาพอนาคตด้านดิจิทัลเพื่อกำหนดแผนการปฏิบัติงานทั้งระยะสั้นและระยะยาวให้สถานศึกษามีทิศทางการดำเนินงานที่มีมีทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่การบริหารสถานศึกษาให้จัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

สุพิชา คิดค้า (2566, หน้า 61) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของวิสัยทัศน์ทางดิจิทัลจะช่วยในการกำหนดทิศทางการใช้ดิจิทัลเพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาหรือองค์กรไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ วิสัยทัศน์ดิจิทัลจึงเป็นการชี้แนวทางการพัฒนาและในทำนองเดียวกันก็จะสะท้อนถึงการบริหารงานที่มีความทันสมัยของผู้นำด้วย หากผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ดิจิทัลที่ดีก็จะสามารถจูงใจให้บุคลากรเข้าไปร่วมทำงานด้วยความเต็มใจ มีแรงจูงใจ เพื่อผลักดันให้สถานศึกษาหรือองค์กรประสบความสำเร็จ อีกทั้งยังเป็นตัวเชื่อมระหว่างความเข้าใจและความต้องการ ในอดีตปัจจุบัน และในอนาคต

Tran (2017, อ้างถึงใน พิชญ์พิมล สุนทะวงศ์, 2565 หน้า 34) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ว่า หนึ่งในสิ่งที่ผู้นำประสบความสำเร็จมีเหมือนกัน คือ พวกเขามีวิสัยทัศน์และสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นเชื่อในวิสัยทัศน์ ซึ่งหมายความว่า ผู้นำดิจิทัลต้องเป็นนักเล่าเรื่องที่ยอดเยี่ยมเนื่องจากมีเรื่องราว มีอารมณ์ความรู้สึก ซึ่งช่วยให้ผู้นำดิจิทัลเชื่อมต่อและกระตุ้นผู้เรียน การแบ่งปันวิสัยทัศน์และความเชื่อ ช่วยให้เขาได้รับผู้ใช้มาก่อนในขณะที่ให้เวลามากพอที่จะทำให้พวกเขาคุ้นเคยกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า ความสำคัญของวิสัยทัศน์ดิจิทัลจะช่วยในการกำหนดทิศทางการใช้ดิจิทัลเพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาหรือองค์กรไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ กำหนดแผนการปฏิบัติงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว อีกทั้งช่วยผลักดันให้สถานศึกษาหรือองค์กรประสบความสำเร็จเป็นตัวเชื่อมระหว่างความเข้าใจและความต้องการ ในอดีตปัจจุบัน และในอนาคต ยกระดับความเป็นเลิศขององค์กร การเข้าใจกลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมาย จะเป็นการเพิ่มโอกาสในการแข่งขันขององค์กรด้วย

นวัตกรรมดิจิทัล และช่วยให้สถานศึกษามีทิศทางการดำเนินงานที่มีทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน เพื่อนำไปสู่การบริหารสถานศึกษาให้จัดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 องค์ประกอบของวิสัยทัศน์ดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของวิสัยทัศน์ดิจิทัล ไว้ดังนี้

สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 63) ได้กล่าวว่า การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ตัว คือ 1) กำหนดนโยบายดิจิทัลร่วมกัน 2) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน และ 3) การใช้สื่อดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และมีจรรยาบรรณ

Kebyemera (2014, อ้างถึงใน ชุติรัตน์ กาญจนธนชัย, 2562 หน้า 60) ได้กล่าวว่า ผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ดิจิทัล จะต้องมี ดังนี้ 1) การสร้างวิสัยทัศน์ (Formulate) 2) การเผยแพร่วิสัยทัศน์ (Articulating) 3) การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (Implementing) 4) เป็นแบบอย่างที่ดี (Role Model) 5) ทำงานเป็นทีม (Teamwork)

Buehler (2016, p. 212) ได้กล่าวว่า ต้องมีคุณสมบัติวิสัยทัศน์ดิจิตอล ดังนี้ 1) ทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์ 2) การสร้างภาพลักษณ์ และการเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ 3) มีเว็บไซต์นำเสนอองค์กร 4) ช่องทางในการติดต่อเครือข่ายงาน 5) การประชาสัมพันธ์และการวิเคราะห์ข้อมูล

Bestterlife (2017, อ้างถึงใน ชุติรัตน์ กาญจนธนชัย, 2562 หน้า 60) ได้กล่าวว่า ผู้นำแห่งวิสัยทัศน์ดิจิทัล วัฒนธรรม และการเป็นผู้นำแห่งอนาคต มีลักษณะดังนี้ 1) กำหนดทิศทาง (direction setter) เพื่อกำหนดเป้าหมายองค์การไปสู่อนาคต และต้องมีความสามารถในการจูงใจให้บุคลากรเห็นพ้องต้องกันและโน้มนำให้เกิดผลสู่เป้าหมายที่ดีในอนาคต 2) กระตุ้นการเปลี่ยนแปลง (Change agent) ส่งเสริมความเปลี่ยนแปลงในองค์การเพื่อการแข่งขัน สามารถประเมินผลกระทบที่ผลต่อองค์การและสร้างขวัญและกำลังใจให้กับพนักงานในการตอบรับสิ่งใหม่ ๆ ได้ 3) ประชาสัมพันธ์ (Spokesperson) ผู้นำจะต้องเป็นผู้แนะนำเจรจาต่อรอง ประสานงานกับภายนอกองค์กรได้เป็นอย่างดี และสามารถสร้างเครือข่ายเพื่อผลประโยชน์ในด้านการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน 4) การสอนและชี้แนะ (Coaching) ผู้นำจะต้องสร้างทีมงาน ชี้ให้ทุกคนมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน ช่วยสอนให้เกิดความเข้าใจและบรรลุวิสัยทัศน์ร่วมกันได้

จากองค์ประกอบของวิสัยทัศน์ดิจิทัลและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของวิสัยทัศน์ดิจิทัล ประกอบด้วย กำหนดนโยบายดิจิทัลร่วมกัน การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงาน การใช้สื่อดิจิทัลอย่างสร้างสรรค์และมีจรรยาบรรณ การสร้างวิสัยทัศน์ การเผยแพร่วิสัยทัศน์ การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ เป็นแบบอย่างที่ดี ทำงานเป็นทีม ทักษะการใช้สื่อสังคมออนไลน์ การสร้างภาพลักษณ์และการเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ มีเว็บไซต์นำเสนอองค์กร ช่องทางในการติดต่อเครือข่ายงาน และการประชาสัมพันธ์และการวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดทิศทาง กระตุ้นการเปลี่ยนแปลง ประชาสัมพันธ์และการสอนและชี้แนะ

ดังนั้น สรุปได้ว่า การมีวิสัยทัศน์ เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารที่มีความสามารถในการกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ มีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา และศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา มีกลยุทธ์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน เข้าใจกลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมาย เป็นการเพิ่มโอกาสในการแข่งขันขององค์กรด้วยนวัตกรรมดิจิทัล และช่วยให้สถานศึกษามีเป้าหมายการดำเนินงานที่มีทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน และมีความสามารถในการวางแผนการใช้เทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้บริหารจัดการภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบได้ และสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานด้วยระบบดิจิทัล

2. การรู้ดิจิทัล

2.1 ความหมายของการรู้ดิจิทัล

มีหน่วยงาน นักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

พรชนิตว์ ลีนาราช (2560, หน้า 81) ได้ให้ความหมายของการรู้ดิจิทัล ไว้ว่า ความรู้ ความเข้าใจในการใช้เครื่องมือทางเทคนิค และมีความรู้ความสามารถพื้นฐานในการใช้ในการทำงานกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครือข่ายสารสนเทศ ซึ่งได้แก่ ความสามารถในการสืบค้น การจัดการ การแบ่งปัน รวมถึงการสร้างสารสนเทศและความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานกับสารสนเทศที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบและจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ทักษะในการคิดเชิงวิพากษ์และทักษะทางด้านอารมณ์และสังคม โดยการมีตรรกะความคิดที่ถูกต้องและไม่ใช้อารมณ์ แต่สามารถให้

ความสำคัญกับเนื้อหา ทั้งยังต้องมีทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสื่อสาร การร่วมมือกับผู้อื่น รวมถึงมีการตระหนักในด้านจริยธรรมและมารยาทบนอินเทอร์เน็ต

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะความเข้าใจและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หรือ Digital literacy หมายถึง ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็น คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์มือถือ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ต่าง ๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร การทำงาน และการปฏิบัติงานร่วมกัน เพื่อสามารถพัฒนากระบวนการในการทำงานหรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัย และเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด ซึ่งทักษะจะสามารถครอบคลุมความสามารถได้ 4 มิติ อาทิ การใช้ (Use) การเข้าใจ (Understand) การสร้าง (Create) และการเข้าถึง (Access) เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม (2562, ออนไลน์) กล่าวว่า ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หรือ Digital literacy หมายถึง ทักษะความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หรือ Digital literacy หมายถึง ทักษะในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบัน อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แทปเลต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ ทักษะความสามารถสำหรับการรู้ดิจิทัลนั้น สามารถแบ่งเป็น 4 ส่วนที่สำคัญ ได้แก่ ใช้ (Use) เข้าใจ (Understand) สร้าง (Create) และเข้าถึง (Access) เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในแต่ละส่วนมีรายละเอียดดังนี้

ใช้ (Use) หมายถึง ความคล่องแคล่วทางเทคนิคที่จำเป็นในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต ทักษะและความสามารถที่เกี่ยวข้องกับคำว่า “ใช้” ครอบคลุมตั้งแต่เทคนิคขั้นพื้นฐาน คือ การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ เช่น โปรแกรมประมวลผลคำ (Word processor) เว็บเบราว์เซอร์ (Web browser) อีเมล และเครื่องมือสื่อสารอื่น ๆ สู่เทคนิคขั้นสูงขึ้นสำหรับการเข้าถึงและการใช้ความรู้ เช่น โปรแกรมที่ช่วยในการสืบค้นข้อมูล หรือ เสิร์ชเอนจิน (Search engine) และฐานข้อมูลออนไลน์ รวมถึงเทคโนโลยีอุบัติใหม่ เช่น Cloud computing

เข้าใจ (Understand) คือ ชุดของทักษะที่จะช่วยผู้เรียนเข้าใจบริบทและประเมินสื่อดิจิทัล เพื่อให้สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับอะไรที่ทำและพบบนโลกออนไลน์ จัดว่าเป็น

ทักษะที่สำคัญและที่จำเป็นที่จะต้องเริ่มสอนเด็กให้เร็วที่สุดเท่าที่พวกเค้าเข้าสู่โลกออนไลน์ เข้าใจยังรวมถึงการตระหนักว่าเทคโนโลยีเครือข่ายมีผลกระทบต่อพฤติกรรมและมุมมองของผู้เรียนอย่างไร มีผลกระทบต่อความเชื่อและความรู้สึกเกี่ยวกับโลกรอบตัวผู้เรียนอย่างไร เข้าใจยังช่วยเตรียมผู้เรียนสำหรับเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ผู้เรียนพัฒนาทักษะการจัดการสารสนเทศเพื่อค้นหา ประเมินและใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อติดต่อสื่อสาร ประสานงานร่วมมือ และแก้ไขปัญหา

สร้าง (Create) คือ ความสามารถในการผลิตเนื้อหาและการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพผ่านเครื่องมือสื่อดิจิทัลที่หลากหลาย การสร้างด้วยสื่อดิจิทัลเป็นมากกว่าแค่การรู้วิธีการใช้โปรแกรมประมวลผลคำหรือการเขียนอีเมล แต่มันยังรวมความสามารถในการดัดแปลงสิ่งที่ผู้เรียนสร้างสำหรับบริบทและผู้ชมที่แตกต่างและหลากหลาย ความสามารถในการสร้างและสื่อสารด้วยการใช้ Rich media เช่น ภาพ วิดีโอ และเสียง ตลอดจนความสามารถในการมีส่วนร่วมกับ Web 2.0 อย่างมีประสิทธิภาพและรับผิดชอบ เช่น Blog การแชร์ภาพและวิดีโอ และ Social media รูปแบบอื่น ๆ

เข้าถึง (Access) คือ การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลข่าวสาร เป็นฐานรากในการพัฒนา การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจอินเทอร์เน็ตและการเข้าถึงอินเทอร์เน็ตด้วยช่องทางต่าง ๆ รวมถึง ข้อดีข้อเสียของแต่ละช่องทางได้ เพื่อให้สามารถใช้ Search Engine ค้นหาข้อมูลที่ต้องการจากอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องเข้าใจสื่อทางดิจิทัลชนิดต่าง ๆ รวมถึง การนำไปประยุกต์ใช้งานในปัจจุบัน

ภูรีรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของการรู้ดิจิทัล ไว้ว่า พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการมีความรู้ความเข้าใจในเทคโนโลยีดิจิทัล มีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยในการแก้ไขปัญหาและการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

มูฮำหมัดรุซลัน ลือบากะลูติง (2565, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของการรู้ดิจิทัล ไว้ว่า ความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารสถานศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบัน มาใช้ให้เกิดประโยชน์กับการบริงานในสถานศึกษา

จากความหมายและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความเข้าใจบริบทและประเมินสื่อดิจิทัลเพื่อให้ตัดสินใจเกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจและสิ่งที่ค้นพบในโลกออนไลน์ มีความสามารถ

ในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร และการปฏิบัติงานร่วมกัน มีความชำนาญทางเทคนิคที่จำเป็นในการใช้คอมพิวเตอร์ และอินเทอร์เน็ต มีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมทั้งด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ด้านข้อมูลและการสื่อสาร และด้านการคิดและการแก้ไขปัญหาประยุกต์ใช้งานในปัจจุบันและการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตระหนักในด้านจริยธรรมและมารยาทบนอินเทอร์เน็ต รู้จักพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูล เลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับงาน มีการสร้างสารสนเทศและความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานกับสารสนเทศที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบและแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และสามารถใช้สื่อดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์ และพร้อมรับมือกับความเสี่ยง

2.2 ความสำคัญของการรู้ดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

พรชนิตว์ ลีนาราช (2560, หน้า 78) ได้กล่าวว่า ทักษะการรู้ดิจิทัลเป็นหัวข้อสำคัญในบริบทที่เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วเกินกว่าสังคมจะตามทัน ในขณะที่ความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นนี้ทำให้บุคคลสามารถทำงานได้รวดเร็วและง่ายดายมากขึ้น สามารถค้นข้อมูลจากฐานข้อมูลออนไลน์ ดูหนังฟังเพลง ส่งหรือเผยแพร่ข้อความให้ผู้อื่นได้อย่างง่ายดาย จากสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าว ทำให้เกิดความท้าทายอย่างเร่งด่วนเพื่อนำมาซึ่งบรรทัดฐานทางสังคม รูปแบบการตลาดและกรอบกฎหมายโครงสร้างทางสังคม มาตรฐานหรือกฎเกณฑ์ของพฤติกรรมที่เหมาะสม ในบริบทสภาพแวดล้อมดิจิทัลและยังไม่มีการรับรู้แพร่หลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทการเรียนการสอนในระดับต่าง ๆ รวมถึงการสร้างแนวความคิดที่ถูกต้องในเรื่องการรับ การใช้ การเผยแพร่ลิขสิทธิ์รวมถึงจริยธรรมทางวิชาการในบริบทดิจิทัล ซึ่งพบว่าในประเทศไทยยังไม่ปรากฏมาตรฐานการรู้สารสนเทศดิจิทัลที่ชัดเจน ที่สามารถนำไปใช้เป็นบรรทัดฐานในการศึกษาและการสอนในระดับต่าง ๆ

ธิดา แซ่ชั้น (2562, หน้า 22) ได้กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล (Digital Literacy มีความสำคัญต่อผู้ใช้งานอินเทอร์เน็ตในภาพกว้าง คือ การมีทักษะเอาตัวรอด (Surival Skill) ในยุคดิจิทัลที่มีสภาพแวดล้อมทุกอย่างรอบตัวเป็นดิจิทัลที่ผู้ใช้งานจำเป็นต้องรู้จักพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับงานใช้สื่อดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์พร้อมรับมือกับความเสี่ยง อาจจะเกิดจากการใช้งานอินเทอร์เน็ตได้ ส่วนผู้เรียน

ในสถานศึกษาควรได้รับความรู้ ฝึกทักษะและตระหนักถึงการคิดวิเคราะห์ การประเมิน และการสร้างสรรค์ความรู้ใหม่ ๆ จากแหล่งสารสนเทศที่น่าเชื่อถือด้วยเครื่องมือดิจิทัล ที่เหมาะสมกับงานต่าง ๆ หรือพัฒนาผู้เรียนให้มีการคิดระดับสูง (Higher – or der Thinking)

สุพิชา คิดค้า (2566, หน้า 58) ได้กล่าวว่า การรู้ดิจิทัลเป็นทักษะที่ซับซ้อนมากขึ้นกว่าเพียงแค่การรู้เทคโนโลยี แต่เป็นการที่ผู้ใช้ดิจิทัลสามารถใช้งานดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ครอบคลุมทั้งด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ด้านข้อมูลและการสื่อสาร ด้านการคิดและการแก้ไขปัญหา การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล รวมถึงการมีแนวความคิดที่ถูกต้องในเรื่องการรับ การใช้ การเผยแพร่ลิขสิทธิ์รวมถึงจริยธรรมทางวิชาการในบริบทดิจิทัลอีกด้วย

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า ความสำคัญของการรู้ดิจิทัล จำเป็นต่อการดำเนินชีวิต รู้จักพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลเลือกใช้สื่อดิจิทัล ที่เหมาะสมกับงาน ใช้สื่อดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์ พร้อมรับมือกับความเสี่ยง สามารถใช้ดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ทั้งด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ด้านข้อมูล และการสื่อสาร ด้านการคิดและการแก้ไขปัญหา รวมถึงการมีแนวความคิดที่ถูกต้องและคำนึงถึงจริยธรรมในบริบทดิจิทัลในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล

2.3 องค์ประกอบของการรู้ดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

ศิริรัตน์ บุญเขียว (2563, หน้า 26) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ การใช้อินเตอร์เน็ต การใช้โปรแกรมและการใช้งานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการใช้ดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ 1) การรู้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานและการรู้เทคโนโลยี (Computer Literacy or Technology Literacy) เป็นความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ที่เกี่ยวข้อง 2) การรู้ด้านอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่าย (Internet or Network Literacy) เป็นทักษะที่จำเป็นต่อการค้นหา เลือก และประเมินผลข้อมูลบนอินเทอร์เน็ต 3) การรู้สารสนเทศ (Information Literacy) เป็นทักษะที่จำเป็นต่อการค้นหาและประเมินข้อมูล การจัดเก็บและค้นคืนสารสนเทศ การใช้สารสนเทศอย่างมีประสิทธิผลและจริยธรรม รวมถึงการประยุกต์ใช้สารสนเทศในการการสร้างและสื่อสารความรู้ 4) การรู้ด้านสื่อ

(Media Literacy) เป็นทักษะที่ช่วยในการวิเคราะห์ ประเมินผล และสร้างข้อความที่มีความหลากหลาย ทั้งประเภท และรูปแบบของสื่อ

สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 64) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการการรู้ดิจิทัลประกอบด้วยตัวชี้วัด 5 ตัว คือ 1) การออกแบบการจัดการเรียนรู้ 2) การสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ดิจิทัล 3) การสร้างบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เอื้อต่อการเรียนรู้ 4) การแบ่งปันข้อมูลผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล และ 5) การสร้างสื่อดิจิทัลมาบูรณาการการเรียนรู้ของผู้เรียน

Royal Society (2012, p. 17) ได้กล่าวว่า การรู้ดิจิทัล เป็นทักษะหรือความสามารถพื้นฐานในการใช้คอมพิวเตอร์ด้วยความมั่นใจ มีความปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการใช้โปรแกรมประยุกต์ เช่น โปรแกรมประมวลผลไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ และโปรแกรมการนำเสนองาน รวมถึงความสามารถในการสร้างและแก้ไขรูปภาพ เสียง และภาพเคลื่อนไหว ความสามารถในการใช้โปรแกรมค้นดูเว็บหรือเว็บเบราว์เซอร์ (web browser) และโปรแกรมค้นหา หรือเสิร์ชเอนจิน (Search Engine)

Henry Jenkins (2017, อ้างถึงใน ชุติรัตน์ กาญจนธนชัย, 2562 หน้า 49) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการรู้ดิจิตอล ประกอบด้วย 1) การใช้ (Use) 2) การเข้าใจ (Understand) 3) การสร้างสรรค์ (Create) และในปี 2015 ยังเพิ่มอีกทักษะ คือ 4) การรู้เท่าทันสื่อ (Media Literacy)

จากองค์ประกอบของการรู้ดิจิทัลและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย การรู้คอมพิวเตอร์ขั้นพื้นฐานและการรู้เทคโนโลยี การรู้ด้านอินเทอร์เน็ตหรือเครือข่าย การรู้สารสนเทศ การรู้ด้านสื่อ การออกแบบการจัดการเรียนรู้ การสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ดิจิทัล การสร้างบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่เอื้อต่อการเรียนรู้ การแบ่งปันข้อมูลผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างสื่อดิจิทัลมาบูรณาการการเรียนรู้ของผู้เรียน ความสามารถพื้นฐานในการใช้คอมพิวเตอร์ด้วยความมั่นใจ มีความปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ ความสามารถในการใช้โปรแกรมประยุกต์ ความสามารถในการสร้างและแก้ไขรูปภาพ เสียง และภาพเคลื่อนไหว ความสามารถในการใช้โปรแกรมค้นดูเว็บ หรือเว็บบราว์เซอร์ การใช้ การเข้าใจ การสร้างสรรค์ และการรู้เท่าทันสื่อ

ดังนั้น สรุปได้ว่า การรู้ดิจิทัล เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความสามารถในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ใน

ปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร และการปฏิบัติงานร่วมกัน มีความคล่องแคล่วทางเทคนิคที่จำเป็นในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต เข้าใจบริบทและประเมินสื่อดิจิทัล เพื่อให้ตัดสินใจเกี่ยวกับการปฏิบัติภารกิจและสิ่งที่ค้นพบในโลกออนไลน์ มีการสร้างสารสนเทศและความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานกับสารสนเทศที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบและแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ตระหนักในด้านจริยธรรมและมารยาทบนอินเทอร์เน็ต มีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมทั้งด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ด้านข้อมูลและการสื่อสาร และด้านการคิดและการแก้ไขปัญหา ประยุกต์ใช้งานในปัจจุบันและการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ รู้จักพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูล เลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับงาน สามารถใช้สื่อดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์ และพร้อมรับมือกับความเสี่ยง

3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

3.1 ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

ดิเรก ภาโสม (2560, หน้า 19) ได้ให้ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ทางดิจิทัล ไว้ว่า ความสามารถของผู้บริหารสถานศึกษา ที่ให้ความสำคัญกับงานแต่ละส่วนในองค์กร มีการคัดเลือกเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม มีระบบการดำเนินงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล มีการประเมิน กำกับ ติดตามผลการปฏิบัติงานและดำเนินงานอย่างยั่งยืน

จิราภรณ์ ปกรณ์ (2564, หน้า 8) ได้ให้ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล ไว้ว่า ความสามารถในการแสดงออกของผู้บริหารสถานศึกษาในการเปลี่ยนรูปแบบการทำงาน สร้างวัฒนธรรมการทำงานและบรรยากาศในรูปแบบดิจิทัล และสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้บนโลกยุคดิจิทัลในการทำงานร่วมกันได้ตลอดเวลา เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ทำงานเป็นทีมพร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์การโดยให้คุณครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 16) ได้ให้ความหมายของการสร้างวัฒนธรรมเรียนรู้ยุคดิจิทัล ไว้ว่า การที่ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถสร้างวัฒนธรรมการการเรียนรู้ทางเทคโนลีดิจิทัล มีการส่งเสริมการเรียนรู้ การคัดเลือก การวัดและ

ประเมิลผลการทำงาน การกำกับติดตาม ทั้งนี้ในการทำงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศต้องไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารและจริยธรรม ด้วยความระมัดระวังและมีความรับผิดชอบต่อสังคม และให้มีบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างแพร่หลาย มีวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลที่ทันสมัยสามารถแก้ปัญหาความขัดแย้ง และสร้างจริยธรรมองค์การและเป็นสังคมดิจิทัล

จากความหมายและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัล ช่วยเหลือกันในการทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมการทำงานและบรรยากาศในรูปแบบดิจิทัล เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ พร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์การ โดยให้คุณครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ความสำคัญของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

ปัทมา ชัยโรจน์วงศ์ (2563, หน้า 6) ได้กล่าวว่า เป็นการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดโยบาย ออกคำสั่ง กระตุ้นให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจนเป็นปกติในการจัดการเรียนการสอน และผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นผู้นำเทคโนโลยีรูปแบบใหม่มาใช้ในการปฏิบัติงานการปฏิบัติงานอื่นนอกเหนือจากการสอน สร้างแพลตฟอร์ม (Platform) และระบบการปฏิบัติงานที่มีความกระชับ คล่องตัว และมีประสิทธิภาพง่ายต่อการส่งต่อข้อมูล รวบรวมข้อมล และค้นหาข้อมูล และง่ายต่อการใช้งาน และผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างแรงบันดาลใจ กระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาใช้พัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลที่สูงขึ้นผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับสร้างสรรค์พลวัตในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัลให้เป็น

จีระนันท์ มูลมาตร และคณะ (2564, หน้า 26) ได้กล่าวว่า เป็นการสร้างวัฒนธรรมและบรรยากาศการใช้เทคโนโลยีให้มีการใช้ดิจิทัล ส่งเสริมให้ครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการเรียนการสอน

วรวรรณ อินทร์ชู และจิติมา วรรณศรี (2565, หน้า 310) ได้กล่าวว่า เป็นการสร้างวัฒนธรรมในการทำงานโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นหลัก สร้างชุมชน

เครือข่ายในการแลกเปลี่ยนการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อนำมาสู่การพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพและก้าวเข้าสู่สถานศึกษายุคดิจิทัล

วรวุฒิ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 66 – 67) ได้กล่าวว่า เป็นการสร้างวัฒนธรรมการทำงาน และบรรยากาศสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในองค์กร เพื่อพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมยุคดิจิทัลตลอดจนการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบายกระตุ้นให้ครูใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจนเป็นปกติในการจัดการเรียนการสอน มีการสร้างแรงบันดาลใจ ตลอดจนกระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลที่สูงสุด

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า เป็นการสร้างวัฒนธรรมในการทำงานและสร้างบรรยากาศของสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในองค์กร สร้างชุมชนเครือข่ายความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความรู้ของเทคโนโลยีดิจิทัลพร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมยุคดิจิทัลตลอดจนการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการบริหารสถานศึกษาให้มีคุณภาพและก้าวเข้าสู่สถานศึกษายุคดิจิทัล มีการสร้างแรงบันดาลใจ ตลอดจนกระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลที่สูงสุด

3.3 องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ไว้ดังนี้

จิราภรณ์ ปกรณ์ (2564, หน้า 106 – 107) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของวัฒนธรรมดิจิทัลมีตัวแปรสำคัญ จำนวน 11 ตัวแปร ได้แก่ 1) วางแผนจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อดำเนินการพัฒนาองค์กรดิจิทัลได้อย่างเต็มที่และต่อเนื่องสำหรับโครงการริเริ่มเพื่อให้ได้ต้นแบบ แห่งความสำเร็จและการเรียนรู้ 2) บริหารจัดการสารสนเทศอย่างเป็นระบบ 3) ใช้ภาษาและถ้อยคำที่เข้าใจง่ายผ่านการ สื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 4) ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนสามารถปรับตัวและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ท้าทายได้ในยุคดิจิทัล 5) สื่อสารจูงใจผู้อื่นไปสู่การปฏิบัติงานโดยใช้ดิจิทัล 6) มีความตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านดิจิทัล 7) ตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลและนำมาใช้ในการ

บริหารจัดการ 8) สนับสนุนการเตรียมความพร้อมทางด้านเครือข่ายอินเตอร์เน็ตในการทำงาน 9) เห็นประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 10) มีกลยุทธ์ทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานที่หลากหลาย 11) พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ ในการทำงาน

วรวุฒิ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 67 – 68) จากการศึกษาความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัลที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานด้านการสร้างวัฒนธรรมดิจิทัล เป็นการส่งส่งเสริมให้บุคลากรกล้าที่จะลองผิดลองถูกเพื่อค้นหาแนวทางใหม่ ๆ ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยในการทำงาน รวมทั้งใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอจนเกิดเป็นวัฒนธรรมภายในองค์กรจนเกิดทัศนคติที่ดีและความพึงพอใจ ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนผู้บริหารโรงเรียนต้องอำนวยความสะดวกให้กับครู บุคลากรในสถานศึกษาในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสมบนเครือข่ายสังคมออนไลน์

จากองค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ประกอบด้วย วางแผนจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดเพื่อดำเนินการพัฒนาองค์กรดิจิทัลได้อย่างเต็มที่และต่อเนื่อง สำหรับโครงการริเริ่มเพื่อให้ได้ต้นแบบ แห่งความสำเร็จและการเรียนรู้ บริหารจัดการสารสนเทศอย่างเป็นระบบ ใช้ภาษาและถ้อยคำที่เข้าใจง่ายผ่านการ สื่อสารโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรในโรงเรียนสามารถปรับตัวและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ท้าทายได้ในยุคดิจิทัล สื่อสารจูงใจผู้อื่นไปสู่การปฏิบัติงานโดยใช้ดิจิทัล มีความตระหนักถึงความสำคัญของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านดิจิทัล ตระหนักถึงความสำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัลและนำมาใช้ในการบริหารจัดการ สนับสนุนการเตรียมความพร้อมทางด้านเครือข่ายอินเตอร์เน็ตในการทำงาน เห็นประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล มีกลยุทธ์ทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานที่หลากหลาย พัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลใหม่ ๆ ในการทำงาน ส่งส่งเสริมให้บุคลากรกล้าที่จะลองผิดลองถูกเพื่อค้นหาแนวทางใหม่ ๆ ในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยในการทำงาน ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมอย่างสม่ำเสมอจนเกิดเป็นวัฒนธรรมภายในองค์กรจนเกิดทัศนคติที่ดีและความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน

ดังนั้น สรุปได้ว่า การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ทางดิจิทัลเป็นพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการสร้างชุมชนเครือข่ายความร่วมมือ

ในการแลกเปลี่ยนความรู้ของเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมในการทำงานและสร้างบรรยากาศของสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในสถานศึกษา เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีการสร้างแรงบันดาลใจ ตลอดจนกระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ช่วยเหลือในการทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรโดยให้ครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร

4. การสื่อสารดิจิทัล

4.1 ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการสื่อสารดิจิทัล ไว้ดังนี้

สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 5) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล ไว้ว่า พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์และการสร้างเครือข่าย โดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการสื่อสารกับนักเรียน ครู บุคลากรและชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ภูรีรัตน์ สุกใส (2565, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารเชิงดิจิทัล ไว้ว่า พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึง การความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และสร้างความเข้าใจร่วมกัน ระหว่างครู นักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้การสื่อสารและการดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

มูฮำหมัดรุซลัน ลือบากะลูติง (2565, หน้า 6) ได้ให้ความหมายของการสื่อสารดิจิทัล ไว้ว่า การสื่อสารระหว่างภายในและภายนอกสถานศึกษา การประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของสถานศึกษาโดยใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัล

จากความหมายและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่แสดงออกถึงการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ความสำคัญของการสื่อสารดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึง ความสำคัญของการสื่อสารดิจิทัล ไว้ดังนี้

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า การสื่อสารดิจิทัลทำให้เกิดความรวดเร็วในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บ หรือการเข้าถึงแหล่งข้อมูล ข่าวสารและความรู้ต่าง ๆ ของผู้ใช้ และการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ไม่มีขอบเขต หรือข้อจำกัดในเรื่องเวลาหรือสถานที่ทำให้สามารถเข้าถึงรับรู้และเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ตลอดจนการใช้เทคโนโลยีมาบูรณาการเชื่อมโยงเครือข่ายต่าง ๆ ให้ทุกคนสามารถจัดเก็บ เข้าถึง ใช้พัฒนาความรู้ เผยแพร่และแบ่งเป็นความรู้ได้อย่างทั่วถึง

อาภาภรณ์ ภูศร และพชรวิทย์ จันทร์ศิริสิร (2565, หน้า 69) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยให้การบริหารงานสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อม เป็นต้น ซึ่งจะต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลของสถานศึกษาเพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology) มาใช้การเพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ในงานด้านต่าง ๆ

วรวุฒิ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 56) ได้กล่าวว่า ความสำคัญด้านการสื่อสารดิจิทัลนั้นเป็นการสื่อสารดิจิทัลที่ทำให้เกิดความรวดเร็ว สะดวกสบายในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บ การเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ และเป็นการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารที่สามารถเข้าถึง รับรู้และเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัล ด้วยรูปแบบวิธีการที่หลากหลาย รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนางานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่ และด้านอื่น ๆ ตลอดจนสามารถสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบ และมีประสิทธิภาพ

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า เป็นการสื่อสารดิจิทัลที่ทำให้เกิดความรวดเร็ว สะดวกสบายในการสื่อสาร รวมถึงการจัดเก็บหรือการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เผยแพร่และแบ่งเป็นความรู้ได้อย่างทั่วถึง และเป็นการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารที่ไม่มีขอบเขตหรือข้อจำกัดในเรื่องเวลาหรือสถานที่ทำให้สามารถ

เข้าถึงรับรู้และเรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ช่วยในการการพัฒนางานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่ และด้านอื่น ๆ รวมถึงการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ตลอดจนสามารถสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

4.3 องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล ไว้ดังนี้

สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 61) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัลประกอบด้วยตัวชี้วัด 3 ตัว คือ 1) การสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัล 2) การประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อดิจิทัล และ 3) การสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล

วรวุฒิ ไชยสัตย์ (2566, หน้า 57) จากการศึกษาความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานด้านการสื่อสารดิจิทัลที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การปฏิบัติงานด้านการสื่อสารดิจิทัล ผู้บริหารโรงเรียนมีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดต่อสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัลในรูปแบบที่หลากหลายและทันสมัย พร้อมรับต่อการเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมยุคดิจิทัล ซึ่งการรับ – ส่ง ข้อมูล ติดต่อประสานงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กรต้องมีความถูกต้อง สะดวก รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

Sheninger (2013, อ้างถึงใน บุษยพรรณ สุระคาย, 2565, หน้า 36) ได้กล่าวว่า การสื่อสาร (Communication) เป็นการประชาสัมพันธ์หรือรายงานการดำเนินงานต่าง ๆ ผ่านทางช่องทางในการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ (Social Media) ต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายไม่มีค่าใช้จ่าย และเป็นช่องทางสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เช่น เว็บไซต์ (Website) เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) ทวิตเตอร์ (Twitter) ฯลฯ ซึ่งเป็นการสื่อสารกับสาธารณชนด้วยกลยุทธ์ การดำเนินงานที่เรียบง่าย ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถให้ข้อมูลข่าวสารกับบุคลากรและตอบสนองความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในยุคดิจิทัลได้อย่างทันทีเมื่อมีการเรียกใช้งานข้อมูล

จากองค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัลและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการสื่อสารดิจิทัล ประกอบด้วย การสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัล การประชาสัมพันธ์ด้วยสื่อดิจิทัล การสร้างเครือข่ายผ่านสื่อดิจิทัล ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดต่อสื่อสารผ่านสื่อดิจิทัลในรูปแบบที่หลากหลายและทันสมัย รับ–ส่งข้อมูลติดต่อประสานงานต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์กรต้องมีความถูกต้อง สะดวก

รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ประชาสัมพันธ์หรือรายงานการดำเนินงานต่าง ๆ ผ่านทางช่องทางในการสื่อสารผ่านสื่อสังคมออนไลน์ต่าง ๆ ที่มีความหลากหลายไม่มีค่าใช้จ่าย และเป็นช่องทางสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ เช่น เว็บไซต์ (Website) เฟซบุ๊ก (Facebook) ไลน์ (Line) ทวิตเตอร์ (Twitter) ฯลฯ ซึ่งเป็นการสื่อสารกับสาธารณชนด้วยกลยุทธ์การดำเนินงานที่เรียบง่าย การให้ข้อมูลข่าวสารกับบุคลากรและตอบสนองความต้องการของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในยุคดิจิทัลได้อย่างทันทีเมื่อมีการเรียกใช้งานข้อมูล

ดังนั้น สรุปได้ว่า การสื่อสารดิจิทัล เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่ และด้านอื่น ๆ รวมถึงการตัดสินใจในการบริหารงานและใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานของสถานศึกษา เผยแพร่และแบ่งปันความรู้ได้อย่างทั่วถึง ตลอดจนสามารถสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีการจัดเก็บและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้

5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล

5.1 ความหมายของการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ไว้ดังนี้

สุกัญญา แช่มช้อย (2561, หน้า 120) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ไว้ว่า การปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ โดยผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้และนวัตกรรมอย่างมืออาชีพให้กับผู้เรียน โดยการเสริมสร้างพลังอำนาจให้กับครูผู้สอนและบุคลากรในการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมดิจิทัลต่าง ๆ

ณัฏฐณิชา พรปทุมชัยกิจ อุดมพันธุ์ พิชญ์ประเสริฐ และพงษ์ศักดิ์ ทองพันชั่ง (2564, หน้า 60) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ไว้ว่า ควรสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยี มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างบุคลากรในสถานศึกษา จัดอบรมบุคลากรเพื่อนำเทคโนโลยี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มาใช้ในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังตระหนักถึงความสำคัญและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

โสมวลี ชยามฤต (2564, หน้า 43) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ไว้ว่า การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับยุคดิจิทัล โดยผู้บริหารองค์การกำหนดค่านิยมการพัฒนา ทรัพยากรบุคคลที่เป็นรูปธรรมชัดเจน เป็นลายลักษณ์ อักษร จัดกิจกรรมหรือประชุมเพื่อสื่อสารนโยบายด้านการพัฒนาทรัพยากรบุคคลสู่บุคคลกรอย่างทั่วถึง และจัดสรรงบประมาณให้อย่างเพียงพอ เหมาะสมสอดคล้องกับแผนพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และกำหนดหลักสูตรการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในยุคดิจิทัลในระดับรายบุคคล

จากความหมายและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และสนับสนุนให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลในสถานศึกษา เพื่อพัฒนาทักษะการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงานให้เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ และตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เสริมสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูและบุคลากรในการเรียนรู้และปฏิบัติงาน เพื่อส่งผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาต้องจัดสภาพแวดล้อมในการเรียนรู้และการสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างมืออาชีพ

5.2 ความสำคัญของการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ไว้ดังนี้

ณัฐชานันท์ โตนาม (2562, หน้า 50) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพ ผู้บริหารควรให้โอกาสแก่ครูในการพัฒนาวิชาชีพ โดยการจัดให้มีการฝึกอบรมขณะประจำการ รวมทั้งการช่วยเหลือครูได้เรียนรู้ถึงการผสมผสานทักษะต่าง ๆ ตามโครงการพัฒนาบุคลากร และช่วยให้ครูสามารถนำไปใช้ในห้องเรียนได้

บุญอนันต์ พินัยทรัพย์ (2562, หน้า 27) ได้กล่าวว่า เมื่อโลกมีการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีเพิ่มมากขึ้น ถือว่าเป็นยุคเปลี่ยนผ่านมาสู่ยุคดิจิทัลเพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จตามที่องค์การมุ่งหวังเอาไว้ ดังนั้นการพัฒนาบุคลากรจึงเป็นเรื่องที่ควรใส่ใจเรียนรู้ ศึกษา เพราะคือโอกาสที่จะทำให้องค์การสามารถดำรงอยู่ได้อย่างยั่งยืน รู้ทันโลกและก้าวทันสถานการณ์ ดังนั้นควรใช้ 3 แนวทางในการพัฒนาบุคลากรในยุคดิจิทัล

ประกอบด้วย การบริหารผลการปฏิบัติงานเพื่อเรียนรู้เครื่องมือวัดผล การปฏิบัติงาน การฝึกอบรม และพัฒนาเพื่อการเรียนรู้ กระบวนการพัฒนาบุคลากร การพัฒนาอาชีพ เพื่อเรียนรู้ และสร้างความก้าวหน้าในอาชีพให้บุคลากรได้

กัญญารัตน์ สุขแสน (2563, หน้า 13) ได้กล่าวว่า คุณค่าของบุคลากรที่เปรียบเสมือนเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนความสำเร็จขององค์การ เพื่อบรรลุ เป้าหมายและเติบโตอย่างยั่งยืน การมุ่งพัฒนาการยกระดับทักษะและศักยภาพของ บุคลากรทุกระดับ โดยเฉพาะผู้บริหารเป็นบุคคลที่เชื่อมโยงกับเป้าหมายทางธุรกิจ และเพื่อให้มั่นใจว่าได้ Talent ที่มีศักยภาพสูง ควรคำนึงถึงกระบวนการพัฒนาบุคลากร โมเดลของ DeRue and Myers กระบวนการนี้ไม่ได้เสนอชุดวิธีการหรือเครื่องมือการเรียนการสอนที่เฉพาะเจาะจง แต่เป็นกรอบการรวมวิธีการสอนแนวทางการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นเป้าหมาย และขับเคลื่อนซึ่งได้รับการออกแบบมาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะขององค์การ

ไอรดา นรสาร (2566, หน้า 52) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพครูเป็นการพัฒนาการ ปฏิบัติงานของครูผู้สอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนสื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีการพัฒนาวิชาชีพของตนให้สอดคล้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ผู้ประกอบอาชีพครูจึงต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารจะต้องมุ่งมั่นสร้างเสริมสมรรถนะ และศักยภาพ ของตนให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง และคงอยู่ในความวิชาชีพได้อย่างยั่งยืน

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า เป็นการส่งเสริมและพัฒนาวิชาชีพครู เพื่อเรียนรู้เครื่องมือวัดผล การปฏิบัติงาน การฝึกอบรมและพัฒนาเพื่อการเรียนรู้ กระบวนการพัฒนาบุคลากร การพัฒนาอาชีพ เพื่อเรียนรู้ และสร้างความก้าวหน้าในอาชีพให้บุคลากรได้ การพัฒนาการปฏิบัติงานของครูผู้สอนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำสื่อการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีการพัฒนาวิชาชีพของตนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ช่วยเหลือครูได้เรียนรู้ถึงการผสมผสานทักษะต่าง ๆ ดังนั้นจึงต้องได้รับการส่งเสริมและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารจะต้องมุ่งมั่นสร้างเสริมสมรรถนะและศักยภาพของตนให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง และคงอยู่ในความวิชาชีพได้อย่างยั่งยืน

5.3 องค์ประกอบของการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ไว้ดังนี้

พรชัย เจดามาน (2560, หน้า 65 – 66) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 16 ด้าน คือ 1) การกำหนดทิศทางการปฏิบัติงาน (Direction Setter) 2) การเป็นผู้กระตุ้นความเป็นผู้นำ (Leader Catalyst) 3) การเป็นนักแผน (Planner) 4) การเป็นผู้ตัดสินใจ (Decision Maker) 5) การเป็นผู้จัดการองค์กร (Organizer) 6) การเป็นผู้เปลี่ยนแปลง (Change Manager) 7) การเป็นผู้ประสานงาน (Coordinator) 8) การเป็นผู้สื่อสาร (Communicator) 9) การเป็นผู้แก้ความขัดแย้ง (Conflict Manger) 10) การเป็นผู้แก้ปัญหา (Problems Manager) 11) การเป็นผู้จัดระบบ (Systems Manager) 12) การเป็นผู้บริหารการพัฒนาบุคลากร (Personnel Development) 13) การเป็นผู้บริหารบุคคล (Personnel Manager) 14) การเป็นผู้บริหารทรัพยากร (Resource Manager) 15) การเป็นผู้ประเมินผล (Appraiser) และ 16) การเป็นประธานในพิธีการต่าง ๆ (Ceremonial Head) เป็นผู้นำทางด้านการจัดงานพิธีการขององค์กร

จิณณวัตร ปะโคทัง (2561, หน้า 306) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) การใช้เครื่องมือที่มีอยู่เทคโนโลยี (Tools & Technologies) 2) “การค้นหา และใช้งาน” (Find & Use) 3) “การสอนและเรียนรู้” (Teach & Learn) 4) “การสื่อสาร และความร่วมมือ” (Communication and Collaborate) 5) “สร้าง และนวัตกรรม” (Create and Innovate) และ 6) “อัตลักษณ์และสุขภาวะ” (Identity& Wellbeing)

พิพัฒน์ พรหมพันธ์ (2561, หน้า 55) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) การยกระดับความสามารถในการใช้เครื่องมือที่มีอยู่เทคโนโลยี (Tools & Technologies) 2) การค้นหาและใช้งาน (Find & Use) 3) การสอนและเรียนรู้ (Teach & Leam) ที่ใช้เทคโนโลยีมาใช้ 4) การสื่อสารและความร่วมมือ (Communication and Collaborate) 5) สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ (Create and Innovate) 6) อัตลักษณ์ และสุขภาวะ (Identity & Wellbeing)

เอกรัตน์ เชื้อวังคำ (2564, หน้า 891) ได้กล่าวว่า ความเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล (Digital Professionalism) มีตัวชี้วัด 3 ตัว คือ ความเชี่ยวชาญในการใช้

เทคโนโลยีดิจิทัล (Expertise in the use of digital technology) การบริหารจัดการเทคโนโลยี (Technology Management) และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ดิจิทัล (Creating a digital learning environment)

Sieber, Kaganer & Zamora (2013, อ้างอิงใน ชุติรัตน์ กาญจนธนชัย, 2562, หน้า 27) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการเป็นมืออาชีพด้านดิจิทัล ประกอบด้วย 6 ด้าน คือ 1) พัฒนาความคล่องทางดิจิทัล (become digitally fluent) 2) พัฒนาความสามารถใหม่ ๆ (develop new capabilities) 3) เต็มใจทดลอง (willingness toexperiment) 4) ทำความเข้าใจว่าเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงสังคมยุคปัจจุบัน และมีผลกระทบต่อการศึกษา 5) ส่งเสริมสภาพแวดล้อมแบบรวมพลัง (promote collaborative environments) 6) ไม่ก้าวทันเฉพาะเทคโนโลยีแต่ต้องมีสารสนเทศที่ดีและเป็นปัจจุบันด้วย (use the information, not just the technology)

จากองค์ประกอบของการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล และแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ประกอบด้วย การกำหนดทิศทางการปฏิบัติงาน การเป็นผู้กระตุ้นความเป็นผู้นำ การเป็นนักแผน การเป็นผู้ตัดสินใจ การเป็นผู้จัดการองค์กร การเป็นผู้เปลี่ยนแปลง การเป็นผู้ประสานงาน การเป็นผู้สื่อสาร การเป็นผู้แก้ความขัดแย้ง การเป็นผู้แก้ปัญหา การเป็นผู้จัดระบบ การเป็นผู้บริหารการพัฒนาบุคลากร การเป็นผู้บริหารบุคคล การเป็นผู้บริหารทรัพยากร การเป็นผู้ประเมินผล การเป็นประธานในพิธีการต่าง ๆ เป็นผู้นำทางด้านการจัดงานพิธีการขององค์กร การใช้เครื่องมือที่มีอยู่เทคโนโลยี การค้นหาและใช้งาน การสอนและเรียนรู้ การสื่อสารและความร่วมมือ อัตลักษณ์และสุขภาวะการยกระดับความสามารถในการใช้เครื่องมือที่มีอยู่เทคโนโลยี สร้างนวัตกรรมใหม่ พัฒนาความคล่องทางดิจิทัล พัฒนาความสามารถใหม่ ๆ เต็มใจทดลอง ทำความเข้าใจว่าเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงสังคมยุคปัจจุบัน และมีผลกระทบต่อการศึกษา ส่งเสริมสภาพแวดล้อมแบบรวมพลัง ไม่ก้าวทันเฉพาะเทคโนโลยีแต่ต้องมีสารสนเทศที่ดีและเป็นปัจจุบันด้วย

ดังนั้น สรุปได้ว่า การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีการพัฒนาวิชาชีพของตนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัล

ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และส่งเสริมและพัฒนาครู โดยจัดการฝึกอบรมทักษะดิจิทัล เพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิผล พัฒนาการปฏิบัติงานของครูโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำสื่อการเรียนการสอนและเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ เสริมสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูและบุคลากรในการเรียนรู้และปฏิบัติงาน อีกทั้งยังปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ

แนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

1. ความหมายของสมรรถนะ

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้กล่าวถึงความหมายของสมรรถนะ ไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล (2560, หน้า 81) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมโดยรวมของตัวบุคคลที่เป็นผลมาจากความรู้ความสามารถ ทักษะและคุณลักษณะภายในของบุคคลที่ช่วยผลักดันให้บุคคลนั้นสามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบ เพื่อให้การขับเคลื่อนขององค์กรดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ ประสบความสำเร็จตามเป้าหมาย

จามีกร นิภากุล (2562, หน้า 31) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง ความสามารถที่แสดงออกทางพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของงานในหน้าที่ ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบในด้านความรู้ที่สามารถจัดการที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการพัฒนาผู้ร่วมงาน มีความรู้ในวิชาชีพของตนเอง ด้านทักษะการสอนแนะนำ มีทักษะด้านสัมพันธภาพระหว่างบุคคล สามารถสร้างแรงจูงใจให้กับผู้ร่วมงาน และด้านมีเจตคติที่ดีต่อการปฏิบัติที่เป็นประโยชน์และตระหนักถึงการมีคุณธรรมและจริยธรรม

สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 9) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ (Competency) หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลคนหนึ่งที่มีทักษะ มีความรู้ ความสามารถ ซึ่งทำให้บุคคลนั้นสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับผิดชอบให้ประสบความสำเร็จ และสามารถทำให้งานนั้นมีความโดดเด่นกว่าบุคคลอื่น ๆ

เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 28) ได้กล่าวว่า สมรรถนะหรือขีดความสามารถ (competency) หมายถึง ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะ ซึ่งบุคคลนั้นจะแสดงออกเป็นวิธีคิดและพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล และมีการ

พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อันจะส่งผลให้เกิดความสำเร็จ ตามมาตรฐานหรือสูงกว่ามาตรฐานที่องค์การได้กำหนดเอาไว้

ประสิทธิ์ สตำ (2564, หน้า 56) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ หมายถึง คุณลักษณะเชิงพฤติกรรมโดยรวมของตัวบุคคลที่แสดงออกทางพฤติกรรมที่ส่งผลต่อความสำเร็จของงานในหน้าที่ อาจเกิดจากอุปนิสัย แรงจูงใจ ทักษะ เอกลักษณะเฉพาะตน บทบาททางสังคมหรือแหล่งรวมของความรู้ที่นำมาใช้ สามารถสังเกต วัดประเมินและพัฒนาได้ส่งผลให้เกิดความสำเร็จตามมาตรฐานหรือสูงกว่ามาตรฐานที่องค์การกำหนดไว้

สร้อยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 12) ได้กล่าวว่า สมรรถนะ (Competency) หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลคนหนึ่งที่มีทักษะมีความรู้ ความสามารถ ซึ่งทำให้บุคคลนั้นสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับผิดชอบให้ประสบความสำเร็จและสามารถทำให้งานนั้นมีความโดดเด่นกว่าบุคคลอื่น ๆ

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สมรรถนะ หมายถึง พฤติกรรมของตัวบุคคลที่แสดงออกถึงความรู้ ความสามารถ หรือทักษะต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความสำเร็จในการปฏิบัติงาน มีเจตคติที่ดีต่อการทำงานในหน้าที่ สามารถจัดการและดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของสมรรถนะ

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้กล่าวถึง ความสำคัญของสมรรถนะไว้ดังนี้

ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล (2560, หน้า 31) ได้กล่าวว่า สมรรถนะมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร การดำเนินงานขององค์กรมีบทบาทสำคัญต่อการบริหารงานบุคคลขององค์กร โดยที่สมรรถนะมีผลทำให้การดำเนินภารกิจบรรลุความสำเร็จ ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพราะสมรรถนะเป็นปัจจัยช่วยให้พัฒนาศักยภาพของบุคลากร เพื่อให้ส่งผลไปสู่การพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จต่อไป

กุลชลี จงเจริญ (2561, หน้า 117) ได้กล่าวว่า สมรรถนะมีความสำคัญต่อการบริหารทรัพยากรบุคคลขององค์กร ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือช่วยในการเปลี่ยนแปลงวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัฒนธรรมองค์กร และยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ขององค์กรมาสู่กระบวนการบริหารทรัพยากรบุคคล

2. เป็นเครื่องมือในการพัฒนาความสามารถของบุคลากรในองค์กรอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง และสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ วัฒนธรรมองค์กรและยุทธศาสตร์ขององค์กร

3. เป็นมาตรฐานการแสดงพฤติกรรมที่ดีในการทำงานของบุคลากร ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการวัด และประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ

4. เป็นพื้นฐานสำคัญของระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลในด้านต่าง ๆ ขององค์กร เช่น การสรรหา และคัดเลือกบุคลากร การพัฒนาบุคลากร การประเมินผลการปฏิบัติงานการพัฒนาความก้าวหน้าทางอาชีพ และการวางแผนการสืบทอดตำแหน่งและการจ่ายผลตอบแทน เป็นต้น

จามีกร นิภากุล (2562, หน้า32) ได้กล่าวว่า สมรรถนะเป็นการช่วยให้องค์การสามารถคัดสรรบุคคลที่มีคุณสมบัติที่ดีทั้งทางด้านความรู้ทักษะและความสามารถตลอดจนพฤติกรรมที่เหมาะสมกับงานและจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรในเรื่องใดโดยสามารถนำไปใช้ในการฝึกอบรมและพัฒนาบุคคลในองค์การได้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2562, หน้า 6 – 8) ได้ระบุว่า สมรรถนะมีความสำคัญต่อการดำเนินงานขององค์กรในการจัดการจัดการทรัพยากรมนุษย์มีความสำคัญต่อองค์กร บุคลากรผู้ปฏิบัติงาน และผู้บริหารองค์กร ดังนี้

1. สมรรถนะมีความสำคัญต่อองค์กร โดยช่วยให้องค์กร บรรลุเป้าหมายได้เร็วขึ้นช่วยสนับสนุนวิสัยทัศน์ พันธกิจขององค์กร โดยมีสมรรถนะหลักเป็นตัวช่วยสร้างกรอบความคิด พฤติกรรม ความเชื่อ และทัศนคติของคนในองค์กรให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับวิสัยทัศน์และพันธกิจขององค์การ สมรรถนะช่วยในการกำหนดวัฒนธรรมองค์กร กล่าวคือ ช่วยสร้างกรอบการแสดงออกทางพฤติกรรมขององค์การโดยรวมให้เป็นทิศทางเดียวกันและทำให้บุคลากรทราบถึงระดับสมรรถนะของตนเอง ได้รู้ว่าตนเองจะปฏิบัติงานใดให้สำเร็จในตำแหน่งงานที่ตนดำรงอยู่ สมรรถนะเป็นเครื่องมือในการบริหารงานด้านทรัพยากรมนุษย์ให้มีประสิทธิภาพในด้านต่าง ๆ เช่น การคัดเลือกบุคลากร การเลื่อนตำแหน่ง การโยกย้ายตำแหน่ง การกำหนดเส้นทางความก้าวหน้าในการพัฒนาและฝึกอบรม ใช้ในการวางแผนการพัฒนาผู้ดำรงตำแหน่งให้สอดคล้องกับเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ ด้วยการนำเอาสมรรถนะของตำแหน่งงานที่สูงมาเป็น

กรอบในการพัฒนา นอกจากนี้ สมรรถนะยังสามารถนำไปใช้ในเป็นกรอบในการประเมินผลงานซึ่งมีความชัดเจนและถูกต้องมากกว่า

2. สมรรถนะมีความสำคัญต่อบุคลากรระดับปฏิบัติหน้าที่ ช่วยให้บุคลากรทราบถึงระดับสมรรถนะของตนเอง จากการที่องค์การมีการกำหนดสมรรถนะของบุคลากรตามตำแหน่งงานต่าง ๆ ทำให้บุคลากรได้รู้ว่าตนจะต้องปฏิบัติงานให้สำเร็จในตำแหน่งงานของตน ช่วยให้บุคลากรทราบกรอบพฤติกรรมมาตรฐาน จากการที่องค์การกำหนดสมรรถนะแต่ละตำแหน่ง องค์การมักจะกำหนดกรอบพฤติกรรมมาตรฐานเป็นระดับไว้ ซึ่งบุคลากรจะได้ทราบว่าขณะนี้ตนมีสมรรถนะอยู่ในระดับใด ถ้าหากว่าพฤติกรรมมาตรฐานของตนยังไม่ถึงระดับที่องค์การต้องการ ก็จะได้ฝึกฝนอบรมเพื่อเพิ่มสมรรถนะของตนเองต่อไปนอกจากนี้ สมรรถนะช่วยให้บุคลากรทราบถึงเส้นทางความเจริญก้าวหน้าในสายอาชีพของตนเอง เช่น การพิจารณาจากมาตรวัดสมรรถนะ เป็นต้น

3. สมรรถนะมีความสำคัญต่อผู้บริหารระดับสูง ทำให้สามารถเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัฒนธรรมองค์กรกับกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้อย่างมีประสิทธิภาพเป็นปัจจัยผลักดัน ให้วิสัยทัศน์พันธกิจและวัฒนธรรมองค์การบรรลุเป้าหมาย ทำให้องค์การสามารถประเมิน จุดแข็ง จุดอ่อน ในศักยภาพของบุคลากรในองค์การและนำไปกำหนดกลยุทธ์การพัฒนากำลังคน ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ช่วยให้องค์กรสามารถวัดผลการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ สมรรถนะยังทำให้เห็นภาพรวมของสมรรถนะองค์การทั้งสมรรถนะหลักและสมรรถนะตามกลุ่มงาน ทำให้สามารถวิเคราะห์ความจำเป็นในการพัฒนา และฝึกอบรมบุคลากรในองค์การได้ ตรงตามความต้องการของบุคลากรและหน่วยงาน

ประสิทธิ์ สตำ (2564, หน้า 57) ได้กล่าวว่า สมรรถนะเป็นสิ่งสำคัญในการกำหนดตัวบุคคลให้เหมาะสมกับงาน เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้

จารุชา สมศรี (2566, หน้า 15) ได้กล่าวว่า สมรรถนะมีความสำคัญทั้งต่อบุคลากร ผู้บริหาร และองค์กร เพราะสมรรถนะจะเป็นตัวช่วยในการกำหนดวัฒนธรรมองค์กร ตลอดจนช่วยให้บุคลากรมีกรอบพฤติกรรมตามมาตรฐานขององค์กร องค์กรใดมีบุคลากรที่มีสมรรถนะสูงตามเกณฑ์ ก็จะช่วยให้องค์กรนั้นสามารถดำเนินงานได้บรรลุวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์และพันธกิจขององค์กร

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สมรรถนะมีความสำคัญต่อการปฏิบัติงานของบุคลากร ทำให้รู้ขีดความสามารถ ความรู้และทักษะที่ตนมีเพื่อพัฒนาตนเอง และปฏิบัติตนได้ตรงตามความต้องการขององค์กร ช่วยให้บุคลากรปฏิบัติงานให้สำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย และยังช่วยให้องค์การดำเนินภารกิจบรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ความหมายของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

มีนักวิจัยและนักวิชาการศึกษา ได้กล่าวถึงสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

ราชกิจจานุเบกษา (2562 หน้า 18 – 20) ได้กำหนดมาตรฐานทางวิชาชีพไว้สองมาตรฐานคือ

1. มาตรฐานความรู้ เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับความรู้ ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษารวมทั้งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีเพียงพอที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้ ต้องมีความรอบรู้และเข้าใจในเรื่อง ดังต่อไปนี้

1.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคมและแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

1.2 จิตวิทยาพัฒนาการ จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

1.3 เนื้อหาวิชาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้

1.4 การวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาผู้เรียน

1.5 การใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา

1.6 การออกแบบและการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้หรือจัดการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษารวมทั้งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีเพียงพอที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้

2.1 การปฏิบัติหน้าที่ครู

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.1.1 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียน ด้วยจิตวิญญาณความเป็นครู

2.1.2 ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

2.1.3 ส่งเสริมการเรียนรู้ เอาใจใส่ และยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละบุคคล

2.1.4 สร้างแรงบันดาลใจผู้เรียนให้เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ และผู้สร้างนวัตกรรม

2.1.5 พัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้ ทันสมัย และทันต่อการเปลี่ยนแปลง

2.2 การจัดการเรียนรู้

2.2.1 พัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา การจัดการเรียนรู้ สื่อการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2.2.2 บูรณาการความรู้และศาสตร์การสอนในการวางแผนและจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีปัญญารู้คิด และมีความเป็นนวัตกรรม

2.2.3 ดูแล ช่วยเหลือ และพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลตามศักยภาพ สามารถรายงานผลการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ

2.2.4 จัดกิจกรรมและสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียน โดยตระหนักถึงสุขภาวะของผู้เรียน

2.2.5 วิจัย สร้างนวัตกรรม และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.2.6 ปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาวิชาชีพ

2.3 ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน

2.3.1 ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาและแก้ปัญหาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

2.3.2 สร้างเครือข่ายความร่วมมือกับผู้ปกครองและชุมชนเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ที่มีคุณภาพของผู้เรียน

2.3.3 ศึกษา เข้าถึงบริบทของชุมชน และสามารถอยู่ร่วมกันบนพื้นฐานความแตกต่างทางวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.3.4 ส่งเสริม อนุรักษ์วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 2 – 5) นำเสนอกรอบสมรรถนะวิชาชีพครูในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซี – ทีซีเอฟ) ตามที่ประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสุดยอดอาเซียนครั้งที่ 34 ระหว่างวันที่ 20 – 23 มิถุนายน 2562 ภายใต้แนวคิด Advancing Partnership for Sustainability หรือ “ร่วมมือ ร่วมใจ ก้าวไกล ยั่งยืน” ครูถือเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างการศึกษาให้มีคุณ ภาพอย่างยั่งยืน และในการพัฒนาการศึกษาให้มีคุณภาพ (Quality Education) เป็นเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญไม่ใช่เฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ แต่เป็นเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals – SDGs) ในการพัฒนาระดับนานาชาติขององค์การสหประชาชาติอีกด้วย ดังนั้น ประชาคมอาเซียนจึงต้องร่วมมือกันพัฒนาวิชาชีพครูให้มีคุณภาพสูง เพิ่มทักษะของครูตลอดช่วงวิชาชีพ เพื่อให้ครูมีสมรรถนะที่เป็นมาตรฐานเดียวกัน นาย Gatot Hari Priowirjanto ผู้อำนวยการสำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรีศึกษาแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซีมีโอ) ได้ประกาศกรอบสมรรถนะวิชาชีพครูในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการประชุม World Teachers’ Day Forum 2018 เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2561 โดยมีเป้าหมายสำคัญ คือ เพื่อให้ผู้เรียน มีความสุข (Joyful Learner) โดยแบ่งเป็น 4 ประเด็นใหญ่ ได้แก่

1. รู้และเข้าใจในสิ่งที่สอน (Know and understand what I teach) โดยเรียนรู้เพิ่มเติมในเรื่องที่สอนให้กว้างและลึกขึ้น เข้าใจกระแสนิยมเกี่ยวกับการศึกษา นโยบายและหลักสูตร รวมถึงติดตามข้อมูลข่าวสารที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ ระดับภูมิภาคและระดับโลก

2. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ (Help my students learn) ครูต้องรู้จักนักเรียน ใช้วิธีการสอนที่ได้ประสิทธิผลสูงสุด นอกจากนี้ยังต้องประเมินผลและให้ข้อเสนอแนะกับนักเรียน

3. ให้ชุมชนมีส่วนร่วม (Engage the community) โดยร่วมมือกับพ่อแม่และผู้ปกครองสร้างการมีส่วนร่วมกับชุมชนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน รวมทั้งส่งเสริมให้นักเรียนมีความเคารพและเข้าใจในความหลากหลาย

4. เป็นครูที่ดีขึ้นในทุกวัน (Become a better teacher everyday) ครูต้องรู้จักตนเองและผู้อื่น ปฏิบัติตนเป็นคนดีและเป็นแบบอย่างที่ดีในการทำงาน อีกทั้งยังต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอนโดยกรอบสมรรถนะดังกล่าวจะเป็นแนวทางและเป็น

ประโยชน์ต่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกท่านในการนำไปเป็นแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และนำไปสู่การเป็นครูผู้มีสมรรถนะที่มีมาตรฐานเดียวกันกับผู้ประกอบวิชาชีพครูในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ต่อไป

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25) ได้กำหนดมาตรฐานสมรรถนะของวิชาชีพครู ไว้ดังนี้

1. สมรรถนะด้านที่ 1 คุณลักษณะความเป็นครู ประกอบด้วย
   1.1 มีจิตวิญญาณความเป็นครู
   1.2 รู้จักตนเอง พัฒนาตนเอง
   1.3 ยอมรับในความแตกต่าง ให้ความเคารพ และมีน้ำใจกับผู้อื่น
2. สมรรถนะด้านที่ 2 ความรู้ทางวิชาชีพและการประยุกต์ใช้
   2.1 รอบรู้และประยุกต์ใช้เนื้อหาวิชาที่สอน
   2.2 รอบรู้และประยุกต์ใช้วิทยวิธีการสอน
   2.3 รอบรู้และประยุกต์ใช้ความรู้ด้านการวัดและประเมินผล
   2.4 รอบรู้และประยุกต์ใช้ สื่อ เทคโนโลยี นวัตกรรมทางการศึกษา
   2.5 รอบรู้บริบททางการศึกษา และสามารถประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน
3. สมรรถนะด้านที่ 3 การจัดการเรียนรู้
   3.1 รู้จักผู้เรียน
   3.2 ออกแบบการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล
   3.3 ปฏิบัติการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
   3.4 ประเมินเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. สมรรถนะด้านที่ 4 ความสัมพันธ์ชุมชน
   4.1 การสร้างความร่วมมือ และเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

Hafsah Jan (2017, p. 53) อธิบายลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21 คือ ครูที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจ จุดประกายจินตนาการและปลูกฝังความรักในการเรียนรู้ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องคำนึงถึงความต้องการของนักเรียน ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องเตรียมความพร้อมให้ตรงกับความท้าทายอนาคต ครูในศตวรรษที่ 21 มีหลายลักษณะที่ทำให้เขาแตกต่างจากครูแบบดั้งเดิม โดยต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. ครูต้องคิดให้กว้างออกไปในมุมมองของโลก (Teachers have to think globally) ครูผู้สอนจำเป็นต้องพัฒนาผู้เรียนรุ่นใหม่ที่คิดและทำหน้าที่เป็นพลโลก ดังนั้น ครูต้องมีตัวอย่างและเรื่องเล่าทั่วโลกนอกเหนือจากความเป็นจริงที่คุ้นเคยและประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน

2. ครูต้องสามารถพัฒนาความเข้าใจเชิงวัฒนธรรมและความหลากหลาย (Teachers have to develop sensitivity towards cross – cultural differences and diversity) นักเรียนมีการเชื่อมต่อกับคนทั่วโลก และมีนักเรียนไม่น้อยที่อยากไปแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมในต่างแดน ความสามารถในการจัดการความแตกต่างทางวัฒนธรรม จะทำให้พวกเขามีความสามารถในการแข่งขันในอนาคต

3. ครูต้องเป็นผู้รู้ทางด้านเทคโนโลยี (Teachers have to be technologically knowledgeable) ครูทุกคนต้องพัฒนาทักษะโดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะทางเทคโนโลยีครูจำเป็นต้องเพิ่มระดับความสามารถของตัวเองด้วยเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ดังเช่น คำกล่าวของ A.P.J. Abdul Kalam ความเป็นเลิศเป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องไม่ใช่อุบัติเหตุ"

4. ครูต้องสร้างความร่วมมือและเครือข่ายนอกห้องเรียน (Teachers have to build partnerships and alliances beyond classrooms) ครูควรมีเครือข่ายร่วมกับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาต่าง ๆ เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพและนำไปใช้กับสถานการณ์ในชีวิตจริง การเชิญผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ มาจัดการเรียนการสอนในห้องเรียน การสร้างโอกาสสำหรับนักเรียน เช่น พานักเรียนไปพบผู้รู้ / นักวิทยาศาสตร์ / ผู้เชี่ยวชาญซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

5. ครูต้องสร้างการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใน 4 ลักษณะ (Teachers have to share learning inside the four walls) ดังนี้

5.1 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

5.2 ครูต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

5.3 ครูต้องสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการที่นักเรียนได้คิด และลงมือกระทำด้วยตนเอง (Active learning) ในห้องเรียน

5.4 ครูต้องสร้างสภาพแวดล้อม และบรรยากาศในห้องเรียนที่ส่งเสริมการอยากเรียนรู้ของนักเรียน

จารุชา สมศรี (2566, หน้า 7) ได้กล่าวว่า สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะของครูที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความรู้ ทักษะในการจัดทำหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารจัดการชั้นเรียน การวัดและประเมินผล ภาษาเพื่อการสื่อสาร จิตวิทยาการเรียนรู้ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวิจัยในชั้นเรียน และคุณลักษณะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพครู

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และคุณลักษณะของครู ที่นำไปใช้ในการปฏิบัติงาน ได้แก่ ความรู้ ทักษะในการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การบริหารจัดการชั้นเรียน การวัดและประเมินผล ภาษาเพื่อการสื่อสาร จิตวิทยาการเรียนรู้ ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การวิจัยในชั้นเรียน และคุณลักษณะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น จริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ เป็นผู้รู้ทางด้านเทคโนโลยี รู้และเข้าใจในสิ่งที่สอน ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ ต้องคิดให้กว้างออกไปในมุมมองของโลก สามารถพัฒนาความเข้าใจเชิงวัฒนธรรมและความหลากหลาย มีความสัมพันธ์ชุมชน และสร้างความร่วมมือและเครือข่ายนอกห้องเรียน

4. องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

มีหน่วยงาน นักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบและคุณลักษณะของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ไว้อย่างหลากหลาย ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

วิจารณ์ พานิช (2560, หน้า 64 – 66) กล่าวว่า ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องเปลี่ยนจากการสอนเป็นผู้กำกับการเรียนรู้ของศิษย์ จากการถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้อำนวยการสร้างความรู้ ซึ่งทักษะของครู ควรประกอบไปด้วย

1. ทักษะการวินิจฉัย ทำความรู้จัก ทำความเข้าใจศิษย์
2. ทักษะการออกแบบการเรียนรู้ออกแบบ PBL
3. ทักษะการชวนศิษย์ทำ Reflection / AAR

4. ทักษะการเรียนรู้และสร้างความรู้ใหม่จากการทำหน้าที่ครู

5. ทักษะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใน PLC

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5) ระบุกรอบสมรรถนะวิชาชีพครูในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซี – ทีซีเอฟ) เป็น 4 ประเด็นใหญ่ ได้แก่

1. รู้และเข้าใจในสิ่งที่สอน

2. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้

3. ให้ชุมชนมีส่วนร่วม

4. เป็นครูที่ดีขึ้นในทุกวัน

ดารกา บุญกาญจน์ (2563, หน้า 350) ได้ทำการศึกษาเรื่องความต้องการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสหวิทยาเขต 3 พระใหญ่เขื่องใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 พบว่า สมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 รวม 8 ด้าน ได้แก่

1. ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชา

2. ด้านการสื่อสารและการใช้ภาษา

3. ด้านการจัดการเรียนรู้

4. ด้านการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา

5. ด้านการวัดและประเมินผล

6. ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน

7. ด้านภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม

8. ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ

ธนกฤต อั้งน้อย (2563, หน้า 52 – 55) ได้ทำการศึกษาเรื่องรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ พบว่า สมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ได้เป็น 3 กลุ่มสมรรถนะใหญ่ ประกอบด้วย 15 สมรรถนะย่อย ดังนี้

1. สมรรถนะหลัก ประกอบด้วย 3 สมรรถนะ ดังนี้

   1.1 สมรรถนะการทำงานเป็นทีม

   1.2 สมรรถนะการพัฒนาตนเอง

   1.3 สมรรถนะด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2. สมรรถนะประจำสายงาน ประกอบด้วย 5 สมรรถนะ ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.1 การจัดการเรียนรู้

2.2 สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน

2.3 สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน

2.4 สมรรถนะด้านภาวะผู้นำครู

2.5 สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้

3. สมรรถนะส่วนบุคคล ประกอบด้วย 7 สมรรถนะ ดังนี้

3.1 สมรรถนะด้านความฉลาดทางอารมณ์

3.2 สมรรถนะด้านความฉลาดทางสังคม

3.3 สมรรถนะด้านการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม

3.4 สมรรถนะด้านสื่อและเทคโนโลยี

3.5 สมรรถนะด้านการคิดแบบมีวิจารณญาณและคิดแก้ปัญหา

3.6 สมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์

3.7 สมรรถนะด้านความรู้

สวรรยา ตาขำ, อนุภูมิ คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์ (2563, หน้า 84) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะครูศตวรรษที่ 21 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19 พบว่า สมรรถนะครูศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย

1. การปฏิบัติตนตามมาตรฐานวิชาชีพ

2. ภาวะผู้นำและการบริหารจัดการ

3. ประสิทธิผลส่วนบุคคล

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25) ได้กำหนดมาตรฐานสมรรถนะของวิชาชีพครู ไว้ดังนี้

1. สมรรถนะด้านที่ 1 คุณลักษณะความเป็นครู ประกอบด้วย

2. สมรรถนะด้านที่ 2 ความรู้ทางวิชาชีพและการประยุกต์ใช้

3. สมรรถนะด้านที่ 3 การจัดการเรียนรู้

4. สมรรถนะด้านที่ 4 ความสัมพันธ์ชุมชน

สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 34) ได้ทำการศึกษาเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 มีจำนวน 3 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
2. การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน
3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10) ได้ทำการศึกษาเรื่องการใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 พบว่า สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 มีจำนวน 7 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การบริหารจัดการชั้นเรียน
2. การจัดบทเรียนให้สอดคล้องกับชีวิตจริง
3. การคิดอย่างมีวิจารณญาณ
4. เทคโนโลยี
5. ความเป็นสากล
6. ความร่วมมือ
7. การพัฒนาวิชาชีพ

สร้อยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 34) ได้ทำการศึกษาเรื่องคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ พบว่า สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 มีจำนวน 5 องค์ประกอบ ได้แก่

1. การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้
2. การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน
3. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
4. การบริหารจัดการชั้นเรียน
5. การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา

จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47) ได้ทำการศึกษาเรื่องการโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสานักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี พบว่า สมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1. ด้านการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร
2. ด้านการจัดการเรียนรู้
3. ด้านการวิจัยในชั้นเรียน
4. ด้านการใช้เทคโนโลยี
5. ด้านการวัดผลและประเมินผล
6. ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ
7. ด้านการพัฒนาผู้เรียน

กชภัทร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 100) ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวทางสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า สมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ได้กลุ่มสมรรถนะใหญ่ 3 สมรรถนะ ประกอบด้วย สมรรถนะรายด้าน 15 สมรรถนะย่อย ดังนี้

1. สมรรถนะระดับองค์การ
    1.1 สมรรถนะด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู
    1.2 สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้
    1.3 สมรรถนะการพัฒนาทักษะและคุณลักษณะของผู้เรียน
    1.4 สมรรถนะด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน
    1.5 สมรรถนะด้านภาวะผู้นำครู
    1.6 สมรรถนะด้านสื่อและเทคโนโลยี
2. สมรรถนะระดับกลุ่ม
    2.1 สมรรถนะการทำงานเป็นทีม
    2.2 สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้
    2.3 สมรรถนะด้านการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม
3. สมรรถนะกระบวนการพัฒนาระดับบุคคล
    3.1 สมรรถนะการพัฒนาตนเอง
    3.2 สมรรถนะด้านความฉลาดทางอารมณ์
    3.3 สมรรถนะด้านความฉลาดทางสังคม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.4 สมรรถนะด้านการคิดแบบมีวิจารณญาณและคิดแก้ปัญหา

3.5 สมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์

3.6 สมรรถนะด้านความรู้

The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization [UNESCO] (2011, pp. 21 – 24) กำหนดกรอบสมรรถนะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับครูขึ้นมาเพราะเห็นว่าครูยังมีสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศไม่เพียงพอที่จะสามารถสอนนักเรียนได้ ซึ่ง UNESCO ได้กำหนดสมรรถนะไว้ในกรอบ 3 ด้าน ดังนี้

1. สมรรถนะความรู้ด้านเทคโนโลยี (Technology Literacy)

2. สมรรถนะความรู้ในเชิงลึก (Knowledge Deepening)

3. สมรรถนะการสร้างองค์ความรู้ (Knowledge Creation)

Hafsah (2017, p. 53) ได้กล่าวว่า ลักษณะของครูในศตวรรษที่ 21 คือ ครูที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจ จุดประกายจินตนาการและปลูกฝังความรักในการเรียนรู้ ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องคำนึงถึงความต้องการของนักเรียน ครูในศตวรรษที่ 21 ต้องเตรียมความพร้อมให้ตรงกับความท้าทายอนาคต ครูในศตวรรษที่ 21 มีหลายลักษณะที่ทำให้เขาแตกต่างจากครูแบบดั้งเดิม โดยต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. ครูต้องคิดให้กว้างออกไปในมุมมองของโลก (Teachers have to think globally)

2. ครูต้องสามารถพัฒนาความเข้าใจเชิงวัฒนธรรมและความหลากหลาย (Teachers have to develop sensitivity towards cross – cultural differences and diversity)

3. ครูต้องเป็นผู้รู้ทางด้านเทคโนโลยี (Teachers have to be technologically knowledgeable)

4. ครูต้องสร้างความร่วมมือและเครือข่ายนอกห้องเรียน (Teachers have to build partnerships and alliances beyond classrooms)

5. ครูต้องสร้างการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใน 4 ลักษณะ (Teachers have to share learning inside the four walls) ดังนี้

5.1 การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

5.2 ครูต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5.3 ครูต้องสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการที่นักเรียนได้คิด และลงมือกระทำด้วยตนเอง (Active learning) ในห้องเรียน

5.4 ครูต้องสร้างสภาพแวดล้อม และบรรยากาศในห้องเรียนที่ส่งเสริมการอยากเรียนรู้ของนักเรียน

จากการศึกษาแนวคิดองค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ผู้วิจัยทำการสังเคราะห์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ที่มีลักษณะคล้ายกัน ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 การสังเคราะห์องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 / นักวิชาการและนักวิจัย	วิจารณ์ พานิช (2560, หน้า 64-66)	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5)	ดารกา บุญกาญจน์ (2563, หน้า 350)	ธนกฤต ยั้งน้อย (2563, หน้า 52-55)	สายรุ้ง ตาขำ, อนุภูมิ คำยั่ง และจุฑามาส ศรีจำนงค์ (2563, หน้า 84)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25)	สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 34)	เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10)	สรอยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 34)	จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47)	เกษรินทร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 100)	UNESCO (2011, Online)	Hafsah (2017, p. 53)	ความถี่	ร้อยละ
ทักษะการวินิจฉัย ทำความรู้จัก ทำความเข้าใจศิษย์/ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน/สมรรถนะการพัฒนาผู้เรียน/การดูแลช่วยเหลือผู้เรียน/ด้านการพัฒนาผู้เรียน/ด้านการวิจัยในชั้นเรียน	✓		✓	✓			✓		✓	✓					6	46.15

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 / นักวิชาการและนักวิจัย	วิจารณ์ พานิช (2560, หน้า 64–66)	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5)	ดารกา ปัญญาญีพน์ (2563, หน้า 350)	ธนกฤต ยิ้มน้อย (2563, หน้า 52–55)	สุวรรยา ตาขำ, อนุภูมิ คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์ (2563, หน้า 84)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25)	สุพัฒน์ โกมลวานิช (2563, หน้า 34)	เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10)	สรอยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 34)	จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47)	กชภัทร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 100)	UNESCO (2011, Online)	Hafsah (2017, p. 53)	ความถี่	ร้อยละ
ด้านการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร/การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้/การจัดการเรียนรู้/สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้/การจัดบทเรียนให้สอดคล้องกับชีวิตจริง/ภาวะผู้นำและการบริหารจัดการ/ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชา/ทักษะการออกแบบการเรียนรู้ออกแบบ PBL	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓			10	76.92

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 / นักวิชาการและนักวิจัย	วิจารณ์ พานิช (2560, หน้า 64–66)	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5)	ดารกา ปัญญาญีพน์ (2563, หน้า 350)	ธนกฤต ยิ้มน้อย (2563, หน้า 52–55)	สายรรยา ตาขำ, อนุภูมิ คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์ (2563, หน้า 84)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25)	สุพัฒน์ โกมลวานิช (2563, หน้า 34)	เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10)	สรอยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 34)	จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47)	กชภัทร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 100)	UNESCO (2011, Online)	Hafsah (2017, p. 53)	ความถี่	ร้อยละ
สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน/สมรรถนะการพัฒนาทักษะและคุณลักษณะของผู้เรียน/การวัดและประเมินผลการเรียนรู้/ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ /ทักษะการชวนศิษย์ทำ Reflection / AAR	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓			10	76.92

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 / นักวิชาการและนักวิจัย	ดิจารณ์ พานิช (2560, หน้า 64–66)	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5)	ดารกา ปัญญาญีพน์ (2563, หน้า 350)	ธนกฤต ยิ้มน้อย (2563, หน้า 52–55)	สุวรรยา ตาข้า, อนุภูมิ คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์ (2563, หน้า 84)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25)	สุพัฒน์ โกมลวานิช (2563, หน้า 34)	เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10)	สรอยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 34)	จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47)	เกษักร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 100)	UNESCO (2011, Online)	Hafsah (2017, p. 53)	ความถี่	ร้อยละ
ทักษะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใน PLC/การพัฒนาตนเอง /ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ/รู้จักตนเอง พัฒนาตนเอง/ประสิทธิผลส่วนบุคคล/ทักษะการเรียนรู้และสร้างความรู้ใหม่จากการทำหน้าที่ครู/สมรรถนะการสร้างองค์ความรู้	✓		✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓		8	61.54

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 / นักวิชาการและนักวิจัย	วิจารณ์ พานิช (2560, หน้า 64–66)	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5)	ดารกา ปัญญาญีพน์ (2563, หน้า 350)	ธนกฤต ยิ้มน้อย (2563, หน้า 52–55)	สายรยา ตาขำ, อนุภูมิ คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์ (2563, หน้า 84)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25)	สุพัฒน์ โกมลวานิช (2563, หน้า 34)	เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10)	สรอยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 34)	จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47)	กชภัทร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 100)	UNESCO (2011, Online)	Hafsah (2017, p. 53)	ความถี่	ร้อยละ
ด้านภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม/สมรรถนะการทำงานเป็นทีม / สมรรถนะด้านภาวะผู้นำครู/สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้/ให้ชุมชนมีส่วนร่วม/ความสัมพันธ์ชุมชน/ความร่วมมือ/การพัฒนาวิชาชีพ/สมรรถนะด้าน		✓	✓					✓		✓	✓		✓	6	46.15

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 / นักวิชาการและนักวิจัย	ธิดารัตน์ พานิช (2560, หน้า 64–66)	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5)	ดารกา ปัญญาญีพน์ (2563, หน้า 350)	ธนกฤต ยิ้มน้อย (2563, หน้า 52–55)	สุวรรยา ตาขำ, อนุภูมิ คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์ (2563, หน้า 84)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25)	สุพัฒน์ โกมลวานิช (2563, หน้า 34)	เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10)	สรอยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 34)	จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47)	เกษักร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 100)	UNESCO (2011, Online)	Hafsah (2017, p. 53)	ความถี่	ร้อยละ
ภาวะผู้นำครู/สมรรถนะการทำงานเป็นทีม/สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้/ครูต้องสร้างการแลกเปลี่ยนเรียนรู้/ครูต้องสร้างความร่วมมือและเครือข่ายนอกห้องเรียน															

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 / นักวิชาการและนักวิจัย	วิจารณ์ พานิช (2560, หน้า 64–66)	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5)	ดารกา ปัญญาญีพน์ (2563, หน้า 350)	ธนกฤต ยิ้มน้อย (2563, หน้า 52–55)	สายรยา ตาขำ, อนุภูมิ คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์ (2563, หน้า 84)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25)	สุพัฒน์ โกมลวานิช (2563, หน้า 34)	เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10)	สรอยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 34)	จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47)	เกษักร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 100)	UNESCO (2011, Online)	Hafsah (2017, p. 53)	ความถี่	ร้อยละ
สมรรถนะด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู/ การปฏิบัติตนตามมาตรฐานวิชาชีพ /เป็นครูที่ดีขึ้นในทุกวัน/ คุณลักษณะความเป็นครู/ สมรรถนะด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู		✓		✓	✓	✓					✓			5	38.46

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 / นักวิชาการและนักวิจัย	วิจารณ์ พานิช (2560, หน้า 64–66)	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5)	ดารกา ปัญญาญีพน์ (2563, หน้า 350)	ธนกฤต ยิ้มน้อย (2563, หน้า 52–55)	สุวรรยา ตาข้า, อนุภูมิ คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์ (2563, หน้า 84)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25)	สุพัฒน์ โกมลวานิช (2563, หน้า 34)	เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10)	สรอยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 34)	จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47)	เกษักร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 100)	UNESCO (2011, Online)	Hafsah (2017, p. 53)	ความถี่	ร้อยละ
สมรรถนะด้านการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม/ด้านการสื่อสารและการใช้ภาษา/ความเป็นสากล/สมรรถนะด้านการเรียนรู้ข้ามวัฒนธรรม/ครูต้องสามารถพัฒนาความเข้าใจเชิงวัฒนธรรมและความหลากหลาย/ครูต้องคิดให้กว้างออกไปในมุมมองของโลก			✓	✓				✓			✓		✓	5	38.46

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 / นักวิชาการและนักวิจัย	ลิขารณ์ พานิช (2560, หน้า 64–66)	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5)	ดารกา ปัญญาญีพน์ (2563, หน้า 350)	ธนกฤต ยิ้มน้อย (2563, หน้า 52–55)	สรรรยา ตาข้า, อนุภูมิ คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์ (2563, หน้า 84)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25)	สุพัฒน์ โกมลวานิช (2563, หน้า 34)	เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10)	สรอยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 34)	จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47)	กชภัทร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 100)	UNESCO (2011, Online)	Hafsah (2017, p. 53)	ความถี่	ร้อยละ
สมรรถนะด้านความฉลาดทางอารมณ์/สมรรถนะด้านความฉลาดทางสังคม				✓							✓			2	15.38
ด้านการใช้เทคโนโลยี/การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา/ เทคโนโลยี/ สมรรถนะความรู้ด้านเทคโนโลยีสมรรถนะด้านสื่อและเทคโนโลยี/			✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	9	69.23

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 / นักวิชาการและนักวิจัย	วิจารณ์ พานิช (2560, หน้า 64–66)	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5)	ดารกา ปัญญาญ์ชน์ (2563, หน้า 350)	ธนกฤต ยังน้อย (2563, หน้า 52–55)	สายรุ้ง ตาขำ, อนุภูมิ คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์ (2563, หน้า 84)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25)	สุพัฒน์ โกมลวานิช (2563, หน้า 34)	เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10)	สรอยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 34)	จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47)	เกษักร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 100)	UNESCO (2011, Online)	Hafsah (2017, p. 53)	ความถี่	ร้อยละ
ความรู้ทางวิชาชีพและการประยุกต์ใช้/ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา/ครูต้องเป็นผู้รู้ทางด้านเทคโนโลยี															

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 3 (ต่อ)

องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 / นักวิชาการและนักวิจัย	วิจารณ์ พานิช (2560, หน้า 64–66)	สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา (2562, หน้า 5)	ดารกา ไชโยโถน์ (2563, หน้า 350)	ธนากฤต อ้องน้อย (2563, หน้า 52–55)	สุรรยา ตาชำ, ยนตรี คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์ (2563, หน้า 84)	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2563, หน้า 25)	สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 34)	เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 10)	สรอยทิพย แก้วตา (2565, หน้า 34)	จำเนียน มุนธนี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์ (2566, หน้า 47)	กชภัทร สงวนศรีอ (2567, หน้า 100)	UNESCO (2011, Online)	Hafsah (2017, p. 53)	ความถี่	ร้อยละ
สมรรถนะด้านความรู้/สมรรถนะความรู้ในเชิงลึก/สมรรถนะด้านการคิดแบบมีวิจารณญาณและคิดแก้ปัญหา/การคิดอย่างมีวิจารณญาณ/สมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์ความรู้ทางวิชาชีพและการประยุกต์ใช้/ด้านการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา/ครูต้องเป็นผู้รู้ทางด้านเทคโนโลยี				✓				✓			✓	✓		4	30.77

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 3 การสังเคราะห์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จากแนวคิด เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของหน่วยงานนักวิชาการ และนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน โดยผู้วิจัยใช้เกณฑ์ในการพิจารณาองค์ประกอบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ที่มีความถี่ 6 หรือตั้งแต่ร้อยละ 45 ขึ้นไป ที่ผู้วิจัยกำหนดขึ้น ทำให้ได้องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ประกอบด้วย 5 ด้าน ผู้วิจัยได้ทำการจัดกลุ่มสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ที่ใช้ภาษาใกล้เคียงกันได้กำหนดเป็นชื่อตัวแปรใหม่ ดังนี้

ตาราง 4 การกำหนดชื่อตัวแปรใหม่ที่ได้จากการสังเคราะห์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

ชื่อองค์ประกอบที่ได้จากการสังเคราะห์	ชื่อองค์ประกอบใหม่	ความถี่	ร้อยละ
ด้านการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร/การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้/การจัดการเรียนรู้/สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้/การจัดบทเรียนให้สอดคล้องกับชีวิตจริง/ภาวะผู้นำและการบริหารจัดการ/ด้านความรู้ในเนื้อหาวิชา/ทักษะการออกแบบการเรียนรู้ออกแบบ PBL	1. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	10	76.92
สมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียน/สมรรถนะการพัฒนาทักษะและคุณลักษณะของผู้เรียน/การวัดและประเมินผลการเรียนรู้/ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ /ทักษะการชวนศิษย์ทำ Reflection / AAR	2. การบริหารจัดการชั้นเรียน	10	76.92
ด้านการใช้เทคโนโลยี/การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา/ เทคโนโลยี/สมรรถนะความรู้ด้านเทคโนโลยีสมรรถนะด้านสื่อและเทคโนโลยี/ความรู้ทางวิชาชีพและการประยุกต์ใช้/ด้านการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศและนวัตกรรมทางการศึกษา/ครูต้องเป็นผู้รู้ทางด้านเทคโนโลยี	3. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	9	69.23

ตาราง 4 (ต่อ)

ชื่อองค์ประกอบ ที่ได้จากการสังเคราะห์	ชื่อองค์ประกอบใหม่	ความถี่	ร้อยละ
ทักษะการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ใน PLC/การพัฒนาตนเอง/ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ/รู้จักตนเอง/พัฒนาตนเอง/ประสิทธิผลส่วนบุคคล/ทักษะการเรียนรู้และสร้างความรู้ใหม่จากการทำหน้าที่ครู/สมรรถนะการสร้างองค์ความรู้/	4. การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ	8	61.54
ด้านภาวะผู้นำและการทำงานเป็นทีม/สมรรถนะการทำงานเป็นทีม /สมรรถนะด้านภาวะผู้นำครู/สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้/ให้ชุมชนมีส่วนร่วม/ความสัมพันธ์ชุมชน/ความร่วมมือ/การพัฒนาวิชาชีพ/สมรรถนะด้านภาวะผู้นำครู/สมรรถนะการทำงานเป็นทีม/สมรรถนะการสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือกับชุมชนเพื่อการจัดการเรียนรู้/ครูต้องสร้างการแลกเปลี่ยนเรียนรู้/ครูต้องสร้างความร่วมมือและเครือข่ายนอกห้องเรียน	5. การทำงานเป็นทีม	6	46.15

จากตาราง 4 การกำหนดชื่อตัวแปรใหม่ที่ได้จากการสังเคราะห์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สรุปองค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ได้ 5 องค์ประกอบ คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) การบริหารจัดการชั้นเรียน 3) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 4) การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ และ 5) การทำงานเป็นทีม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5. คุณลักษณะที่จำเป็นของครูในศตวรรษที่ 21

จากการสังเคราะห์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สรุปองค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ได้ 5 องค์ประกอบ คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ 2) การบริหารจัดการชั้นเรียน 3) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 4) การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ และ 5) การทำงานเป็นทีม เพื่อให้ได้องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาคุคุณลักษณะที่จำเป็นของครูในศตวรรษที่ 21 เพื่อบูรณาการสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในแต่ละด้านเพิ่มเติม ได้ดังนี้

5.1 การบูรณาการเนื้อหาสาระเชิงสหวิทยาการของวิชาแกนหลักและบูรณาการความรู้

มีหน่วยงาน นักวิจัย และนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการบูรณาการเนื้อหาสาระเชิงสหวิทยาการของวิชาแกนหลัก และบูรณาการความรู้ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ป.ป., หน้า 11) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 หมายถึง การปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ ของนักเรียนเพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ที่สำคัญ และจำเป็นต่อตัวนักเรียนอย่างแท้จริง โดยมุ่งหวังให้นักเรียนได้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง และต้องก้าวข้ามสาระวิชาไปสู่การเรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยที่มีการกำหนดหน้าที่ของครูผู้สอนไว้ว่า ไม่จำเป็นต้องทำหน้าที่ในการสอนหนังสือและเน้นเนื้อหาสาระ แต่ครูต้องสอนในเรื่องของการใช้ทักษะต่าง ๆ ในการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยการสร้างแรงบันดาลใจให้กับนักเรียน และคอยให้ความร่วมมือและสนับสนุน ได้มีการมุ่งเน้นไปที่ทักษะที่สำคัญ เช่น พื้นฐานการเรียนรู้สาระวิชาหลัก ความรู้เชิงบูรณาการสำหรับศตวรรษที่ 21 ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและงานอาชีพ ทักษะด้านการสื่อสาร สื่อและเทคโนโลยี เป็นต้น

สุทธิวรรณ ตันติรจนาวงศ์ (2560, หน้า 2849) ได้กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรเพื่อทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 การสร้างและพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษาให้มีวัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ อุปกรณ์การเรียนการสอนและการวัดประเมินผลการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ที่มุ่งเน้นความรู้โดยบูรณาการเนื้อหาสาระเชิง สหวิทยาการของวิชาแกนหลัก และบูรณาการความรู้เกี่ยวกับโลก การเงินเศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ การเป็นพลเมืองดี ความรู้ด้านสุขภาพ ความรู้

ด้านสิ่งแวดล้อมเข้าไปในเนื้อหาสาระวิชา และมุ่งเน้นทักษะสาหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี มุ่งเน้นทักษะชีวิตและอาชีพ มีความรู้ในเนื้อหาวิชาและอาชีพ และการบูรณาการนวัตกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งบทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน และมีการนำผลการประเมินหลักสูตรมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อนำผลไปพัฒนาคุณภาพของครูและผู้เรียนต่อไป

เพชรา บุดสีทา (2560, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า ระบบหลักสูตรและการสอนในศตวรรษที่ 21 (21st Century Curriculum & Instruction) สอนให้เกิดทักษะการเรียนในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary: ความรู้ที่ได้จากหลายสาขาวิชาประกอบกัน) ของวิชาแกนหลักสร้างโอกาสที่จะประยุกต์ทักษะเชิงบูรณาการข้ามสาระเนื้อหา และสร้างระบบการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถนะเป็นฐาน (Competency – based) สร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุน การเรียนรู้แบบสืบค้น และวิธีการเรียนจากการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – based) บูรณาการแหล่งเรียนรู้ (Learning Resources) จากชุมชนเข้ามาใช้ในโรงเรียนตามกระบวนการเรียนรู้แบบ Project – Based Learning: PBL

ดังนั้น การบูรณาการเนื้อหาสาระเชิงสหวิทยาการของวิชาแกนหลักและบูรณาการความรู้ ในการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นความรู้โดยบูรณาการเนื้อหาสาระเชิง สหวิทยาการของวิชาแกนหลัก และบูรณาการความรู้เกี่ยวกับโลก การเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ การเป็นพลเมืองดี ความรู้ด้านสุขภาพ ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมเข้าไปในเนื้อหาสาระวิชา และมุ่งเน้นทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี มุ่งเน้นทักษะชีวิตและอาชีพ มีความรู้ในเนื้อหาวิชาและอาชีพ และการบูรณาการนวัตกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งบทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน และมีการนำผลการประเมินหลักสูตรมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร

5.2 การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

ณิรดา เวชญาลักษณ์ (2559, หน้า 11) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้น เรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความเปลี่ยนแปลงด้านการศึกษาและวิธีการในการบริหารจัดการชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ซึ่งครูควรปรับบทบาทจากครูผู้สอนมาเป็นโค้ช (Coach) และเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โดยการค้นคว้าอย่างอิสระ ในการเรียนรู้แบบ PBL (Problem – Based Learning) เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้แนวคิดการเรียนการสอนแบบ Teach Less, Learn More และทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นิยม (Constructivist Learning) ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ที่เป็นของตนเองขึ้นมาจากความรู้ที่มีอยู่เดิมหรือจากความรู้ที่ได้รับเข้ามาใหม่ จึงควรบูรณาการการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวมด้วยรูปแบบหรือวิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง รวมถึงการประเมินผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติตามสภาพความเป็นจริง การบริหารจัดการชั้นเรียนที่มีประสิทธิภาพ ควรเอื้อต่อหลักสูตรและเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ดังนั้น จึงไม่จำกัดเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น แต่ยังมีแหล่งการเรียนรู้ภายนอกห้องเรียน การจัดสื่อการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับเนื้อหาสาระและกระบวนการเรียนรู้ส่งผลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่อตัวผู้เรียนให้เกิดทักษะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ต่อไป

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2561, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า ในยุคการศึกษาในศตวรรษที่ 21 การบริหารจัดการชั้นเรียนต้องเปลี่ยนไปจากยุคเดิม เพราะความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุคปัจจุบัน โดยเฉพาะทางด้านการเป็นยุคดิจิทัล ทำให้นักวิชาการทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่างก็ตื่นตัวที่จะพัฒนางานด้านการศึกษา คิดค้นนวัตกรรมต่าง ๆ เพื่อนำไปใช้กับระบบการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ซึ่งนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้นั้นมีหลายประเภทแตกต่างกันออกไป นวัตกรรมในการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในศตวรรษที่ 21 มีหลายอย่าง เช่น ห้องเรียนกลับด้าน ห้องเรียนเสมือนจริง ห้องเรียนอัจฉริยะ ดิจิตอล การเรียนแบบผสมผสาน และการบริหารจัดการชั้นเรียนเชิงรุก

ภูมิภควัจธ์ ภูมพงศ์คชศร (2563, หน้า 591 – 592) การบริหารจัดการชั้นเรียน เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ ต้องเน้นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 การบริหารจัดการชั้นเรียนจะต้องประกอบด้วย การวางแผน ความคิด

และการปฏิบัติพัฒนาตนเองของตัวผู้สอนและผู้เรียนด้วย และการจัดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนอย่างเป็นระบบ มีหลักการ ใส่ใจต่อตัวผู้เรียน และส่งเสริมการเรียนรู้ โดยมีเป้าหมายบริหารจัดการชั้นเรียนที่ดี ดังนั้น การบริหารจัดการชั้นเรียนที่ดี จึงเป็นเครื่องมือในการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจตนเองมากขึ้น เพื่อประเมินตนเอง พัฒนาตนเองได้อย่างมีประสิทธิ์ภาพ การจัดการห้องเรียนในรูปแบบการเรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องมีการจัดการชั้นเรียนที่ทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิ์ภาพเพิ่มมากขึ้น รูปแบบการจัดสภาพแวดล้อมภายใน จะต้องทำให้ผู้เรียนมีความสนใจที่จะเรียนรู้มากยิ่งขึ้น และส่งเสริมการพัฒนาครูผู้สอนให้เห็นถึงการบูรณาการจากทักษะ เครื่องมือ วิธีกาสอน ให้สอดคล้องกับการบริหารจัดการชั้นเรียนในยุคศตวรรษที่ 21 ปลูกจิตสำนึก ปลูกฝังความรู้ความสามารถของครูในการคิดค้น ค้นหา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน การเพิ่มทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือต้องให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ไม่เรียนรู้เฉพาะในห้องเรียน สามารถที่จะศึกษาค้นคว้าหาความรู้ได้ด้วยตัวเอง รวมถึงพัฒนาหลักสูตรเป็นกระบวนการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทุกประเภท เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามความมุ่งหมายและจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ หลักสูตรที่ดีจะต้องช่วยเพิ่มประสิทธิ์ภาพและประสิทธิ์ผลทั้งตัวผู้เรียนและตัวผู้สอน

ดังนั้น การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ในการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูในศตวรรษที่ 21 เป็นการปลูกจิตสำนึก ปลูกฝังความรู้ความสามารถของครูในการคิดค้น ค้นหา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน การเพิ่มทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 คือต้องให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ ไม่เรียนรู้เฉพาะในห้องเรียน ซึ่งครูควรปรับบทบาทจากครูผู้สอนมาเป็นโค้ช (Coach) และเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะน้าให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โดยการค้นคว้าอย่างอิสระในการเรียนรู้แบบ PBL (Problem – Based Learning) เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

5.3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

มีหน่วยงาน นักวิจัย และนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ไว้ดังนี้

กุสลวัฒน์ คงประดิษฐ์ (2562, หน้า 1) ได้กล่าวว่า โลกก้าวเข้าสู่ปลายทศวรรษที่สองซึ่งเป็นสองทศวรรษแรกเริ่มของศตวรรษที่ 21 ที่ทักษะศตวรรษที่ 21

มีลักษณะเฉพาะต่างจากศตวรรษที่ 20 ในประเด็นการมีเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (Information and Communication Technology: ICT) ที่ทำงานได้สูงขึ้นตามที่มนุษย์ต้องการ และเป็นที่มาของคำว่า “ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21” ทักษะนี้ได้เป็นวาทกรรมทางการศึกษาที่มีอิทธิพลสูงและอย่างกว้างขวางต่อการนำไปกำหนดเป็นนโยบายการพัฒนาการศึกษาและสังคมของทุกประเทศ และต่อแวดวงวิชาการสาขาต่าง ๆ ในด้านสาขาวิชาการศึกษาได้นำมาศึกษาค้นคว้าวิจัยในหลากหลายมิติ เฉพาะในด้านการเรียนการสอนนั้น เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นปัจจัยหนึ่งที่สร้างความสำเร็จให้กับการเรียนการสอนในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวก และเป็นสิ่งที่มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนการสอนในศตวรรษนี้ที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐานในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น ครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 จึงต้องเป็นครูที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน (ICT – based teacher) ที่ต่างไปจากการเรียนการสอนที่ผ่านมา

พิชญ์นรี แสนขัติ (2562, หน้า 75) ได้กล่าวว่า ขณะที่เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนาศักยภาพด้านสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น ครูต้องพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลง ครูผู้สอนต้องปรับตัวเพื่อเตรียมคนรุ่นใหม่ที่จะต้องรู้เท่าทันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร นำไปใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ส่งผลให้ครูผู้สอนต้องมีการบูรณาการนวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการจัดการเรียนการสอน และต้องติดตามความก้าวหน้านวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ โดยนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และทักษะชีวิตและการทำงาน

อิ๊กไนท์ ไทยแลนด์ (2563) นำเสนอว่า การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (21st Century Content) เป็นการเรียนรู้หลายทางหรือการบูรณาการความรู้ต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ผู้เรียนสามารถโต้ตอบกับผู้สอนสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ได้โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) มาช่วยอำนวย ความสะดวกในการเรียนรู้ และเรียนรู้การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ทักษะชีวิตและอื่น ๆ ส่วนสาระความรู้ในเรื่องหลัก (core subjects) นั้นเป็นส่วนของเนื้อหา

ที่นำมาใช้ในการประกอบอาชีพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้นั้นไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการศึกษาขั้นสูงต่อไป

ดังนั้น เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ในศตวรรษที่ 21 ครูต้องเป็นที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐาน (ICT – based teacher) ที่ต่างไปจากการเรียนการสอนที่ผ่านมา การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการเรียนรู้หลายทางหรือการบูรณาการความรู้ต่าง ๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ผู้เรียนสามารถโต้ตอบกับผู้สอนสื่อสารสิ่งที่เรียนรู้ได้โดยเฉพาะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) มาช่วยอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ ส่งผลให้ครูผู้สอนต้องมีการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการจัดการเรียนการสอน และต้องติดตามความก้าวหน้าเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการเรียนรู้ทั้งในและนอกชั้นเรียนที่สอดคล้องกับทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร และทักษะชีวิตและการทำงาน

5.4 ครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

ประสาท เนืองเฉลิม (2559, หน้า 70) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มุ่งสร้างแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้แก่ผู้เรียนพร้อม ๆ กับการเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาตนเอง โดยนัยที่ว่าการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความกระหายอยากที่มีพลังทางการใฝ่รู้ผู้เรียนจะมีความรู้สึกอิสระที่จะนำพาตนเองสู่การค้นคว้าหาคำตอบ ซึ่งการสร้างแรงจูงใจในการเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการนาตนเอง (Autonomous learner) ครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 จึงมักเลือกการให้เครื่องมือทางการเรียนรู้และเสริมแรงจูงใจแก่ผู้เรียนมากกว่าแค่การส่งผ่านและถ่ายทอดเนื้อหาสาระวิชา

สัญญา สดประเสริฐ (2562, หน้า 1) ได้กล่าวว่า ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการศึกษาในปัจจุบัน การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ถือเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของครูในศตวรรษที่ 21 จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับการเรียนรู้ให้เท่าทันยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ต้องพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะความเป็นครูมืออาชีพ เพื่อให้สามารถชี้แนะและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตลอดเวลา นอกจากนี้ ครูไทยในอนาคตยังต้องมีความรู้จริงในเรื่องที่สอน และต้องมีเทคนิควิธีการให้

ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ รวมทั้งจัดกิจกรรมเชื่อมโยงความรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอก ถ้าทุกภาคส่วนช่วยกันหาทางลดปัญหาและอุปสรรคที่ขัดขวางการพัฒนาครู ซึ่งแนวทางและความเป็นไปได้ในการพัฒนาครูในศตวรรษที่ 21 นั้น ต้องดำเนินการทั้งด้านนโยบายและด้านการพัฒนาตนเองของครูควบคู่กันไปจึงจะทำให้ครูเป็นครูมืออาชีพอย่างแท้จริง

พระพัฒนพล สิริสุวณฺโณ (เพ็ชรไชย) และวิทยา ทองดี (2566, หน้า 757) ได้กล่าวว่า ในยุคศตวรรษที่ 21 จำเป็นอย่างยิ่งในการปฏิรูปการศึกษาที่เน้นทักษะเพื่อนำไปสู่นวัตกรรมใหม่ ๆ ที่มีคุณภาพ การพัฒนาครูสู่ความเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 จึงจำเป็นอย่างยิ่ง โดยครูผู้สอนต้องปฏิบัติตนตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพมีการศึกษาและติดตามแนวทางการจัดการศึกษาของชาติทั้งกฎหมายนโยบายต่าง ๆ และหลักสูตรของทางกระทรวงศึกษาธิการตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอยู่เสมอ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและสามารถสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตัวเองโดยครูทำหน้าที่เป็นโค้ชมากกว่าเป็นผู้ชี้นำในการเรียนการสอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ในส่วนของเนื้อหาที่สัมพันธ์กัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความคิดเชื่อมโยงและสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริงเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้อย่างหลากหลายตามสภาพที่เหมาะสมของผู้เรียนเพื่อให้ทราบถึงผลลัพธ์ที่ถูกต้องและแม่นยำ และครูยังต้องร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมพัฒนาครูทั้งในและนอกโรงเรียนและสิ่งสำคัญคือครูจำเป็นต้องสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้น ครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 จึงเป็นการพัฒนาตนเองและวิชาชีพของครูในศตวรรษที่ 21 เป็นการมุ่งพัฒนาครูสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มุ่งสร้างแรงจูงใจใฝ่เรียนรู้แก่ผู้เรียนพร้อม ๆ กับการเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นต่อการพัฒนาตนเอง ครูจึงต้องปรับตัวให้เข้ากับการเรียนรู้ให้เท่าทันยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ต้องพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถชี้แนะ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตลอดเวลา นอกจากนี้ ครูไทยในอนาคตยังต้องมีความรู้จริงในเรื่องที่สอน และต้องมีเทคนิควิธีการให้ ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ รวมทั้งจัดกิจกรรมเชื่อมโยงความรู้จากแหล่งเรียนรู้ภายนอก

5.5 การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน

มีหน่วยงาน นักวิจัย และนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน ไว้ดังนี้

สุทธิวรรณ ตันติรจนาวงศ์ (2560, หน้า 2843) ได้กล่าวว่าในศตวรรษที่ 21 โรงเรียนต้องสร้างหลักสูตรที่ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมความรู้และทักษะต่อกับโลกและเข้าใจถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในโลก โรงเรียนควรเป็นสถานที่ใช้เป็นศูนย์รวมการประสานระหว่าง ครูและผู้เรียนในการติดต่อกับชุมชนและสังคม ครูในสภาพแวดล้อมใหม่นี้จะเป็นผู้ทำกิจกรรมการเรียนการสอนน้อยลงและเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการช่วยเหลือให้ผู้เรียนจัดการเรียนรู้ข้อมูลด้วยตนเองมากขึ้น จะทำให้ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนความรู้เป็นภูมิปัญญาของตนเองการเรียนรู้ของผู้เรียนจะเกิดขึ้นได้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดี มีการเรียนรู้ด้วยวิธีการแก้ปัญหาและการควบคุมตนเอง

ชูชาติ พ่วงสมจิตร์ (2560, หน้า 13) ได้กล่าวว่า บ้าน วัด โรงเรียน หรือที่เรียกว่า “บวร” คือสามเสาหลักคู่สังคมไทยซึ่งเป็นทุนทางสังคมที่เกื้อกูลประเทศไทยมายาวนาน การบริหารงานความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชนที่ผ่านมาก็ยึดหลักการนี้มาโดยตลอด เพราะทั้งบ้านและวัดโดยรวมแล้วก็คือชุมชนที่อยู่ในแวดล้อมใกล้ชิดโรงเรียน โดยความจริงที่ยอมรับกันทั่วไปคือ “โรงเรียนกับชุมชนเป็นสิ่งที่แยกจากกันไม่ได้” การร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนกับชุมชนเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดประโยชน์แก่ทั้ง 2 ฝ่าย คือสถานศึกษาได้พลังจากชุมชนมาช่วยในการจัดการศึกษาและชุมชนได้การศึกษาที่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน ดังนั้น การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน จึงเป็นความสำคัญอย่างยิ่งเพราะช่วยให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน ช่วยให้ทราบความเคลื่อนไหวหรือความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับทั้งสองฝ่าย

มหกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู (EDUCA) (2564, ออนไลน์) ได้นำเสนอว่า บริบทของชุมชนที่รายล้อมโรงเรียนและที่อยู่อาศัยของนักเรียน ล้วนส่งผลต่อการเรียนรู้ และพัฒนาการการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสิ้น ข้อจำกัดความท้าทายและลักษณะสภาพแวดล้อมของชุมชนต่างก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ลักษณะนิสัย รวมทั้งแบบแผนการดำเนินชีวิต ดังนั้น ความพยายามในการจัดการปัญหา อุปสรรคต่าง ๆ ที่ซับซ้อน รวมทั้งการปรับสภาพแวดล้อมหรือชุมชนซึ่งมีอิทธิพลอย่างสูงต่อเด็ก เยาวชน และนักเรียน จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในชุมชนและพัฒนาศักยภาพทางการศึกษาของนักเรียนในระยะยาวได้

ดังนั้น การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน ในการทำงานเป็นทีมของครูในศตวรรษที่ 21 เนื่องด้วยบริบทของชุมชนที่รายล้อมโรงเรียนและที่อยู่อาศัยของนักเรียน ล้วนส่งผลต่อการเรียนรู้ และพัฒนาการการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสิ้น และลักษณะสภาพแวดล้อมของชุมชนต่างก็มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ลักษณะนิสัย รวมทั้งแบบ

แผนการดำเนินชีวิต ครูจึงต้องมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนอกห้องเรียนให้แก่ผู้เรียนช่วยเหลือให้ผู้เรียนจัดการเรียนรู้ข้อมูลด้วยตนเองมากขึ้น จะทำให้ผู้เรียนสามารถเปลี่ยนความรู้เป็นภูมิปัญญาของตนเองการเรียนรู้ของผู้เรียนจะเกิดขึ้นได้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ดีมีการเรียนรู้ด้วยวิธีการแก้ปัญหาและการควบคุมตนเอง

จากคุณลักษณะที่จำเป็นของครูในศตวรรษที่ 21 ที่ได้จากเอกสาร หน่วยงาน นักวิชาการ และนักวิจัยหลาย ๆ ท่าน ผู้วิจัยจึงได้คุณลักษณะที่จำเป็นของครูในศตวรรษที่ 21 ที่จะนำมาบูรณาการกับองค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้วิจัยได้มาในงานวิจัยนี้ สามารถแสดงได้ดังตาราง 5

ตาราง 5 บูรณาการสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

องค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	**คุณลักษณะที่จำเป็นของครูในศตวรรษที่ 21**	**สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21**
1. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้	บูรณาการเนื้อหาสาระเชิงสหวิทยาการของวิชาแกนหลัก และบูรณาการความรู้	1. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ
2. การบริหารจัดการชั้นเรียน	การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21	2. การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
3. การใช้เทคโนโลยี	เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)	3. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)
4. การพัฒนาตนเองและวิชาชีพ	ครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21	4. การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21
5. การทำงานเป็นทีม	การสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน	5. การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน

จากตาราง 5 บูรณาการสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สรุปองค์ประกอบของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ได้ 5 องค์ประกอบ คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการความรู้ 2) การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 3) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) 4) การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 และ 5) การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

6. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

6.1 การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

6.1.1 ความหมายและแนวคิดของการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายและแนวคิดของการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ไว้ดังนี้

เพชรา บุดสีทา (2560, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า สาระวิชามีความสำคัญแต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชา ควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของนักเรียน โดยครูช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ สาระวิชาหลัก ประกอบด้วย ภาษาแม่ และภาษาสำคัญของโลก ศิลปะคณิตศาสตร์ การปกครองและหน้าที่พลเมือง เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ และประวัติศาสตร์ โดยวิชาแกนหลักนี้จะนำมาสู่การกำหนดเป็นกรอบแนวคิดและยุทธศาสตร์สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาเชิงสหวิทยาการหรือหัวข้อสำหรับศตวรรษที่ 21 โดยการส่งเสริมความเข้าใจ ในเนื้อหา วิชาแกนหลัก และสอดแทรกทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้าไปในทุกวิชาแกนหลัก ดังนี้

1. ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม จะเป็นตัวกำหนดความพร้อมของนักเรียนเข้าสู่โลกการทำงานที่มีความซับซ้อนมากขึ้นในปัจจุบัน ได้แก่ ความริเริ่มสร้างสรรค์และนวัตกรรม การคิดอย่างมีวิจารณญาณและการแก้ปัญหา และการสื่อสารและการร่วมมือ

2. ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี เนื่องด้วยในปัจจุบันมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารผ่านทางสื่อและเทคโนโลยีมากมาย ผู้เรียนจึงต้องมีความสามารถในการแสดงทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและปฏิบัติงานได้หลากหลาย

โดยอาศัยความรู้ในหลายด้าน ได้แก่ ความรู้ด้านสารสนเทศ ความรู้เกี่ยวกับสื่อและความรู้ด้านเทคโนโลยี

3. ทักษะด้านชีวิตและอาชีพ ในการดำรงชีวิตและทำงานในยุคปัจจุบันให้ประสบความสำเร็จนักเรียนจะต้องพัฒนาทักษะชีวิตที่สำคัญ ได้แก่ ความยืดหยุ่นและการปรับตัว การริเริ่มสร้างสรรค์และ เป็นตัวของตัวเอง ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม การเป็นผู้สร้างหรือผู้ผลิต (Productivity) และความรับผิดชอบเชื่อถือได้ (Accountability) และภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ (Responsibility)

3.1 สอนให้เกิดทักษะการเรียนในศตวรรษที่ 21 มุ่งเน้นเชิงสหวิทยาการ (Interdisciplinary: ความรู้ที่ได้จากหลายสาขาวิชาประกอบกัน) ของวิชาแกนหลัก

3.2 สร้างโอกาสที่จะประยุกต์ทักษะเชิงบูรณาการข้ามสาระเนื้อหา และสร้างระบบการเรียนรู้ที่เน้นสมรรถนะเป็นฐาน (Competency – based)

3.3 สร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุน การเรียนรู้แบบสืบค้น และวิธีการเรียนจากการใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem – based)

3.4 บูรณาการแหล่งเรียนรู้ (Learning Resources) จากชุมชนเข้ามาใช้ในโรงเรียนตามกระบวนการเรียนรู้แบบ Project–Based Learning: PBL

สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 36) ได้กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การสร้าง ออกแบบ และพัฒนาหลักสูตรในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

สร้อยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 9) ได้กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การสร้าง ออกแบบ และพัฒนาหลักสูตรในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียน โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และนำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนได้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ

ชนานัญ สุดโต, พรเทพ เสถียรนพเก้า และวัลนิกา ฉลากบาง (2566, หน้า 640) ได้กล่าวว่า การบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ เป็นการดำเนินการของครูในการบริหารหลักสูตรเริ่มตั้งแต่การวางแผนใช้หลักสูตร การนิเทศ

กำกับติดตามและประเมินการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมสนับสนุน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถานศึกษา โดยใช้ทรัพยากรการบริหารให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด

นภกานต์ หน่ายคอน อภิรดี ศรีภิรมย์รักษ์ นิชานันท์ อุดม ศักดิ์สกุล และพันธ์ทิพย์ โอฬารรัตน์มณี (2567, หน้า 72 – 73) ได้กล่าวว่า แนวคิดการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เป็นการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่ โดยการใช้กระบวนการทางปัญญา (กระบวนการคิด) กระบวนการทางสังคม (กระบวนการกลุ่ม) และให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียน สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ ซึ่งผู้สอนจะมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถ และความถนัด เน้นการบูรณาการความรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ใช้วิธีการจัดการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้อย่างหลากหลาย รวมทั้งเน้นการวัดและประเมินผลอย่างหลากหลายวิธี เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.ป.ป., หน้า 11) ได้ให้รายละเอียดแนวทางการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ ไว้ดังนี้

1. พื้นฐานการเรียนรู้สาระวิชาหลัก ให้ความสำคัญกับทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการคำนวณ ถือเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความจำเป็นที่จะทำให้รู้และเข้าใจเนื้อหาสาระของ 8 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ที่แสดงความเป็นสาระวิชาหลักของทักษะได้แก่ ภาษาแม่และภาษาโลก ศิลปะ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และความเป็นพลเมืองดี หลักสูตรการศึกษา ขั้นพื้นฐานได้จัดทำสาระเนื้อหาได้ครอบคลุมทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้แล้ว

2. ความรู้เชิงบูรณาการสำหรับศตวรรษที่ 21 ให้ความสำคัญกับการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจ เข้าไปในเนื้อหาทั้ง 8 กลุ่มสาระ ประกอบไปด้วย ความรู้เกี่ยวกับโลก ความรู้ด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้ด้านพลเมืองที่ดี ความรู้ด้านสุขภาพ และความรู้ด้านสิ่งแวดล้อม

3. ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม เนื่องด้วยโลกปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ดังนั้น การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงต้องมุ่งเน้นไปที่การปรับตัว

ที่รวดเร็ว มีการใช้นวัตกรรมเข้ามามีส่วนร่วม มีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ การสื่อสาร และการร่วมมือและความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างนวัตกรรม

4. ทักษะชีวิตและงานอาชีพ เป็นการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ที่จะปรับตัวได้อย่างดีต่อสภาวะการเปลี่ยนแปลง โดยมุ่งเน้นที่ความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัว การริเริ่มสร้างสรรค์และกำกับดูแลตนเองได้ ทักษะสังคมและสังคมข้ามวัฒนธรรม การเป็นผู้สร้างผลงานหรือผลิตและความรับผิดชอบเชื่อถือได้ และภาวะผู้นำและความรับผิดชอบ

5. ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ และเทคโนโลยี มุ่งเน้นที่การรับรู้สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วตอบสนอง รับสิ่งที่รับรู้เป็นกระบวนทัศน์ใหม่ในทันที โดยมีทักษะย่อย คือ การรู้เท่าทันสารสนเทศ การรู้เท่าทันสื่อ และการรู้ทันเทคโนโลยี

6. คุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 มีการเน้นไปที่ทักษะพื้นฐานในการอ่าน เขียน และคิดคำนวณ เพื่อเป็นพื้นฐานในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเครื่องมือในการสืบค้น รวบรวมข้อมูล โดยมีการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ไม่โดนชักนำได้ง่าย และเกิดแรงบันดาลใจในการต้องการที่จะพัฒนา สื่อผลิตภัณฑ์หรือนวัตกรรมต่าง ๆ ในอนาคตสืบไป

จากความหมายและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ หมายถึง การสร้าง ออกแบบ และพัฒนาหลักสูตรในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยจัดทำหลักสูตรจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง จัดบทเรียนให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน รวมถึงมีการวางแผนใช้หลักสูตร การนิเทศ กำกับติดตามและประเมินการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา เพื่อส่งเสริมสนับสนุน การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของสถานศึกษา โดยใช้ทรัพยากรการบริหารให้เกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินการอย่างมีคุณภาพ พัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ให้มีการจัดการเรียนรู้พื้นฐานการเรียนรู้สาระวิชาหลักให้ความสำคัญกับทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการคำนวณ เพื่อให้รู้และเข้าใจเนื้อหาสาระหลักของทักษะ ได้แก่ ภาษาแม่และภาษาโลก ศิลปะ คณิตศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ และความเป็นพลเมืองดี มีการบูรณาความรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 โดยการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความรู้เกี่ยวกับโลก ความรู้ด้านการเงิน เศรษฐกิจ ธุรกิจและการเป็นผู้ประกอบการ ความรู้ด้านพลเมืองที่ดี ความรู้ด้านสุขภาพ และความรู้

ด้านสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ มีความรู้ในเนื้อหาวิชาและอาชีพ การบูรณาการนวัตกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งบทบาทของผู้ปกครอง ชุมชน ที่มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน และมีการนำผลการประเมินหลักสูตรมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อนาผลไปพัฒนาคุณภาพของครูและผู้เรียนต่อไป

6.1.2 ความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ไว้ดังนี้

พระมหาสายัณห์ เปมสีดล (วงศ์สุรินทร์) (2564, หน้า 26) ได้กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรนั้นต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นหลายด้าน เช่น ด้านปรัชญาการศึกษา จิตวิทยา พื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรม พื้นฐานทางประวัติศาสตร์ ด้านเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง รวมถึงความเจริญในด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ข้อมูลเหล่านี้ล้วนมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาหลักสูตร เพราะใช้เป็นแนวทางในการกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตรและการออกแบบโครงสร้างของหลักสูตร ดังนั้น ผู้บริหาร ครูนักพัฒนาหลักสูตร และบุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาหลักสูตรจำเป็นต้องศึกษา วิเคราะห์ สภาพพื้นฐานด้านต่าง ๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างเพียงพอที่จะใช้สนับสนุนในการตัดสินใจดำเนินการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีประสิทธิภาพสำหรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมและประเทศชาติอย่างมีคุณภาพต่อไป

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร (2564, ออนไลน์) ระบุว่า ในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรการกำหนดจุดมุ่งหมายเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากขั้นตอนหนึ่ง เพราะจะบอกถึงความมุ่งหวังว่าจะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและความรู้ความสามารถในลักษณะใดรวมทั้งยังเป็นแนวทาง ในการกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้รวมทั้งการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียนนักพัฒนาหลักสูตรจึงต้องพิจารณากำหนดจุดประสงค์อย่างรอบคอบ กำหนดอย่างชัดเจนและเหมาะสมสอดคล้องกับปรัชญาและค่านิยมของสังคม สภาพปัญหาและความต้องการของสังคมและผู้เรียน ตลอดจนมีความสมดุลระหว่างความรู้และทักษะหรือระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ

อรอนงค์ น้อยคำยาง และประสิทธิ์ ชุติชูเดช (2560, หน้า 185) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้เป็นการตั้งใจกระทำให้เกิดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ที่ดีย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี ผู้สอนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้สอนที่สอนอย่างมีหลักการมีความรู้และมีทักษะ จะช่วยให้ผู้เรียน เรียนอย่างมีความหมายและมีคุณค่าโดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันนี้กระบวนการเรียนรู้มิได้จำกัดว่าจะต้องเกิดขึ้นเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ หรือที่เรียกกันว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จึงเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องเรียนรู้ให้เข้าใจและนำาไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและสัมฤทธิ์ผล

ธนกฤต อินธริชัย วัลนิกา ฉลากบาง และเอกลักษณ์ เพียสา (2566, หน้า 10) ได้กล่าวว่า สมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูถือเป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญยิ่งในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สมรรถนะการจัดการเรียนรู้เป็นพฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงความสามารถในการใช้ความรู้ความเข้าใจ และทักษะปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและหลากหลาย มีความสามารถในการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งการมีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้จึงเป็นความสามารถในเชิงพฤติกรรมของครูที่เกิดจากการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะและคุณลักษณะในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเป็นขั้นตอนที่สำคัญมากขั้นตอนหนึ่ง เพราะจะบอกถึงความมุ่งหวังว่าจะพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะและความรู้ความสามารถในลักษณะใดรวมทั้งยังเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาสาระ กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้รวมทั้งการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน กำหนดอย่างชัดเจนและเหมาะสมสอดคล้องกับปรัชญาและค่านิยมของสังคม สภาพปัญหาและความต้องการของสังคมและผู้เรียน ตลอดจนมีความสมดุลระหว่างความรู้และทักษะหรือระหว่างทฤษฎีกับการปฏิบัติ และมีทักษะปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมและหลากหลาย มีความสามารถในการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งการมีคุณลักษณะที่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้จึงเป็นความสามารถในเชิงพฤติกรรมของครูที่เกิดจากการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะและ

คุณลักษณะในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุผลสำเร็จตามมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้

6.1.3 องค์ประกอบของการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ไว้ดังนี้

เหงียน ถิทูฮ่า และสิรินาถ จงกลกลาง (2561, หน้า 15 – 16) ได้นำเสนอขั้นตอนแนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 QSCCS เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

ขั้นที่ 1 learn to question ได้แก่ การเตรียมหลักสูตรและแหล่งเรียนรู้ การเตรียมบทบาทของครู การสำรวจชุมชนสร้างแรงบันดาลใจ และการระดมความคิดเห็นเพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ขั้นที่ 2 learn to search ได้แก่ การสืบค้น วิเคราะห์ จำแนกแยกแยะข้อมูลที่ถูกต้อง และการออกแบบการเรียนรู้ร่วมกัน

ขั้นที่ 3 learn to construct ได้แก่ การลงมือปฏิบัติ จากการเรียนรู้การทดลอง การสร้างชิ้นงานจากกิจกรรมหรือชิ้นงานต่าง ๆ การเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญและของจริง

ขั้นที่ 4 learn to communicate ได้แก่ การสรุปข้อมูลเพื่อนำเสนอ รวมถึงสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ

ขั้นที่ 5 learn to service ได้แก่ การประยุกต์ อีกทั้งยังมีการต่อยอดองค์ความรู้เพื่อสังคม

ขั้นตอนข้างต้นที่กล่าวมาได้นำไปจัดทำเป็น 5 หน่วยการปฏิบัติ ดังนี้

หน่วยที่ 1 การรู้จักชุมชน ท้องถิ่น ภูมิลำเนา คือ การที่สถานศึกษามุ่งหวังการนำเอาบริบทสภาพแวดล้อม และการประกอบอาชีพของประชาชนในชุมชนถิ่นฐาน และภูมิลำเนามาเป็นสถานการณ์ กระตุ้นให้นักเรียนได้รู้จัก เกิดประเด็นสนใจใฝ่อยากรู้

หน่วยที่ 2 การสร้างแรงบันดาลใจให้ใฝ่อยากรู้ ในขั้นตอนนี้ คือ เป็นการที่ครูทุกรายวิชาที่ได้รับมอบหมายให้จัดการเรียนการสอน ทำการวิเคราะห์ตัวชี้วัด

มาตรฐานรายวิชาเวลาและคะแนน หลังจากนั้นให้พิจารณาบริบท สภาพแวดล้อมและลักษณะอาชีพของหน่วยจัดประสบการณ์ที่สถานศึกษากำหนดให้แต่ละระดับชั้นได้เรียนรู้ แล้วให้ครูพิจารณานำกลุ่มตัวชี้วัดมาตรฐานรายวิชาหรือหน่วยการเรียนรู้ไปวางไว้ที่หน่วยบูรณาการ โดยครูจะต้องบูรณาการกับกิจกรรมสู่การเรียนรู้ต่อไป

หน่วยที่ 3 การเจาะลึกถึงแก่นความรู้ใขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่นักเรียนได้ทราบหัวข้อที่จะบูรณาการแล้ว นักเรียนต้องวางแผน การสืบค้นข้อมูล รวบรวมความรู้จากข้อมูลต่าง ๆ ที่เชื่อถือได้แล้วในขั้นตอนนี้ครูจะเป็นคนกระตุ้นให้นักเรียนมีการวางแผนสืบคั้นข้อมูล และใช้กระบวนการกลุ่มแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ที่สืบคันมาได้สรุปเป็นคำตอบของสมมติฐานคำตอบ

หน่วยที่ 4 การตกตะกอนความรู้สู่ความภาคภูมิใจ เป็นขั้นตอนที่แสดงให้เห็นกระบวนการต่อจากกระบวนการเรียนรู้ภาคทฤษฎีความรู้ ที่เกิดจากการนำทฤษฎีความรู้ในบท สรุปภาคทฤษฎีความรู้มาใช้ตรวจสอบยืนยันคำตอบ ในเรื่องที่ค้นพบและเรียนรู้ในเชิงปฏิบัติหรือยืนยันกฎเกณฑ์ของธรรมชาติเป็นจริงหรือไม่ หรือมีโอกาสเกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และนำไปสู่การพิสูจน์จินตนาการในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างนวัตกรรมที่จะเกิดประโยชน์ในถิ่นฐานและสังคมโลก

หน่วยที่ 5 การประมวลความงดงามทางจริยธรรมในศตวรรษที่ 21 ในขั้นตอนนี้ คือ การวัดผลประเมินผลความเจริญงอกงามด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย เป็นการตกผลึกการเกิดความรู้ความสามารถ และคุณลักษณะตามหลักสูตรกำหนด รวมไปถึงคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 ความรู้ ความสามารถในด้านพุทธิพิสัย จะครอบคลุมตั้งแต่ระดับความรู้ความจำ ความเข้าใจ การประยุกต์นำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินคุณค่า

กุลิสรา จิตรชญาวณิช (2562, หน้า 6 – 7) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ไว้ คือ การจัดการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่างด้วยกัน จึงจะสามารถทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบผลสำเร็จหรือมีประสิทธิภาพ บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ สำหรับองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้ 1) หลักสูตร 2) จุดประสงค์ 3) การจัดการเรียนรู้ 4) สื่อการเรียนรู้ 5) การวัดผลและประเมินผล 6) ผู้สอน และ 7) ผู้เรียน

ชุลีพร สุระโชต (2563, หน้า 18) ได้กล่าวว่า สามารถสังเคราะห์แนวคิดเพื่อกำหนดเป็นขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร ดังนี้

ขั้นที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน (เกี่ยวกับสภาพและความต้องการของผู้เรียน โดยวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นของผู้เรียนและเนื้อหาวิชา เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาสังเคราะห์มากำหนดเป็นองค์ประกอบของหลักสูตรให้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน

ขั้นที่ 2 การสร้างหลักสูตร เป็นการนำข้อมูลพื้นฐานมาจัดทำร่างหลักสูตร โดยมีรายละเอียดประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของหลักสูตร กำหนดเนื้อหาสาระ กำหนดสื่อ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล จัดทำเอกสารหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรโดยมีการประเมินร่างหลักสูตร

ขั้นที่ 3 การนำหลักสูตรไปใช้ ได้แก่ การทดลองใช้หลักสูตร เป็นการนำหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ เพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของการนำหลักสูตรไปใช้จริงในสถานศึกษา

ขั้นที่ 4 การประเมิน เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงหลักสูตรให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

มารุต พัฒผล (2567, หน้า 6) ได้กล่าวว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วยขั้นตอนหลัก 4 ขั้นตอน ที่นักพัฒนาหลักสูตรดำเนินการไปตามลำดับและมีลักษณะเป็นวงจร ได้แก่ 1) การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) การกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้ 3) การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และ 4) การประเมินผลการเรียนรู้

ภคพร เลิกนอก และเอกราช โฆษิตพิมานเวช (2564, หน้า 9 – 10) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้มีหลายอย่างด้วยกันเริ่มตั้งแต่หลักสูตร จุดประสงค์ การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ผู้สอน ผู้เรียน รวมทั้งองค์ประกอบทางจิตวิทยา คือ บรรยากาศทางจิตวิทยา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง หากขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งไป ก็จะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ไม่มีประสิทธิภาพผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ได้อย่างสมบูรณ์ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ไม่เต็มศักยภาพและไม่บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร

Taba (1962, pp. 456 – 459 อ้างถึงใน ชุลีพร สุระโชต, 2563, หน้า 16) เสนอแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน (Diagnosis of needs) โดยการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน สำรวจสภาพปัญหา ความต้องการจำเป็นของผู้เรียนและสังคม

2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย (Formulation of objectives) เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรเพื่อพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนด้วยข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน

3. การเลือกเนื้อหาสาระ (Selection of content) ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และพัฒนาการของผู้เรียน

4. การจัดเนื้อหาสาระ (Organization of content) ให้เหมาะสมกับพัฒนาการและความสนใจของผู้เรียน

5. การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ (Selection of learning experiences) ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและเนื้อหาสาระ

6. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ (Organization of learning experiences) ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและความต่อเนื่องของเนื้อหาสาระ

7. การกำหนดสิ่งที่จะประเมินและวิธีการประเมินผล (Determination of what to evaluate and of the ways and means of doing it) เพื่อตรวจสอบการบรรลุจุดมุ่งหมายของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียน และการกำหนดวิธีการประเมินรวมทั้งเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินด้วย

จากองค์ประกอบของการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ประกอบด้วย การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน การสร้างหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้การประเมิน ปรับปรุง และการติดตามผลการใช้หลักสูตร การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การกำหนดประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ การวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียน การกำหนดจุดมุ่งหมาย การเลือกเนื้อหาสาระ การจัดเนื้อหาสาระ การเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ และการกำหนดสิ่งที่จะประเมินและวิธีการประเมินผล ในส่วนขององค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้มีหลายอย่างด้วยกันเริ่มตั้งแต่หลักสูตร จุดประสงค์ การจัดการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผล ผู้สอน ผู้เรียน รวมทั้งองค์ประกอบทางจิตวิทยา คือ บรรยากาศทางจิตวิทยาที่เอื้อต่อการเรียนรู้และ

ปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบรรยากาศทางจิตวิทยาในชั้นเรียน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ล้วนมีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง หากขาดองค์ประกอบใดองค์ประกอบหนึ่งไป ก็จะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ไม่มีประสิทธิภาพผู้สอนไม่สามารถถ่ายทอดองค์ความรู้ได้อย่างสมบูรณ์ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ไม่เต็มศักยภาพและไม่บรรลุตามเป้าหมายของหลักสูตร

ดังนั้น การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการเป็นการวิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนาหลักสูตรในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนโดยจัดทำหลักสูตรจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ กำหนดจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคมและผู้เรียน มีการจัดการเรียนรู้พื้นฐานการเรียนรู้สาระวิชาหลักให้ความสำคัญกับทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการคำนวณ วางแผนใช้หลักสูตร การนิเทศ กำกับติดตามและประเมินการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา มุ่งเน้นทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ มีการบูรณาความรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 โดยการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจในศาสตร์สาขาต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ บูรณาการนวัตกรรมการเรียนการสอนและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน มีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง และมีการนำผลการประเมินหลักสูตรมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อนำผลไปพัฒนาคุณภาพของครูและผู้เรียน

6.2 การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

6.2.1 ความหมายและแนวคิดของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายและแนวคิดของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

ณิรดา เวชญาลักษณ์ (2559, หน้า 18 – 19) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ครูมีบทบาทในการบริหารจัดการในชั้นเรียนโดยการจัดกิจกรรม บรรยากาศ สิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าเองโดยครูช่วยแนะนำและช่วยออกแบบกิจกรรม

ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเอง รวมถึงการส่งเสริมความเข้าใจในเนื้อหาวิชาแกนหลัก และสอดแทรกทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 เข้าไปในทุกวิชาแกน ปรับบทบาทจากครูผู้สอนมาเป็นโค้ชและเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โดยการค้นคว้าอย่างอิสระในการเรียนรู้แบบ PBL (Problem – Based Learning) มีการใช้กลยุทธ์เชิงสร้างสรรค์ในการจัดชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน และเพื่อที่จะช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมด้านความรู้ ทักษะและคุณลักษณะสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการศึกษา เน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้แนวคิดการเรียนการสอนแบบ Teach Less, Learn More และทฤษฎีการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์นิยม (Constructivist Learning) ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถสร้างความรู้ที่เป็นของตนเองขึ้นมาจากความรู้ที่มีอยู่เดิมหรือจากความรู้ที่ได้รับเข้ามาใหม่เกิดความคิดสร้างสรรค์

ภูมิภควัจธ์ ภูมพงศ์คชศร (2563, หน้า 596) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เน้นพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะในการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ทักษะในการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศ การสื่อสารมีกระบวนการการเรียนรู้ไปพร้อมกับเนื้อหาวิชาที่ส่งผลไปถึงความสามารถในการอ่าน การเขียน และการคำนวน รวมถึงการสร้างเสริมให้ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และปรารถนาของยุคศตวรรษที่ 21 โดยเน้น รู้จักคิด รักการเรียน มีสามัญสำนึก เป็นพลเมืองที่ดี มีความกล้าหาญทางจริยธรรม กล้าแสดงออก ความสามารถในการแก้ไขปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตลอดชีวิต อีกทั้งคำนึงถึงผู้เรียนในยุคดิจิทัล ต้องมีการเรียนรู้สารสนเทศและเทคโนโลยีเข้ากับเนื้อหา และหลักสูตรวิชาการสอน โดยใช้เทคโนโลยีใหม่เป็นเครื่องมือการเรียนรู้และพัฒนาเนื้อหา หลักสูตร ทักษะแบบใหม่ ตลอดจนการจัดกิจกรรมของครูผู้สอน ในการสร้างแรงจูงใจในการเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิ์ภาพและศักยภาพของผู้เรียน

ประสิทธิ์ สตำ (2564, หน้า 10) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นการสอนโดยใช้กิจกรรมเน้นการลงมือปฏิบัติ การสร้างสรรค์ชิ้นงาน สอนโดยใช้คำถามนำให้นักเรียนคิด ใช้โครงงาน การสืบค้นข้อมูลจากเทคโนโลยีต่าง ๆ และ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ให้นักเรียนได้มีการสรุป รายงานผลการค้นคว้าใช้กิจกรรมกลุ่มและมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ

สร้อยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 9) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศประจำชั้นเรียน ครูมีภาวะผู้นำ และการจัดการชั้นเรียน สามารถกำกับดูแลชั้นเรียน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จารุชา สมศรี, อัจฉรา วัฒนาณรงค์, โกศล มีคุณ และวิภาภรณ์ ภู่วัฒนกุล (2566, หน้า 186) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ และเอกสารประจำชั้นเรียน/ประจำวิชา การกำกับดูแลชั้นเรียนรายชั้น / รายวิชา เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขและความปลอดภัยของผู้เรียน

ชนานัญ สุดโต, พรเทพ เสถียรนพเก้า และวัลนิกา ฉลากบาง (2566, หน้า 639) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเป็นการดำเนินการของครูในการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดกระบวนการเรียนการสอนของครูและนักเรียนมีส่วนร่วมและแสดงบทบาทสำคัญในการกำหนดจุดหมาย สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ สื่อการเรียนและการวัดประเมินผลที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ตรงตามศักยภาพมีความสอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลและผู้เรียนสามารถนาความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้

จากความหมายและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 หมายถึง การจัดบรรยากาศการเรียนรู้ในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จัดกิจกรรมเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ จัดทำข้อมูลสารสนเทศประจำชั้นเรียน และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการวัดประเมินผลที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้ตรงตามศักยภาพ มีความสอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ ความต้องการและความแตกต่างระหว่างบุคคลและผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ ปรับบทบาทจากครูผู้สอนมาเป็นโค้ชและเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โดยการค้นคว้าอย่างอิสระในการเรียนรู้แบบ PBL (Problem – Based Learning) เน้นพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 เช่น ทักษะในการคิด วิเคราะห์ แยกแยะ ทักษะในการ

เรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศการสื่อสารมีกระบวนการการเรียนรู้ไปพร้อมกับเนื้อหาวิชาที่ส่งผลไปถึงความสามารถในการอ่าน การเขียน และการคำนวน รวมถึงการสร้างเสริมให้ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึ่งประสงค์และปรารถนาของยุคศตวรรษที่ 21 โดยเน้น รู้จักคิด รักการเรียน มีสามัญสำนึก เป็นพลเมืองที่ดี มีความกล้าหาญทางจริยธรรม กล้าแสดงออก ความสามารถในการแก้ไขปัญหา ปรับตัว สื่อสาร และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลตลอดชีวิต

6.2.2 ความสำคัญของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

พัชรี นามบุญลือ (2560, หน้า 49 – 50) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารจัดการชั้นเรียน เป็นการดำเนินการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียน เพื่อกระตุ้น ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของผู้สอนได้เอื้ออำนวยต่อกิจกรรมการเรียนการสอนซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญที่สุดในขณะนั้นให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายของการศึกษาในระดับสูงสุด และผู้เรียนได้รับการพัฒนาศักยภาพได้เต็มตามอัตภาพพร้อมทั้งส่งเสริม สนับสนุนการสอนของผู้สอนให้เต็มศักยภาพทั้ง 2 ฝ่าย รวมถึงการแก้ไขปัญหาพฤติกรรมของนักเรียน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอนตลอดจนบรรลุตามเป้าหมายของการศึกษา

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย (2561, หน้า 37 – 38) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนโดยจัดบรรยากาศที่เหมาะสมทั้งการสร้างบรรยากาศที่อบอุนการจัดชั้นเรียนที่สงเสริมลักษณะทางกายภาพและจิตวิทยาการเรียนรูตลอดจากการกำหนดบทบาทหนาที่ของครูและนักเรียนในห้องเรียนอย่างชัดเจนจะสงผลตอประสิทธิภาพการเรียนรูเพราะเป็นการเรียนทามกลางบรรยากาศที่มีความสุขผู้เรียนเกิดความรูสึกผอนคลายไม่กดดันทำให้เกิดการเรียนรู้ง่ายและรวดเร็วเป็นความรูที่คงทนครูจึงตองเป็นผู้วางแผนการเรียนรูมีความรูความเขาใจเกี่ยวกับความหมายความสำคัญประเภทของบรรยากาศหลักการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนการปกครองชั้นเรียนตลอดจนการกำหนด

วินัยในการอยู่ร่วมกันและการเสริมแรงผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามที่หลักการสูตรกำหนด

ภูมิภควัจธ์ ภูมพงศ์คชศร (2563, หน้า 594) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีผลต่อการออกแบบและจักการการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิ์ผล บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นเครื่องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมีแรงจูงใจในการเรียนรู้เนื้อหาบทเรียนเพิ่มมากขึ้น ควรสร้างบรรยากาศที่เอื้ออารีของผู้สอนต่อผู้เรียนให้เกิดความอบอุ่น สร้างสัมพันธ์ไมตรี มนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทั้งมีข้อตกลง กฎระเบียบกติการ่วมกัน มีความสะอาด สะดวก ปลอดภัยเป็นบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนที่ต้องการทำให้ผู้เรียนมีความสุขที่ได้รับจากที่โรงเรียนและการเรียนร่วมกัน หากครูผู้สอนสามารถสร้างบรรยากาศเหล่านี้ที่จะเกิดขึ้นในห้องเรียได้ ก็จะสามารถพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพและเติมโตอย่างสมบูรณ์ ทั้งทางด้านของสติปัญญา ร่างกาย จิตใจอารมณ์ และสังคม

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 มีความสำคัญ คือ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความอบอุ่นในขณะอยู่ในชั้นเรียน และมีความสุขในขณะที่มีการเรียนการสอน ส่งเสริมสนับสนุนบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ทั้งในเวลาเรียนปกติและนอกเวลาเรียน ช่วยให้ผู้เรียนและผู้สอนได้มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันตามธรรมชาติของรายวิชานั้น ๆ และช่วยป้องกันสิ่งรบกวนที่เป็นสภาพแวดล้อมภายนอกที่มีต่อการเรียนการสอนและการทำกิจกรรมต่าง ๆ ของผู้เรียน อีกทั้งยังช่วยให้การเรียนรู้ของผู้เรียนและการสอนของผู้สอนได้เอื้ออำนวยต่อกิจกรรมการเรียนการสอน และสงเสริมลักษณะทางกายภาพและจิตวิทยาการเรียนรูตลอดจากการกำหนดบทบาทหนาที่ของครูและนักเรียนในหองเรียนอย่างชัดเจนจะสงผลตอประสิทธิภาพการเรียนรูเพราะเป็นการเรียนทามกลางบรรยากาศที่มีความสุขผู้เรียนเกิดความรูสึกผอนคลายไม่กดดันทำให้เกิดการเรียนรูง่ายและรวดเร็วเป็นความรู้ที่คงทน ครูจึงต้องเป็นผู้วางแผนการเรียนรู้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายความสำคัญประเภทของบรรยากาศหลักการจัดบรรยากาศในชั้นเรียนการปกครองชั้นเรียนตลอดจนการกำหนดวินัยในการอยู่ร่วมกันและการเสริมแรงผู้เรียนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะตามที่หลักการสูตรกำหนด

6.2.3 องค์ประกอบของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

ณิรดา เวชญาลักษณ์ (2559, หน้า 18) ได้กล่าวว่า การจัดชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จึงควรเป็นการจัดชั้นเรียนแบบบูรณาการการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวมด้วยรูปแบบหรือวิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง รวมถึงการประเมินผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติตามสภาพความเป็นจริงอย่างเป็นขั้นตอน ประกอบด้วย

1) ขั้นวางแผน ครูผู้สอนวิเคราะห์ผู้เรียนและเนื้อหาวิชาที่สอนเพื่อจะเลือกรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม หรือบูรณาการการเรียนรู้โดยใช้สถานที่ภายนอกห้องเรียน และต่อผู้เรียนและสาระการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้ใช้วิธีการสืบสอบ คิด วิเคราะห์ ประเมิน ตัดสินใจได้ด้วยตนเอง โดยกระบวนการคิดอย่างเป็นระบบ วางแผนเป้าหมายที่แสดงความสำเร็จของการทำงาน

2) ขั้นดำเนินการสอน ครูผู้สอนชี้แจงกระบวนการเรียนรู้โดยครูเป็นผู้ชี้แจงกติกาการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นผู้คอยชี้แนะและควบคุมชั้นเรียน ซึ่งการชี้แจงกฎ กติกา และเป้าหมายปลายทาง เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากรู้ผลการเรียนรู้ขณะเดียวกันเป็นการสร้างบรรยากาศและแรงจูงใจให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ในการค้นหาคำตอบจากบทเรียน

3) ขั้นสรุปบทเรียน ครูผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนสะท้อนบทเรียนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำเสนอสิ่งที่ได้ค้นคว้าตามที่ได้เรียนรู้จากสภาพความเป็นจริง

4) ขั้นประเมินผล ครูผู้สอนทำการทดสอบหลังเรียนพร้อมทั้งแจ้งผลการทดสอบให้ทุกคนทราบเป็นกระบวนการตรวจสอบความรู้ ทักษะ และเจตคติของผู้เรียนที่ผ่านกระบวนการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ ทั้งยังช่วยให้ผู้สอนสามารถปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนได้อย่าง

ประสงค์ สกุลซ้ง (2560, หน้า 13 – 14) ได้กล่าวว่า สมรรถนะในการบริหารจัดการชั้นเรียนมีตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) การมีภาวะผู้นำ 2) การสร้างบรรยากาศชั้นเรียน 3) การสื่อสาร 4) การประสานประโยชน์ และ 5) การนำนวัตกรรมมาใช้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

วรรณนิภา วงศ์สวาสดิ์ (2560, หน้า 5) ได้กล่าวว่า สมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียน คือ 1) การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน 2) การสร้างความสัมพันธ์ทางบวก 3) การกำหนดกฎระเบียบ กติกา 4) การสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ 5) การจัดสภาพแวดล้อมภายในชั้นเรียน และ 6) การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ

พัชรี นามบุญลือ (2560, หน้า 5) ได้กล่าวว่า ปัจจัยทางการบริหารจัดการชั้นเรียนได้จากการสังเคราะห์ ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) ปัจจัยด้านการจัดทำข้อมูลสารสนเทศในชั้นเรียน 3) ปัจจัยด้านการกำหนด กฎเกณฑ์ ระเบียบ กติกาข้อบังคับ 4) ปัจจัยด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และ 5) ปัจจัยด้านการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม

จากองค์ประกอบของการบริหารจัดการชั้นเรียนและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการบริหารจัดการชั้นเรียน ประกอบด้วย ขั้นวางแผน ขั้นดำเนินการสอน ขั้นสรุปบทเรียน และขั้นประเมินผล การมีภาวะผู้นำ การสร้างบรรยากาศชั้นเรียน การสื่อสาร การประสานประโยชน์ การนำนวัตกรรมมาใช้ การจัดกิจกรรมในชั้นเรียน การสร้างความสัมพันธ์ทางบวก การกำหนดกฎระเบียบ กติกา การสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ การจัดสภาพแวดล้อมภายในชั้นเรียน การจัดทำข้อมูลสารสนเทศ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การจัดทำข้อมูลสารสนเทศในชั้นเรียน การกำหนด กฎเกณฑ์ ระเบียบ กติกาข้อบังคับ การจัดสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และการจัดสภาพแวดล้อมทางสังคม

ดังนั้น การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 เป็นการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน จัดทำข้อมูลสารสนเทศประจำชั้นเรียน จัดกิจกรรมเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โดยการค้นคว้าอย่างอิสระ ครูรัก เมตตา และเป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อศิษย์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของยุคศตวรรษที่ 21 โดยเน้น รู้จักคิด รักการเรียน มีจิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดี มีจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ไขปัญหา และทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ มีกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งผลไปถึงความสามารถในการอ่าน การเขียน และการคำนวณ มุ่งเน้นพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะในการเรียนรู้ และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะด้านเทคโนโลยีและ

สารสนเทศการสื่อสาร มุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถสร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุน และดำเนินการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง

6.3 การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

6.3.1 ความหมายและแนวคิดของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายและแนวคิดของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ไว้ดังนี้

ประสิทธิ์ สตำ (2564, 11) ได้กล่าวว่า การใช้สื่อเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการจัดการเรียนการสอน สร้างสรรค์นวัตกรรมการเรียนการสอน สามารถใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ Microsoft Word Microsoft Excel Microsoft Power Point และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อสร้างสรรค์งานกราฟฟิคต่าง ๆ เช่น Photoshop Canva Illustrator หรือโปรแกรมอื่น ๆ สามารถใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน ให้ความรู้แก่ผู้เรียนในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม มีการพัฒนาตนเองเรื่องการใช้สื่อเทคโนโลยี และนำสื่อเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บข้อมูลงานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ

สร้อยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 9) ได้กล่าวว่า ความสามารถนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้สร้างพัฒนาและเลือกนวัตกรรมในการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งกำกับติดตาม ประเมินผล เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งสมรรถนะนี้เป็นสมรรถนะพื้นฐานที่จำเป็นของครูผู้สอน ด้วยรูปแบบการสื่อสารที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น โทรศัพท์มือถือเป็นเครื่องมือที่ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและแหล่งเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว แต่เนื่องจากนักเรียนยังขาดวุฒิภาวะในการคิดวิเคราะห์เนื้อหาที่มากับสื่ออย่างเหมาะสม ครูจึงต้องทำหน้าที่ชี้แนะและแนะนำการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้อง

ชนานัญ สุดโต, พรเทพ เสถียรนพเก้า และวัลนิกา ฉลากบาง (2566, หน้า 640) ได้กล่าวว่า การดำเนินการของครูในการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการออกแบบ การกำหนดรูปแบบ การนาเสนอ เนื้อหาการเรียนรู้ การจัดทำสื่อการเรียนการสอนที่เป็นข้อความ ภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว และวีดีทัศน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของครูในการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน

จากความหมายและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) หมายถึง การดำเนินการของครูในการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน รวมทั้งกำกับ ติดตาม ประเมินผล รวมไปถึงการออกแบบ การกำหนดรูปแบบ การนำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้ การจัดทำสื่อการเรียนการสอนที่เป็นข้อความ ภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว และวีดีทัศน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู สามารถใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน ให้ความรู้แก่ผู้เรียนในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม มีการพัฒนาตนเองเรื่องการใช้สื่อเทคโนโลยี และนำสื่อเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บข้อมูลงานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.3.2 ความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ไว้ดังนี้

กุสลวัฒน์ คงประดิษฐ์ (2562, หน้า 10) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อครูผู้สอนและผู้เรียน ช่วยยกระดับการศึกษาและสื่อสารได้ทั่วโลก ช่วยให้เข้าถึงแหล่งทรัพยากรสารสนเทศที่หลากหลาย ได้ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาในชั้นเรียนได้ดี และช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิผล การมีเจตคติที่ดีต่อเทคโนโลยีจะช่วยปรับปรุงกระบวนการการเรียนรู้ได้ดี และมีการบูรณาการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีประสิทธิผลจะช่วยให้เกิดการตกผลึกนวัตกรรมทางการศึกษาได้

ณัฐิกานต์ ปังศรีวงศ์ (2563, หน้า 24) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ช่วยให้การบริหารจัดการของผู้บริหารการศึกษามีความสะดวกรวดเร็วและมีคุณภาพ การสื่อสารและการประสานงานด้านการบริหารการศึกษาและการปฏิรูปการศึกษาสะดวกรวดเร็ว พัฒนาการด้านการศึกษาของประเทศดำเนินไปอย่างราบรื่นและมั่นคง และเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะทำให้สามารถผลิตผู้จบการศึกษาทุกระดับที่มีคุณภาพได้

กิตติศักดิ์ สังฆะกาโล, เกษรินทร์ เป็งจันทร์, ภูเบศวร์ รัตนมงคล และปณิธิ ทองคำ (2565, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า ในการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ส่งเสริมการเรียนรู้อิสระของผู้เรียน ฝึกให้ผู้เรียนคิดเป็นและสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง มีพื้นที่ในการแสดง

ความคิดเห็น และเตรียมนักเรียนให้พร้อม สำหรับการเป็นพลเมืองดิจิทัลในอนาคต และครูผู้สอนยังสามารถจัดกิจกรรมได้หลากหลายที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้มากขึ้น ทำให้การจัดการและการบริหารสารสนเทศเป็นระบบ ง่ายต่อการจัดเก็บ สะดวกในการประเมินเพราะการใช้เทคโนโลยีมุ่งให้ผู้เรียนประเมินตนเองได้อีกด้วย

จุฬาลักษณ์ พรหมอุบล กุลชลี จงเจริญ และสุทธิวรรณ ตันติรจนาวงศ์ (2565, หน้า 193) ได้กล่าวว่า การจัดการะบวนการเรียนกานสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ดังนั้น ครูจึงต้องมีความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีสำหรับจัดกระบวนการเรียนการสอน ครูจะต้องนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน ครูต้องคิด และสร้างสื่อการเรียนให้นักเรียนออกไปสู่โลกภายนอก โดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อช่วยให้การศึกษาน่าตื่นเต้น น่าสนใจ ครูพัฒนาสื่อเทคโนโลยีเพื่อจัดการเรียนการสอน ให้โรงเรียนเป็นสถานที่แรกที่ต้องมีเทคโนโลยีช่วยในการเรียนรู้ของนักเรียนทุกคนทุกเวลา ให้นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสร้างผลงานที่คุณภาพ สนับสนุนการเรียนรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต สนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพิ่มประสิทธิภาพการสอนของครูให้เป็นไปอย่างทั่วถึงทุกระดับ โดยพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถในการผลิตและใช้เทคโนโลยีได้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่นักเรียน

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ช่วยให้การบริหารจัดการของผู้บริหารการศึกษามีความสะดวกรวดเร็วและมีคุณภาพ การสื่อสารและการประสานงานด้านการบริหารการศึกษาและการปฏิรูปการศึกษาสะดวก มีบทบาทสำคัญอย่างมากต่อครูผู้สอนและผู้เรียน ช่วยให้เข้าถึงแหลงทรัพยากรสารสนเทศที่หลากหลายได้ ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาในชั้นเรียนได้ดี และช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิผล การมีเจตคติที่ดีต่อเทคโนโลยีจะช่วยปรับปรุงกระบวนการการเรียนรู้ได้ดี ช่วยให้เกิดการตกผลึกนวัตกรรมทางการศึกษาได้ ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ส่งเสริมการเรียนรู้อิสระของผู้เรียน ฝึกให้ผู้เรียนคิดเป็นและสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง มีพื้นที่ในการแสดงความคิดเห็น และเตรียมนักเรียนให้พร้อมสำหรับการเป็นพลเมืองดิจิทัลในอนาคต และครูผู้สอนยังสามารถจัดกิจกรรมได้หลากหลายที่ดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้มากขึ้น ทำให้การจัดการและการบริหารสารสนเทศเป็นระบบ ง่ายต่อการจัดเก็บสะดวกในการ

ประเมินเพราะการใช้เทคโนโลยีมุ่งให้ผู้เรียนประเมินตนเองได้ สนับสนุนการเรียนรู้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต

6.3.3 องค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ไว้ดังนี้

พีระวัตร จันทกูล และฉลอง ชาตรูประชีวิน (2560, หน้า 231) ได้กล่าวว่า สมรรถนะครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ Knowledge (K) คือ มีความรู้เกี่ยวกับวิธีการใช้งานฮาร์ดแวร์ (Hardware) ซอฟท์แวร์ (Software) และเครือข่าย (Net work) มีความรู้เกี่ยวกับการจัดการความรู้เพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เกี่ยวกับฮาร์ดแวร์ (Hardware) ซอฟท์แวร์ (Software) และเครือข่าย (Net work) มีความรู้ในการเลือกและประยุกต์ใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มีความรู้เกี่ยวกับจริยธรรมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 2) ด้านทักษะ Skill(S) คือ มีความสามารถในการออกแบบและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการ จัดทำฐานข้อมูลเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ มีความสามารถในการทำวิจัยเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการจัดการเรียนรู้ มีความสามารถในการนำเสนอข้อมูลโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ และ 3) ด้านคุณลักษณะ Attributes(A) คือ มีความตระหนักในการนำแหล่งเรียนรู้มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เห็นคุณค่าและประโยชน์ของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เคารพและปฏิบัติตามกฎหมายเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ยึดมั่นในจรรยาบรรณการใช้เทคโนโลยี

กุสลวัฒน์ คงประดิษฐ์ (2562, หน้า 14) ได้กล่าวว่า สมรรถนะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ประกอบด้วย

1. สารสนเทศ ประกอบด้วยความสามารถด้านการกำหนด การแสวงหา การสืบค้น การจัดโครงสร้างและการวิเคราะห์สารสนเทศดิจิทัล ซึ่งเป็นการพิจารณาตัดสินให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2. การสื่อสาร เป็นการสื่อสารในสภาพแวดล้อมดิจิทัล ประกอบด้วยความสามารถด้านการแลกเปลี่ยนทรัพยากรสารสนเทศทางออนไลน์

การเชื่อมโยงกับบุคคลอื่นและการรวบรวมผ่านเครื่องมือดิจิทัล การติดต่อสื่อสารระหว่างกัน และการเข้าร่วมในชุมชนและเครือข่ายอื่น การรู้เท่าทันอย่างข้ามวัฒนธรรม

3. การสร้างสรรค์เนื้อหา ประกอบด้วยความสามารถด้านการสร้างสรรค์ และการแก้ไขเนื้อหาใหม่จากการประมวลผลด้วยคำไปเป็นภาพและวีดิทัศน์ การบูรณการและการทำให้ความรู้และเนื้อหาที่มีอยู่ชัดเจนขึ้น การสร้างการแสดงออกผลลัพธ์ผ่านสื่อ และการเขียนรหัสคำสั่งอย่างสร้างสรรค์ ทั้งหมดนี้เกี่ยวข้องและการประยุกต์กับสิทธิ์ในทรัพย์สินทางปัญญาและการอนุญาต

4. ความปลอดภัย ประกอบด้วย ความสามารถด้านปกป้องความเป็นส่วนตัว การปกป้องข้อมูลการปกป้องอัตลักษณ์ทางดิจิทัล การวัดความปลอดภัยการใช้อย่างปลอดภัยและยั่งยืน

5. การแก้ปัญหา ประกอบด้วยความสามารถด้านการระบุความต้องการและทรัพยากรสารสนเทศดิจิทัล โดยตัดสินได้ว่าเครื่องมือดิจิทัลใดเหมาะสมกับวัตถุประสงค์หรือความต้องการ แก้ปัญหาเชิงแนวคิดผ่านวิธีการทางดิจิทัล โดยใช้เทคโนโลยีอย่างสร้างสรรค์แก้ปัญหาโจทย์ทางวิชาการ การพัฒนาสมรรถนะส่วนตนและบุคคลอื่นให้เป็นปัจจุบัน

ณัฐิกานต์ ปังศรีวงศ์ (2563, หน้า 30) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของเทคโนโลยีสารสนเทศ ประกอบด้วย ระบบคอมพิวเตอร์และระบบสื่อสารโทรคมนาคม ซึ่งคอมพิวเตอร์ประกอบด้วยฮาร์ดแวร์ที่มีองค์ประกอบหลัก 5 ส่วน คือ หน่วยรับข้อมูล หน่วยประมวลผล หน่วยความจำ หน่วยติดต่อสื่อสาร และหน่อยแสดงผล นอกจากนี้ระบบคอมพิวเตอร์ต้องประกอบด้วยซอฟต์แวร์ ซึ่งเป็นโปรแกรมหรือชุดคำสั่งในการควบคุมการทางานของเครื่องคอมพิวเตอร์สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ ซอฟต์แวร์ระบบและซอฟต์แวร์ประยุกต์ในการประยุกต์ใช้งาน

จากองค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้ ด้านทักษะ และด้านคุณลักษณะ รวมถึงองค์ประกอบด้านสารสนเทศ การสื่อสาร การสร้างสรรค์เนื้อหา ความปลอดภัย และการแก้ปัญหา ระบบคอมพิวเตอร์และระบบสื่อสารโทรคมนาคม ซึ่งคอมพิวเตอร์ประกอบด้วยฮาร์ดแวร์ที่มีองค์ประกอบหลัก 5 ส่วน คือ หน่วยรับข้อมูล หน่วยประมวลผล หน่วยความจำ หน่วยติดต่อสื่อสาร และหน่อยแสดงผล นอกจากนี้ระบบคอมพิวเตอร์ต้องประกอบด้วยซอฟต์แวร์ ซึ่งเป็นโปรแกรมหรือชุดคำสั่งในการควบคุมการทางานของเครื่องคอมพิวเตอร์

สามารถแบ่งได้ 2 ประเภท คือ ซอฟต์แวร์ระบบและซอฟต์แวร์ประยุกต์ในการประยุกต์ใช้งาน

ดังนั้น การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เป็นความสามารถของครูในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้ประโยชน์เอื้อต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยกำหนดรูปแบบ การออกแบบการจัดการเรียนการสอน นำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้ มีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นข้อความ ภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว และวีดิทัศน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู สร้างห้องเรียนออนไลน์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อิสระของผู้เรียน ให้ความรู้แก่ผู้เรียนในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม มีการดำเนินการในการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน รวมทั้งใช้เทคโนโลยีในการกำกับ ติดตาม ประเมินผล มีการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อช่วยให้การศึกษาน่าตื่นเต้น น่าสนใจ สามารถใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน และนำเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บข้อมูลงานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบเพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.4 การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21

6.4.1 ความหมายของการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

วุฒิชัย ชูปลอด (2560, หน้า 6) ได้กล่าวว่า การพัฒนาตนเองคือการที่ครูผู้สอนปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้นทั้งด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนแนวคิดใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับงานเพื่อช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน ทำให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมาย เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สถานศึกษาและเกิดความก้าวหน้าในวิชาชีพ

มะสานูสี อาลี (2562, หน้า 1286)) ได้กล่าวว่า การพัฒนาตนเองเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเสริมสร้างและการเปลี่ยนแปลงการเรียนรู้ตนเองการ

พัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ และการพัฒนาตนเองให้ก้าวไปในทางที่ดีขึ้น จะเป็นก้าวสำคัญที่จะผลักดันให้ตนเองและองค์กรเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงสุดขององค์กร

สัญญา สดประเสริฐ (2562, หน้า 7) ได้กล่าวว่า ครูมืออาชีพ คือครูที่ประสบความสำเร็จในวิชาชีพครู สามารถปฏิบัติหน้าที่ครูได้อย่างดีจนประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานและมีความเจริญงอกงามก้าวหน้าในอาชีพครูอย่างต่อเนื่องจนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้ ลักษณะของครูมืออาชีพ คือครูที่นอกจากจะมีความรู้ มีคุณธรรมจรรยาบรรณวิชาชีพแล้ว ยังต้องมีองค์ประกอบ 3I ดังต่อไปนี้ คือ การสร้างแรงบันดาลใจ (Inspiration) ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและทักษะสื่อสาร (IT & Communication skills) และการออกแบบการเรียนรู้ (Instructional design) หรือออกแบบวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันได้

ดารกา บุญกาญจน์ (2563, หน้า 356) ได้กล่าวว่า การพัฒนาตนเอง คือ การเป็นผู้เรียนรู้ตลอดเวลาและตลอดชีวิต เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอย่างสม่ำเสมอ มีทักษะและความรู้เกี่ยวกับวิชาชีพนำไปสู่การปฏิบัติ และมีความรู้ในเนื้อหาวิชา และวิธีการจัดการเรียนการสอน การศึกษาค้นคว้า หาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ มีการสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางาน

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) (2564, หน้า 5) นำเสนอว่า ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพเป็นการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะโดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา สมรรถนะทางวิชาชีพครูความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้และนำความรู้ความสามารถ ทักษะที่ได้จากการพัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

กชภัทร์ สงวนเครือ (2567, หน้า 99) ได้กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาตนเองของครู มีการวางแผนวิเคราะห์ตนเองกำหนดเป้าหมายการพัฒนาให้เป็นครูในศตวรรษที่ 21 วิเคราะห์ผู้อื่นแบบไม่ตัดสินยอมรับความแตกต่างและวางแผนการพัฒนาจัดทำ ID Plan ดำเนินการสังเกตชั้นเรียนต้นแบบเรียนรู้จากการร่วมกิจกรรม Lesson study

และชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพครู (PLC) และการเรียนรู้จากการปฏิบัติพัฒนาตนเอง บูรณาการแนวทางของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา กำกับติดตามเปิดชั้นเรียน สะท้อนผลพิจารณาตนเองเพื่อพัฒนาตนเองโดยมุ่งเน้นการพัฒนาครูสู่การเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้สอดคล้องกับทฤษฎีองค์การแห่งการเรียนรู้และโรงเรียนเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ที่เชื่อว่าองค์การจะเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้นั้นต้องเกิดจากการเปลี่ยนแปลงระดับบุคคลบุคคลต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเองอยู่เสมอจึงจะเกิดชุมชนของการเรียนรู้และองค์การแห่งการเรียนรู้ต่อไป

จากความหมายและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 หมายถึง การที่ครูผู้สอนปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้นทั้งด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนแนวคิดใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับงาน มีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน ทำให้สามารถปฏิบัติงานในหน้าที่ที่รับผิดชอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุจุดมุ่งหมายเป็นผู้เรียนรู้ตลอดเวลาและตลอดชีวิต เข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอย่างสม่ำเสมอ ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตนเอง สถานศึกษาและเกิดความก้าวหน้าในวิชาชีพ เพื่อพัฒนาการปฏิบัติงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เป็นการพัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา สมรรถนะทางวิชาชีพครูความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาและวิธีการสอนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้และนำความรู้ ความสามารถ ทักษะที่ได้จากการพัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีความเจริญงอกงามก้าวหน้าในอาชีพครูอย่างต่อเนื่อง จนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้

6.4.2 ความสำคัญของการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

รัตนา ฟูมั่น (2559, หน้า 60) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการพัฒนาตนเอง คือ ครูควรมีการพัฒนาตนเองเพื่อที่จะได้รู้จักตนเองตรงตามความเป็นจริง

การยอมรับตนเองและพร้อมที่จะปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น โดยการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่ดีขึ้น สร้างคุณลักษณะที่มีประโยชน์ อันจะส่งผลถึงการปฏิบัติงานที่ประสิทธิภาพ

สลิลา ธนภัทรศรีกุล (2559, หน้า 25) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการพัฒนาตนเองทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้า สามารถวางแผนและบริหารชีวิตตนเองได้ มีการพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองอยู่ตลอดเวลาการเป็นผู้ที่รักการค้นคว้าหาความรู้ รักการศึกษา รักการอ่าน รักการพัฒนาตนเอง ย่อมจะมีความรู้ความสามารถมีสมรรถภาพที่จะนาพาตนเองไปสู่ความเจริญก้าวหน้าและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วุฒิชัย ชูปลอด (2560, หน้า 36) ได้กล่าวว่า ความสำคัญในการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนสรุปได้ว่า การพัฒนาตนเองของครูมีความสำคัญที่เกี่ยวกับนักเรียนโดยตรง เนื่องจากครูมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา ดังนั้น ครูควรมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพราะการพัฒนาตนเองเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทั้งปวง โดยเฉพาะในวิชาชีพครู ซึ่งต้องทำหน้าที่พัฒนาคน การที่ครูจะมีความสามารถในการพัฒนาการเรียนการสอนได้นั้น ครูจะต้องพัฒนาตนเองก่อนเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นครูยุคข่าวสารข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงของโลก และสอดคล้องกับข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ

ปาจรีย์ มาตรวิจิตร (2564, หน้า 13) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการพัฒนาตนเอง คือ การพัฒนาตนเองเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนา โดยการวางแผนการทำงานซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับตนเองทั้งด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ เพื่อพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานและเตรียมพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อความเจริญก้าวหน้าของตนเองและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ทำให้บุคคลมีความเจริญก้าวหน้า สามารถวางแผนและบริหารชีวิตตนเองได้ รู้จักตนเองตรงตามความเป็นจริง การยอมรับตนเองและพร้อมที่จะปรับตัวไปในทางที่ดีขึ้น โดยการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่ดีขึ้น สร้างคุณลักษณะที่มีประโยชน์ มีการพัฒนาปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองอยู่ตลอดเวลา การเป็นผู้ที่รักการค้นคว้าหาความรู้ รักการศึกษา รักการอ่าน รักการ

พัฒนาตนเอง ย่อมจะมีความรู้ความสามารถ มีสมรรถภาพที่จะนำพาตนเองไปสู่ความเจริญก้าวหน้าและปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อพัฒนาความสามารถในการปฏิบัติงานและเตรียมพร้อมรับกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อความเจริญก้าวหน้าของตนเองและเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน อีกทั้งการพัฒนาตนเองของครูมีความสำคัญที่เกี่ยวกับนักเรียนโดยตรง เนื่องจากครูมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา ดังนั้น ครูควรมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ เพราะการพัฒนาตนเองเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทั้งปวง โดยเฉพาะในวิชาชีพครูซึ่งต้องทำหน้าที่พัฒนาคน การที่ครูจะมีความสามารถในการพัฒนาการเรียนการสอน ครูจะต้องพัฒนาตนเองเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นครูยุคข่าวสารข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และการเปลี่ยนแปลงของโลก และสอดคล้องกับข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ

6.4.3 องค์ประกอบของการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ไว้ดังนี้

ลัดดาวัลย์ แก่นจักร (2560, หน้า 6 – 7) ได้กล่าวว่า จากการสังเคราะห์ประกอบ องค์ประกอบหลักและองค์ประย่อยได้ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 ครูมีความรอบรู้ทางวิชาการและวิชาชีพ ประกอบด้วย 2 องค์ประกอบย่อยดังนี้ 1.1) ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ 1.2) มุ่งมั่นและแสวงหาโอกาสพัฒนาตนเอง องค์ประกอบที่ 2 ครูมีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบย่อยดังนี้ 2.1) การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ 2.2) การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ทันสมัย 2.3) การพัฒนาแผนการเรียนการสอนให้ปฏิบัติได้จริง องค์ประกอบที่ 3 ครูมีความสามารถในการสร้างเครือข่าย ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบย่อยดังนี้ 3.1) การร่วมมือกับผู้อื่น ในสถานศึกษา 3.2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง 3.3) การให้คำแนะนำ นิเทศ และการถ่ายทอดความรู้ 3.4) การขยายผลโดยสร้างเครือข่ายเรียนรู้

วุฒิชัย ชูปลอด (2560, หน้า 43) ได้กล่าวว่า การพัฒนาตนเองด้านงานวิชาการของครูผู้สอน หมายถึง ขั้นตอนที่ครูผู้สอนใช้ในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนแนวคิดใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับ

งานวิชาการทั้ง 5 ด้าน เพื่อช่วยแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นสำรวจตนเอง 2) ขั้นเลือกพฤติกรรมเป้าหมาย 3) ขั้นกำหนดวิธีการพัฒนาตนเอง 4) ขั้นพัฒนาตนเอง และ 5) ขั้นประเมินผลการพัฒนาตนเอง

ปาจรีย์ มาตรวิจิตร (2564, หน้า 20) ได้กล่าวว่า การพัฒนาตนเองให้มีความก้าวหน้าทางวิชาชีพนั้น ต้องให้ความสำคัญกับขั้นตอนในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาวิชาชีพอย่างจริงจัง ทั้งนี้เพราะแต่ละขั้นตอนของการพัฒนาตนเองนั้น ครูมีคุณลักษณะและความต้องการที่แตกต่างกัน ซึ่งนักการศึกษาได้กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนาตนเองไว้หลายขั้นตอน ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์ขั้นตอนการพัฒนาตนเองออกเป็น 4 ขั้นตอนใหญ่ ๆ ประกอบด้วย 1) ขั้นสำรวจตนเอง 2) ขั้นวางแผนการพัฒนาตนเอง 3) ขั้นพัฒนาตนเอง และ 4) ขั้นประเมินผลการพัฒนาตนเอง

อุภัยภัทร บุญเพ็ง (2566, หน้า 36 – 37) ได้กล่าวว่า สมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองมีตัวบ่งชี้ ดังนี้ 1) การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตาม องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ คือ มีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ มุ่งมั่นและแสวงหาโอกาสพัฒนาตนเองด้วยวิธีการ ที่หลากหลาย เช่น การเข้าร่วมประชุม / สัมมนา การศึกษาดูงาน การค้นคว้าด้วยตนเอง 2) การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ คือ รวบรวม สังเคราะห์ข้อมูล ความรู้ จัดเป็นหมวดหมู่ และปรับปรุงให้ทันสมัย สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ องค์กรและวิชาชีพ และ 3) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างเครือข่าย คือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้อื่นเพื่อพัฒนาตนเอง และพัฒนางาน ให้คำปรึกษาแนะนำ นิเทศ และถ่ายทอดความรู้ประสบการณ์ทางวิชาชีพแก่ผู้อื่น และมีการขยายผลโดยสร้างเครือข่ายการเรียนรู้

จากองค์ประกอบของการพัฒนาตนเองและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย ครูมีความรอบรู้ทางวิชาการและวิชาชีพครูมีความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรม ครูมีความสามารถในการสร้างเครือข่าย และมีขั้นตอนในการพัฒนาตนเอง คือ 1) ขั้นสำรวจตนเอง 2) ขั้นวางแผนการพัฒนาตนเอง 3) ขั้นพัฒนาตนเอง และ 4) ขั้นประเมินผลการพัฒนาตนเอง และมีตัวบ่งชี้ของการพัฒนาตนเอง คือ การศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตาม องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมในการพัฒนาองค์กรและวิชาชีพ และมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่าย

ดังนั้น การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 เป็นการตระหนักรู้และความพยายามของครูในการพัฒนาตนเองให้เป็นครูมืออาชีพก้าวทันการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 โดยการที่ครูมีการสำรวจตนเอง วางแผนการพัฒนาตนเอง ดำเนินการพัฒนาตนเอง และประเมินผลการพัฒนาตนเอง มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย และภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชา และวิธีการสอน ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้นทั้งด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนแนวคิดใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับงาน มีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ เป็นผู้เรียนรู้ตลอดเวลาและตลอดชีวิต โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอย่างสม่ำเสมอ นำความรู้ความสามารถ ทักษะที่ได้จากการพัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน พัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่ดีขึ้น สร้างคุณลักษณะที่มีประโยชน์ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และพัฒนาตนเองให้มีความเจริญงอกงามก้าวหน้าในอาชีพครูอย่างต่อเนื่อง จนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้

6.5 การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน

6.5.1 ความหมายของการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน ไว้ดังนี้

ประสิทธิ์ สตำ (2564, หน้า 11) ได้กล่าวว่า ทำงานเป็นทีมเป็นการร่วมกันวิเคราะห์ปัญหา จุดอ่อน จุดด้อยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการแลกเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนกับผู้อื่น ให้คำปรึกษาปัญหาการจัดการเรียนการสอนแก่ผู้อื่น ให้ความร่วมมือในการทำงานต่าง ๆ แก่เพื่อนครูองค์กรภายนอก และชุมชน จัดตั้งกลุ่มชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพและร่วมมือกันพัฒนาสื่อการ เรียนการสอนกับเพื่อนครู

ปรีชา นาราศรี (2564, หน้า, 15) ได้กว่าวว่า ทำงานเป็นทีมเป็นความสามารถปฏิบัติงานร่วมกับบุคลอื่นในทีมและนอกทีมที่มีความหลากหลาย มีความยืดหยุ่น ให้เกียรติให้ความเคารพนับถือซึ่งกันและกันช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ทุ่มเทมุ่งมั่นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน เห็นคุณค่าของผู้ร่วมงาน ยอมรับความแตกต่าง คำนึงถึง

ความหลากหลายของแต่ละคน รับฟังข้อเสนอแนะหรือความคิดใหม่ ๆ ประสานงานกันอยู่เสมอในทุก ๆ ด้าน รับผิดชอบในภารกิจงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ

วนิดา ภูชำนิ (2564, หน้า 17) ได้กล่าวว่า ทำงานเป็นทีม คือ การที่บุคคลที่ทำงานร่วมกันอย่างประสานงานภายในกลุ่ม เป็นการรวมตัวของครูที่ต้องพึ่งพาอาศัยกันและกันในการทำงานเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ

ณภัค ยติกุลเกยูร (2564, หน้า 9) ได้ให้ความหมายของการทำงานเป็นทีม ไว้ว่า การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุนเสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน แสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามได้อย่างเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อสร้างและดำรงสัมพันธภาพของสมาชิก ตลอดจนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย

สิราลักษณ์ ธนะเกียรติกุล อุไรวรรณ พงษ์มี และโกมล ศิริวงค์ (2566, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า การสร้างเครือข่ายระหว่างโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่นเป็นแนวทางในการดำเนินงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน เพื่อช่วยให้เกิดความร่วมมือ ความเข้าใจ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนหรือท้องถิ่นในพื้นที่บริการของโรงเรียน และเปิดโอกาสให้ชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน ส่งเสริม สนับสนุนคุณภาพของการศึกษา เพื่อมุ่งหวังให้โรงเรียนได้มีการจัดการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของชุมชน

จากความหมายและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน หมายถึง การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน การปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน มีการแลกเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนกับผู้อื่น ทำงานร่วมกับผู้อื่น รับฟังข้อเสนอแนะหรือความคิดใหม่ ๆ ประสานงานกันอยู่เสมอในทุก ๆ ด้าน ตลอดจนเพื่อพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย เกิดความร่วมมือ ความเข้าใจ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนหรือท้องถิ่นในพื้นที่บริการของโรงเรียน และเปิดโอกาสให้ชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน ส่งเสริม สนับสนุนคุณภาพของการศึกษา เพื่อมุ่งหวังให้โรงเรียนได้มีการจัดการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของชุมชน

6.5.2 ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน ไว้ดังนี้

นัฐธิดา วงษ์รอต (2560, หน้า 16) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมมีความสำคัญต่อองค์การอย่างยิ่ง เนื่องจากการทำงานเป็นทีม เป็นการรวบรวมความสามารถและทักษะของบุคคลในด้านที่แตกต่างกัน มาร่วมกันทำงาน และจะสามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์และนำความคิดที่สร้างสรรค์ของแต่ละบุคคลมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จขององค์การ

แก้วดี ศรีอารยชาติ (2563, หน้า 21) ได้กล่าวว่า การทำงานเป็นทีมจะช่วยให้เกิดความสำเร็จในการทำงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเพื่อนมนุษย์ที่ต้องมีการส่งเสริมและพัฒนาอยู่เสมอ เพื่อให้สมาชิกและทีมมีศักยภาพและมีความพร้อมในการทำงานทีมที่สามารถทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ ต้องประกอบด้วยความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การมีอิทธิพลต่อความคิดของคนในองค์กร ประสบการณ์ และความรู้เกี่ยวกับวิธีการทำงานในเชิงเทคนิคที่จำเป็นสำหรับการทำงานของทีม ความสำคัญของการรวมตัวกันเพื่อทำงานเป็นทีมความรู้ความสามารถและศักยภาพในตัวบุคคลมีขอบเขตที่จำกัดจึงต้องมารวมกลุ่มกัน เพื่อนาจุดดี จุดด้อย ความรู้และความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อร่วมด้วยช่วยกันแก้ปัญหา เพื่อให้งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย และก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งส่วนตนและส่วนรวม

แก้วนภา พิมพา (2564, หน้า 28 – 29) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการทำงานเป็นทีมนั้น เป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ อีกทั้งยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเปลี่ยนแปลงรูปแบบวัฒนธรรมการทำงานของการบริหารงานภายในองค์กรหรือหน่วยงานให้รุดหน้าก้าวทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว อีกทั้งยังสามารถช่วยกันทำงานต่าง ๆ ที่ซับซ้อนให้สำเร็จลุล่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันนี้มีผู้เห็นประโยชน์และได้นำความรู้เกี่ยวกับการทำงานเป็นทีมไปใช้ในการบริหารงานกันอย่างแพร่หลาย กระแสของการทำงานเป็นทีมจึงเป็นที่ยอมรับและนำมาปรับใช้ในองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาคราชการและเอกชน

สิราลักษณ์ ธนะเกียรติกุล อุไรวรรณ พงษ์มี และโกมล ศิริวงค์ (2566, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า ความสำคัญของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนเป็นเรื่องที่ทุกคนสามารถมีส่วนร่วมในการพัฒนาสถานศึกษา ไม่ว่าจะเป็นผู้ปกครองชุมชน รวมถึงคณะกรรมการการศึกษาที่ได้มีบทบาทสำคัญในการเป็นแรงผลักดันช่วย

ผู้บริหารและครูให้ทำงานได้สำเร็จ ตลอดจนให้การสนับสนุนสถานศึกษา นอกจากนี้ โรงเรียนยังได้รับการส่งเสริม สนับสนุน ช่วยเหลือจากองค์กรหรือหน่วยงานในพื้นที่ใกล้เคียงเข้ามามีส่วนร่วมกับโรงเรียน ซึ่งเป็นสิ่งที่ยืนยันความเข้มแข็งของชุมชน เพื่อให้เป็นองค์กรที่ใหญ่ขึ้นในการร่วมกันพัฒนาโรงเรียน

จากความสำคัญและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน การทำงานเป็นทีมจะช่วยให้เกิดความสำเร็จในการทำงานที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเพื่อนมนุษย์ที่ต้องมีการส่งเสริมและพัฒนาอยู่เสมอ เป็นการรวบรวมความสามารถและทักษะของบุคคลในด้านที่แตกต่างกัน มาร่วมกันทำงาน และจะสามารถทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ และนำความคิดที่สร้างสรรค์ของแต่ละบุคคลมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประสิทธิภาพและความสำเร็จขององค์การ เพื่อให้สมาชิกและทีมมีศักยภาพและมีความพร้อมในการทำงาน ทีมที่สามารถทำงานให้ประสบความสำเร็จได้ ต้องประกอบด้วยความรู้ ความสามารถ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน การมีอิทธิพลต่อความคิดของคนในองค์กร ประสบการณ์ และความรู้เกี่ยวกับวิธีการทำงานในเชิงเทคนิคที่จำเป็นสำหรับการทำงานของทีม ความสำคัญของการรวมตัวกันเพื่อทำงานเป็นทีมคือบุคคลมีความรู้ ความสามารถ และศักยภาพในตัวบุคคลมีขอบเขตที่จำกัดจึงต้องมารวมกลุ่มกัน เพื่อนำจุดดี จุดด้อย ความรู้และความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อร่วมด้วยช่วยกันแก้ปัญหา เพื่อให้งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย และก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งส่วนตนและส่วนรวม อีกทั้งยังพัฒนาเปลี่ยนแปลงรูปแบบวัฒนธรรมการทำงานของการบริหารงานภายในองค์กรหรือหน่วยงานให้รุดหน้าก้าวทันการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว

6.5.3 องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน

มีนักวิจัยและนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, หน้า 29 อ้างถึงใน อรอุษา วงศ์จรัสเกษม, 2561, หน้า 66 – 67) ได้นำเสนอว่า การทำงานเป็นทีมมี 5 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ 1) การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนร่วมงานรายการพฤติกรรม คือ สร้างสัมพันธภาพที่ดีในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทำงานร่วมกับผู้อื่นตามบทบาทหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และช่วยเหลือ สนับสนุน เพื่อนร่วมงานเพื่อสู่เป้าหมาย

ความสำเร็จร่วมกัน 2) การเสริมแรงให้กาลังใจเพื่อนร่วมงานรายการพฤติกรรม คือ ให้เกียรติ ยกย่องชมเชย ให้กาลังใจแก่เพื่อนร่วมงานในโอกาสที่เหมาะสม 3) การปรับตัวเข้ากับกลุ่มคนหรือสถานการณ์ที่หลากหลายรายการพฤติกรรม คือ มีทักษะในการทำงานร่วมกับบุคคล/กลุ่มบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาและในสถานการณ์ต่าง ๆ 4) การแสดงบทบาทผู้นาหรือผู้ตามรายการพฤติกรรม คือ แสดงบทบาทผู้นาหรือผู้ตามในการทางานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างเหมาะสมตามโอกาส และ 5) การเข้าไปมีส่วนร่วมกับผู้อื่นในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายรายการพฤติกรรม คือ แลกเปลี่ยน/รับฟังความคิดเห็นและประสบการณ์ภายในทีมงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ / รับฟังความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างเครือข่ายและทีมงาน และร่วมกับเพื่อนร่วมงานในการสร้างนวัตกรรมการทางานเป็นทีมให้เกิดขึ้นในสถานศึกษา

แก้วดี ศรีอารยชาติ (2563, หน้า 18 – 19) ได้กล่าวว่า การทำงานร่วมกันเป็นทีมมีองค์ประกอบ คือ 1) การมีปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การแสดงความรู้สึกระหว่างบุคคลที่มีต่อกันในลักษณะของความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีน้ำใจต่อกันให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน เกื้อกูลกันมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน 2) การสื่อสารอย่างเปิดเผย หมายถึง การสื่อสารที่เปิดโอกาสให้ผู้รับสามารถซักถาม โต้ตอบ และตรวจสอบข้อสงสัยได้อย่างเปิดเผย 3) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการทำงาน ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินการตรวจสอบ การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข 4) การมีเป้าหมายเดียวกัน หมายถึง ทิศทางการทำงานที่สมาชิกทุกคนร่วมกันกำหนดขึ้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการทำงานที่ตรงกันและแจ่มชัด 5) ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน หมายถึง ความรู้สึกระหว่างบุคคล โดยรวมไว้ซึ่งความรัก ความเมตตา นิยมชมชอบ ความเชื่อมั่นจนเกิดความเชื่อถือ ไว้วางใจในบุคคลนั้นด้วยความเต็มใจ และ 6) การยอมรับนับถือ หมายถึง การรับฟังซึ่งกันและกัน เคารพในบทบาทหน้าที่ของกันและกัน ยอมรับในความแตกต่างของกันและกันด้วยความจริงใจ และพร้อมที่จะร่วมกันทางานด้วยความเต็มใจ

แก้วนภา พิมพา (2564, หน้า 33 – 34) ได้กล่าวว่า องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมของครู มีอยู่ทั้งหมด 5 ด้าน ได้แก่ 1) การมีเป้าหมายเดียวกัน หมายถึง ทิศทางการทำงานทีสมาชิกทุกคนร่วมกันกำหนดขึ้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจวัตถุประสงค์ของการทำงานที่ตรงกันและแจ่มชัด 2) การมีปฏิสัมพันธ์ หมายถึง การแสดง

ความรู้สึกระหว่างบุคคลที่มีต่อกันในลักษณะของความเข้าใจซึ่งกันและกัน มีน้ำใจต่อกัน ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน เกื้อกูลกันมีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน 3) การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนได้เสียแสดงพฤติกรรมที่เกี่ยวกับการทำงาน ตั้งแต่การวางแผน การดำเนิน การตรวจสอบ การประเมินผลและปรับปรุงแก้ไข 4) การยอมรับนับถือ หมายถึง การรับฟังซึ่งกันและกัน เคารพในบทบาทหน้าที่ของกันและกัน ยอมรับในความแตกต่างของกันและกันด้วยความจริงใจ และพร้อมที่จะร่วมกันทำงานด้วยความเต็มใจ 5) ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน หมายถึง ความรู้สึกระหว่างบุคคล โดยรวมไว้ซึ่งความรัก ความเมตตา นิยมชมชอบ ความเชื่อมั่นจนเกิดความเชื่อถือไว้ว่างใจในบุคคลนั้นด้วยความเต็มใจ

สิราลักษณ์ ธนะเกียรติกุล อุไรวรรณ พงษ์มี และโกมล ศิริวงค์ (2566, ออนไลน์) ได้กล่าวว่า เทคนิคในการสร้างเครือข่ายกับชุมชน ใช้หลักการสร้างความเชื่อมั่นและไว้วางใจ เพื่อพัฒนาสู่ความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชน ผ่านเทคนิค 3S's ในการสร้างความร่วมมือและการสนับสนุนจากชุมชน ดังนี้ 1) Shared vision การสร้างให้ชุมชนมีวิสัยทัศน์ร่วมกันกับสถานศึกษา ในการสร้างสภาพแวดล้อม ที่เอื้อต่อการเรียนรู้และพัฒนาตนเองของนักเรียนให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นคนเก่ง คนดี 2) Synergy การรวมพลังประสานความร่วมมือกับชุมชนให้ทำงานร่วมกับสถานศึกษา โดยเอาจุดแข็งและความพร้อมของบุคคล และทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาสร้างสรรค์จนเกิดประโยชน์สูงสุด และ 3) School – based Activities การสร้างสถานศึกษาให้เป็นแหล่งความรู้ศูนย์กลางพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของชุมชน รวมถึงการฝึกอบรมตามที่ชุมชนต้องการ เปิดดอกาสให้สมาชิกชุมชนที่มีความรู้เป็นปู้ถ่ายทอดภูมิความรู้

จากองค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมและแนวคิดข้างต้น สรุปได้ว่า องค์ประกอบของการทำงานเป็นทีม ประกอบด้วย การให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนร่วมงานรายการพฤติกรรม การเสริมแรงให้กาลังใจเพื่อนร่วมงานรายการพฤติกรรม การปรับตัวเข้ากับกลุ่มคนหรือสถานการณ์ที่หลากหลายรายการพฤติกรรม การแสดงบทบาทผู้นาหรือผู้ตามรายการพฤติกรรม การเข้าไปมีส่วนร่วมกับผู้อื่นในการพัฒนาการจัดการศึกษาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายรายการพฤติกรรม อีกทั้งยังต้องมีปฏิสัมพันธ์ การสื่อสารอย่าง การมีส่วนร่วม การมีเป้าหมายเดียวกัน ความไว้วางใจซึ่งกันและกัน การยอมรับนับถือ สร้างให้ชุมชนมีวิสัยทัศน์ร่วมกันกับสถานศึกษา รวมพลัง

ประสานความร่วมมือกับชุมชนให้ทำงานร่วมกับสถานศึกษา และสร้างสถานศึกษาให้เป็นแหล่งความรู้

ดังนั้น การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชนเป็นการทำงานร่วมกันเป็นคณะทั้งในโรงเรียนและกับบุคคลในชุมชนเพื่อบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาสถานศึกษา โดยการที่ครูนำจุดดี จุดด้อย ความรู้และความสามารถที่แตกต่างกัน ร่วมกันแก้ปัญหา เพื่อให้งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย และก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งส่วนตนและส่วนรวม มีการรวบรวมความสามารถและทักษะของบุคคลในด้านที่แตกต่างกันและนำความคิดที่สร้างสรรค์ของแต่ละบุคคลมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การ มุ่งจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน รับฟังข้อเสนอแนะหรือความคิดใหม่ ๆ ประสานงานกันอยู่เสมอในทุก ๆ ด้าน ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน เปิดโอกาสให้ชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพของการศึกษา มีความร่วมมือ ความเข้าใจ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนหรือท้องถิ่นในพื้นที่บริการของสถานศึกษา และมีการแลกเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนหรือวิธีการทำงานกับผู้อื่น

บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

1. ประวัติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม แต่เดิมนั้นคือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ต่อมากระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศกำหนดและแก้ไขเปลี่ยนแปลงเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา และได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 28 มกราคม พ.ศ. 2564 เพื่อบริหารและจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและเกิดประโยชน์สูงสุดของทางราชการ จึงได้มีการประกาศกำหนดเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จากเดิมมีจำนวน 42 เขตพื้นที่การศึกษา ให้เพิ่มจำนวนเป็น 62 เขตพื้นที่การศึกษา จึงทำให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22 ได้แบ่งออกเป็น 2 เขต คือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามุกดาหาร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตั้งอยู่เลขที่ 42 ถนนปิยะมหาราชาลัย ตำบลในเมือง อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม ซึ่งมีพื้นที่

เขตบริการด้านการศึกษาครอบคลุม จังหวัดนครพนม มีโรงเรียนในสังกัด 51 โรงเรียน จัดการศึกษาตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

2. โครงสร้างการบริหารงาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ประกอบด้วย 9 กลุ่ม และ 1 หน่วย ดังนี้

2.1 กลุ่มอำนวยการ

2.2 กลุ่มนโยบายและแผน

2.3 กลุ่มส่งเสริมการศึกษาทางไกล เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

2.4 กลุ่มบริหารการเงินและสินทรัพย์

2.5 กลุ่มบริหารงานบุคคล

2.6 กลุ่มพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

2.7 กลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการจัดการศึกษา

2.8 กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา

2.9 กลุ่มกฎหมายและคดี

2.10 หน่วยตรวจสอบภายใน

3. อำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เป็นหน่วยงานทางการศึกษา มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ ดังต่อไปนี้

3.1 จัดทำนโยบาย แผนพัฒนาและมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น

3.2 วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษาและหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา แจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบ รวมทั้งกำกับ ตรวจสอบ ติดตาม การใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

3.3 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.4 กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขตพื้นที่การศึกษา

3.5 ศึกษา วิเคราะห์วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

3.6 ประสานการระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคลเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

3.7 จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

3.8 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษารูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

3.9 ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

3.10 ประสาน ส่งเสริม การดำเนินการของคณะอนุกรรมการและคณะทำงานด้านการศึกษา

3.11 ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ เอกชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะสำนักงานผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการในเขตพื้นที่การศึกษา

3.12 ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการภายในเขตพื้นที่การศึกษาที่มิได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของหน่วยงานใดโดยเฉพาะหรือปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมาย

4. ข้อมูลโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีโรงเรียนสังกัดจำนวน 51 โรงเรียน นำเสนอดังตาราง 3 ดังนี้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 6 ข้อมูลโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ที่	โรงเรียน	จำนวนบุคลากร (คน)		
		ผู้บริหาร	ครูผู้สอน	รวม
	โรงเรียนขนาดเล็ก			
1	กุดฉิมวิทยาคม	1	12	13
2	ท่าจำปาวิทยา	2	11	13
รวมโรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 2 โรงเรียน				
	โรงเรียนขนาดกลาง			
3	คำเตยอุปถัมภ์	2	28	30
4	ศรีโคตรบูรณ์	2	26	28
5	บ้านผึ้งวิทยาคม	2	28	30
6	ศรีบัวบานวิทยาคม	2	21	23
7	วังกระแสวิทยาคม	2	15	17
8	กุตาไก้วิทยาคม	2	17	19
9	มัธยมพัชรกิติยาภา ๑ นครพนม	2	29	31
10	ธรรมโฆษิตวิทยา	2	11	13
11	โคกสว่างประชาสรรค์	2	13	15
12	มหาชัยวิทยาคม	2	17	19
13	อุ่มเหม้าประชาสรรค์	2	31	33
14	โพนแพงพิทยาคม	2	11	13
15	วัดบึงเหล็กในพระบรมราชานุเคราะห์	2	14	16
16	นาถ่อนพัฒนา	2	24	26
17	ดงดาวแจ้งพัฒนศึกษา	2	12	14
18	พระซองสามัคคีวิทยา	2	25	27
19	หนองบ่อวิทยานุกูล	2	11	13
20	ธรรมากรวิทยานุกูล	2	11	13
21	วังยางวิทยาคม	2	14	16

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 6 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	จำนวนบุคลากร (คน)		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
22	หนองโพธิ์พิทยาคม	2	12	14
23	ไชยบุรีวิทยาคม	2	18	20
24	พะทายพิทยาคม	2	31	33
25	รามราชพิทยาคม	2	18	20
26	เชียงยืนวิทยา	2	10	12
27	ภูลังกาพิทยาคม	2	14	16
28	สามผงวิทยาคม	2	11	13
29	สนธิราษฎร์วิทยา	2	20	22
30	นาคำราษฎร์รังสรรค์	2	12	14
31	นาเดื่อพิทยาคม	2	12	14
32	บ้านข่าพิทยาคม	2	14	16
33	นางัวราษฎร์รังสรรค์	2	17	19
34	ดอนเสียวแดงพิทยาคม	2	10	12
35	อุดมพัฒนศึกษา	2	13	15
36	ค้อวิทยาคม	2	23	25
37	นาทมวิทยา	2	22	24
38	หนองซนพิทยาคม	2	13	15
39	หนองแวงวิทยานุกูล	2	16	18
รวมโรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 37 โรงเรียน				

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 6 (ต่อ)

ที่	โรงเรียน	จำนวนบุคลากร (คน)		
		ผู้บริหาร	ครู	รวม
	โรงเรียนขนาดใหญ่			
40	ปลาปากวิทยา	4	56	60
41	นาแกพิทยาคม	3	44	47
42	อุเทนพัฒนา	4	65	69
43	บ้านแพงพิทยาคม	4	68	72
44	นาหว้าพิทยาคม (ธาตุประสิทธิ์ประชานุเคราะห์)	4	55	59
45	โพนสวรรค์ราษฎร์พัฒนา	4	67	71
รวมโรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 6 โรงเรียน				
	โรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ			
46	ปิยะมหาราชาลัย	5	115	120
47	นครพนมวิทยาคม	5	117	122
48	ธาตุพนม	5	97	102
49	เรณูนครวิทยานุกูล	5	95	100
50	นาแกสามัคคีวิทยา	5	93	98
51	สหราษฎร์รังสฤษดิ์	5	97	102
รวมโรงเรียนขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 6 โรงเรียน				
รวม		130	1,652	1,782

5. ทิศทางในการพัฒนาการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม คณะกรรมการบริหารแผนยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 ได้นำผลการทบทวนการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเป็นข้อมูลในการกำหนดแนวทางปฏิบัติตาม พันธกิจ / ภารกิจ (Mission) ให้สัมฤทธิ์ผลตามวิสัยทัศน์ (Vision) รวมทั้งใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประจำปี (Action Plan) และการจัดทำงบประมาณแบบมุ่งเน้นผลงาน (Performance – based Budgeting) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

วิสัยทัศน์ (Vision)

"องค์กรแห่งความสุข[1] เพิ่มโอกาส[2] สร้างคนดี[3] มีคุณภาพ[4]"

1. องค์กรแห่งความสุข หมายถึง องค์กร (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมและสถานศึกษาในสังกัด) ที่ได้นำหลักความสุขพื้นฐานแปดประการ (Happy 8) เป็นแนวทางในการบริหารจัดการองค์กรให้มีความสุขอย่างยั่งยืน โดยจัดสิ่งแวดล้อมให้เอื้อต่อการทำงานและการเรียนรู้ของผู้เรียน ทุกคนในองค์กรมีการดำเนินชีวิตอย่างปลอดภัย อยู่ในสังคมพหุวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข และเกิดสมดุลในการใช้ชีวิต ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง รัชกาลที่ 9 และพระบรมราโชบายด้านการศึกษา รัชกาลที่ 10

2. เพิ่มโอกาส หมายถึง ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาศักยภาพตามความสามารถอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม โดยไม่มีใครถูกทิ้งไว้ข้างหลัง

3. สร้างคนดี หมายถึง ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลาง ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีคุณธรรม จริยธรรม จรรยาบรรณวิชาชีพ เป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม ภายใต้องค์กรแห่งความสุข ตามหลักธรรมาภิบาล

4. มีคุณภาพ หมายถึง เป็นองค์กรคุณภาพด้านการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ด้วยการบริหารจัดการที่มีสมรรถนะสูง มีระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย อันจะส่งผลให้

4.1 ผู้เรียนมีทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสอดคล้องและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและสามารถแข่งขันในระดับประเทศ

4.2 ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีทักษะที่จำเป็นและมีสมรรถนะวิชาชีพ เป็นนักคิด นักพัฒนา มีผลงาน/นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

4.3 องค์กรมีคุณภาพตามมาตรฐาน เป็นองค์กรแห่งนวัตกรรม

พันธกิจ (Mission)

1. ส่งเสริม สนับสนุน การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

2. ส่งเสริม สนับสนุน การปลูกฝังและปลุกจิตสำนึกผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดีและมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

3. เสริมสร้างโอกาส ความเสมอภาค และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

4. ส่งเสริม การพัฒนาผู้บริหาร ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความเชี่ยวชาญมีทักษะและสมรรถนะตรงตามมาตรฐานตำแหน่ง มาตรฐานวิชาชีพ ควบคู่กับการสร้างสมดุลในชีวิตและการทำงาน

5. ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัยในสถานศึกษาและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

6. พัฒนาระบบการบริหารจัดการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในสังกัด ให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เหมาะสมกับบริบทในแต่ละพื้นที่

ประเด็นยุทธศาสตร์ (Strategy Issues)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 การยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อเพิ่มความสามารถการแข่งขันในระดับประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริม สนับสนุน ปลูกฝังและปลุกจิตสำนึกผู้เรียนให้เป็นพลเมืองดีมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การเสริมสร้างโอกาส ความเสมอภาค ความเท่าเทียมและการลดช่องว่างทางการศึกษาระหว่างสถานศึกษาในสังกัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริม พัฒนา ผู้บริหาร ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีสมดุลในการดำเนินชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมการจัดการศึกษาให้นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบและทุกประเภทมีคุณภาพชีวิตที่ดีเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาและสร้างความเป็นเลิศในการบริหารจัดการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในสังกัด

เป้าประสงค์ (Goals)

เป้าประสงค์ที่ 1 ผู้เรียนมีสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ มีงานทำ มีอาชีพ สามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศ

เป้าประสงค์ที่ 2 ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดำเนินชีวิตด้วยคุณธรรม จริยธรรมเป็นคนดีมีความสุขในสังคมและเกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย

เป้าประสงค์ที่ 3 ผู้เรียนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างเสมอภาค เท่าเทียมและเป็นธรรม

เป้าประสงค์ที่ 4 ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษามีทักษะและสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพเป็นมืออาชีพ จากการสร้างผลงานเป็นเลิศด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีสมดุลในการใช้ชีวิตและการทำงาน

เป้าประสงค์ที่ 5 นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีภูมิคุ้มกันพร้อมรับมือกับภัยคุกคามจากทุกรูปแบบและทุกประเภท และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ปลอดภัย

เป้าประสงค์ที่ 6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษามีการบริหารจัดการแนวใหม่ ด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษามีประสิทธิภาพจากการบูรณาการงานและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างเข้มแข็ง ภายใต้ศาสตร์แห่งราชา

6. ผลการดำเนินงานของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม (แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษา ระยะ 5 ปี (2566 – 2570) (ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ 2567) สพม.นครพนม, 2567, หน้า 19 – 49)

6.1 ด้านคุณภาพการศึกษา

6.1.1 แสดงผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้ดำเนินการจัดสอบให้แก่นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2566 และชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 6 ในวันที่ 25 – 26 กุมภาพันธ์ 2566 เพื่อวัดความรู้ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) ทั้งนี้ เพื่อให้หน่วยงานในสังกัด จักนำผลประเมินที่ได้ไปปรับปรุง พัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา พบว่า วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 52.46 คุณภาพอยู่ในระดับค่อนข้างดี วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 30.12 คุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 23.15 คุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ วิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 32.53 คุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชา พบว่า วิชาภาษาไทย มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 44.38 คุณภาพอยู่ในระดับค่อนข้างดี วิชาสังคมศึกษา มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 33.12 คุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ วิชาภาษาอังกฤษ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 23.18 คุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ วิชาคณิตศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 22.03 คุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ วิชาวิทยาศาสตร์ มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 28.66 คุณภาพอยู่ในระดับพอใช้ และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O – NET) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างปีการศึกษา 2564 กับปีการศึกษา 2565 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O – NET) ปีการศึกษา 2565 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ย 34.57 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.68 จากปีการศึกษา 2564 ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ย 32.89 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชาพบว่า คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น 2.65 วิชาภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น 1.38 วิชาคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้น 0.55 และวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น 2.11 ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบกับปีการศึกษา 2564 พบว่าเพิ่มขึ้นทุกรายวิชา และคะแนนเฉลี่ยของผลการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O – NET) ปีการศึกษา 2565 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในภาพรวมเท่ากับ 30.27 โดยมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 1.17 จากปีการศึกษา 2564 ที่มีคะแนนเฉลี่ย 29.10 เมื่อพิจารณาเป็นรายวิชาพบว่า คะแนนเฉลี่ย วิชาภาษาไทยเพิ่มขึ้น 0.21 วิชาสังคมศึกษาฯ ลดลง 2.26 วิชาภาษาอังกฤษ เพิ่มขึ้น 1.68 วิชาคณิตศาสตร์เพิ่มขึ้น 4.59 และวิชาวิทยาศาสตร์เพิ่มขึ้น 1.63 ดังนั้นสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยการทดสอบทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน (O – NET) ปีการศึกษา 2565 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2564 ทุกรายวิชา ยกเว้นวิชาสังคมศึกษาฯ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม, 2567, ออนไลน์)

6.1.2 การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะและทักษะวิชาชีพ

ความท้าทายด้านการศึกษาในศตวรรษที่ 21 คือการเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมกับการใช้ ชีวิตในศตวรรษที่ 21 ภายใต้ BANI Worlds ซึ่งเป็นโลกที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีอนาคตที่เต็มไปด้วยความไม่แน่นอน ไม่สามารถคาดการณ์ได้อย่างแม่นยำ มีความซับซ้อนและเข้าใจได้ยาก อันจะส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพในอนาคต ดังนั้น ผู้เรียนควรมีทักษะที่สามารถปรับตัวได้อย่างรวดเร็ว พร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่อยู่เสมอ สามารถคิดเชิงวิเคราะห์และคิดเชิงวิพากษ์ได้ สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ได้เป็นอย่างดี มีทักษะสื่อสารที่ดี และสามารถตัดสินใจได้ดีภายใต้สถานการณ์ที่มีความไม่แน่นอน ครูจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกที่เปลี่ยนไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล จึงได้ดำเนินงานตามโครงการ ดังต่อไปนี้

1) โครงการ อบรมเสริมสร้างพัฒนาศักยภาพข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทมาตรฐานการศึกษาและการปฏิบัติงาน

2) โครงการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ผ่านกระบวนการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพ

3) โครงการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนวิทยาการคำนวณ (Coding)

4) โครงการพัฒนาการศึกษาในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

6.2 ด้านโอกาสทางการศึกษา

6.2.1 นักเรียนได้รับสิทธิและโอกาสเท่าเทียมกันด้านการศึกษา มีความครอบคลุมและเสมอภาค

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและดำเนินงาน ตามนโยบายดังกล่าว โดยได้ดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2566 และโครงการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน และสร้างโอกาส

ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 กิจกรรมหลักที่สำคัญ ดังนี้

1. กิจกรรมหลักที่ 3 ส่งเสริมโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา “พาน้องกลับมาเรียน”

2. กิจกรรมหลักที่ 5 เพิ่มทักษะด้านอาชีพแก่นักเรียนครอบครัวยากจนที่ไม่ได้เรียนต่อหลังจบการศึกษา ภาคบังคับของผู้ตรวจการแผ่นดิน

6.2.2 นักเรียนออกกลางคัน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญและดำเนินงาน ตามนโยบายดังกล่าว โดยได้ดำเนินงานตามโครงการส่งเสริมและพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ปีการศึกษา 2566 และโครงการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน และสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา แบ่งออกเป็น 2 กิจกรรมหลักที่สำคัญ ดังนี้

1. กิจกรรมหลักที่ 3 ส่งเสริมโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางการศึกษา “พาน้องกลับมาเรียน”

2. กิจกรรมหลักที่ 5 เพิ่มทักษะด้านอาชีพแก่นักเรียนครอบครัวยากจนที่ไม่ได้เรียนต่อหลังจบการศึกษา ภาคบังคับของผู้ตรวจการแผ่นดิน

6.3 ด้านการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้จัดทำ

1. โครงการพัฒนาและเสริมสร้างสมรรถนะผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

2. โครงการส่งเสริม ยกย่อง เชิดชูเกียรติข้าราชการครูและบุคลกรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เพื่อคัดเลือกครูและบุคลากรทางการศึกษา เข้ารับรางวัลต่าง ๆ ในระดับชาติ

6.4 ด้านการบริหารจัดการ

6.4.1 การประเมินคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้กำหนดจุดมุ่งหมายหลักของการบริหารจัดการศึกษาที่มุ่งเน้น

คุณภาพและมาตรฐานในทุกระดับโดยกำหนดรายละเอียดไว้ในหมวด 6 “มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา” ซึ่งประกอบด้วย ระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภายนอก กำหนดให้สถานศึกษาจะต้องจัดให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาโดยต่อเนื่อง สอดคล้องกับภาวะที่เปลี่ยนแปลง ตามนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว ทำให้หน่วยงานทางการศึกษามีการตื่นตัว เพื่อจัดทำมาตรฐานทางด้านการประกันคุณภาพการศึกษาของตนเอง ตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวงว่าด้วยการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2561 ข้อ 3 ให้สถานศึกษาแต่ละแห่งจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา โดยการกำหนดมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษาแต่ละระดับและประเภทการศึกษาที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการประกาศกำหนด พร้อมทั้งจัดทำแผนพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาที่มุ่งคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษาและดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ โดยจัดให้มีการประเมินผลและตรวจสอบคุณภาพการศึกษาภายในสถานศึกษา ติดตามผลการดำเนินการเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการศึกษา และจัดส่งรายงานผลการประเมินตนเองให้แก่หน่วยงานต้นสังกัดหรือหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานศึกษาเป็นประจำทุกปี

6.4.2 ผลการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามตัวชี้วัดแผนปฏิบัติราชการ สพฐ.

6.4.3 ผลการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามตัวชี้วัดแผนปฏิบัติราชการ สพฐ.

ผลการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามตัวชี้วัดแผนปฏิบัติราชการ (Action Plan: AP) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 – 2566 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดแผนปฏิบัติราชการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ผ่านเกฑณ์ระดับคุณภาพ ระดับ “ดี” คะแนนเฉลี่ย 3.40

6.4.4 ผลการติดตามและประเมินผลการบริหารและการจัดการตามมาตรฐานสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีผลการติดตามและประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานฯ ตามมาตรฐานสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษา ในภาพรวมที่ดีขึ้น เนื่องจากผลการประเมินของปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 ได้ระดับคุณภาพอยู่ในระดับ “ดีเยี่ยม” ขณะที่ในผลการประเมินของปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 ได้ระดับคุณภาพอยู่ในระดับ “ดีมาก” ซึ่งสอดคล้องไปในทิศทางที่ดีขึ้นของแต่ละมาตรฐาน แต่เมื่อพิจารณาตัวบ่งชี้/ประเด็นการพิจารณาในแต่ละมาตรฐาน

6.4.5 ผลการติดตามและประเมินผลการบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานตามตัวชี้วัดการประเมินส่วนราชการตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ (KRS)

การประเมินตัวชี้วัดตามมาตรการปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ (KRS) ปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 – 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 – 2565 มีระดับผลการประเมิน อยู่ใน “ระดับมาตรฐานขั้นสูง” โดยปีงบประมาณ 2565 มีคะแนนร้อยละ 91.41 เพิ่มขึ้นจากปีงบประมาณ 2564 ร้อยละ 12.20

7. นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567

นโยบายและจุดเน้นของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 “โรงเรียนคุณภาพ 3 วิ (วิชาการ วิชาชีพ วิถีชีวิต) สู่ปัญญานฤมิต ชีวิตมีสุข ตามรอยนวัตวิถี”

1. วิชาการ: ส่งเสริม สนับสนุน งานวิชาการ ในการจัดการเรียนรู้ทั้งผู้บริหารสถานศึกษา ครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียน ให้มีคุณภาพ (Quality) เรียนดี มีความสุข และร่วมสมัย (Contemporary)

จุดเน้น

1.1 ด้านผู้เรียน

1) ส่งเสริม สนับสนุนสถานศึกษา ให้มีความพร้อมในการนำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่เน้นสมรรถนะไปใช้ตามศักยภาพของสถานศึกษา ให้สามารถออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการและบริบท

2) ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษานำหลักสูตรฐานสมรรถนะไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่สำคัญจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ให้กับผู้เรียน นำไปสู่การมีสมรรถนะและทักษะอาชีพ เพื่อการมีงานทำ พร้อมทั้งส่งเสริมความเป็นเลิศของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

3) จัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพและคุณลักษณะผู้เรียนตามความถนัด และความสนใจในอาชีพของตนเอง ด้วยการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) ทั้งในห้องเรียน สถานประกอบการ เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน รวมทั้งการเรียนรู้ ผ่านแพลตฟอร์มและห้องดิจิทัลให้คำปรึกษาแนะนำ

4) พัฒนาและบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดประเมินผลฐานสมรรถนะสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน เพื่อสร้างความฉลาดรู้ด้านการอ่าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สร้างตรรกะความคิดแบบเป็นเหตุเป็นผลให้นักเรียนไทยสามารถแข่งขันได้

5) พัฒนาทักษะดิจิทัลและภาษาคอมพิวเตอร์ (Coding) สำหรับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษา เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมดิจิทัลในโลกยุคใหม่

6) พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมืองและศีลธรรม ให้มีความทันสมัย น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ของท้องถิ่น และการเสริมสร้างวิถีชีวิตของความเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง

7) จัดการเรียนรู้ตามความสนใจรายบุคคลของผู้เรียนผ่านดิจิทัลแพลตฟอร์มที่หลากหลาย และแพลตฟอร์มการเรียนรู้อัจฉริยะที่รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนคุณภาพสูงรวมทั้งมีการประเมินและพัฒนาผู้เรียน

8) ส่งเสริมการให้ความรู้และทักษะด้านการเงินและการออม (Financial Literacy) และการเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurships) ให้กับผู้เรียนโดยบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

9) ส่งเสริม และพัฒนาระบบการวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียนเพื่อการเรียนรู้ (Assessments for Learning)

1.2 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา

1) ส่งเสริม สนับสนุนการดำเนินการตามหลักเกณฑ์การประเมินวิทยฐานะแนวใหม่ Performance Appraisal (PA) โดยใช้ระบบการประเมินตำแหน่งและวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ระบบ Digital Performance Appraisal (DPA)

2) ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินการ พัฒนาสมรรถนะทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลตามกรอบ ระดับสมรรถนะดิจิทัล (Digital Competency) สำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอาชีวศึกษา

3) พัฒนาครูให้มีความพร้อมด้านวิชาการและทักษะการจัดการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ต่าง ๆ รวมทั้งให้เป็นผู้วางแผนเส้นทางการเรียนรู้ การประกอบอาชีพ และการดำเนินชีวิตของผู้เรียนได้ตามความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล

4) พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ให้มีสมรรถนะที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและการเปลี่ยนแปลงของโลกอนาคต

5) เร่งรัดการดำเนินการแก้ไขปัญหาหนี้สินครูและบุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ ควบคู่กับการให้ความรู้ด้านการวางแผนและการสร้างวินัยด้านการเงินและการออม

2. วิชาชีพ: ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาสมรรถนะและทักษะอาชีพ ให้แก่ผู้เรียนต่อยอดนโยบาย “อาชีวนวัตวิถี” โดยบูรณาการจัดการเรียนรู้แบบเชิงรุก (Active Learning)

จุดเน้น

2.1 ด้านผู้เรียน

1) ส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนต่อยอดนโยบาย “อาชีวนวัตวิถี” โดยมีรูปแบบในการดำเนินงาน 5 โมดูล (Module) ดังนี้

1.1) การจัดหลักสูตรฐานสมรรถนะอาชีพ

1.2) การจัดหลักสูตรทวิศึกษา สำหรับมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต้องการวุฒิประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1.3) การจัดหลักสูตรเตรียมพื้นฐานความถนัดกลุ่มสาขาวิชาชีพในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา

1.4) การจัดกิจกรรมชุมนุมเพื่อการเรียนรู้การเป็นผู้ประกอบการ

1.5) การจัดหลักสูตรอาชีพระยะสั้น และหลักสูตรรายวิชาเพิ่มเติมที่ส่งเสริมอาชีพ และการมีงานทำ เพื่อการมีรายได้ระหว่างเรียน

2) จัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้ตามความถนัดและความสนใจ ในอาชีพของตนเองในอนาคตด้วยการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติจริง (Active Learning) ทั้งในห้องเรียน สถานประกอบการ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3) พัฒนาระบบการวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียน จากการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียน เกิดสมรรถนะและทักษะอาชีพ ด้วยการประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessments)

2.2 ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา

1) ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) เพื่อบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีสมรรถนะ และทักษะอาชีพ

2) ส่งเสริม สนับสนุนให้ครูนำหลักสูตรฐานสมรรถนะไปสู่การปฏิบัติอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อสร้างสมรรถนะที่สำคัญจำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ให้กับผู้เรียน นำไปสู่การมีสมรรถนะและทักษะอาชีพเพื่อการมีงานทำ

3) ส่งเสริมและพัฒนาครู ให้สามารถบูรณาการกระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลฐานสมรรถนะสู่การปฏิบัติในชั้นเรียนที่ร่วมสมัยและมีคุณภาพ

3. วิถีชีวิต: ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เรียนมี วิถีชีวิตแนวใหม่ เรียนดี มีความสุข พร้อมทั้งเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (Efficiency)

จุดเน้น

3.1 ด้านความปลอดภัย

1) พัฒนามาตรการความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ และภัยอื่น ๆ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรในรูปแบบต่าง ๆ อย่างเข้มข้น รวมทั้งดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ติดตาม ประเมินผลการดำเนินการ และแสวงหาสถานศึกษาที่ดำเนินการได้ดีเยี่ยม (Best Practice) เพื่อปรับปรุงพัฒนาและขยายผลต่อไป

2) พัฒนาการเรียนรู้ที่ปลูกฝังทัศนคติ พฤติกรรม และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง โดยบูรณาการอยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้และสร้างภูมิคุ้มกันควบคู่กับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ ในเชิงบวกและสร้างสรรค์ พร้อมทั้งหาแนวทางวิธีการปกป้องคุ้มครองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา

3) เสริมสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก และส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

4) ส่งเสริมการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะที่ดีและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5) สร้างภูมิคุ้มกัน การรู้เท่าทันสื่อเทคโนโลยีดิจิทัล ในการดำเนินชีวิตวิถีใหม่ (VUCA World) และวิถีชีวิตอนาคต (BANI World)

3.2 ด้านโอกาสและความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา

1) จัดการศึกษาให้ผู้เรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้เข้าถึงโอกาสและความเสมอภาค และได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะ สำหรับการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพในอนาคต สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ

2) จัดการศึกษาให้ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ ได้รับโอกาสในการพัฒนาเต็มศักยภาพ

3) ส่งเสริมให้เด็กพิการและผู้ด้อยโอกาส ให้ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและจัดหาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้ การฝึกอาชีพระยะสั้น เพื่อให้มีทักษะในการดำเนินชีวิต

4) พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสาร สารสนเทศของนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการบริหารจัดการศึกษา ในด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนปกติ นักเรียนพิการและนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษที่หลากหลาย รวมถึงนักเรียนออกกลางคัน

จากการศึกษาบริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม สรุปได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ มีภารกิจหลักในการส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้เรียนได้รับโอกาสเข้าถึงการศึกษาได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมทางการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และการพัฒนาผู้บริหาร ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเชี่ยวชาญมีทักษะและสมรรถนะในการปฏิบัติหน้าที่ โดยยึดนโยบายและยุทธศาสตร์

การดำเนินงานของกระทรวงศึกษาธิการ และกลยุทธ์สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อนการดำเนินงานให้บรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจ และเป้าประสงค์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ดังนี้

1.1 งานวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 98 – 100) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ ในระดับ “มาก” ทุกด้าน และผลการวิเคราะห์ปัจจัยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่สงผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในส่วนของความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient) พบว่า มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) จากผลการศึกษาค่าประสิทธิภาพในการพยากรณ์ พบว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่สงผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนมี 2 ด้าน มีค่าสัมประสิทธิ์ พหุคูณเท่ากับ 0.757 นั่นคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล และด้านการรู้ดิจิทัล ตัวแปรทั้ง 2 ตัว ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลทั้ง 2 ด้าน สามารถพยากรณ์ได้ว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาสถานศึกษาส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ได้ร้อยละ 57.40 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ทศพล สุวรรณราช และชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์ (2564, หน้า 160 – 161) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรี พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรี ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีในภาพรวม พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีอายุ ระดับการศึกษา และขนาดโรงเรียนต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผู้บริหารสถานศึกษาและครูที่มีเพศ ตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

มูฮำหมัดรุซลัน ลือบากะลูติง (2565, หน้า 60 – 62) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม ศึกษาตรัง กระบี่ ตามความคิดเห็นครูผู้สอนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน

ฝนทิพย์ หาญชนะ และคึกฤทธิ์ ศิลาลาย (2565, หน้า 117 – 118) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสหวิทยา เขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนที่มีขนาดของสถานศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 223 – 225) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด และค่าสัมประสิทธิ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร (X) กับประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (Y) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง (r_{XY} = 0.845) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่นำมาวิเคราะห์ พบว่า ทั้ง 6 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 134 – 135) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก และภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน และภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ที่นำมาวิเคราะห์ พบว่า มีจำนวน 1 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

วิชยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี (2567, หน้า 205 – 206) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานสถานศึกษาใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน และจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน

1.2 งานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

ดารกา บุญกาญจน์ (2563, หน้า 345) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสหวิทยาเขต 3 พระใหญ่เขื่องใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด

สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 100) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับ “มาก” และเมื่อวิเคราะห์สมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 และผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จากผลการศึกษา พบว่า มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 0.596 – 0.747 มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 102) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 พบว่า สมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

สร้อยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 119) ได้ทำการวิจัยเรื่องคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ พบว่า ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

2. งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 งานวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

Bream (2016, pp. 21 – 22) ได้ทำการศึกษาเรื่อง บทบาทความเป็นผู้นำของ ผู้บริหารโรงเรียนในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีความสามารถในด้านการบริหารจัดการข้อมูลเทคโนโลยีสารสนเทศและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อใช้ในการบริหารงานอยู่ในระดับที่ขาดทักษะในด้านการสอนเรื่องเทคโนโลยีผู้บริหาร

Duickert (2016, pp. 86 – 88) ได้ศึกษาเกี่ยวกับพันธกิจของผู้บริหารระบบดิจิทัล สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำแบบดิจิทัล ได้ว่า 1) มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และความไว้วางใจและกล้าทดลองทำสิ่งใหม่ ๆ 2) ประชาสัมพันธ์สื่อดิจิทัลและฐานงาน (Platform) เพื่อเพิ่มความเร็วและความยืดหยุ่นของงาน ผ่านระบบเครือข่ายดิจิทัล 3) สนับสนุนการจัดการความรู้ มีการปรับความรู้ใหม่ ๆ ให้ทันสมัยอย่างสม่ำเสมอ ใช้ความรู้ที่ดีที่สุดในการทำงาน 4) การพัฒนาผู้บริหารไปพร้อมกับบุคลากรและสนับสนุนบุคลากรในการเรียนรู้ที่ทันสมัย ที่ครบวงจรอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะเป็นกุญแจสำคัญในการดำเนินชีวิตในอนาคต 5) มีความโปร่งใสในหน้าที่ที่รับผิดชอบ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าปลอดภัยและชัดเจนสำหรับทุกคนที่เกี่ยวข้อง

Rodrigucz (2017, p. 50) ได้ศึกษาเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและพัฒนา พบว่าการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการศึกษาเป็นสิ่งแรกที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเป็นสิ่งที่ยกระดับบุคคลให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินชีวิต ประสิทธิภาพของการสื่อสาร จะทำให้บุคคลมีการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มความสามารถของสังคมในการวางรูปแบบองค์การทางเศรษฐกิจ การเมืองสังคมและการถ่ายทอดวัฒนธรรมนักเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต้องการพัฒนาด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

Gerald, C. (Jerry) Kane (2018, p. 102) ได้นำเสนอองค์ประกอบของภาวะผู้นำแบบดิจิทัลไว้ว่าประกอบด้วย 4 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1) ได้วิสัยทัศน์และวัตถุประสงค์ 2) สร้างเงื่อนไขที่จะทดสอบผู้บริหาร 3) ช่วยให้คนที่คิดแตกต่างกัน 4) ให้ความร่วมมือข้ามพรมแดน

2.2 งานวิจัยเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

Nessipbayeva, O. (2012, p. 148) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำของครูยุคใหม่ จุดมุ่งหมายหลักของการศึกษานี้คือ พิจารณาความสามารถของครูยุคใหม่เพื่อทำความเข้าใจทักษะการสอนในศตวรรษที่ 21 ได้ศึกษาประเด็นต่อไปนี้ 1) ทักษะของนักเรียน 2) ระดับการเติบโตทางวิชาชีพของครู 3) วัฒนธรรมการสอนของครู 4) นวัตกรรมการสอนและความสามารถทางการสอนในศตวรรษที่ 21 ผลการวิจัยพบว่าทักษะของนักเรียนจะเกิดขึ้นได้ต้องมีครูเป็นผู้นำการเติบโตในวิชาชีพครูจะต้องมีความสัมพันธ์กับความสามารถหรือสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 วัฒนธรรมการสอนของครูต้องมีการปลูกฝังให้รักและศรัทธาในอาชีพ พร้อมทุ่มเทแรงกาย แรงใจในการ

ทำงาน และนวัตกรรมการสอนของครูส่งผลให้นักเรียนมีความรู้ มีทักษะในชีวิตการเรียน และการแก้ปัญหาในการทำงานได้

Voinea, M. and Palasan, T. (2014, p. 361) ได้ทำการวิจัยเรื่อง อัตลักษณ์ของครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ของโรมาเนีย ได้ข้อสรุปสำคัญดังนี้ 1) สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือความเป็นมืออาชีพของครูและภาพลักษณ์เดิมของครู โดยตระหนักถึงอัตลักษณ์ทางวิชาชีพของครู และกระบวนการนี้ยังสามารถเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยการติดต่อกับเพื่อนร่วมงานคนอื่น ๆ และจากการฝึกอบรมที่เป็นวิธีการกำหนดบทบาทวิชาชีพใหม่ และสามารถพัฒนาการสอนได้ และ 2) ครูต้องตระหนักถึงบทบาทและความรับผิดชอบ โดยจะต้องเป็นส่วนหนึ่งกับนักเรียนและสามารถดึงดูดให้นักเรียนสนใจการสำรวจสร้างความรู้ และสร้างทัศนคติเชิงบวกได้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับมากและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ทำให้การบริหารจัดการสถานศึกษาประสบความสำเร็จ คือ ผู้นำจะต้องมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล การรู้ดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล การประเมินความรู้ความสามารถทางเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรในองค์กร การสร้างจริยธรรม วัฒนธรรมการเรียนรู้ การเป็นพลเมืองดิจิทัล การมีความเชี่ยวชาญและความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล และด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษาในฐานะผู้นำดิจิทัลกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ซึ่งแสดงออกด้วยการส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน ออกแบบการจัดการเรียนรู้ ช่วยให้ครูได้พัฒนาตนเองจนสามารถสร้างนวัตกรรมจากเทคโนโลยีดิจิทัล นำเอาเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน โดยคำนึงถึงความเป็นธรรม จริยธรรมและกฎหมาย และส่งเสริมให้ครูและบุคลากรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกิจวัตรในการพัฒนางานในสถานศึกษา ใช้สื่อดิจิทัลในการติดต่อประสานงานระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้เรียนผ่านทางสื่อดิจิทัลต่าง ๆ และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดขอบข่ายภาวะผู้นำดิจิทัล มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล 2) การรู้ดิจิทัล 3) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล 4) การสื่อสารดิจิทัล และ 5) การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล และสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการความรู้ 2) การบริหารจัดการ

ชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 3) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) 4) การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 และ 5) การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) ดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน ต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
    1.1 ประชากร (Population)
    1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
    2.1 ลักษณะของเครื่องมือ
    2.2 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ
3. การเก็บรวมรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

1. คุณสมบัติและรายชื่อของผู้เชี่ยวชาญ
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 1,782 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 130 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,652 คน จากทั้งหมด 51 โรงเรียน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ได้ดังนี้

1.1.1 โรงเรียนขนาดเล็ก / ขนาดกลาง 39 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 77 คน และผู้สอน จำนวน 667 คน รวม 744 คน

1.1.2 โรงเรียนขนาดใหญ่ / ขนาดใหญ่พิเศษ จำนวน 12 โรงเรียน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 53 คน และครูผู้สอน จำนวน 985 คน รวม 1,038 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ปีการศึกษา 2567 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607–610, อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำจำนวน 317 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 339 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 51 คน และครูผู้สอน จำนวน 288 คน จากโรงเรียน 51 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ดังนี้

1.2.1 ผู้วิจัยใช้ประชากรจากโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยในการสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนได้กำหนดให้ขนาดโรงเรียนเป็นชั้น (Strata) และเลือกแบบเจาะจงทั้งหมด 51 โรงเรียน

1.2.2 ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1.2.2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก / ขนาดกลาง จำนวน 39 โรงเรียน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยเจาะจงผู้บริหารสถานศึกษา

โรงเรียนละ 1 คน และสุ่มครูผู้สอน โรงเรียนละ 4 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากแบบไม่ใส่คืน ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 5 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนขนาดเล็ก / ขนาดกลาง 195 คน

1.2.2.2 โรงเรียนขนาดใหญ่ / ใหญ่พิเศษ จำนวน 12 โรงเรียน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้วิจัยเจาะจงเลือกผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนละ 1 คน และสุ่มครูผู้สอน โรงเรียนละ 11 คน โดยใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลากแบบไม่ใส่คืน ได้กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนละ 12 คน รวมกลุ่มตัวอย่างในโรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ 144 คน

ดังนั้น จะได้กลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 51 คน และครูผู้สอน 288 คน รวม 339 คน

ตาราง 7 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ลำดับ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
			ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้สอน	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครูผู้สอน	รวม
	โรงเรียนขนาดเล็ก/โรงเรียนขนาดกลาง							
1	กุดฉิมวิทยาคม	91	1	12	13	1	4	5
2	ท่าจำปาวิทยา	107	2	11	13	1	4	5
3	คำเตยอุปถัมภ์	455	2	28	30	1	4	5
4	ศรีโคตรบูรณ์	404	2	26	28	1	4	5
5	บ้านผึ้งวิทยาคม	519	2	28	30	1	4	5
6	ศรีบัวบานวิทยาคม	323	2	21	23	1	4	5
7	วังกระแสวิทยาคม	249	2	15	17	1	4	5

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
			โคมประหนองธรรมเทพี	หนองพี่เค้า	รวม	โคมประหนองธรรมเทพี	หนองพี่เค้า	รวม
8	กุตาไก้วิทยาคม	355	2	17	19	1	4	5
9	มัธยมพัชรกิติยาภา ๑ นครพนม	504	2	29	31	1	4	5
10	ธรรมโฆษิตวิทยา	130	2	11	13	1	4	5
11	โคกสว่างประชาสรรค์	148	2	13	15	1	4	5
12	มหาชัยวิทยาคม	255	2	17	19	1	4	5
13	อุ่มเหม้าประชาสรรค์	575	2	31	33	1	4	5
14	โพนแพงพิทยาคม	165	2	11	13	1	4	5
15	วัดบึงเหล็กในพระบรมราชานุเคราะห์	258	2	14	16	1	4	5
16	นาถ่อนพัฒนา	363	2	24	26	1	4	5
17	ดงดาวแจ้งพัฒนศึกษา	183	2	11	14	1	4	5
18	พระซองสามัคคีวิทยา	446	2	25	27	1	4	5
19	หนองบ่อวิทยานุกูล	192	2	11	13	1	4	5
20	ธรรมากรวิทยานุกูล	196	2	11	13	1	4	5
21	วังยางวิทยาคม	207	2	14	16	1	4	5
22	หนองโพธิ์พิทยาคม	154	2	12	14	1	4	5

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
			เตรียมทหาร ม.๓	ม.๔-๖	รวม	เตรียมทหาร ม.๓	ม.๔-๖	รวม
23	ไชยบุรีวิทยาคม	318	2	18	20	1	4	5
24	พะทายพิทยาคม	578	2	31	33	1	4	5
25	รามราชพิทยาคม	292	2	18	20	1	4	5
26	เชียงยืนวิทยา	151	2	10	12	1	4	5
27	ภูลังกาพิทยาคม	249	2	14	16	1	4	5
28	สามผงวิทยาคม	154	2	11	13	1	4	5
29	สนธิราษฎร์วิทยา	310	2	20	22	1	4	5
30	นาคำราษฎร์รังสรรค์	152	2	12	14	1	4	5
31	นาเดื่อพิทยาคม	186	2	12	14	1	4	5
32	บ้านข่าพิทยาคม	221	2	14	16	1	4	5
33	นางัวราษฎร์รังสรรค์	236	2	17	19	1	4	5
34	ดอนเสียวแดงพิทยาคม	201	2	10	12	1	4	5
35	อุดมพัฒนศึกษา	234	2	13	15	1	4	5
36	ค้อวิทยาคม	360	2	23	25	1	4	5
37	นาทมวิทยา	376	2	22	24	1	4	5
38	หนองซนพิทยาคม	147	2	13	15	1	4	5
39	หนองแวงวิทยานุกูล	305	2	16	18	1	4	5
	โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ							
40	ปลาปากวิทยา	1,139	4	56	60	1	11	12

สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับ	โรงเรียน	จำนวนนักเรียน	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
			ผู้บริหารสถานศึกษา	หอสมุดครู	รวม	ผู้บริหารสถานศึกษา	หอสมุดครู	รวม
41	นาแกพิทยาคม	908	3	44	47	1	11	12
42	อุเทนพัฒนา	1,365	4	65	69	1	11	12
43	บ้านแพงพิทยาคม	1,413	4	68	72	1	11	12
44	นาหว้าพิทยาคม (ธาตุประสิทธิ์ ประชานุเคราะห์)	1,170	4	55	59	1	11	12
45	โพนสวรรค์ราษฎร์พัฒนา	1,411	4	67	71	1	11	12
46	ปิยะมหาราชาลัย	2,402	5	115	120	1	11	12
47	นครพนมวิทยาคม	2,425	5	117	122	1	11	12
48	ธาตุพนม	2,302	5	113	118	1	11	12
49	เรณูนครวิทยานุกูล	2,049	5	97	102	1	11	12
50	นาแกสามัคคีวิทยา	2,000	5	95	100	1	11	12
51	สหราษฎร์รังสฤษดิ์	1,952	5	93	98	1	11	12
รวม		31,285	130	1,652	1,782	51	288	339

ที่มา: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

(บันทึกข้อความ 9 มกราคม 2567)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามเพื่อใช้สอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) มีรายละเอียด ดังนี้

1. สถานภาพการดำรงตำแหน่ง
   1.1 ผู้บริหารสถานศึกษา
   1.2 ครูผู้สอน
2. ขนาดของโรงเรียน
   2.1 โรงเรียนขนาดเล็ก/ขนาดกลาง
   2.2 โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ
3. ประสบการณ์การทำงาน
   3.1 น้อยกว่า 10 ปี
   3.2 ตั้งแต่ 10 – 20 ปี
   3.3 มากกว่า 20 ปี

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล
2. การรู้ดิจิทัล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

4. การสื่อสารดิจิทัล

5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 5 ด้าน ซึ่งมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ประกอบด้วย

1. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

2. การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

3. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

4. การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21

5. การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน

สำหรับแบบสอบถาม ตอนที่ 2 และตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ท (Likert's rating scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121) โดยมีความหมายของระดับคะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม อยู่ในระดับมากที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 5 คะแนน

ระดับ 4 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม อยู่ในระดับมาก ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 4 คะแนน

ระดับ 3 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม อยู่ในระดับปานกลาง ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 3 คะแนน

ระดับ 2 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 2 คะแนน

ระดับ 1 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา/สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม อยู่ในระดับน้อยที่สุด ให้มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 1 คะแนน

2.2 การสร้างและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยจะดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จากทั้งในและต่างประเทศ

2.2.2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามด้วยตนเองโดยอาศัยข้อมูลจากการศึกษาตามข้อ 2.2.1 ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมขอบข่ายเกี่ยวกับเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 แล้วกำหนดคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแบบของไลเคิร์ท (Likert's rating scale) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121)

2.2.3 นำร่างแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและให้คำแนะนำในการปรับปรุงให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการวิจัย

2.2.4 ปรับปรุงแก้ไขร่างแบบสอบถามตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.2.5 นำร่างแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องทั้งความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ จำนวน 5 คน และหาดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) ของแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดคุณสมบัติผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

2.2.5.1 นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และมีประสบการณ์ด้านการสอนในสาขาวิชาการบริหารการศึกษา จำนวน 2 คน ดังนี้

1) รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2)รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.2.5.2 ศึกษานิเทศก์ ที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำ กว่าชำนาญการพิเศษ และวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท จำนวน 1 คน คือ นายกิติศักดิ์ โสตาภา ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการพิเศษ และผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

2.2.5.3 ผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท และมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ จำนวน 1 คน คือ ดร.ณัฐพล วรรณศรี ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านข่าพิทยาคม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

2.2.5.4 ครูผู้สอน ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท และมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญพิเศษ จำนวน 1 คน คือ นางสาวภัสสร สมเกียรติยศ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอุเทนพัฒนา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

2.2.6 คำนวณค่า IOC ของแบบสอบถามเท่ากับ 1.00 ทุกข้อ และดำเนินการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้ง

2.2.7 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนโรงเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน จาก 10 โรงเรียน โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.2.7.1 โรงเรียนขนาดเล็ก/ขนาดกลาง จำนวน 6 โรงเรียน โรงเรียนละ 5 คน ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน และครูผู้สอน 4 คน รวมเป็น 30 คน

2.2.7.2 โรงเรียนขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ จำนวน 4 โรงเรียน โรงเรียนละ 5 คน ซึ่งเป็นผู้บริหารสถานศึกษา 1 คน และครูผู้สอน 4 คน รวม 20 คน

รวมกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษาจำนวน 10 คน และครูผู้สอน 40 คน

2.2.8 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ตามวิธีการของเพียร์สัน โดยตัดข้อที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (α – Coefficient) ต่ำกว่า 0.23 ออกไป

2.2.8.1 ค่าคุณภาพแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.941 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.739 – 0.888

2.2.8.2 ค่าคุณภาพแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.953 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.779 – 0.898

2.2.9 นำเสนอค่าคุณภาพของแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.2.10 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 339 คน โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 339 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามออนไลน์ ในรูปแบบ google form โดยแนบลิงค์ (Link) หรือ คิวอาณ์โค้ด (QR – Code) เพื่อให้สะดวกรวดเร็วในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษาให้ทราบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.3 ผู้วิจัยติดต่อขอรับแบบสอบถามคืนหลังจากตอบแบบสอบถามเสร็จเรียบร้อยแล้ว และตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ในการตอบแบบสอบถาม ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ จำนวน 399 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

4.2 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจสอบคะแนนเป็นรายข้อตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4.3 นำคะแนนที่ได้จากข้อที่ 4.2 มาวิเคราะห์หาค่าสถิติต่าง ๆ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติดังนี้

5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

5.1.1 ความถี่ (Frequency)

5.1.2 ร้อยละ (Percentage)

5.1.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)

5.1.4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 สถิติที่ใช้ในหาคุณภาพเครื่องมือ

5.2.1 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item total Correlation) ของเพียร์สัน (Pearson)

5.2.2 ค่าเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach's α – Coefficient) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 117)

5.3 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

5.3.1 การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.3.2 การทดสอบสมมติฐานที่ 2 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

สำหรับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 121) ของการทดสอบสมมติฐานที่ 1 และการทดสอบสมมติฐานที่ 2 เป็นดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา / สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา / สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา / สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา / สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา / สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

5.3.3 การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t – test ชนิด Independent Samples) ส่วนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน แตกต่างกัน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe (Scheffe's Method) กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และใช้วิธี LSD. กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3.4 การทดสอบสมมติฐานที่ 4 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t – test ชนิด Independent Samples) ส่วนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน แตกต่างกัน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe (Scheffe's Method) กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และใช้วิธี LSD. กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3.5 การทดสอบสมมติฐานที่ 5 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ซึ่งสามารถแปลความหมายของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ได้ ดังนี้

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ ดังนี้

1. ค่า r เป็นลบ แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะลด แค่ถ้า X ลด Y จะเพิ่ม

2. ค่า r เป็นบวก แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ถ้า X เพิ่ม Y จะเพิ่มด้วย แค่ถ้า X ลด Y จะลดลงด้วย

3. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ 1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์กันมาก

4. ถ้า r มีค่าเข้าใกล้ –1 หมายถึง X และ Y มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม และมีความสัมพันธ์กันมาก

5. ถ้า r=0 แสดงว่า X และ Y ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

6. ถ้า r เข้าใกล้ 0 แสดงว่า X และ Y มีความสัมพันธ์กันน้อย

กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2560, หน้า 360) กำหนดไว้ ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	แปลผล
0.91 – 1.00	มีความสัมพันธ์ระดับสูงมาก
0.71 – 0.90	มีความสัมพันธ์ระดับสูง
0.31 – 0.70	มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง
0.01 – 0.30	มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ
0.00	ไม่มีความสัมพันธ์กัน

5.3.6 การทดสอบสมมติฐานที่ 6 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ผู้วิจัยดำเนินการ โดยการคัดเลือกตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวม ซึ่งผู้วิจัยนำตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านนั้น ๆ มาสร้างแบบสัมภาษณ์และนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. คุณสมบัติและรายชื่อของผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยดำเนินการ โดยการนำแบบสัมภาษณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน มาสรุปเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ซึ่งมีรายละเอียดคุณสมบัติของผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

1. นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 3 คน ดังนี้

1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหล อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.3 รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ ที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ และสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท จำนวน 2 คน ดังนี้

2.1 ดร.พิศุทธิ์ กิติศรีวรพันธุ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

2.2 นายกิติศักดิ์ โสตาภา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ และผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

3. ผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท และมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ จำนวน 5 คน

3.1 นายอภิเชษฐ์ สุนทรส ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

3.2 นายสินธ์ สิงห์ศรี ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนครพนมวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

3.3 นายเทอดไทย หอมสมบัติ ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

3.4 นายมิตรชัย ไชยนาน ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพะทายพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3.5 นายวิรัล มะเจี่ยว ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนค้อวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผู้วิจัยได้นำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามาร่างเป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง แล้วนำเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมแล้วนำไปใช้สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญต่อไป

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้วิจัยได้นำข้อความที่ได้จากการสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอเป็นรายข้อเรียงลำดับตามความถี่จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคะแนน (Standard Deviation)
%	แทน	ร้อยละ (Percent)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ t – test (Independent Samples)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาแบบ F – test (One – way ANOVA)
df	แทน	ระดับขั้นความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Square)
MS	แทน	ผลรวมของคะแนนเบี่ยงเบนยกกำลังสอง (Mean Square)
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
R	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

R^2 แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์หรือประสิทธิภาพในอำนาจพยากรณ์

α แทน ค่าคงที่ของพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบ

b แทน ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

β แทน ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ในรูปของคะแนนมาตรฐาน

$S.E._2$ แทน ค่าความคลาดเคลื่อนคะแนนมาตรฐานของสัมประสิทธิ์ตัวแปรพยากรณ์

$S.E._{est}$ แทน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์

X แทน ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

X_1 แทน การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล

X_3 แทน การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล

X_4 แทน การสื่อสารดิจิทัล

X_5 แทน การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล

X_t แทน ผลรวมของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

Y แทน สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

Y_1 แทน การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ

Y_2 แทน การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21

Y_3 แทน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)

Y_4 แทน การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21

Y_5 แทน การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน

Y_t แทน ผลรวมของสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

Y′ แทน ค่าสมการของตัวแปรเกณฑ์ (สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21) อันเนื่องมาจากตัวแปรพยากรณ์ (ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา) ที่ได้จากการทดถอยพหุคูณในรูปคะแนนดิบ

Z′ แทน ค่าสมการพยากรณ์ตัวแปรเกณฑ์ (สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21) อันเนื่องมาจากตัวแปรพยากรณ์ (ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา) ที่ได้จากการถดถอยพหุคูณในรูปคะแนนมาตรฐาน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ลำดับขั้นในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปทั้งหมด จำนวน 339 ฉบับ โดยจำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 51 ฉบับ และครูผู้สอน จำนวน 288 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามกลับมาและมีความสมบูรณ์ จำนวน 339 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามทั้งหมด จากนั้นได้ตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ให้คะแนนตามที่กำหนดไว้แล้ว ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายผลการวิเคราะห์ตามขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยใช้สถิติความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

2.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 “สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน” ในส่วนของการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t – test ชนิด Independent Samples) การเปรียบเทียบประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way

ANOVA) กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และใช้วิธี LSD. กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2.4 การทดสอบสมมติฐานข้อ 4 “สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน” ในส่วนของการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t – test ชนิด Independent Samples) การเปรียบเทียบประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และใช้วิธี LSD. กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก” โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson’s Product Moment Correlation Coefficient)

2.6 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน” ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

ตอนที่ 2 แนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยใช้สถิติ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานของผู้กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 51 โรงเรียน ซึ่งมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 339 คน เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 51 คน และครูผู้สอน จำนวน 288 คน ดังตาราง 8

ตาราง 8 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

(n = 339)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม			จำนวน (คน)	ร้อยละ
สถานภาพการดำรงตำแหน่ง	1. ผู้บริหารสถานศึกษา		51	15.00
	2. ครูผู้สอน		288	85.00
รวม			339	100.00
ขนาดของโรงเรียน	1. โรงเรียนขนาดเล็ก/ขนาดกลาง	ผู้บริหารสถานศึกษา	39	11.50
		ครูผู้สอน	156	46.02
	2. โรงเรียนขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษ	ผู้บริหารสถานศึกษา	12	3.54
		ครูผู้สอน	132	38.94
รวม			339	100.00
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	1. น้อยกว่า 10 ปี	ผู้บริหารสถานศึกษา	29	8.55
		ครูผู้สอน	173	51.03
	2. ระหว่าง 10 – 20 ปี	ผู้บริหารสถานศึกษา	17	5.02
		ครูผู้สอน	74	21.83

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 8 (ต่อ)

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม			จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	3. มากกว่า 20 ปี	ผู้บริหารสถานศึกษา	5	1.48
		ครูผู้สอน	41	12.09
รวม			339	100.00

จากตาราง 8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนทั้งสิ้น 339 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 และครูผู้สอน จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 85.00

เมื่อจำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า กลุ่มตัวอย่างปฏิบัติงานโรงเรียนขนาดเล็ก / ขนาดกลาง เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 46.02 ปฏิบัติงานโรงเรียนขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษ เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.54 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 38.94

เมื่อจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.55 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 51.03 มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ระหว่าง 10 – 20 ปี เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.02 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 21.83 และมีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปี เป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.48 และเป็นครูผู้สอน จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.09

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานของการวิจัย ดังนี้

2.1 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2.1.1 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวม ดังตาราง 9

ตาราง 9 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวม

ด้านที่	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	4.38	0.67	มาก	5
2	การรู้ดิจิทัล (X_2)	4.44	0.60	มาก	3
3	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	4.42	0.66	มาก	4
4	การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	4.46	0.59	มาก	2
5	การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	4.54	0.57	มากที่สุด	1
รวม		4.45	0.58	มาก	

จากตาราง 9 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.54) และอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การสื่อสารดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.46) การรู้ดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.44) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.42) และการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ($\bar{X}$ = 4.38) ตามลำดับ

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก”

2.1.2 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน รายด้าน ดังตาราง 10 – 14

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 10 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)

ข้อ	การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารมีการกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ	4.40	0.77	มาก	2
2	ผู้บริหารมีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว	4.41	0.73	มาก	1
3	ผู้บริหารมีความสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาและศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา	4.34	0.79	มาก	7
4	ผู้บริหารมีกลยุทธ์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน	4.39	0.75	มาก	3
5	ผู้บริหารมีความเข้าใจกลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมาย เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันขององค์กรด้วยนวัตกรรมดิจิทัล และช่วยให้สถานศึกษามีเป้าหมายการดำเนินงานที่มีทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน	4.35	0.76	มาก	5
6	ผู้บริหารมีความสามารถในการวางแผนการใช้เทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้บริหารจัดการภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบได้	4.35	0.79	มาก	6

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อ	การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
7	ผู้บริหารมีการสร้างแรงบันดาลใจแก่ครูผู้สอนในการทำงานด้วยระบบดิจิทัล	4.38	0.78	มาก	4
รวม		4.38	0.67	มาก	

จากตาราง 10 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารมีการกำหนดแผนการปฏิบัติงาน ทั้งระยะสั้น และระยะยาว ($\bar{X}$ = 4.41) ผู้บริหารมีการกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ ($\bar{X}$ = 4.40) และผู้บริหารมีกลยุทธ์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน ($\bar{X}$ = 4.39) ตามลำดับ

ตาราง 11 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2)

ข้อ	การรู้ดิจิทัล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารมีความเข้าใจบริบทและประเมินสื่อดิจิทัล เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับปฏิบัติภารกิจและสิ่งที่ค้นพบในโลกออนไลน์	4.41	0.69	มาก	5
2	ผู้บริหารมีความสามารถในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสารและการปฏิบัติงานร่วมกัน	4.40	0.72	มาก	6

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อ	การรู้ดิจิทัล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
3	ผู้บริหารมีความชำนาญทางเทคนิคที่จำเป็นในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต	4.35	0.75	มาก	8
4	ผู้บริหารมีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมทั้งด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ด้านข้อมูลและการสื่อสาร และด้านการคิดและการแก้ไขปัญหา ประยุกต์ใช้งานในปัจจุบันและการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.40	0.72	มาก	6
5	ผู้บริหารมีความตระหนักในด้านจริยธรรมและมารยาทบนอินเทอร์เน็ต	4.59	0.64	มากที่สุด	1
6	ผู้บริหารสามารถพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับงาน	4.56	0.68	มากที่สุด	2
7	ผู้บริหารมีการสร้างสารสนเทศและความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานกับสารสนเทศที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบและจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย	4.42	0.73	มาก	4
8	ผู้บริหารสามารถใช้สื่อดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์ และพร้อมรับมือกับความเสี่ยง	4.43	0.74	มาก	3
รวม		4.44	0.60	มาก	

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 11 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 6 ข้อ เรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารมีความตระหนักในด้านจริยธรรมและมารยาทบนอินเทอร์เน็ต ($\overline{X}$ = 4.59) ผู้บริหารสามารถพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับงาน ($\overline{X}$ = 4.56) และผู้บริหารสามารถใช้สื่อดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์ และพร้อมรับมือกับความเสี่ยง ($\overline{X}$ = 4.43) ตามลำดับ

ตาราง 12 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)

ข้อ	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\overline{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารมีการสร้างชุมชนเครือข่ายความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความรู้ของเทคโนโลยีดิจิทัล	4.34	0.78	มาก	7
2	ผู้บริหารมีการสร้างวัฒนธรรมในการทำงานและสร้างบรรยากาศของสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในสถานศึกษา	4.41	0.70	มาก	5
3	ผู้บริหารมีเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	4.45	0.80	มาก	3
4	ผู้บริหารมีการสร้างแรงบันดาลใจตลอดจนกระตุ้นให้ครู และบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด	4.47	0.74	มาก	1
5	ผู้บริหารมีการช่วยเหลือในการทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	4.42	0.77	มาก	4

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
6	ผู้บริหารเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรโดยให้ครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน	4.41	0.74	มาก	6
7	ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร	4.45	0.77	มาก	2
รวม		4.42	0.66	มาก	

จากตาราง 12 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.42) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารมีการสร้างแรงบันดาลใจ ตลอดจนกระตุ้นให้ครู และบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ($\bar{X}$ = 4.47) ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร ($\bar{X}$ = 4.45) และผู้บริหารมีเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ($\bar{X}$ = 4.45) ตามลำดับ

ตาราง 13 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4)

ข้อ	การสื่อสารดิจิทัล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	4.42	0.69	มาก	5
2	ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่ และด้านอื่น ๆ รวมถึงการตัดสินใจในการบริหารงาน	4.38	0.73	มาก	6
3	ผู้บริหารมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของสถานศึกษา	4.57	0.63	มากที่สุด	1
4	ผู้บริหารมีการเผยแพร่และแบ่งปันความรู้ได้อย่างทั่วถึง	4.51	0.65	มากที่สุด	2
5	ผู้บริหารมีการสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ	4.43	0.71	มาก	4
6	ผู้บริหารมีการจัดเก็บและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้	4.46	0.70	มาก	3
รวม		4.46	0.59	มาก	

จากตาราง 13 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) โดยรวมอยู่

ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 4 ข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของสถานศึกษา ($\overline{X}$ = 4.57) ผู้บริหารมีการเผยแพร่และแบ่งปันความรู้ได้อย่างทั่วถึง ($\overline{X}$ = 4.51) และผู้บริหารมีการจัดเก็บ และการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้ ($\overline{X}$ = 4.46) ตามลำดับ

ตาราง 14 ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)

ข้อ	การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\overline{X}$	S.D.		
1	ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีการพัฒนาวิชาชีพของตนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง	4.59	0.60	มากที่สุด	1
2	ผู้บริหารมีการสนับสนุนให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	4.58	0.62	มากที่สุด	2
3	ผู้บริหารมีการส่งเสริมและพัฒนาครูโดยจัดการฝึกอบรมทักษะดิจิทัลเพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิผล	4.53	0.67	มากที่สุด	3

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
4	ผู้บริหารมีการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำสื่อการเรียนการสอน และเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้	4.52	0.67	มากที่สุด	4
5	ผู้บริหารมีการเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูและบุคลากรในการเรียนรู้และปฏิบัติงาน	4.50	0.72	มาก	5
6	ผู้บริหารมีการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	4.49	0.73	มาก	6
รวม		4.54	0.57	มากที่สุด	

จากตาราง 14 พบว่า ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 4 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีการพัฒนาวิชาชีพของตนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}$ = 4.59) ผู้บริหารมีการสนับสนุนให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ($\bar{X}$ = 4.58) และผู้บริหารมีการส่งเสริมและพัฒนาครู โดยจัดการฝึกอบรมทักษะดิจิทัลเพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิผล ($\bar{X}$ = 4.53) ตามลำดับ

2.2 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 “สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก” โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.2.1 ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวม ดังตาราง 15

ตาราง 15 ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวม

ด้านที่	สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\overline{X}$	S.D.		
1	การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1)	4.55	0.49	มากที่สุด	3
2	การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2)	4.59	0.45	มากที่สุด	1
3	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3)	4.57	0.49	มากที่สุด	2
4	การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4)	4.54	0.50	มากที่สุด	4
5	การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5)	4.53	0.52	มากที่สุด	5
รวม		4.56	0.45	มากที่สุด	

จากตาราง 15 พบว่า ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.56) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ($\overline{X}$ = 4.59) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ($\overline{X}$ = 4.57) การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ($\overline{X}$ = 4.55) การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ($\overline{X}$ = 4.54) และการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน ($\overline{X}$ = 4.53) ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก”

2.2.2 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนรายด้าน ดังตาราง 16 – 20

ตาราง 16 ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1)

ข้อ	การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ครูมีการวิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนาหลักสูตรในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยจัดทำหลักสูตรจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.56	0.59	มากที่สุด	4
2	ครูมีการกำหนดจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม และผู้เรียน	4.53	0.59	มากที่สุด	8
3	ครูมีการจัดการเรียนรู้พื้นฐานการเรียนรู้สาระวิชาหลักให้ความสำคัญกับทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการคำนวณ	4.54	0.60	มากที่สุด	6
4	ครูมีการวางแผนใช้หลักสูตร การนิเทศ กำกับติดตามและประเมินการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา	4.58	0.59	มากที่สุด	3

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อ	การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
5	ครูมุ่งเน้นทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ	4.59	0.58	มากที่สุด	2
6	ครูมีการบูรณาการความรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 โดยการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจในศาสตร์สาขาต่าง ๆ	4.53	0.61	มากที่สุด	9
7	ครูมีความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.55	0.60	มากที่สุด	5
8	ครูมีการบูรณาการนวัตกรรมการเรียนการสอนและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน	4.45	0.71	มาก	10
9	ครูมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง	4.59	0.55	มากที่สุด	1
10	ครูมีการนำผลการประเมินหลักสูตรมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อนำผลไปพัฒนาคุณภาพของครูและผู้เรียน	4.54	0.63	มากที่สุด	7
รวม		4.55	0.49	มากที่สุด	

จากตาราง 16 พบว่า ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.55) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 9 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ครูมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง ($\overline{X}$ = 4.59) ครูมุ่งเน้นทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ ($\overline{X}$ = 4.59) และครูมีการวางแผนใช้หลักสูตร การนิเทศ กำกับติดตาม และประเมินการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา ($\overline{X}$ = 4.58) ตามลำดับ

ตาราง 17 ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2)

ข้อ	การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\overline{X}$	S.D.		
1	ครูมีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน	4.57	0.58	มากที่สุด	7
2	ครูมีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศประจำชั้นเรียน	4.58	0.58	มากที่สุด	5
3	ครูมีการจัดกิจกรรมเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ โดยการค้นคว้าอย่างอิสระ	4.53	0.59	มากที่สุด	8
4	ครูรัก เมตตา และเป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อศิษย์	4.69	0.50	มากที่สุด	1

ตาราง 17 (ต่อ)

ข้อ	การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
5	ครูมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของยุคศตวรรษที่ 21 โดยเน้น รู้จักคิด รักการเรียน มีจิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดี มีจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	4.67	0.51	มากที่สุด	2
6	ครูมีกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งผลไปถึงความสามารถในการอ่าน การเขียนและการคำนวณ	4.58	0.58	มากที่สุด	5
7	ครูมุ่งเน้นพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะในการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศการสื่อสาร	4.59	0.56	มากที่สุด	4
8	ครูมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถสร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุน	4.50	0.67	มาก	9
9	ครูดำเนินการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.64	0.56	มากที่สุด	3
รวม		4.59	0.45	มากที่สุด	

จากตาราง 17 พบว่า ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ครูรัก เมตตา และเป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อศิษย์ ($\overline{X}$ = 4.69) ครูมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของยุคศตวรรษที่ 21 โดยเน้น รู้จักคิด รักการเรียน มีจิตสำนึกความเป็นพลเมือง ที่ดี มีจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ($\overline{X}$ = 4.67) และครูดำเนินการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง ($\overline{X}$ = 4.64) ตามลำดับ

ตาราง 18 ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3)

ข้อ	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\overline{X}$	S.D.		
1	ครูมีการกำหนดรูปแบบ การออกแบบการจัดการเรียนการสอน นำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด	3
2	ครูมีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นข้อความ ภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว และวีดิทัศน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู	4.52	0.62	มากที่สุด	7
3	ครูมีการสร้างห้องเรียนออนไลน์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลาทุกสถานที่ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อิสระของผู้เรียน	4.47	0.71	มาก	8
4	ครูให้ความรู้แก่ผู้เรียนในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม	4.59	0.58	มากที่สุด	4

ตาราง 18 (ต่อ)

ข้อ	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
5	ครูมีการดำเนินการในการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน รวมทั้งใช้เทคโนโลยีในการกำกับ ติดตาม ประเมินผล	4.55	0.60	มากที่สุด	6
6	ครูมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อช่วยให้การศึกษาน่าตื่นเต้น น่าสนใจ	4.58	0.60	มากที่สุด	5
7	ครูสามารถใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน	4.65	0.52	มากที่สุด	1
8	ครูนำเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บข้อมูลงานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.63	0.55	มากที่สุด	2
รวม		4.57	0.49	มากที่สุด	

จากตาราง 18 พบว่า ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 1 ข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ครูสามารถใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน ($\bar{X}$ = 4.65) ครูนำเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บข้อมูลงานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}$ = 4.63) และครูมีการกำหนดรูปแบบ การออกแบบการจัดการเรียนการสอน นำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.60) ตามลำดับ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 19 ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4)

ข้อ	การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ครูมีการสำรวจตนเอง วางแผนการพัฒนาตนเอง ดำเนินการพัฒนาตนเอง และประเมินผลการพัฒนาตนเอง	4.54	0.61	มากที่สุด	5
2	ครูมีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน	4.44	0.65	มาก	9
3	ครูมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้นทั้งด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนแนวคิดใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับงาน	4.50	0.60	มาก	8
4	ครูมีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ติดตาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ	4.54	0.61	มากที่สุด	5
5	ครูเป็นผู้เรียนรู้ตลอดเวลาและตลอดชีวิต โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอย่างสม่ำเสมอ	4.58	0.59	มากที่สุด	2
6	ครูนำความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ได้จากการพัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	4.56	0.58	มากที่สุด	4

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
7	ครูมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถทักษะ และเจตคติที่ดีขึ้น สร้างคุณลักษณะที่มีประโยชน์	4.62	0.53	มากที่สุด	1
8	ครูมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)	4.52	0.63	มากที่สุด	7
9	ครูพัฒนาตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพครูอย่างต่อเนื่องจนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้	4.58	0.59	มากที่สุด	2
รวม		4.54	0.50	มากที่สุด	

จากตาราง 19 พบว่า ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 7 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ครูมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถทักษะ และเจตคติที่ดีขึ้น สร้างคุณลักษณะที่มีประโยชน์ ($\bar{X}$ = 4.62) ครูพัฒนาตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพครูอย่างต่อเนื่องจนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้ ($\bar{X}$ = 4.58, S.D. = 0.59) ครูเป็นผู้เรียนรู้ตลอดเวลาและตลอดชีวิตโดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{X}$ = 4.58, S.D. = 0.59) และครูนำความรู้ความสามารถ และทักษะที่ได้จากการพัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ($\bar{X}$ = 4.56) ตามลำดับ

ตาราง 20 ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม ด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5)

ข้อ	การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
1	ครูนำจุดดี จุดด้อย ความรู้และความสามารถที่แตกต่างกันร่วมกันแก้ปัญหา เพื่อให้งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย และก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งส่วนตนและส่วนรวม	4.51	0.61	มากที่สุด	6
2	ครูมีการรวบรวมความสามารถและทักษะของบุคคลในด้านที่แตกต่างกัน และนำความคิดที่สร้างสรรค์ของแต่ละบุคคลมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การ	4.49	0.63	มาก	7
3	ครูมุ่งจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	4.47	0.67	มาก	8
4	ครูรับฟังข้อเสนอแนะหรือความคิดใหม่ ๆ ประสานงานกันอยู่เสมอในทุก ๆ ด้าน	4.58	0.57	มากที่สุด	2
5	ครูมีการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือสนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน	4.59	0.58	มากที่สุด	1
6	ครูเปิดโอกาสให้ชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพของการศึกษา	4.53	0.63	มากที่สุด	5

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 20 (ต่อ)

ข้อ	การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน	ค่าสถิติ		การแปลผล	ลำดับ
		$\bar{X}$	S.D.		
7	ครูมีความร่วมมือ ความเข้าใจ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนหรือท้องถิ่นในพื้นที่บริการของสถานศึกษา	4.55	0.59	มากที่สุด	3
8	ครูมีการแลกเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนหรือวิธีการทำงานกับผู้อื่น	4.54	0.62	มากที่สุด	4
รวม		4.53	0.52	มากที่สุด	

จากตาราง 20 พบว่า ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.53) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 6 ข้อ และอยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ ครูมีการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน ($\bar{X}$ = 4.59) ครูรับฟังข้อเสนอแนะหรือความคิดใหม่ ๆ ประสานงานกันอยู่เสมอในทุก ๆ ด้าน ($\bar{X}$ = 4.58) และครูมีความร่วมมือ ความเข้าใจ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนหรือท้องถิ่นในพื้นที่บริการของสถานศึกษา ($\bar{X}$ = 4.55) ตามลำดับ

2.3 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน” ในส่วนของการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t – test ชนิด Independent Samples) การเปรียบเทียบประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และใช้วิธี LSD. กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

2.3.1 ผลการเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ดังตาราง 21

ตาราง 21 การเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ผู้บริหารสถานศึกษา (n = 51)		ครูผู้สอน (n = 288)		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.64	0.40	4.33	0.70	4.439**	0.000
2. การรู้ดิจิทัล	4.67	0.38	4.40	0.62	4.129**	0.000
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	4.67	0.38	4.37	0.69	4.419**	0.000
4. การสื่อสารดิจิทัล	4.69	0.38	4.42	0.62	4.153**	0.000
5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล	4.72	0.39	4.50	0.59	3.359**	0.001
รวม	4.68	0.33	4.41	0.60	4.640**	0.000

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบระดับความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง แตกต่างกัน”

2.3.2 ผลการเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ดังตาราง 22

ตาราง 22 การเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	โรงเรียนขนาดเล็ก/ขนาดกลาง (n = 51)		โรงเรียนขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษ (n = 288)		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	4.38	0.67	4.38	0.67	0.003	0.997
2. การรู้ดิจิทัล	4.45	0.59	4.44	0.62	0.135	0.893
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	4.42	0.67	4.42	0.66	– 0.053	0.958
4. การสื่อสารดิจิทัล	4.46	0.60	4.47	0.59	– 0.132	0.895
5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล	4.52	0.58	4.55	0.56	– 0.388	0.698
รวม	4.44	0.59	4.45	0.56	– 0.086	0.931

จากตาราง 22 ผลการเปรียบเทียบระดับความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกัน”

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.3.3 ผลการเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ดังตาราง 23

ตาราง 23 การเปรียบเทียบระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.517	2	0.258	0.562	0.571
	ภายในกลุ่ม	154.544	336	0.460		
	รวม	155.061	338			
2. การรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.275	2	0.137	0.372	0.690
	ภายในกลุ่ม	123.975	336	0.369		
	รวม	124.250	338			
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.721	2	0.360	0.803	0.449
	ภายในกลุ่ม	150.743	336	0.449		
	รวม	151.463	338			
4. การสื่อสารดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.176	2	0.088	0.244	0.783
	ภายในกลุ่ม	120.906	336	0.360		
	รวม	121.082	338			
5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	0.462	2	0.231	0.701	0.497
	ภายในกลุ่ม	110.765	336	0.330		
	รวม	111.227	338			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.361	2	0.181	0.527	0.591
	ภายในกลุ่ม	115.000	336	0.342		
	รวม	115.361	338			

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 23 ผลการเปรียบเทียบระดับความแตกต่างของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน”

2.4 การทดสอบสมมติฐานข้อ 4 “สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน” ในส่วนของการเปรียบเทียบจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t – test ชนิด Independent Samples) การเปรียบเทียบประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และใช้วิธี LSD. กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2.4.1 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ดังตาราง 24

ตาราง 24 การเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	ผู้บริหารสถานศึกษา (n = 51)		ครูผู้สอน (n = 288)		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ	4.63	0.47	4.53	0.49	1.366	0.173

ตาราง 24 (ต่อ)

สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	ผู้บริหารสถานศึกษา (n = 51)		ครูผู้สอน (n = 288)		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
2. การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21	4.67	0.41	4.58	0.46	1.314	0.190
3. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)	4.63	0.46	4.56	0.50	0.919	0.359
4. การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21	4.63	0.44	4.53	0.50	1.341	0.181
5. การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน	4.61	0.45	4.52	0.53	1.038	0.300
รวม	4.63	0.39	4.54	0.46	1.296	0.196

จากตาราง 24 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “สมรรถนะครู ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งแตกต่างกัน”

2.4.2 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ดังตาราง 25

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 25 การเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	โรงเรียนขนาดเล็ก/ขนาดกลาง (n = 51)		โรงเรียนขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษ (n = 288)		t	Sig.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ	4.52	0.51	4.58	0.45	– 1.207	0.228
2. การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21	4.58	0.47	4.62	0.43	–0 .922	0.357
3. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)	4.55	0.52	4.61	0.45	– 1.157	0.248
4. การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21	4.52	0.51	4.57	0.48	– 0.917	0.360
5. การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน	4.52	0.53	4.55	0.50	– 0.473	0.637
รวม	4.54	0.47	4.59	0.43	– 1.010	0.313

จากตาราง 25 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “สมรรถนะครู ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน แตกต่างกัน”

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2.4.3 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ดังตาราง 26

ตาราง 26 การเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ	ระหว่างกลุ่ม	0.069	2	0.034	0.142	0.868
	ภายในกลุ่ม	81.498	336	0.243		
	รวม	81.567	338			
2. การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21	ระหว่างกลุ่ม	0.199	2	0.099	0.471	0.625
	ภายในกลุ่ม	71.002	336	0.211		
	รวม	71.200	338			
3. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)	ระหว่างกลุ่ม	0.934	2	0.467	1.891	0.153
	ภายในกลุ่ม	82.963	336	0.247		
	รวม	83.897	338			
4. การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21	ระหว่างกลุ่ม	0.452	2	0.226	0.901	0.407
	ภายในกลุ่ม	84.377	336	0.251		
	รวม	84.829	338			
5. การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน	ระหว่างกลุ่ม	0.591	2	0.296	1.069	0.344
	ภายในกลุ่ม	92.902	336	0.276		
	รวม	93.494	338			

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 26 (ต่อ)

สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
รวม	ระหว่างกลุ่ม	0.35	2	0.176	0.847	0.430
	ภายในกลุ่ม	69.728	336	0.208		
	รวม	70.079	338			

จากตาราง 26 ผลการเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ดังนั้น ผลการวิจัยนี้จึงไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “สมรรถนะครู ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน”

2.5 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 5 “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก” โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson’s Product Moment Correlation Coefficient) ดังตาราง 27

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ตัวแปร	X_t	X_1	X_2	X_3	X_4	X_5	Y_t	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	Y_5
X_t	1											
X_1	0.930**	1										
X_2	0.950**	0.900**	1									
X_3	0.951**	0.868**	0.905**	1								
X_4	0.927**	0.785**	0.824**	0.841**	1							
X_5	0.913**	0.772**	0.803**	0.817**	0.897**	1						
Y_t	0.725**	0.625**	0.660**	0.674**	0.716**	0.720**	1					
Y_1	0.731**	0.641**	0.655**	0.673**	0.718**	0.740**	0.872**	1				
Y_2	0.654**	0.571**	0.609**	0.592**	0.642**	0.651**	0.929**	0.786**	1			
Y_3	0.616**	0.518**	0.562**	0.578**	0.613**	0.617**	0.937**	0.737**	0.868**	1		
Y_4	0.637**	0.546**	0.586**	0.595**	0.631**	0.628**	0.936**	0.730**	0.841**	0.876**	1	
Y_5	0.693**	0.599**	0.623**	0.657**	0.689**	0.677**	0.924**	0.762**	0.790**	0.830**	0.855**	1

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตางราง 27 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง (r_{XY} = 0.725**) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 ด้าน กับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จำนวน 5 ด้าน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า

ด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (r_{X1Y} = 0.625**) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านการรู้ดิจิทัล (r_{X2Y} = 0.660**) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (r_{X3Y} = 0.674**) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลางกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านการสื่อสารดิจิทัล (r_{X4Y} = 0.716**) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูงกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (r_{X5Y} = 0.720**) มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูงกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้วยกันเอง พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X) คู่ที่มีคะแนนสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) กับด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) (r_{x3x2} = 0.905**) 2) ด้านการรู้ดิจิทัล (X_2) กับด้านการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) (r_{x2x1} = 0.900**) และ 3) ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) กับด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) (r_{X5X4} = 0.897**)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 (Y) ด้วยกันเอง พบว่า ทุกคู่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยตัวแปรสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 (Y) คู่ที่มีคะแนนสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4) กับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3) ($r_{Y4Y3} = 0.876^{**}$) 2) ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3) กับการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2) ($r_{Y3Y2} = 0.868^{**}$) และ 3) ด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5) กับด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4) ($r_{Y5Y4} = 0.855^{**}$)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X) กับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 (Y) พบว่า มี 23 คู่ ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง และ 2 คู่ ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ที่มีคะแนนสูงสุด 3 อันดับ ได้แก่ 1) การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) กับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1) ($r_{X5Y1} = 0.740^{**}$) 2) การสื่อสารดิจิทัล (X_4) กับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1) ($r_{X4Y1} = 0.718^{**}$) และ 3) การสื่อสารดิจิทัล (X_4) กับการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5) ($r_{X4Y5} = 0.689^{**}$)

ดังนั้น ผลการวิจัยจึงสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 5 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก”

ตาราง 28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวม (Y_t)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โดยรวม (Y_t)	
	Person's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	0.625**	ปานกลาง
2. การรู้ดิจิทัล (X_2)	0.660**	ปานกลาง
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	0.674**	ปานกลาง
4. การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.716**	สูง
5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	0.720**	สูง
รวม (X_t)	0.725**	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 28 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยรวม (Y_t) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง 0.725** เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โดยรวม (Y_t) โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ดังนี้ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) กับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 (Y_t) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง (r_{X5Yt} = 0.720**) การสื่อสารดิจิทัล (X_4) กับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 (Y_t) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง (r_{X4Yt} = 0.716**) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) กับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 (Y_t) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X3Yt} = 0.674**) การรู้ดิจิทัล (X_2) กับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 (Y_t) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X2Yt} = 0.660**)

และการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1) กับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 (Y_t) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X1Yt} = 0.625**)

ตาราง 29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1)	
	Person's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	0.641**	ปานกลาง
2. การรู้ดิจิทัล (X_2)	0.655**	ปานกลาง
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	0.673**	ปานกลาง
4. การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.718**	สูง
5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	0.740**	สูง
รวม (X_t)	0.731**	สูง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 29 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับสูง 0.731** เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1) โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) กับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บูรณาการ (Y_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง (r_{X5Y1} = 0.740**) รองลงมา การสื่อสารดิจิทัล (X_4) กับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง (r_{X4Y1} = 0.718**) และลำดับที่ 3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) กับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X3Y1} = 0.673**)

ตาราง 30 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2)	
	Person's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	0.571**	ปานกลาง
2. การรู้ดิจิทัล (X_2)	0.609**	ปานกลาง
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	0.592**	ปานกลาง
4. การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.642**	ปานกลาง
5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	0.651**	ปานกลาง
รวม (X_t)	0.654**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 30 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง 0.654** เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาทุกด้าน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2) โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) กับการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X5Y2} = 0.651**) รองลงมา การสื่อสารดิจิทัล (X_4) กับการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X4Y2} = 0.642**) และลำดับที่ 3 การรู้ดิจิทัล (X_2) กับการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X2Y2} = 0.609**)

ตาราง 31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3)	
	Person's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	0.518**	ปานกลาง
2. การรู้ดิจิทัล (X_2)	0.562**	ปานกลาง
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	0.578**	ปานกลาง
4. การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.613**	ปานกลาง
5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	0.617**	ปานกลาง
รวม (X_t)	0.616**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 31 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3) พบว่าโดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมี

ความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง 0.616** เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3) โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) กับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X5Y3} = 0.617**) รองลงมา การสื่อสารดิจิทัล (X_4) กับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X4Y3} = 0.613**) และลำดับที่ 3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) กับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X3Y3} = 0.578**)

ตาราง 32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4)	
	Person's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	0.546**	ปานกลาง
2. การรู้ดิจิทัล (X_2)	0.586**	ปานกลาง
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	0.595**	ปานกลาง
4. การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.631**	ปานกลาง
5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	0.628**	ปานกลาง
รวม (X_t)	0.637**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 32 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม 21 ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง 0.637** เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาทุกด้าน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4) โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) กับการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X5Y4} = 0.628**) รองลงมา การสื่อสารดิจิทัล (X_4) กับการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X4Y4} = 0.631**) และลำดับที่ 3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) กับการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X3Y4} = 0.595**)

ตาราง 33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5)	
	Person's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	0.599**	ปานกลาง
2. การรู้ดิจิทัล (X_2)	0.623**	ปานกลาง
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	0.657**	ปานกลาง
4. การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.689**	ปานกลาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 33 (ต่อ)

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5)	
	Person's Product Moment Correlation Coefficient	ระดับความสัมพันธ์
5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	0.677**	ปานกลาง
รวม (X_t)	0.693**	ปานกลาง

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5) พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง 0.693** เมื่อพิจารณาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาทุกด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5) โดยเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ดังนี้ การสื่อสารดิจิทัล (X_4) กับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X4Y5} = 0.689**) รองลงมา การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) กับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X5Y5} = 0.677**) และลำดับที่ 3 การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) กับกับการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5) มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับปานกลาง (r_{X3Y5} = 0.657**)

2.6 การทดสอบสมมติฐานข้อที่ 6 "ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน" ใช้การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังตาราง 34

ตาราง 34 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โดยรวม (Y_t)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	Adjusted R^2	b	S.E.b	β	t	Sig.
การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	0.720	0.519	0.518	0.273	0.068	0.344	4.012**	0.000
การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.738	0.544	0.541	0.201	0.070	0.265	2.898**	0.004
การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	0.743	0.552	0.548	0.116	0.048	0.170	2.434*	0.015

a = 1.912 $S.E._{est}$ = ±0.30609

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 34 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) และการสื่อสารดิจิทัล (X_4) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ด้าน คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.344 การสื่อสารดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.265 และการสร้างวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.170 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปร ทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้ร้อยละ 54.80 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ±0.30609

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_t' = 1.912 + 0.273X_5 + 0.201X_4 + 0.116X_3$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z_{Yt}' = 0.344Z_5 + 0.265Z_4 + 0.170Z_3$$

ดังนั้น ผลการวิจัยครั้งนี้ มีความสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 6 ที่ว่า “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน”

ตาราง 35 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	Adjusted R^2	b	S.E.b	β	t	Sig.
การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	0.740	0.547	0.546	0.381	0.072	0.444	5.280**	0.000
การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.750	0.563	0.560	0.166	0.074	0.202	2.249*	0.025
การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	0.754	0.568	0.564	0.103	0.050	0.140	2.041*	0.042

a = 1.628 $S.E._{est}$ = ±0.32431

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 35 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ด้าน คือ การสื่อสารดิจิทัล (X_4) และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.444 การสื่อสารดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.202 และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.140 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปร ทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Y_1) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้ร้อยละ 56.40 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ±0.32431

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_1' = 1.628 + 0.381X_5 + 0.166X_4 + 0.103X_3$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z_{Y1}' = 0.444Z_5 + 0.202Z_4 + 0.140Z_4$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 36 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	Adjusted R^2	b	S.E.b	β	t	Sig.
การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	0.651	0.424	0.422	0.261	0.076	0.327	3.448**	0.001
การรู้ดิจิทัล (X_2)	0.667	0.445	0.441	0.139	0.056	0.183	2.481*	0.014
การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.672	0.451	0.446	0.151	0.076	0.198	1.983*	0.048

a = 2.119 $S.E._{est}$ = ±0.34156

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 36 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ด้าน คือ การรู้ดิจิทัล (X_2) และการสื่อสารดิจิทัล (X_4)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.327 การสื่อสารดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.198 และการรู้ดิจิทัล (X_2) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.183 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการบริหาร

จัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 (Y_2) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้ร้อยละ 44.60 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ±0.34156

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$Y_2' = 2.119 + 0.261X_5 + 0.139X_2 + 0.151X_4$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$Z_{Y2}' = 0.327Z_5 + 0.183Z_2 + 0.198Z_4$

ตาราง 37 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	Adjusted R^2	b	S.E.b	β	t	Sig.
การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	0.617	0.380	0.378	0.298	0.083	0.343	3.578**	0.000
การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.631	0.398	0.395	0.254	0.080	0.305	3.189**	0.002

a = 2.092 $S.E._{est}$ = ±0.38760

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตาราง 37 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่ามีจำนวน 2 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) และการสื่อสารดิจิทัล (X_4)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.343 และการสื่อสารดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.305 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปร ทั้ง 2 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) (Y_3) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้ร้อยละ 39.50 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ±0.38760

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$Y_3' = 2.092 + 0.298X_5 + 0.254X_4$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$Z_{Y3}' = 0.343_5 + 0.305Z_4$

ตาราง 38 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	Adjusted R^2	b	S.E.b	β	t	Sig.
การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.631	0.398	0.396	0.212	0.087	0.254	2.451*	0.015
การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	0.646	0.418	0.414	0.233	0.085	0.267	2.751**	0.006
การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	0.652	0.425	0.420	0.122	0.059	0.163	2.058*	0.040

a = 1.999 $S.E._{est}$ = ±.38165

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 38 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 1 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 2 ด้าน คือ การสื่อสารดิจิทัล (X_4) และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.267 การสื่อสารดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.254 และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.163 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปร ทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (Y_4) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้ร้อยละ 42.00 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ±.38165

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_4' = 1.999 + .212X_4 + .233X_5 + .122X_3$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z_{Y4}' = .254Z_4 + .267Z_5 + .163Z_3$$

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 39 ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5)

ตัวแปรพยากรณ์	R	R^2	Adjusted R^2	b	S.E.b	β	t	Sig.
การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	0.689	0.475	0.473	0.264	0.084	0.301	3.130**	0.002
การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	0.704	0.495	0.492	0.169	0.058	0.215	2.918**	0.004
การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	0.711	0.505	0.501	0.213	0.083	0.232	2.578**	0.010

a = 1.648 $S.E._{est}$ = ±0.37157

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 39 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ที่นำมาวิเคราะห์จำนวน 5 ด้าน พบว่ามีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมได้ โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ การสื่อสารดิจิทัล (X_4) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) และการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)

ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ การสื่อสารดิจิทัล (X_4) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.301 การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ 0.232 และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยของการพยากรณ์ เท่ากับ

0.215 ตามลำดับ ซึ่งตัวแปร ทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน (Y_5) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้ร้อยละ 50.10 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ±.37157

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_5' = 1.648 + .264X_4 + .169X_3 + .213X_5$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z_{Y5}' = .301Z_4 + .215Z_3 + .232Z_5$$

ตาราง 40 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ตัวแปรพยากรณ์	ตัวแปรพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21						
	ระบบคุณธรรมและจริยธรรม (X1)	ระบบการเรียนรู้ที่เน้นพัฒนาผู้เรียนเป็นรายบุคคลและเป็นกลุ่ม (X2)	ระบบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการสื่อสาร (ICT) (X3)	ระบบการเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ในศตวรรษที่ 21 (X4)	ระบบการมีส่วนร่วมของชุมชนและเครือข่าย (X5)	ระบบ	กลุ่ม
การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล (X_1)	×	×	×	×	×	×	ไม่ต้องพัฒนา
การรู้ดิจิทัล (X_2)	×	×	×	×	×	×	ไม่ต้องพัฒนา
การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)	✓	×	×	✓	✓	✓	ต้องพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 40 (ต่อ)

ตัวแปรพยากรณ์	ตัวแปรพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21						
	ระบบคุณธรรมและจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (Y1)	เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 (Y2)	ระบบสื่อสารโทรคมนาคมและเทคโนโลยีในโลกยุคใหม่ (Y3)	ทักษะในการใช้สื่อดิจิทัลในการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 (Y4)	ระบบเครือข่ายสังคมออนไลน์ (Y5)	ระบบ	ภาพ
การสื่อสารดิจิทัล (X_4)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	ต้องพัฒนา
การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	ต้องพัฒนา

✓ มีค่าอำนาจพยากรณ์ (ต้องพัฒนา)

× ไม่มีค่าอำนาจพยากรณ์ (ไม่ต้องพัฒนา)

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 5 ด้าน พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ที่ดี ได้แก่ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) การสื่อสารดิจิทัล (X_4) และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) โดยนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จำนวน 3 ด้าน ไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน เพื่อให้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

ผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติและรายชื่อของผู้ทรงคุณวุฒิไว้ ดังนี้

1. นักวิชาการในสถาบันอุดมศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก มีตำแหน่งทางวิชาการตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ขึ้นไป จำนวน 3 คน ดังนี้

1.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหล อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

1.3 รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ ที่มีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ และสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท จำนวน 2 คน ดังนี้

2.1 ดร.พิศุทธิ์ กิติศรีวรพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

2.2 นายกิติศักดิ์ โสตาภา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ และผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

3. ผู้อำนวยการสถานศึกษา ที่สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท และมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ จำนวน 5 คน

3.1 นายอภิเชษฐ์ สุนทรส ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

3.2 นายสินธ์ สิงห์ศรี ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนครพนมวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

3.3 นายเทอดไทย หอมสมบัติ ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

3.4 นายมิตรชัย ไชยนาน ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพะทายพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

3.5 นายวิรัล มะเจี่ยว ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนค้อวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม โดยนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 3 ด้าน จัดทำแบบสัมภาษณ์เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาโดยการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน

1. สรุปการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนา ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้พื้นฐานในการใช้เครื่องมือหรือโปรแกรมที่เป็นพื้นฐานทางเทคโนโลยีได้ และต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา โดยการเข้าร่วมการอบรม เรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถืออยู่เสมอ เพื่ออัพเดทข้อมูลเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน...”

(เทอดไทย หอมสมบัติ, สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2567)

“...ผู้บริหารสถานศึกษาเข้ารับการอบรมและพัฒนาตนเองอยู่เสมอ และสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมพัฒนาตนเองในด้านการใช้เทคโนโลยี...”

(มิตรชัย ไชยนาน, สัมภาษณ์, 15 พฤศจิกายน 2567)

“...ผู้บริหารควรสนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรทุกคนเห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมใหม่ ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในการจัดการความรู้ต่าง ๆ ให้เข้ารับการพัฒนางานด้านจัดการเรียนการรู้ที่หลากหลาย เพื่อนำมาปรับใช้ในการปฏิบัติงาน ตลอดจนส่งเสริมให้บุคลากรมีแนวคิด และวิสัยทัศน์เชิงสร้างสรรค์ในการพัฒนางานในโรงเรียนตามสมรรถนะที่โรงเรียนกำหนด...”

(ธวัชชัย ไพใหล, สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2567)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

"...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะเรื่องดิจิทัลถือเป็นสิ่งสำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา และต้องส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาตนเองด้วยเช่นกัน..."

(สายันต์ บุญใบ, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2567)

"...ผู้บริหารสถานศึกษาจำเป็นต้องพัฒนาครู เพราะถ้าพัฒนาครูแล้วผลที่ได้จะลงสู่เด็กได้มากที่สุด ส่งเสริมครูให้มีการเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์ในการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ มีการสร้างช่องทางการเรียนรู้ผ่านสื่อโซเชียลเพื่อนำมาใช้ประกอบการสอน เตรียมกิจกรรมออนไลน์ เตรียมแหล่งเรียนรู้ที่น่าสนใจให้กับนักเรียน มีการวัดและประเมินผลที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการวัดผ่านสื่อโซเชียล สอบผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น Google Forms, Kahoot ใช้ AI มาตัดสินร่วมกับการดูบริบทของผู้เรียนได้..."

(วิรัล มะเจี่ยว, สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2567)

"...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการพัฒนาทักษะทางด้านเทคโนโลยีการใช้เครื่องมือ และการใช้ดิจิทัล เพื่อรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และรวดเร็วในยุคปัจจุบัน ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาต้องมีการปรับตัวอย่างรวดเร็ว..."

(กิติศักดิ์ โสตาภา, สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2567)

"...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องติดตามการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีตลอดเวลา อบรม แสวงหาความรู้ตลอดเวลา มีความสามารถในการใช้อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีเบื้องต้นได้ ใช้เทคโนโลยี หรือ AI ในการบริหารสถานศึกษา พัฒนาตนเองอยู่เสมอ สอบถามความรู้จากผู้รู้ มองเห็นประโยชน์และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารสถานศึกษา พัฒนาครู ส่งเสริม อบรมให้ครูทุกคนได้เรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ ช่วยเหลือครูให้มีความพร้อมทางด้านอุปกรณ์และอินเทอร์เน็ตในการจัดการเรียนการสอน..."

(สินธ์ สิงห์ศรี, สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2567)

"...ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุน ส่งเสริม เสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้กับครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้บริหารเข้ารับการอบรมและขยายผลความรู้ ส่งเสริมและแนะนำครูได้ พัฒนาตนเอง มีความรู้ในการใช้งานเทคโนโลยีเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยี..."

(พิศุทธิ์ กิติศรีวรพันธ์, สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2567)

"...ผู้บริหารสถานศึกษามีการพัฒนาตนเอง รู้มาก รู้ลึก รู้กว้าง มีสมรรถนะสูง มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง เข้ารับการอบรม ติดตามข้อมูลทางดิจิทัล ติดตามข่าวสารที่ทันท่วงที อัปเดตตลอดเวลา พัฒนาทักษะขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง พัฒนาเครื่องมือ พัฒนาแอปพลิเคชัน ขยายผลความรู้สู่ครู นักเรียน และสร้างเครือข่ายความเป็นมืออาชีพ แบ่งปัน พัฒนาผู้อื่นให้เป็นมืออาชีพทางดิจิทัล สอบถามผู้ที่รู้หรือผู้เชี่ยวชาญ การคิดต่อยอดเพื่อสร้างนวัตกรรม สร้างแพลตฟอร์มใหม่ ๆ ในการบริหารสถานศึกษา..."

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2567)

"...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการพัฒนาตนเอง การแสดงให้เห็นถึงบทบาทของการเป็นผู้นำทางวิชาการ เช่น การเป็นประธานในที่ประชุม การเป็นวิทยากร บรรยาย การใช้สื่อเทคโนโลยี จัดสรรงบประมาณรองรับแผนงาน โครงการพัฒนาครูและบุคลากร การจัดให้มีสื่อการเรียนการสอน และจัดให้มีการนิเทศครู..."

(อภิเชษฐ์ สุนทรส, สัมภาษณ์, 19 ธันวาคม 2567)

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X5) ดังตาราง 41

ตาราง 41 สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X5)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับระบบ เครือข่าย	ระดับโรงเรียน ชุมชน	ระดับโรงเรียน ชุมชน	ระดับโรงเรียน ชุมชน	ระดับโรงเรียน ชุมชน	ระดับโรงเรียน ชุมชน	ระดับโรงเรียน ชุมชน	ระดับโรงเรียน ชุมชน	ระดับโรงเรียน ชุมชน	ระดับโรงเรียน ชุมชน	รวม	ร้อยละ
1. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความรู้พื้นฐานในการใช้เครื่องมือหรือโปรแกรมพื้นฐานทางเทคโนโลยีดิจิทัล					✓		✓	✓			3	30
2. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ในด้านทักษะขั้นพื้นฐานของเทคโนโลยีดิจิทัล และเรียนรู้อย่างต่อเนื่องโดยการเข้าร่วมการอบรม เรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือและขยายผลความรู้สู่ครู	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓		7	70
3. สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมพัฒนาตนเองในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล		✓	✓	✓			✓		✓	✓	6	60
4. สนับสนุน ส่งเสริมครูให้มีการเตรียมความพร้อมของอุปกรณ์และอินเทอร์เน็ตในการจัดการเรียนการสอนอยู่เสมอ						✓				✓	2	20

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 41 (ต่อ)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับประเทศ	ระดับภูมิภาค	ระดับท้องถิ่น	ระดับสถานศึกษา	ระดับชั้นเรียน	ระดับบุคคล	ระดับเครือข่าย	ระดับนานาชาติ	ระดับอื่น ๆ	จำนวน	ร้อยละ
5. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาต้องมีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอ	✓	✓			✓		✓			4	40
6. มองเห็นประโยชน์และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการบริหารสถานศึกษา						✓	✓			2	20
7. ผู้บริหารสถานศึกษาสร้างขวัญ กำลังใจให้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษาในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล				✓						1	10
8. ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงให้เห็นถึงบทบาทของการเป็นผู้นำและเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล			✓	✓						2	20
9. ผู้บริหารสถานศึกษามีการคิดต่อยอดเพื่อสร้างนวัตกรรมสร้างแพลตฟอร์มใหม่ ๆ ในการบริหารสถานศึกษา	✓	✓								2	20

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

จากตาราง 41 ผลการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาแนวทางจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ในด้านทักษะขั้นพื้นฐานของเทคโนโลยีดิจิทัล และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการเข้าร่วมการอบรม เรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือและขยายผลความรู้สู่ครู

2. สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมพัฒนาตนเองในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

3. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาต้องมีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอ

2. สรุปการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนา ด้านการสื่อสารดิจิทัล ดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...การสื่อสารช่องทางเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากเพราะผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการติดต่อสื่อสารกับหน่วยงานต้นสังกัด สร้างกลุ่มงานภายในและนอกองค์กร ทั้งกับครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานอื่น ๆ การทำงานของผู้บริหารในทุกวันนี้เป็นการทำงานผ่านระบบออนไลน์ สั่งงานผ่านช่องทางออนไลน์ได้เพราะมีกฎหมายรองรับถือเป็นการสั่งการหรือถือเป็นหลักฐานของการสั่งงานได้...”

(เทอดไทย หอมสมบัติ, สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2567)

“...การสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์กับครู ผู้ปกครอง ผู้บริหารด้วยกันเอง ใช้แอปพลิเคชันช่วยเหลือครูในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ลดภาระครู สะดวกต่อการเก็บข้อมูล และยังเป็นสารสนเทศของโรงเรียนที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไปได้ มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของทางโรงเรียนผ่านช่องทางหน้าเพจโรงเรียน หรือกลุ่มไลน์ประชาสัมพันธ์กับหน่วยงานต่าง ๆ ...”

(มิตรชัย ไชยนาน, สัมภาษณ์, 15 พฤศจิกายน 2567)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

"...ผู้บริหารสถานศึกษาควรเลือกใช้การสื่อสารหลายช่องทาง ในการสร้างความเข้าใจร่วมกันภายในโรงเรียน ทั้งผู้บริหารกับบุคลากรต่าง ๆ ครูกับครู ครูกับนักเรียน และกับชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนหน่วยงานและสถาบันต่าง ๆ เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล..."

(ธวัชชัย ไพใหล, สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2567)

"...ในการร่วมมือกันทำงาน การสื่อสารเป็นสิ่งที่สำคัญ การสื่อสารดิจิทัลต้องระมัดระวังในการสื่อสาร นอกจาการสื่อสารภายในองค์กรแล้วการสื่อสารกับชุมชนถือว่าสำคัญไม่แพ้กัน..."

(สายันต์ บุญใบ, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2567)

"...ผู้บริหารสามารถใช้ช่องทางไลน์กลุ่มสื่อสารกับครู อีกทั้งมี Open chat ในการส่งข้อความหรือเอกสาร ข้อมูลเหล่านั้นเป็นสารสนเทศที่สามารถย้อนดูได้ตลอดเวลา ต้องมีการพัฒนาเว็บไซต์หรือหน้าเพจโรงเรียนอยู่เสมอ นำเสนอการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ดูแลให้นักเรียนใช้โซเชียลอย่างระมัดระวัง รู้เท่าทันสื่อ..."

(วิรัล มะเจี่ยว, สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2567)

"...ในด้านของการสื่อสารผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความสามารถในการใช้อุปกรณ์สื่อสารที่หลากหลายเพื่อติดต่อสื่อสารกับครู ผู้ปกครอง นักเรียน หรือหน่วยงานต่าง ๆ ผู้บริหารต้องสนับสนุนครูทั้งทางด้านอุปกรณ์ที่ใช้ในการสื่อสารและอินเทอร์เน็ต พัฒนาเว็บไซต์และอัพเดตข้อมูลของโรงเรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ เป็นการเปิดเผยข้อมูลที่สามารถตรวจสอบได้ให้สอดคล้องกับ ITA ข้อมูลติดต่อประสานงานของทางโรงเรียนครบถ้วนทุกภาคส่วนสามารถติดต่อกับทางรงเรียนได้..."

(กิติศักดิ์ โสตาภา, สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2567)

"...ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น ครูที่ปรึกษาจัดการประชุมผู้ปกครองผ่านช่องทางออนไลน์ มีห้องเรียนออนไลน์ควบคู่ไปกับการเรียนในชั้นเรียน ใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารกับครู ผู้บริหารด้วยกันเอง คณะกรรมการบริหารโรงเรียน คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา หน่วยงานต่าง ๆ หรือกลุ่มไลน์ตามภาระงานหรือหน้าที่..."

(สินธ์ สิงห์ศรี, สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2567)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

"...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีเครื่องมือที่พร้อมต่อการใช้งานในการสื่อสารหรือการประชาสัมพันธ์ มีการสร้างบรรยากาศของการสื่อสารทั้งผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง และมีการสื่อสารทั้งในและนอกห้องเรียน กำหนดนโยบายให้ชัดเจนในเรื่องของการใช้งานเทคโนโลยีในการสื่อสาร..."

(พิศุทธิ์ กิติศรีวรพันธ์, สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2567)

"...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ การ PR มีการสื่อสารผ่านไลน์กับครู นักเรียน ผู้ปกครอง หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และมีการสื่อสารผ่านเพจ เว็ปไซต์สู่บุคคลภายนอก..."

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2567)

"...เป็นแบบบอย่างของครูในการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร เช่น การประชุม การบรรยาย ส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนสอน ตลอดจนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ..."

(อภิเชษฐ์ สุนทรส, สัมภาษณ์, 19 ธันวาคม 2567)

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) ดังตาราง 42

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 42 สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	รู้เท่าทันเทคโนโลยี	ทันโลก ทันเหตุการณ์	ฉลาดรู้ดิจิทัล	มีวิสัยทัศน์ด้านดิจิทัล	ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็น	มีทักษะ ชี้นำ ชี้แนะ	รู้เท่าทันสื่อ	ทันสมัย ทันเหตุการณ์	ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็น	รวม	ร้อยละ
1. ผู้บริหารมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ชุมชน หน่วยงานต้นสังกัด องค์กรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	9	90
2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ ในการจัดการเรียนการสอน การประสานการดูแลนักเรียนระหว่างครูกับผู้ปกครอง ตลอดจนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ						✓	✓	✓	✓		4	40

ตาราง 42 (ต่อ)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ธัชไชยเรศ เรืองไชย	ชนาพัฒ ณัฐชัญ	ฤาใหม่ เสนอัมพร	ฐานันดร ศุภเศรษฐิน	บรรเจิดศักดิ์ ตันติเมธี	สมหมาย จันทร์ขจร	ศุภพงษ์ ธนพัฒ	เสฏฐวุฒิ สายแสงเพชร	ณพณัฐ ณัฐรดาพัฒ	ปองพล ชัยรัตน์	หมวด	ร้อยละ
3. มีการจัดเก็บข้อมูลจากการสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์และการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อเป็นสารสนเทศของโรงเรียนที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในปฏิบัติงานต่อไปได้									✓	✓	2	20
4. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ผ่านกลุ่มไลน์ หน้าเพจ หรือเว็บไซต์ของโรงเรียนและพัฒนา อัพเดตข้อมูลของโรงเรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ	✓				✓				✓	✓	4	40
5. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสื่อสารผ่านดิจิทัลอย่างระมัดระวัง กำกับดูแลให้ครูและนักเรียนใช้โซเชียลอย่างระมัดระวังและรู้เท่าทันสื่อ			✓							✓	2	20

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ตาราง 42 (ต่อ)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ธเนศ ขำเกิด	ชนาธิป ฉิมวรพันธุ์	ณัฏฐา หาญเชิงชัย	ฐานพร เลิศรัตนสุวรรณ	ปรเมศวร์ กุมารบุญ	ภูวดล ทรัพย์สิน	ศุภชัย สมเจริญ	สุเมธ แซ่ตั้ง	อนุชา โสมาบุตร	อภิญญา เวชแพทย์	ความถี่	ร้อยละ
6. ผู้บริหารต้องสนับสนุนครูด้านเครื่องมือและสัญญาณอินเตอร์เน็ตที่พร้อมต่อการใช้งานในการสื่อสาร และการประชาสัมพันธ์				✓	✓						2	20
7. ผู้บริหารสถานศึกษามีการสร้างบรรยากาศที่ดีในการสื่อสารแก่ครู นักเรียน และผู้ปกครอง				✓							1	10
8. ผู้บริหารสถานศึกษาต้องกำหนดนโยบายให้ชัดเจนในการใช้งานเทคโนโลยีในการสื่อสาร				✓							1	10
9. ผู้บริหารสถานศึกษาควรเป็นแบบบอย่างที่ดีแก่ครูในการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร						✓					1	10

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จากตาราง 42 ผลการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการสื่อสารดิจิทัล (X_4) จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาแนวทางจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ดังนี้

1. ผู้บริหารมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ชุมชน หน่วยงานต้นสังกัด องค์กรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ ในการจัดการเรียนการสอน การประสานการดูแลนักเรียนระหว่างครูกับผู้ปกครอง ตลอดจนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ

3. มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ผ่านกลุ่มไลน์ หน้าเพจ หรือเว็บไซต์ของโรงเรียนและพัฒนา อัพเดตข้อมูลของโรงเรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

3. สรุปการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ดังตัวอย่างประเด็นการสัมภาษณ์ ดังนี้

“...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการสืบเสาะหาความรู้ตลอดเวลา ส่งเสริมให้ครูทุกคนสามารถใช้โปรแกรมพื้นฐานได้ ช่วยเหลือและแลกเปลี่ยนความรู้...”

(เทอดไทย หอมสมบัติ, สัมภาษณ์, 12 พฤศจิกายน 2567)

“...การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลในองค์กรต้องส่งเสริมให้ครูได้ใช้เทคโนโลยี ให้ครูที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีช่วยเหลือครูที่ต้องการความช่วยเหลือในการใช้เทคโนโลยี ส่งเสริมให้ครูและนักเรียนได้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างเต็มที่...”

(มิตรชัย ไชยนาน, สัมภาษณ์, 15 พฤศจิกายน 2567)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

"...ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความตระหนักและคุณค่าความจำเป็นในการใช้ดิจิทัลในการปฏิบัติงาน โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือภายในและภายนอกโรงเรียน โดยวิธีการแลกเปลี่ยนความรู้การใช้ดิจิทัล วัฒนธรรมดิจิทัล และต้องกระตุ้นการใช้ดิจิทัล สนับสนุนให้บุคลากรเข้ารับการพัฒนาตนเองในการเรียนรู้ดิจิทัล การใช้ดิจิทัลที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้จัดการเรียนรู้และปฏิบัติงาน..."

(ธวัชชัย ไพใหล, สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2567)

"...การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลเป็นการช่วยเหลือกันภายในองค์กร ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างนวัตกรรมภายในองค์กรได้..."

(สายันต์ บุญใบ, สัมภาษณ์, 17 พฤศจิกายน 2567)

"...ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูได้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลา กระตุ้นให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีอย่างสม่ำเสมอ ใช้ระบบดิจิทัลในการปฏิบัติงานของสถานศึกษา โดยเฉพาะในด้านการเงิน เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน..."

(วิรัล มะเจี่ยว, สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2567)

"...ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา ต้องมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในการพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ต อบรมความรู้พื้นฐานให้กับผู้บริหารเพื่อ SWOT องค์กร เพิ่มเติมทักษะและความรู้เชิงลึกหรือเฉพาะด้านเพื่อให้ผู้ที่ได้รับการอบรมมาเผยแพร่ความรู้ให้กับบุคคลในองค์กรของตนเอง..."

(กิติศักดิ์ โสตาภา, สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2567)

"...ผู้บริหารต้องสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัลให้กับครูเพื่อให้ครูได้พัฒนาตนเองและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของตนเอง สนับสนุนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์อินเทอร์เน็ตให้เพียงพอต่อการใช้งาน อีกทั้งยังส่งเสริมนักเรียนในการใช้เทคโนโลยีด้านการเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียน..."

(สินธ์ สิงห์ศรี, สัมภาษณ์, 27 พฤศจิกายน 2567)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

"...ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำหนดนโยบายการใช้ดิจิทัลร่วมกัน สนับสนุนงบประมาณ ให้บริการและอำนวยความสะดวกทางดิจิทัลทั้งใน–นอกโรงเรียน สร้างเครือข่ายกับบุคคลภายนอก ส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ให้รางวัล ยกย่องชมเชยให้กับครูที่มีความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล..."

(พิศุทธิ์ กิติศรีวรพันธ์, สัมภาษณ์, 28 พฤศจิกายน 2567)

"...ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการสร้างวัตนธรรมการเรียนรู้ มีการรวมกลุ่มเพื่อการทำงานภายในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ..."

(ไชยา ภาวะบุตร, สัมภาษณ์, 15 ธันวาคม 2567)

"...กำหนดปฏิทินปฏิบัติงานวิชาการของครูเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมในการทำงานอย่างต่อเนื่องเป็นขั้นตอน..."

(อภิเชษฐ์ สุนทรส, สัมภาษณ์, 19 ธันวาคม 2567)

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) ดังตาราง 43

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 43 สรุปแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระบบเครือข่าย	ความปลอดภัย	กฎหมายและจริยธรรม	ความรู้ความสามารถ	นโยบายและวิสัยทัศน์	ความรู้	ความเข้าใจ	การมีส่วนร่วม	ความคิดสร้างสรรค์	รวม	ร้อยละ
1. ช่วยเหลือ ส่งเสริม และแลกเปลี่ยนความรู้ ให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีหรือโปรแกรมพื้นฐานได้ โดยให้ครูที่มีความสามารถช่วยเหลือครูที่ต้องการความช่วยเหลือในการใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาการทำงานภายในองค์กร นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมภายในองค์กร	✓		✓				✓	✓	✓		5	50
2. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูได้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างเต็มที่ กระตุ้นให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความประโยชน์ในการปฏิบัติงาน		✓							✓	✓	3	30

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 43 (ต่อ)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ยุทโธปกรณ์	สหพันธ์ยุวชน	กฎหมาย	อุปนิสัยส่วนตัว	นโยบายรัฐ	มรดกทางวัฒนธรรม	ผู้ปกครองนักเรียน	ครูผู้สอน	บุคลากรทางการศึกษา	รวม	ร้อยละ
3. ผู้บริหารสถานศึกษาควรสร้างความตระหนักถึงคุณค่า และความจำเป็นในการใช้ดิจิทัลในการปฏิบัติงาน โดยการสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากภายในและภายนอกโรงเรียน ด้วยวิธีการแลกเปลี่ยนความรู้การใช้ดิจิทัล วัฒนธรรมดิจิทัล และต้องกระตุ้นการใช้ดิจิทัล		✓								1	10
4. ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา ต้องมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในการพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานวิชาการเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง				✓	✓	✓				3	30

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 43 (ต่อ)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ธเตโนวเบ เกฎใ	ฉหเพใ ฐชัผู้	กใญใน เตนัเมัญ	ฐนพัธเรศดิ์ ธิดิ์พิ	บเมเตษใ โตเมศัดิ์	ฆเมหงู ชัฒนเกิด	ฐัศหงู ฐนญ	ฐูเมเตษยก ธเมใดยเก	หเมเฆญ ใฆนัธเตษ	ใธรัฐ ฆเมใฆญ	รวม	ร้อยละ
5. ผู้บริหารสถานศึกษาเข้ารับการอบรมความรู้พื้นฐาน เพิ่มทักษะและความรู้เชิงลึกหรือเฉพาะด้าน เพื่อมาขยายผล เผยแพร่ความรู้ให้แก่บุคคลในองค์กรของตนเอง					✓						1	10
6. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้บุคลากรเข้ารับการอบรมพัฒนาตนเองในการเรียนรู้ดิจิทัล และการใช้ดิจิทัลที่หลากหลายเพื่อนำมาใช้จัดการเรียนการสอนและปฏิบัติงาน							✓		✓	✓	3	30
7. สนับสนุนสื่อ วัสดุ อุปกรณ์ และอินเทอร์เน็ตให้เพียงพอต่อการใช้งาน รวมถึงส่งเสริมให้นักเรียนใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน							✓				1	10

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 43 (ต่อ)

การพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ยศโรจน์ เกษม	ศรีพร ยิ่งชัยวัฒน์	ณัฐนันท์ ศรีสุข	พิศิษฐ์ ลิ้มศิริ	ธนพัธ์ ศิริวัฒนานนท์	มงคล ศุภชัยเกียรติ	รัชพงษ์ ธนสิน	ชูเกียรติ ยศปัญญา	ศศิพร ธรรมโชติ	บุญชู ตรีรัตน์	รวม	ร้อยละ
8. สนับสนุนงบประมาณ บริการและอำนวยความสะดวกทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลทั้งใน-นอกโรงเรียนและสร้างเครือข่ายกับบุคคลภายนอก เพื่อส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล		✓		✓			✓				3	30
9. ให้รางวัล ยกย่อง ชมเชยให้กับครูที่มีความสามารถด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล				✓							1	10

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จากตาราง 43 ผลการสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3) จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาแนวทางจากค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 อันดับแรก ดังนี้

1. ช่วยเหลือ ส่งเสริม และแลกเปลี่ยนความรู้ ให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีหรือโปรแกรมพื้นฐานได้ โดยให้ครูที่มีความสามารถช่วยเหลือครูที่ต้องการความช่วยเหลือในการใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาการทำงานภายในองค์กร นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมภายในองค์กร

2. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูได้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างเต็มที่ กระตุ้นให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความประโยชน์ในการปฏิบัติงาน

3. ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา ต้องมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในการพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ต และกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานวิชาการเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปราย ผลการวิจัยและนำเสนอข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. วิธีดำเนินการวิจัย
   - 3.1 ประชากร
   - 3.2 กลุ่มตัวอย่าง
   - 3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
   - 3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล
   - 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล
4. สรุปผล
5. อภิปรายผล
6. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
2. เพื่อศึกษาระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน
3. เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

4. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

5. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

6. เพื่อศึกษาอำนาจพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

7. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

สมมติฐานของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งสมมติฐานของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก

2. ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน แตกต่างกัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

5. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะ ครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน มีความสัมพันธ์กันทางบวก

6. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบงานวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ (Correlation Research) โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 1,782 คน จำแนกเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 130 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,652 คน จากทั้งหมด 51 โรงเรียน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ปีการศึกษา 2567 การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางของ Krejcie and Morgan (1970, pp. 607–610, อ้างถึงในบุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 43) ได้กลุ่มตัวอย่างขั้นต่ำจำนวน 317 คน แต่ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 339 คน จำแนกเป็นกลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 51 คน และครูผู้สอน จำนวน 288 คน จากโรงเรียน 51 โรงเรียน ซึ่งผู้วิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, หน้า 49)

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 5 ด้าน จำนวน 34 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.941 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.739 – 0.888

ตอนที่ 3 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 5 ด้าน จำนวน 44 ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.953 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.779 – 0.898

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

4.1 ผู้วิจัยเสนอคำร้องต่อสำนักงานบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 339 คน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยจะใช้แบบสอบถามออนไลน์ ในรูปแบบ google form โดยแนบลิงค์ (Link) หรือ คิวอาณ์โค้ด (QR – Code) เพื่อให้สะดวกรวดเร็วในการเก็บรวบรวมข้อมูล พร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์ในการศึกษาให้ทราบ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จำนวน 336 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วจึงนำมาทำการวิเคราะห์ข้อมูล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาแล้ว ได้ทำการพิจารณาตรวจแบบสอบถาม ทั้งหมดเพื่อคัดเลือกแบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์จัดระเบียบของข้อมูลและลงรหัสแล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป มีสถิติในการทดสอบตามสมมติฐาน ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 การทดสอบสมมติฐานที่ 1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 การทดสอบสมมติฐานที่ 2 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน อยู่ในระดับมาก สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.3 การทดสอบสมมติฐานที่ 3 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งและขนาดของโรงเรียน ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t – test ชนิด Independent Samples) ส่วนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน แตกต่างกัน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe (Scheffe's Method) กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และใช้วิธี LSD. กรณี พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.4 การทดสอบสมมติฐานที่ 4 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง และขนาด

ของโรงเรียน ใช้สถิติการวิเคราะห์ค่าที (t – test ชนิด Independent Samples) ส่วนประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่ต่างกัน แตกต่างกัน ใช้สถิติทดสอบค่าเอฟ (F – test) แบบการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ตามวิธีการของ Scheffe (Scheffe's Method) กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และใช้วิธี LSD. กรณีพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.5 การทดสอบสมมติฐานที่ 5 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กันทางบวก ใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient)

5.6 การทดสอบสมมติฐานที่ 6 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาอย่างน้อย 1 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน สถิติที่ใช้ คือ การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแต่ละขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม สรุปผลได้ ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

3. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน พบว่า จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

4. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวม ไม่แตกต่างกัน

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง (r_{XY} = 0.725) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6. ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า มี 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษ ที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล และการสื่อสารดิจิทัล และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ด้าน คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมได้ร้อยละ 54.80 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ±0.30609

สามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณในคะแนนดิบ ได้ดังนี้

$$Y_t' = 1.912 + 0.273X_5 + 0.201X_4 + 0.116X_3$$

และสามารถเขียนสมการวิเคราะห์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

$$Z_{Yt}' = 0.344Z_5 + 0.265Z_4 + 0.170Z_3$$

7. แนวทางการพัฒนา ผู้วิจัยนำภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า มี 3 ด้านมีอำนาจพยากรณ์ที่ดี ได้แก่ ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ด้านการสื่อสารดิจิทัลและด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ดังนี้

7.1 ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ควรมีการพัฒนา ดังนี้ 1) ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ในด้านทักษะขั้นพื้นฐานของเทคโนโลยีดิจิทัล และเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง โดยการเข้าร่วมการอบรม เรียนรู้จากอินเทอร์เน็ต แหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือและขยายผลความรู้สู่ครู 2) สนับสนุน ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมพัฒนาตนเองในด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล 3) ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาต้องมีการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลง และแสวงหาความรู้ทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลอยู่เสมอ

7.2 ด้านการสื่อสารดิจิทัล ควรมีการพัฒนา ดังนี้ 1) ผู้บริหารมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสาร เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ชุมชน หน่วยงานต้นสังกัด องค์กรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา เพื่อให้การดำเนินงานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล 2) ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ ในการจัดการเรียนการสอน การประสานการดูแลนักเรียนระหว่างครูกับผู้ปกครอง ตลอดจนการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่รับผิดชอบ 3) มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสาร การดำเนินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ผ่านกลุ่มไลน์ หน้าเพจ หรือเว็บไซต์ของโรงเรียนและพัฒนา อัพเดตข้อมูลของโรงเรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

7.3 ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ควรมีการพัฒนา ดังนี้ 1) ช่วยเหลือ ส่งเสริม และแลกเปลี่ยนความรู้ ให้ครูได้ใช้เทคโนโลยี หรือโปรแกรมพื้นฐานได้ โดยให้ครูที่มีความสามารถช่วยเหลือครูที่ต้องการความช่วยเหลือในการใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการทำงานภายในองค์กร นำไปสู่การสร้างนวัตกรรมภายในองค์กร 2) ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูได้เกิดการเรียนรู้ตลอดเวลาและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีได้อย่างเต็มที่ กระตุ้นให้ครูได้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้เกิดความประโยชน์ในการปฏิบัติงาน 3) ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา ต้องมีวิสัยทัศน์ร่วมกันในการพัฒนาเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและกำหนดปฏิทินปฏิบัติงานวิชาการเพื่อให้เกิดวัฒนธรรมในการทำงานอย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง

อภิปรายผล

จากการศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ผู้วิจัยอภิปรายผลตามผลการวิจัย ดังนี้

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนโดยรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีการพัฒนาตนเองให้เป็นมืออาชีพทางดิจิทัลอยู่เสมอ มีการกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ มีกลยุทธ์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน เข้าใจกลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมาย ช่วยให้สถานศึกษามีเป้าหมายการดำเนินงานที่มีทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน เพื่อนำมาใช้บริหารจัดการภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบได้ และสร้างแรงบันดาลใจในการทำงานด้วยระบบดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 98 – 100) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศพล สุวรรณราช (2564, หน้า 160 – 161) ได้ศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรี พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ มูฮำหมัดรุซลัน ลือบากะลูติง (2565, หน้า 60) ได้ศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นครูผู้สอนในภาพรวม อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ ฝนทิพย์ หาญชนะ และคึกฤทธิ์ ศิลาลาย (2565, หน้า 117 – 118) ได้ศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครูโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 134) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผล

ต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวม อยู่ในระดับมาก

2. ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูมีการอบรมหรือเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอย่างสม่ำเสมอ และนำความรู้ความสามารถ ทักษะที่ได้จากการพัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการปฏิบัติงานของครู มีการทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน มุ่งจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ดารกา บุญกาญจน์ (2563, หน้า 345 – 346) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสหวิทยา เขต 3 พระใหญ่เขื่องในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 พบว่า ความต้องการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสริมศักดิ์ คงสมบัติ (2563, หน้า 100) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10 พบว่า สมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สร้อยทิพย์ แก้วตา (2565, หน้า 119) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์ พบว่า ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 โดยรวม อยู่ในระดับมาก

3. การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า

3.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหาร

มีความสามารถในการสนับสนุนและอำนวยความสะดวกแก่ครูและนักเรียนที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล การรู้ดิจิทัล การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล และการมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล สอดคล้องกับงานวิจัยของ อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 223) ได้ศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารจำแนกตามสถานภาพ โดยรวมมีความคิดเห็นแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 135) ได้ศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

3.2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ บริบทของโรงเรียนมัธยมศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีผู้บริหารสถานศึกษาที่มีความสามารถในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลในการบริหารงานในสถานศึกษา ส่งเสริมให้ครูและบุคลากรนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนและปฏิบัติงานนอกเหนือการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มูฮำหมัดรุซลัน ลือบากะลูติง (2565, หน้า 60) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่ พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยม ศึกษาตรัง กระบี่ พบว่า ครูผู้สอนที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี (2567, หน้า 205 – 206) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา

และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานสถานศึกษา จำแนกตามขนาดของโรงเรียน โดยรวม ไม่มีความแตกต่างกัน

3.3 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารและครูผู้สอนมีรูปแบบการบริหารงานและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับยุคปัจจุบัน ดังนั้นผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกันต่างก็ต้องปรับตัวต่อสถานการณ์นั้น มีการเรียนรู้และปรับตัวในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน การจัดการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานนอกเหนือการสอนให้มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 135) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวมไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิชยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี (2567, หน้า 205 – 206) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานสถานศึกษาตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนพบว่าจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน โดยรวม ไม่มีความแตกต่างกัน

4. สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า

4.1 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง พบว่า โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยได้ดำเนินงานตามโครงการอบรม

เสริมสร้างพัฒนาศักยภาพข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับบริบท มาตรฐานการศึกษาและการปฏิบัติงาน และโครงการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา ด้านการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ผ่านกระบวนการพัฒนาบทเรียนร่วมกัน (Lesson Study) และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม, 2567, หน้า 19 – 49) สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ วิรัล มะเจี่ยว (สัมภาษณ์, 6 กุมภาพันธ์ 2568) กล่าวว่า ผู้บริหารสถานศึกษาผ่านการดำรงตำแหน่งครูมาก่อนเพียงเปลี่ยนบทบาทและหน้าที่ต่างออกไปเมื่อเปลี่ยนตำแหน่งจึงมีมุมมองต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ เทอดไทย หอมสมบัติ (สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2568) กล่าวว่า เมื่อมีเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการทำงาน และมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาองค์กร ทำให้มุมองต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนไม่แตกต่างกัน

4.2 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมได้ดำเนินตามเป้าประสงค์ทั้ง 6 ข้อ คือ 1) ผู้เรียนมีสมรรถนะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ มีงานทำ มีอาชีพ สามารถแข่งขันได้ในระดับประเทศ 2) ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ดำเนินชีวิตด้วยคุณธรรม จริยธรรมเป็นคนดีมีความสุขในสังคม และเกิดความภาคภูมิใจในความเป็นไทย 3) ผู้เรียนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างเสมอภาค เท่าเทียมและเป็นธรรม 4) ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษามีทักษะและสมรรถนะตามมาตรฐานวิชาชีพเป็นมืออาชีพ จากการสร้างผลงานเป็นเลิศด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมีสมดุลในการใช้ชีวิต และการทำงาน 5) นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีภูมิคุ้มกันพร้อมรับมือกับภัยคุกคามจากทุกรูปแบบและทุกประเภท และมีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม ปลอดภัย และ 6) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษามีการบริหารจัดการแนวใหม่ ด้วยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการศึกษามีประสิทธิภาพ จากการบูรณาการงานและการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนอย่างเข้มแข็ง ภายใต้ศาสตร์ แห่งพระราชา (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม, 2567, หน้า 118 – 130) สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ วิรัล มะเจี่ยว (สัมภาษณ์, 6 กุมภาพันธ์ 2568) กล่าวว่า เมื่อมีการนำเทคโนโลยีเข้ามา

ใช้ในสถานศึกษา ทำให้โรงเรียนทุกขนาดได้รับข่าวสารที่เท่ากัน เพราะการสื่อสารเป็นตัวสำคัญที่ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และนักเรียนได้รับข่าวสารได้ทันท่วงที สามารถเข้าถึงเทคโนโลยีได้เท่ากัน ใช้ประโยชน์จากเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ได้เท่าเทียมกันจึงส่งผลให้ขนาดของโรงเรียนไม่มีผลต่อการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ เทอดไทย หอมสมบัติ (สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2568) กล่าวว่า เป้าหมายของครูอยู่ที่การพัฒนานักเรียนและการจัดการเรียนการสอน สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จึงขึ้นอยู่กับการปฏิบัติตนของครูที่ต้องมีความพร้อมและพัฒนาศักยภาพของตนเองอยู่เสมอ

4.3 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน พบว่า โดยรวมและรายด้าน ทุกด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมมีวิสัยทัศน์ที่เน้นพัฒนาให้เป็นองค์กรคุณภาพด้านการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ด้วยการบริหารจัดการที่มีสมรรถนะสูง มีระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย อันจะส่งผลให้ ผู้เรียนมีทักษะและสมรรถนะที่จำเป็นสอดคล้องและเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและสามารถแข่งขันในระดับประเทศ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีทักษะที่จำเป็น และมีสมรรถนะวิชาชีพเป็นนักคิด นักพัฒนามีผลงาน/นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน และองค์กรมีคุณภาพตามมาตรฐานเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมพิเศษ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม, 2567, หน้า 118 – 130) สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ วิรัล มะเจี่ยว (สัมภาษณ์, 6 กุมภาพันธ์ 2568) กล่าวว่า การเกิดจุดร่วมในสถานการณ์เดียวกัน ครูที่มีอายุมากมีการพัฒนาตนเองและครูอายุน้อยที่มีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีให้ความช่วยเหลือเพื่อนและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมมีกิจกรรมหรือโครงการที่เปิดกว้างให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูเข้าร่วมโดยไม่แบ่งอายุ อีกทั้งยังมีการ PLC ทำให้ครูทุกคนมีส่วนร่วมและร่วมกันพัฒนาองค์กร เกิดการสร้างเครือข่ายการทำงานทางเทคโนโลยีร่วมกัน สอดคล้องกับคำสัมภาษณ์ของ เทอดไทย หอมสมบัติ (สัมภาษณ์, 21 กุมภาพันธ์ 2568) กล่าวว่า การยอมรับการเปลี่ยนแปลงของบุคคลที่มีต่อสถานการณ์ปัจจุบันช่วยให้ครูมีการปรับตัวและพัฒนาตนเองได้ อีกทั้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา

นครพนมได้มีการจัดอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพครูและบุคลากรทางการศึกษาอย่างมากมายเพื่อให้ครูทุกคน ได้เข้าร่วมอยู่เสมอ

5. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า โดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง (r_{XY} = 0.725) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 พบว่า มี 23 คู่ ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง และ 2 คู่ ที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ครูทุกคนเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลและพัฒนาวิชาชีพของตนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ครูนำความรู้และทักษะไปพัฒนาการจัดการเรียนการสอน และการปฏิบัติงานของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับข้อค้นพบในงานวิจัยของ สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 100) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Coefficient) มีความสัมพันธ์กันเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. ผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา พบว่า มี 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษ ที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จำนวน 2 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล และการสื่อสารดิจิทัล และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำนวน 1 ด้าน คือ การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ซึ่งตัวแปร ทั้ง 3 ด้านนี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้ร้อยละ 54.80 และมีความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ±0.30609 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม มีภาวะผู้นำดิจิทัลในด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล มีการพัฒนา

ตนเองโดยการเข้าร่วมกันอบรมและขยายผลความรู้สู่ครู อีกทั้งยังส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมพัฒนาตนเองในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลด้วยเช่นกัน มีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ชุมชน หน่วยงานต้นสังกัด องค์กรทางการศึกษา และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชญา โกมลวานิช (2563, หน้า 100) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 พบว่า ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนมี 2 ด้าน ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อดุลย์ วรรณะปะกะ (2566, หน้า 223 – 225) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า และผลการวิเคราะห์อำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่นำมาวิเคราะห์ พบว่า ทั้ง 6 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อะธิดา แสงอรุณ (2566, หน้า 136) ได้ศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่นำมาวิเคราะห์ พบว่า มีจำนวน 1 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ ประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูใน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวปฏิบัติ ดังนี้

1.1 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 พบว่า มีจำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 คือ การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล การสื่อสารดิจิทัล และการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ดังนั้น ควรมีการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 เพิ่มมากขึ้นโดยสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม หรือสหวิทยาเขตจัดทำโครงการพัฒนาและส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษาเข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการ ติดตามข่าวสารที่ทันท่วงที และมีการพัฒนาทักษะขั้นพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง

1.2 ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า องค์ประกอบย่อยที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด ได้แก่ ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัลกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูมีการวิเคราะห์ผู้เรียน และสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการสร้างหรือการพัฒนาหลักสูตรของสถานศึกษา และการอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ เพื่อการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ของสถานศึกษา

1.3 ผลการวิจัยครั้งนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการพัฒนาฝึกอบรม หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการฝึกอบรม สามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรมให้กับผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวปฏิบัติ ดังนี้

2.1 ควรศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้แก่ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน การใช้เทคโนโลยีในการสนับสนุน การบริหาร และการปฏิบัติการดำเนินงาน การสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ดิจิทัลและการเป็นพลเมืองดิจิทัล เป็นต้น เพื่อพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร และจะทำให้ได้ผลการวิจัยที่หลากหลาย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อไป

2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่นที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ได้แก่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา และเพื่อเป็นสารสนเทศในการใช้ข้อมูลในการพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21

2.3 ควรศึกษาการพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ทำการวิจัยในรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนมและพื้นที่อื่น ๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บรรณานุกรม

กชภัทร์ สงวนเครือ. (2567). แนวทางสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ความเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วรสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒน์*, 6(1), 89 – 102.

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). *แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม*. กรุงเทพฯ: กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.

กัญจนวลัย นนทแก้ว แฟร์รี่. (2563). *ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและความคิดสร้างสรรค์ของพนักงานกรณีศึกษาอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก*. การประชุมวิชาการระดับนานาชาติและระดับชาติด้านบริหารธุรกิจและการบัญชี 2563. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

กัญญารัตน์ สุขแสน. (2563). *รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำด้านดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียนในเครือมูลนิธิ คณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย*. ดุษฎีนิพนธ์ ศษ.ด. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.

กันตชาติ กุดนอก. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

กิตติชัย สุธาโนบล. (2564). *ครูมืออาชีพ*. กรุงเทพฯ: คอมเมอร์เชียล เวิลด์ มีเดีย.

กิตติศักดิ์ สังฆะกาโล, เกษรินทร์ เป็งจันทร์, ภูเบศวร์ รัตนมงคล และปณิธิ ทองคำ. (2565). *การใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน.* เข้าถึงได้จาก https://www.starfishlabz.com/blog/760–การใช้เทคโนโลยี–เพื่อสนับสนุนการจัดการเรียนการสอน 12 มิถุนายน 2567.

กุลชลี จงเจริญ. (2561). *การบริหารทรัพยากรบุคคลทางการศึกษา*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

กุลิสรา จิตรชญาวณิช. (2562). *การจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กุสลวัฒน์ คงประดิษฐ์. (2562). การเป็นครูที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นฐานในโลกดิจิทัลของศตวรรษที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์*, 30(1), 1 – 21.

แก้วดี ศรีอารยชาติ. (2563). *อิทธิพลของการทำงานเป็นทีมของครูต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดนนทบุรี.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

แก้วนภา พิมพา. (2564). *ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้พลังอำนาจของผู้บริหารสถานศึกษากับการทำงานเป็นทีมของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 2.* การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562. ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 136 ตอนพิเศษ 68 ง. หน้า. 18 – 20. 20 มีนาคม 2562.

คมสัณห์ จันสอน และอุไร สุทธิแย้ม. (2566). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2. *EDUCATION JOURNAL, Faculty of Education, Nakhon Sawan Rajabhat University, 6(2), 219 – 231.*

จามีกร นิภากุล. (2562). *รายงานการวิจัยแนวทางการพัฒนาสมรรถนะข้าราชการสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.* กรุงเทพฯ: สำนักงานอำนวยการ.

จารุชา สมศรี, อัจฉรา วัฒนาณรงค์, โกศล มีคุณ และวิภาภรณ์ ภู่วัฒนกุล. (2566). การพัฒนาสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี*, 14(3), 181 – 196.

_____. (2566). *รูปแบบการพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะในศตวรรษที่ 21.* ดุษฎีนิพนธ์ กศ.ด. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.

จำเนียน มุนธานี และพงษ์ศักดิ์ ศรีจันทร์. (2566). การโค้ชของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูผู้สอนในศตวรรษที่ 21 สังกัดสนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุดรธานี. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 20(89), 45 – 55.

จิณณวัตร ปะโคทัง. (2561). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามืออาชีพ.* อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

จิติมา วรรณศรี. (2564). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 6(10), 454 – 472.

จิรานุช อุบัวบล, ศุภกร ศรเพชร และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์. (2567). *ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. วารสารรัชต์ภาคย์*, 18(57), 237 – 252.

จิราภรณ์ ปกรณ์. (2564). *รูปแบบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.* ดุษฎีนิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จีระนันท์ มูลมาตร, ธาริณี ใจสะอาด, นงเยาว์ เรืองบุญส่ง, ภานุวัฒน์ สุวรรณมาโจ, รวิวรรณ สิทธิสุวรรณ, ธีรังกูร วรบำรุงกุล และอรุณเกียรติ จันทร์ส่งแสง. (2564). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลทรานฟอร์เมชั่น. *วารสารคุณภาพชีวิตกับกฎหมาย,* 17(2), 21 – 32.

จุฑามาศ กมล และสุภาวดี ลาภเจริญ. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนในสังกัดสหวิทยาเขตปิยมิตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(8), 388 – 403.

จุฬาลักษณ์ พรหมอุบล กุลชลี จงเจริญ และสุทธิวรรณ ตันติรจนาวงศ์. (2565). อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อความสามารถในการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนของครูในโรงเรียนจังหวัดสุราษฎร์ธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสุราษฎร์ธานี ชุมพร. *วารสารครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 19(1), 190 – 206.

ฉวีวรรณ ฉัตรวิไล. (2560). *สมรรถนะผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินการตามมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6 จังหวัดฉะเชิงเทรา.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.

ชนานัญ สุดโต, พรเทพ เสถียรนพเก้า และวัลนิกา ฉลากบาง. (2566). องค์ประกอบของสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูในสถานศึกษา สังกัดสานักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 8(5), 633 – 644.

ชีวิน อ่อนละออ, สุชาติ บางวิเศษ, กานนท์ แสนเภา และสวิตา อ่อนละออ. (2563). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับนักบริหารการศึกษา. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย*, 10(1), 108 – 119.

ชุติรัตน์ กาญจนธนชัย. (2562). *ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำดิจิตอลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.* ดุษฎีนิพนธ์ ศษ.ด. นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

ชุลีพร สุระโชต. (2563). *การพัฒนาหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยใช้กระบวนการชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (PLC).* ดุษฎีนิพนธ์ กศ.ด. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชูชาติ พ่วงสมจิตร์. (2560). การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างโรงเรียนกับชุมชน. *วารสารมนุษศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 10(2), 13 – 43.

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2560). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.* (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.

ไชยา ภาวะบุตร. (2565). *ภาวะผู้นำทางวิชาการ Academic Leadership ฉบับปรับปรุง* (พิมพ์ครั้งที่ 3). สกลนคร: ห้างหุ้นส่วน สมศักดิ์การพิมพ์ กรุ๊ป.

ณภัค ยติกุลเกยูร. (2564). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.

ณัฏฐณิชา พรปทุมชัยกิจ, อุดมพันธุ์ พิชญ์ประเสริฐ และพงษ์ศักดิ์ ทองพันชั่ง. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ศรีสะเกษ ยโสธร. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ,* 15(2), 50 – 64.

ณัฐชานันท์ โตนาม. (2562). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายอำเภอบางบัวทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ณัฐิกานต์ ปังศรีวงศ์. (2563). *การพัฒนาทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครูโรงเรียนตลาดหนองหวาย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2.* การค้นคว้าอิสระ ค.ม. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

ณิรดา เวชญาลักษณ์ (2559). การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 13(61), 11 – 20.

_____. (2565). แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นาในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพิษณุโลก. *วารสารวิชาการและวิจัยสังคมศาสตร์*, 18(1), 45 – 58.

ดารกา บุญกาญจน์. (2563). ความต้องการพัฒนาสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนใน สหวิทยาเขต 3 พระใหญ่เขื่องใน สังกัดสานักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 4(3), 345 – 357.

ดาวรุวรรณ ถวิลการ. (2564). *ภาวะผู้นำดิจิทัล Digital Leadership.* ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ดิเรก ภาโสม. (2560). *ปัจจัยทางการบริหารที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาทางไกลผ่านเทคโนโลยีสารสนเทศ ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2*. วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มาหวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2561). การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. เข้าถึงได้จาก https://adacstou.wixsite.com/adacstou/single-post/2018/07/23/การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21–1 20 มิถุนายน 2567.

ทศพล สุวรรณราช และชลาภรณ์ สุวรรณสัมฤทธิ์. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์,* 7(3), 160 – 177.

ทินกร บัวชู และทิพภาพร บัวชู. (2562). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. เพชรบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

ทีฆายุ วันเนา. (2565). *การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน: กรณีศึกษากลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคลสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.* การค้นคว้าอิสระ รป.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ธนกฤต พราหมน์นก. (2559). *รูปแบบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.* ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธนกฤต อั้งน้อย. (2563). *รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูใหม่ในศตวรรษที่ 21 ตามแนวคิดโรงเรียนเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้.* ดุษฎีนิพนธ์ กศ.ด. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ธนกฤต อินธริชัย วัลนิกา ฉลากบาง และเอกลักษณ์ เพียสา. (2566). การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านการจัดการเรียนรู้ของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. *วารสารสุโขทัยธรรมาธิราช,* 36(2), 6 – 20.

ธวัชชัย สุกใส. (2564). รูปแบบการพัฒนาความเป็นผู้นำทางดิจิทัลสำหรับผู้บริหารโรงเรียนด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อเติมเต็มนโยบายประเทศไทย 4.0. *วารสารวิจัยสหวิทยาการนานาชาติ PSAKU,* 10(2), 11 – 20.

ธิดา แซ่ชั้น. (2562). *การพัฒนาแบบจำลองการเรียนการสอนบนเว็บโดยใช้ปัญหาเป็นฐานเพื่อส่งเสริมการรู้ดิจิทัล สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี.* ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ธีระนันต์ โมธรรม . (2564). *ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

ธีรศักดิ์ อุปรมัย อุปไมยอธิชัย, และสุชาติ บางวิเศษ. (2563). *การบริหารและการจัดการศึกษาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน.* พิษณุโลก: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นภกานต์ หน่ายคอน อภิรดี ศรีภิรมย์รักษ์ นิชานันท์ อุดมศักดิ์สกุล และพันธ์ทิพย์ โอฬารรัตน์มณี. (2567). การจัดการเรียนรู้แบบโครงงานโดยใช้ชุมชนเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาชีววิทยาประยุกต์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์. *Journal of Education Burapha University*, 35(1), 71 – 85.

นวพัฒน์ เก็มกาแมน. (2563). *แนวทางการพัฒนาการรู้ดิจิทัลสำหรับครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 7.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

นัฐธิดา วงษ์รอต. (2560). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของการทำงานเป็นทีมกับการดำเนินงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

นารีรัตน์ ปิ่นแก้ว และสมบัติ เดชบำรุง. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครราชสีมา. *วารสารชมรมบัณฑิตศิลป์,* 2(1), 69 – 78.

นิศาชล บำรุงภักดี. (2563). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

บุญใจ ศรีสถิตนรากูร. (2553). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางการพยาบาล.* (พิมพครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ยูแอนด์ อินเตอร์ มีเดีย กำจัด.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น.* (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญอนันต์ พินัยทรัพย์. (2562). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในยุคดิจิทัล.* นนทบุรี: โรงพิมพ์รัตนไตร.

บุษยพรรณ สุรคาย. (2565). *การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาบุรีรัมย์.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประสงค์ สกุลซ้ง. (2560). *โมเดลสมการสร้างแบบผสมปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะการบริหารจัดการชั้นเรียนของครู.* ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ประสาท เนืองเฉลิม. (2559). การปฏิรูปตนเองสู่การเป็นครูมืออาชีพ. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(1), 66 – 74.

_____. (2563). ครูในศตวรรษที่ 21 Teachers in the 21st Century. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,* 39(1), 25 – 24.

ประสิทธิ์ สตำ. (2564). *ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ในโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายร่มโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2.* การค้นคว้าอิสระ ค.ม. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

ปัทมา ชัยโรจน์วงศ์. (2563). *การพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการในยุคดิจิทัลเพื่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายพัฒนาการศึกษาเทอดไทย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

ปาจรีย์ มาตรวิจิตร. (2564). *การพัฒนาตนเองของครูในสถานศึกษา สังกัดสานักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 1.* การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ปรีชา นาราศรี. (2564). *แนวทางการพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูประถมศึกษาจังหวัดสระบุรี.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

ฝนทิพย์ หาญชนะ และศึกฤทธิ์ ศิลาลาย. (2565). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู โรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(6), 117 – 133.

พรชนิตว์ ลีนาราช. (2560) ทักษะการรู้ดิจิทัลเพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้. *วารสารห้องสมุด*, 61(2), 76 – 92.

พรชัย เจดามาน. (2560). *ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงศตวรรษที่ 21:* ไทยแลนด์ 4.0. เข้าถึงได้จาก https://www.kroobannok.com/83312 27 เมษายน 2567.

พัชรี นามบุญลือ. (2560). *ปัจจัยการบริหารชั้นเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปรถมศึกษาบึงกาฬ.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุดรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.

พัฒนพล สิริสุวณฺโณ (เพ็ชรไชย) และวิทยา ทองดี. (2566). การพัฒนาครูสู่ความเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21. *วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์*, 8(1), 757 – 766.

พิชญ์นรี แสนขัติ. (2562). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อการตั้งใจใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการบูรณาการการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 2. *วารสาร 2562 บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย*, 12(2), 73 – 88.

พิชญ์พิมล สุนทะวงศ์. (2565). *แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

พิชญาพงศ์ พันธ์จันทร์. (2563). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาตามทัศนะของข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 28.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

พิพัฒน์ พรหมพันธ์. (2561). *Digital Skill 6 ทักษะทางไอทีที่จำเป็นในยุคดิจิทัลทรานส์ฟอร์เมชั่น.* เข้าถึงได้จาก http://www.commartthailand.com /digital-skill-6- for-digital-transformation/ 27 เมษายน 2567.

พิมพิลา อำนาจ. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

พีระจิตรี โสมะภีร์. (2565). *การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการ ภายใต้นโยบาย Thailand 4.0: กรณีสำนักงานปลัดกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม.* การค้นคว้าอิสระ รป.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พีระวัตร จันทกูล และฉลอง ชาตรูประชีวิน. (2560). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร,* 19(3), 225 – 237.

เพชรา บุดสีทา. (2560). แนวทางการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. เข้าถึงได้จาก https://fms.kpru.ac.th/pr-all/pr-km/pr-km-2560/4908/ 20 มิถุนายน 2567.

ภคพร เลิกนอก และเอกราช โฆษิตพิมานเวช. (2564). บทบาทผู้บริหารสถานศึกษาที่มีผลต่อการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาขอนแก่น*, 8(4), 1 – 13.

ภูมิภควัจธ์ ภูมพงศ์คชศร. (2563). การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 3(3), 591 – 600.

ภูรีรัตน์ สุกใส. (2565). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษาระดับมัธยมศึกษาในจังหวัดอุตรดิตถ์.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร

มหกรรมการศึกษาเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู (EDUCA). (2564). ทำไมความสัมพันธ์ระหว่างชุมชนและโรงเรียน จึงเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักเรียน. เข้าถึงได้จาก https://www.educathai.com/knowledge/articles/425 20 มิถุนายน 2567.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2562). *การจัดการเชิงกลยุทธ์และการจัดการเพื่อสร้างสมรรถนะ.* นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

มะสานูสี อาลี. (2562). ความต้องการพัฒนาตนเองตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูในสถานศึกษา กลุ่มเครือข่ายมายอพัฒนา จังหวัดปัตตานี. *การประชุมวิชาการด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 2 "มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ นวัตกรรมสร้างสรรค์สังคม"* (หน้า 1281–1299). สงขลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

มัทนา วังถนอมศักดิ์. (2561). *ภาวะผู้นำทางการศึกษา: ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. นครปฐม: ภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.

มารุต พัฒผล. (2567). *แนวคิดหลักการพัฒนาหลักสูตร.* กรุงเทพฯ: ศูนย์ผู้นำนวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้.

มูฮำหมัดรุซลัน ลือบากะลูติง. (2565). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตรัง กระบี่.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

รัตนา ฟูมั่น. (2559). *ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาตนเองของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 38.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. กำแพงเพชร: มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

ลัดดาวัลย์ แก่นจักร. (2560). *การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครูโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสานักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

เลอศักดิ์ ตามา และสุมาลี ศรีพุทธรินทร์. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 22. *วารสารรัชต์ภาคย์*, 15(38), 224 – 240.

วนิดา ภูชำนิ. (2564). *การพัฒนาสมรรถนะของครูเพื่อการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21: กรณีโรงเรียนบ้านนาตาลคำข่า.* ดุษฎีนิพนธ์ ปร.ด. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

วรรณนิภา วงศ์สวาสดิ์. (2560). *การพัฒนาแนวทางเสริมสร้างสมรรถนะครูด้านการบริหารจัดการชั้นเรียนสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 24.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วรวรรณ อินทร์ชู และจิติมา วรรณศรี. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนรู้ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 2. *Journal of Roi Kaensarn Academi,* 7(6), 300 – 311.

วรวุฒิ ไชยสัตย์. (2566). *ความต้องการจำเป็นและแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 3.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

วันชัย ราชวงศ์. (2562). ภาวะผู้นำสถานศึกษายุคดิจิทัล. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, 1(4), 25 – 32.

วิจารณ์ พานิช. (2560). *การสร้างการเรียนรู้สู่ศตวรรษที่ 21.* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มูลนิธิสยามกัมมาจล.

วิชยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี. (2567). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

วุฒิชัย ชูปลอด. (2560). *การพัฒนาตนเองด้านงานวิชาการของครูผู้สอนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13.* การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศษ.ม. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ไวยวิทย์ มูลทรัพย์. (2565). *การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาฬสินธุ์.* วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศิริรัตน์ บุญเขียว.(2563) *ความต้องการจำเป็นในการใช้ดิจิทัลของนักเรียนเตรียมทหาร.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต.

ศิริวรรณ วณิชวัฒนวรชัย. (2561). การบริหารจัดการชั้นเรียน Classroom Management. *วารสารศึกษาศาสตร มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 16(1), 24 – 38.

สกุลกานต์ โกลีลา. (2561). *การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับความพึงพอใจในการทำงานของครูในสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 36.* จังหวัดพะเยา ค้นคว้าอิสระ กศ.ม. พะเยา: มหาวิทยาลัยพะเยา.

สรายุทธ สิมมาจันทร์. (2563). *ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารโรงเรียนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารวิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สลิลา ธนภัทรศรีกุล. (2559). *การวิเคราะห์วิธีการพัฒนาตนเองของครูผู้สอนในสถาบันกวดวิชาในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สวรรยา ตาขำ, อนุภูมิ คำยัง และจุฑามาส ศรีจำนงค์. (2563). ปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อสมรรถนะครูศตวรรษที่ 21 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 19. *วารสารการวัดผลการศึกษา,* 37(102), 81 – 93.

สัญญา สดประเสริฐ. (2562). ศตวรรษที่ 21: ทักษะการเรียนรู้สู่ความเป็นครูมืออาชีพ. *วารสารสหวิทยาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 2(1), 1 – 12.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม. (2567). *แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม.* เข้าถึงได้จาก https://www.sesaonkp.go.th/archives/19526 30 มีนาคม 2567.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม (2567, 9 มกราคม). *การย้ายข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม (กรณีปกติ) ประจำปี พ.ศ 2567.* คำสั่งที่ ศธ 04305/ว80.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย. (ม.ป.ป.). *แนวทางในการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.* กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่ง ประเทศไทย จำกัด.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.). (2564, 26 มกราคม). *มาตรฐานตำแหน่งและมาตรฐานวิทยฐานะของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา.* ศธ 0206.4/ว3.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2560). *แนวทางพัฒนาทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล.* เข้าถึงได้จาก https://www.ocsc.go .th/digital_skills 23 พฤษภาคม 2567.

สำนักงานเทศบาลเมืองวารินชำราบ. (2567). *การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศไปประยุกต์ใช้ในองค์กร.* เข้าถึงได้จาก https://www.warincity.go.th /index.php?option=com_content&view=article&id=10210:2021-01-21-04-02-55&catid=149:km 27 เมษายน 2567.

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2562). *Digital literacy*. เข้าถึงได้จาก https://www.ops.go.th/th/content_page/item/854-zxfdgsdgs 23 พฤษภาคม 2567.

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2562). *กรอบสมรรถนะครูเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ซี-ทีซีเอฟ).* กรุงเทพฯ: บริษัท ออนป้า จำกัด.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2563). *รายงานเฉพาะเรื่องที่ 12 หลักสูตรและการเรียนการสอนฐานสมรรถนะ*. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยนเรศวร. (2564). การพัฒนาหลักสูตร. เข้าถึงได้จาก https://www.nupress.grad.nu.ac.thการพัฒนาหลักสูตร/ 15 มิถุนายน 2567.

สุกัญญา แช่มช้อย. (2561). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

_____. (2562). *การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2564). *การบริหารสู่องค์การแห่งนวัตกรรมการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

สุพิชา คิดค้า. (2566). *ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารกับประสิทธิผลการบริหารงานทั่วไปในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามุกดาหาร.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

สุไม บิลไบ. (2558). *สมรรถนะ ทักษะและบทบาทครูไทย ในศตวรรษที่ 21.* [จุลสาร]. วิทยาลัยการฝึกหัดครู มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

สร้อยทิพย์ แก้วตา. (2565). *คุณลักษณะของผู้บริหารสถานศึกษายุคใหม่ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบูรณ์.* การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สุชญา โกมลวานิช. (2563). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23.* วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุชญา โกมลวานิช และสิทธิชัย สอนสุภี (2564). ภาวะผู้นาดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสานักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 23. *วารสารวิจัย มข. สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ฉบับบัณฑิตศึกษา),* 9(2), 159 – 167.

สุทธิวรรณ ตันติรจนาวงศ์ (2560). ทิศทางการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 10(2), 2843 – 2854.

เสริมศักดิ์ คงสมบัติ. (2563). *การใช้อำนาจของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะของครูในศตวรรษที่ 21 ของสถานศึกษา สังกัดสานักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 10.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. จังหวัดราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

โสมวลี ชยามฤต. (2564). *การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับยุคดิจิทัลขององค์การภาครัฐและเอกชน.*วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.

สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2564). แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนในศตวรรษที่ 21. *คุรุสภาวิทยาจารย์*, 2(1), 1 – 15.

เหงียน ถิทูฮ่า และสิรินาถ จงกลกลาง. (2561). การศึกษาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดกาวบั่ง ประเทศเวียดนาม. *วารสารวิจัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น (ฉบับบัณฑิตศึกษา) สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 6(2), 14 – 24.

อดุลย์ วรรณะปะกะ. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

อรอนงค์ น้อยคำยาง และประสิทธิ์ ชุติชูเดช. (2560). การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23. *วารสารการบริหารและนิเทศการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 8(3), 183 – 194

อรอุษา วงศ์จรัสเกษม. (2561). *ทักษะการจัดการเรียนรู้ของครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสานักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. นครปฐม: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.

อะธิดา แสงอรุณ. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการปฏิบัติงานของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

อาภาภรณ์ ภูศรี และพชรวิทย์ จันทร์ศิริสิร. (2565). กลยุทธ์การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2. *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์*, 6(2), 200 – 211.

อิ๊กไนท์ ไทยแลนด์. (2563). คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21. เข้าถึงได้จาก https://www.ignitethailand.org/content/4748/ignite 20 มิถุนายน 2567.

อุภัยภัทร บุญเพ็ง. (2566). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อสมรรถนะด้านการพัฒนาตนเองของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรีระยอง*. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era).* เข้าถึงได้จาก https://www.trueplookpanya.com/dhamma/content/52232 27 เมษายน 2567.

เอกรัตน์ เชื้อวังคำ. (2564). องค์ประกอบของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 4. *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ ครั้งที่ 22* (หน้า 886 – 893). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ไอรดา นรสาร. (2566). *ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการบริหารโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1.* วิทยานิพนธ์ ค.ม. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

Bream. (2016). *Effective Behavior in Organizations.* New York: Richard D. Irwin.

Buehler, D. (2016). *Digital Leadership & Strategy & Online*. Retrieved from http://www.slideshare.net/onekanzuru/how-to-kick-assonline-part-1-digital-leadership-strategy-doyle-buehlerdigital-leadership. April 27, 2024.

Chandrasekar, A., & Mallis, E. (2021). *Digital Leadership Readiness: Lessons from Singapore* [White paper]. Greensboro, NC: Center for Creative Leadership.

Damayanti, F. P., & Mirfani, A. M. (2021). An Analysis of Digital Leadership in the Pandemic Covid-19 Era. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research,* 526, 156 – 159. Indonesia: Atlantis Press.

Draft, R. L. (2005). *The leadership experience*. (3 ed.) Manson, OH: Thomson South Western.

Duickert. (2016). *Digital Leadership: Erfolgreiches Fuhren in Zeiten der Digital Economy*. Haufe.

Elliott, T. (2017). *Digital Leadership*: A Six-Step Framework For Transformation. Retrieved from http://www.digitalistmag.com/author/telliott. March 6, 2024.

Gerald C. (Jerry) Kane. (2018). The technology fallacy: people are the real key to digital transformation. *Research-Technology Management*. 62 (6), p.102.

Hafsah, J. (2017). Teacher of 21st century: Characteristics and development. *Research on Humanities and Social Sciences,* 7(9), 50 – 54.

Likert, R. (1967). *The human organization: Its management and value.* New York: McGraw – Hill.

Lin Zhong. (2016). *The Effectiveness of Digital Leadership AT K–12 Schools in Mississippi Regarding Communication and Collaboration During CCRS Implementation*. The University of Southern Mississippi in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Philosophy.

Nessipbayeva, Olga. (2012). *The Competencies of the Modern Teacher*. Bulgarian Comparative Education Society, Paper presented at the Annual Meeting of the Bulgarian Comparative Education Society.

Razik, T.A. & Swanson, A. D. (2001). *Fundamental concepts of educational leadership. (2nd ed.),* New Jersey: Merrill Prentice – Hall.

Rodrigucz. (2017). Relation between social – environmental responsibility and performance in hotel firms. *Hospitality Management,* 26, pp. 824 – 839.

Royal Society. (2012). *Shut down or restart? The way forward for computing in UK schools.* London: The Royal Academy of Engineering.

Sheninger, E. (2019). *Digital leadership: changing paradigms for changing time.* Newbury Park, CA: Sage Publications.

Stodd, J. (2014). *10 Reasons for social leadership.* Retrieved from https://julianstodd.wordpress.com/2016/ 07/09/10–reasons–for–socialleadership/ April 27, 2024.

The United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization [UNESCO]. (2011). *UNESCO ICT Competency Framework for Teachers*. Retrieved from https://www.unesco.org/en/digital–competencies–skills/ict–cft 23 May 2024.

Voinea, M. and Palasan, T. (2014). Teachers' professional identity in the 21st century Romania. *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 128(2014), 361–365.

Woodward, O., & DeMille, O. (2015). *What is social leadership?.* Retrieved from http://www.thesocialleader.com/socialleadership April 27, 2024.

Yukl, G., & Mahsud, R. (2010). Why flexible and adaptive leadership is essential. *Consulting Psychology Journal,* 62(2), 81.

Yukl, G. A. (2010). *Leadership in Organization*. New Jersey: Prentice – hall.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ ในการตรวจสอบเครื่องมือการวิจัยภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร	ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์	อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. นายกิติศักดิ์ โสตาภา	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ และผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม
4. ดร.ณัฐพล วรรณศรี	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านข่าพิทยาคม อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม
5. นางสาวภัสสร สมเกียรติยศ	ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอุเทนพัฒนา อำเภอท่าอุเทน จังหวัดนครพนม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ เสนอแนวทางภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 10 ท่าน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร	ประธานหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
2. รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหล	อาจารย์ประจำหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
3. รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ	อาจารย์ประจำหลักสูตร ครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
4. ดร.พิศุทธิ์ กิติศรีวรพันธุ์	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม
5. นายกิติศักดิ์ โสตาภา	ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ และผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตาม และประเมินผลการ จัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

6. นายอภิเชษฐ์ สุนทรส	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
7. นายสินธ์ สิงห์ศรี	ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนครพนมวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม
8. นายเทอดไทย หอมสมบัติ	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
9. นายมิตรชัย ไชยนาน	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพะทายพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม
10. นายวิรัล มะเจี่ยว	ผู้อำนวยการชำนาญการพิเศษ โรงเรียนค้อวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครพนม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ข

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นายฐิติวัฒน์ น้อยชื่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๗๓๗ ๕๒๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **“ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม”** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นายฐิติวัฒน์ น้อยชื่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๗๓๗ ๕๒๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นายกิติศักดิ์ โสตาภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นายฐิติวัฒน์ น้อยชื่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๗๓๗ ๕๒๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ณัฐพล วรรณศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **“ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม”** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นายฐิติวัฒน์ น้อยชื่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๗๓๗ ๕๒๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๑ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางสาวภัสสร สมเกียรติยศ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. กรอบแนวคิดการวิจัย และนิยามศัพท์เฉพาะ
๒. เครื่องมือการวิจัย
๓. แบบประเมินเครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการพิจารณาตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ที่นักศึกษาได้จัดทำขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นายฐิติวัฒน์ น้อยชื่น โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๖ ๓๗๓๗ ๕๒๓๖

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนแวงพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโคกสีวิทยาสรรค์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองหลวงศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนกุดเรือคำพิทยาคาร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิ์ชัยทองพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมวาริชภูมิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนคำตากล้าราชประชาสงเคราะห์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนธาตุนารายณ์วิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๗๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ กรกฎาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านม่วงพิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ทั้งนี้ นักศึกษามีความประสงค์ขอทดลองใช้เครื่องมือการวิจัย เพื่อหาความเชื่อมั่นในการศึกษาวิจัยประกอบการทำวิทยานิพนธ์ ดังนั้น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์ท่านอนุญาตให้นักศึกษาทำการทดลองใช้เครื่องมือวิจัยดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๙๔๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๓ สิงหาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านให้นักศึกษารายดังกล่าวได้เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย เพื่อนำข้อมูลที่ได้ประกอบการศึกษาวิทยานิพนธ์ และขอขอบคุณในความอนุเคราะห์มา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๒๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "**ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม**" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหล

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน ดร.พิศุทธิ์ กิตติศรีวรพันธ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “**ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม**” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายกิติศักดิ์ โสตาภา

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “**ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม**” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายอภิเชษฐ์ สุนทรส

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "**ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม**" ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายสินธ์ สิงห์ศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายเทิดไทย หอมสมบัติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายมิตรชัย ไชยนาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม"** ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ที่ อว ๐๖๒๑.๑๒/ว ๑๓๗๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
๖๘๐ ถ.นิตโย ต.ธาตุเชิงชุม
อ.เมือง จ.สกลนคร ๔๗๐๐๐

๙ ตุลาคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางพัฒนา

เรียน นายวิรัล มะเจี่ยว

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือการวิจัย

ด้วย นางสาวรัชพร ว่องไว รหัสประจำตัวนักศึกษา ๖๖๔๒๑๒๒๙๑๑๐ ซึ่งเป็นนักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์ เป็นประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา เป็นกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว จึงขอความอนุเคราะห์ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญเสนอแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ ๒๑ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความมุ่งหมายของการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรศักดิ์ แสนทวีสุข)
ผู้อำนวยการบัณฑิตวิทยาลัย ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐ ๔๓๙๗ ๐๒๒๙
โทรสาร ๐ ๔๒๙๗ ๐๐๓๒
ผู้ประสานงาน นางสาวรัชพร ว่องไว โทรศัพท์เคลื่อนที่ ๐๘ ๗๙๘๗ ๕๖๘๗

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง “ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม”

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้สำหรับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

2. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม

3. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ตอนที่ 3 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม

จึงขอความกรุณาจากท่านได้ตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง ผู้วิจัยจะเก็บรักษาคำตอบของท่านไว้เป็นความลับ โดยจะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวม ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อท่านใดทั้งสิ้น และขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบคำถามครั้งนี้

นางสาวรัชพร ว่องไว
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 1
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกรอกข้อมูลเกี่ยวกับท่านโดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ หน้าข้อความตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1.1 สถานภาพสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

☐ ผู้บริหารสถานศึกษา
☐ ครูผู้สอน

1.2 ขนาดของโรงเรียน

☐ โรงเรียนขนาดเล็ก/ขนาดกลาง (จำนวนนักเรียนไม่เกิน 719 คน)
☐ โรงเรียนขนาดใหญ่/ขนาดใหญ่พิเศษ (จำนวนนักเรียน 720 คนขึ้นไป)

1.3 ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

☐ น้อยกว่า 10 ปี
☐ ตั้งแต่ 10 – 20 ปี
☐ มากกว่า 20 ปี

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 2

แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามสภาพความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับ **มากที่สุด**

4 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับ **มาก**

3 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับ **ปานกลาง**

2 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับ **น้อย**

1 หมายถึง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับ **น้อยที่สุด**

ตัวอย่าง

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล						
0	ผู้บริหารมีการกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ	✓				

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ผู้บริหารมีการกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ อยู่ในระดับมากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล						
1	ผู้บริหารมีการกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ					
2	ผู้บริหารมีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว					
3	ผู้บริหารมีความสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษาและศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา					
4	ผู้บริหารมีกลยุทธ์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน					
5	ผู้บริหารมีความเข้าใจกลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมายเพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันขององค์กรด้วยนวัตกรรมดิจิทัล และช่วยให้สถานศึกษามีเป้าหมายการดำเนินงานที่มีทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน					
6	ผู้บริหารมีความสามารถในการวางแผนการใช้เทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้บริหารจัดการภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบได้					
7	ผู้บริหารมีการสร้างแรงบันดาลใจแก่ครูผู้สอนในการทำงานด้วยระบบดิจิทัล					
2. การรู้ดิจิทัล						
8	ผู้บริหารมีความเข้าใจบริบทและประเมินสื่อดิจิทัลเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับปฏิบัติภารกิจและสิ่งที่ค้นพบในโลกออนไลน์					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
2. การรู้ดิจิทัล						
9	ผู้บริหารมีความสามารถในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร และการปฏิบัติงานร่วมกัน					
10	ผู้บริหารมีความชำนาญทางเทคนิคที่จำเป็นในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต					
11	ผู้บริหารมีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมทั้งด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ด้านข้อมูลและการสื่อสาร และด้านการคิดและการแก้ไขปัญหา ประยุกต์ใช้งานในปัจจุบันและการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
12	ผู้บริหารมีความตระหนักในด้านจริยธรรมและมารยาทบนอินเทอร์เน็ต					
13	ผู้บริหารสามารถพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับงาน					
14	ผู้บริหารมีการสร้างสารสนเทศและความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานกับสารสนเทศที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบและจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย					
15	ผู้บริหารสามารถใช้สื่อดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์และพร้อมรับมือกับความเสี่ยง					
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล						
16	ผู้บริหารมีการสร้างชุมชนเครือข่ายความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความรู้ของเทคโนโลยีดิจิทัล					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
17	ผู้บริหารมีการสร้างวัฒนธรรมในการทำงาน และสร้างบรรยากาศของสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในสถานศึกษา					
18	ผู้บริหารมีเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ					
19	ผู้บริหารมีการสร้างแรงบันดาลใจ ตลอดจนกระตุ้นให้ครู และบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด					
20	ผู้บริหารมีการช่วยเหลือในการทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล					
21	ผู้บริหารเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรโดยให้ครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน					
22	ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร					
4. การสื่อสารดิจิทัล						
23	ผู้บริหารมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา					
24	ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่และด้านอื่น ๆ รวมถึงการตัดสินใจในการบริหารงาน					
25	ผู้บริหารมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของสถานศึกษา					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
26	ผู้บริหารมีการเผยแพร่และแบ่งปันความรู้ได้อย่างทั่วถึง					
27	ผู้บริหารมีการสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ					
28	ผู้บริหารมีการจัดเก็บและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้					
5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล						
29	ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีการพัฒนาวิชาชีพของตนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง					
30	ผู้บริหารมีการสนับสนุนให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา					
31	ผู้บริหารมีการส่งเสริมและพัฒนาครู โดยจัดการฝึกอบรมทักษะดิจิทัล เพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิผล					
32	ผู้บริหารมีการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำสื่อการเรียนการสอน และเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้					
33	ผู้บริหารมีการเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูและบุคลากรในการเรียนรู้และปฏิบัติงาน					
34	ผู้บริหารมีการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ					

สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตอนที่ 3

แบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความในแต่ละข้อแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ☐ ตามสภาพความเป็นจริงที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

5 หมายถึง สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับ **มากที่สุด**

4 หมายถึง สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับ **มาก**

3 หมายถึง สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับ **ปานกลาง**

2 หมายถึง สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับ **น้อย**

1 หมายถึง สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 อยู่ในระดับ **น้อยที่สุด**

ตัวอย่าง

ข้อ	สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ						
0	ครูมีการสร้าง ออกแบบ และพัฒนาหลักสูตรในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยจัดทำหลักสูตรจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	✓				

จากตัวอย่างแสดงว่า

ข้อ 0 ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่า ครูมีการสร้าง ออกแบบ และพัฒนาหลักสูตรในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยจัดทำหลักสูตรจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ อยู่ในระดับ มากที่สุด

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ						
1	ครูมีการวิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนาหลักสูตรในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยจัดทำหลักสูตรจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					
2	ครูมีการกำหนดจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคม และผู้เรียน					
3	ครูมีการจัดการเรียนรู้พื้นฐานการเรียนรู้สาระวิชาหลัก ให้ความสำคัญกับทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการคำนวณ					
4	ครูมีการวางแผนใช้หลักสูตร การนิเทศ กำกับติดตาม และประเมินการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา					
5	ครูมุ่งเน้นทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ					
6	ครูมีการบูรณาการความรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 โดยการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจในศาสตร์สาขาต่าง ๆ					
7	ครูมีความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะในการจัดการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
8	ครูมีการบูรณาการนวัตกรรมการเรียนการสอน และการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน					
9	ครูมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10	ครูมีการนำผลการประเมินหลักสูตรมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อนำผลไปพัฒนาคุณภาพของครูและผู้เรียน					
2. การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21						
11	ครูมีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน					
12	ครูมีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศประจำชั้นเรียน					
13	ครูมีการจัดกิจกรรมเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ โดยการค้นคว้าอย่างอิสระ					
14	ครูรัก เมตตา และเป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อศิษย์					
15	ครูมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของยุคศตวรรษที่ 21 โดยเน้น รู้จักคิด รักการเรียน มีจิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดี มีจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้					
16	ครูมีกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งผลไปถึงความสามารถในการอ่าน การเขียน และการคำนวณ					
17	ครูมุ่งเน้นพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะในการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศการสื่อสาร					
18	ครูมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถสร้างนวัตกรรมและวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุน					
19	ครูดำเนินการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
3. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)						
20	ครูมีการกำหนดรูปแบบ การออกแบบการจัดการเรียนการสอน นำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้					
21	ครูมีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นข้อความ ภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว และวีดิทัศน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู					
22	ครูมีการสร้างห้องเรียนออนไลน์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อิสระของผู้เรียน					
23	ครูให้ความรู้แก่ผู้เรียนในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม					
24	ครูมีการดำเนินการในการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน รวมทั้งใช้เทคโนโลยีในการกำกับ ติดตาม ประเมินผล					
25	ครูมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อช่วยให้การศึกษาน่าตื่นเต้น น่าสนใจ					
26	ครูสามารถใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน					
27	ครูนำเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บข้อมูลงานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
4. การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21						
28	ครูมีการสำรวจตนเอง วางแผนการพัฒนาตนเอง ดำเนินการพัฒนาตนเอง และประเมินผลการพัฒนาตนเอง					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
29	ครูมีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน					
30	ครูมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้นทั้งด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนแนวคิดใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับงาน					
31	ครูมีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ติดตามและแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ					
32	ครูเป็นผู้เรียนรู้ตลอดเวลาและตลอดชีวิต โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอย่างสม่ำเสมอ					
33	ครูนำความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ได้จากการพัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน					
34	ครูมีการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะและเจตคติที่ดีขึ้น สร้างคุณลักษณะที่มีประโยชน์					
35	ครูมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)					
36	ครูพัฒนาตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพครูอย่างต่อเนื่องจนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อ	สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
5. การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน						
37	ครูนำจุดดี จุดด้อย ความรู้และความสามารถที่แตกต่างกัน ร่วมกันแก้ปัญหา เพื่อให้งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย และก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งส่วนตนและส่วนรวม					
38	ครูมีการรวบรวมความสามารถและทักษะของบุคคลในด้านที่แตกต่างกัน และนำความคิดที่สร้างสรรค์ของแต่ละบุคคลมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การ					
39	ครูมุ่งจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน					
40	ครูรับฟังข้อเสนอแนะหรือความคิดใหม่ ๆ ประสานงานกันอยู่เสมอในทุก ๆ ด้าน					
41	ครูมีการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ สนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน					
42	ครูเปิดโอกาสให้ชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพของการศึกษา					
43	ครูมีความร่วมมือ ความเข้าใจ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนหรือท้องถิ่นในพื้นที่บริการของสถานศึกษา					
44	ครูมีการแลกเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนหรือวิธีการทำงานกับผู้อื่น					

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ง

ค่าคุณภาพเครื่องมือ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม									
1	สถานภาพการดำรงตำแหน่ง	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00	ใช้ได้
2	ขนาดของโรงเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00	ใช้ได้
3	ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5.0	1.00	ใช้ได้
ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม									
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล									
1	ผู้บริหารมีการกำหนดทิศทางการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อดำเนินงานของสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายตามที่ต้องการ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	ผู้บริหารมีการกำหนดแผนการปฏิบัติงานทั้งระยะสั้นและระยะยาว	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	ผู้บริหารมีความสามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาวิเคราะห์บริบทและสภาพแวดล้อมของสถานศึกษา และศึกษาผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	ผู้บริหารมีกลยุทธ์ในการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
5	ผู้บริหารมีความเข้าใจกลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมาย เพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันขององค์กรด้วยนวัตกรรมดิจิทัล และช่วยให้สถานศึกษามีเป้าหมายการดำเนินงานที่มีทิศทางเดียวกันอย่างชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
6	ผู้บริหารมีความสามารถในการวางแผนการใช้เทคโนโลยี เพื่อนำมาใช้บริหารจัดการภายในสถานศึกษาอย่างเป็นระบบได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	ผู้บริหารมีการสร้างแรงบันดาลใจแก่ครูผู้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. การรู้ดิจิทัล									
8	ผู้บริหารมีความเข้าใจบริบทและประเมินสื่อดิจิทัล เพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับปฏิบัติภารกิจและสิ่งที่ค้นพบในโลกออนไลน์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	ผู้บริหารมีความสามารถในการนำเครื่องมือ อุปกรณ์ และเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ในปัจจุบันมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการสื่อสาร และการปฏิบัติงานร่วมกัน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
10	ผู้บริหารมีความชำนาญทางเทคนิคที่จำเป็นในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
11	ผู้บริหารมีวิจารณญาณในการเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมทั้งด้านการใช้อุปกรณ์ดิจิทัล ด้านข้อมูลและการสื่อสาร และด้านการคิดและการแก้ไขปัญหา ประยุกต์ใช้งานในปัจจุบันและการบริหารจัดการสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	ผู้บริหารมีความตระหนักในด้านจริยธรรมและมารยาทบนอินเทอร์เน็ต	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
13	ผู้บริหารสามารถพิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลเลือกใช้สื่อดิจิทัลที่เหมาะสมกับงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	ผู้บริหารมีการสร้างสารสนเทศและความรู้ ทักษะการเรียนรู้ในการทำงานกับสารสนเทศที่นำเสนอผ่านคอมพิวเตอร์ในรูปแบบและจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	ผู้บริหารสามารถใช้สื่อดิจิทัลในเชิงสร้างสรรค์ และพร้อมรับมือกับความเสี่ยง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล									
16	ผู้บริหารมีการสร้างชุมชนเครือข่ายความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความรู้ของเทคโนโลยีดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	ผู้บริหารมีการสร้างวัฒนธรรมในการทำงานและสร้างบรรยากาศของสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
18	ผู้บริหารมีเปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	ผู้บริหารมีการสร้างแรงบันดาลใจตลอดจนกระตุ้นให้ครู และบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
20	ผู้บริหารมีการช่วยเหลือในการทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	ผู้บริหารเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์กรโดยให้ครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	ผู้บริหารมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
4. การสื่อสารดิจิทัล									
23	ผู้บริหารมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
24	ผู้บริหารใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่ และด้านอื่น ๆ รวมถึงการตัดสินใจในการบริหารงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	ผู้บริหารมีการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานของถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	ผู้บริหารมีการเผยแพร่และแบ่งปันความรู้ได้อย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	ผู้บริหารมีการสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	ผู้บริหารมีการจัดเก็บและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล									
29	ผู้บริหารมีการส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีการพัฒนาวิชาชีพของตนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	ผู้บริหารมีการสนับสนุนให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	ผู้บริหารมีการส่งเสริมและพัฒนาครูโดยจัดการฝึกอบรมทักษะดิจิทัลเพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	ผู้บริหารมีการพัฒนาการปฏิบัติงานของครูโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำสื่อการเรียนการสอน และเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	ผู้บริหารมีการเสริมสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูและบุคลากรในการเรียนรู้และปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	ผู้บริหารมีการปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
ตอนที่ 3 สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม									
1. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ									
1	ครูมีการวิเคราะห์ ออกแบบ และพัฒนาหลักสูตรในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียน โดยจัดทำหลักสูตรจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2	ครูมีการกำหนดจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของสังคมและผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3	ครูมีการจัดการเรียนรู้พื้นฐานการเรียนรู้สาระวิชาหลักให้ความสำคัญกับทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน และทักษะการคำนวณ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4	ครูมีการวางแผนใช้หลักสูตร การนิเทศ กำกับติดตามและประเมินการใช้หลักสูตรของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5	ครูมุ่งเน้นทักษะสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นทักษะด้านสารสนเทศ สื่อ เทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
6	ครูมีการบูรณาการความรู้สำหรับศตวรรษที่ 21 โดยการสอดแทรกความรู้ความเข้าใจในศาสตร์สาขาต่าง ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
7	ครูมีความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์ใช้ความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
8	ครูมีการบูรณาการนวัตกรรมการเรียนการสอนและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
9	ครูมีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ตามสภาพจริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
10	ครูมีการนำผลการประเมินหลักสูตรมาใช้ในการพัฒนาหลักสูตรเพื่อนำผลไปพัฒนาคุณภาพของครูและผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21									
11	ครูมีการจัดบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
12	ครูมีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศประจำชั้นเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
13	ครูมีการจัดกิจกรรมเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงและสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โดยการค้นคว้าอย่างอิสระ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
14	ครูรัก เมตตา และเป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อศิษย์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
15	ครูมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของยุคศตวรรษที่ 21 โดยเน้น รู้จักคิด รักการเรียน มีจิตสำนึกความเป็นพลเมืองที่ดี มีจริยธรรม มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
16	ครูมีกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งผลไปถึงความสามารถในการอ่าน การเขียนและการคำนวณ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
17	ครูมุ่งเน้นพัฒนาทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะในการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะชีวิตและการทำงาน ทักษะด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศการสื่อสาร	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
18	ครูมุ่งเน้นให้นักเรียนสามารถสร้างนวัตกรรม และวิธีการเรียนรู้ในเชิงบูรณาการที่มีเทคโนโลยีเป็นตัวเกื้อหนุน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
19	ครูดำเนินการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT)									
20	ครูมีการกำหนดรูปแบบ การออกแบบการจัดการเรียนการสอน นำเสนอเนื้อหาการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
21	ครูมีการจัดทำสื่อการเรียนการสอนในหลากหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นข้อความ ภาพนิ่งภาพเคลื่อนไหว และวีดิทัศน์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ของครู	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
22	ครูมีการสร้างห้องเรียนออนไลน์ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ทุกเวลา ทุกสถานที่ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อิสระของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
23	ครูให้ความรู้แก่ผู้เรียนในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
24	ครูมีการดำเนินการในการใช้สื่อและเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน รวมทั้งใช้เทคโนโลยีในการกำกับ ติดตาม ประเมินผล	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	ครูมีการนำเทคโนโลยีมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอน โดยใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อช่วยให้การศึกษาน่าตื่นเต้น น่าสนใจ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	ครูสามารถใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสารกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	ครูนำเทคโนโลยีมาช่วยในการจัดเก็บข้อมูลงานต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21									
28	ครูมีการสำรวจตนเอง วางแผนการพัฒนาตนเอง ดำเนินการพัฒนาตนเอง และประเมินผลการพัฒนาตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	ครูมีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา มีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชาและวิธีการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
30	ครูมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองให้ดีขึ้นทั้งด้านความรู้ความสามารถ ทักษะ ตลอดจนแนวคิดใหม่ ๆ ที่เกี่ยวกับงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	ครูมีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ติดตาม และแลกเปลี่ยนเรียนรู้องค์ความรู้ใหม่ ๆ ทางวิชาการและวิชาชีพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
32	ครูเป็นผู้เรียนรู้ตลอดเวลาและตลอดชีวิต โดยการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาวิชาชีพครูอย่างสม่ำเสมอ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	ครูนำความรู้ ความสามารถ และทักษะที่ได้จากการพัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	ครูมีการพัฒนาความรู้ความสามารถ ทักษะ และเจตคติที่ดีขึ้น สร้างคุณลักษณะที่มีประโยชน์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	ครูมีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างเครือข่ายการปฏิบัติงานแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
36	ครูพัฒนาตนเองให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพครูอย่างต่อเนื่องจนสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้อื่นได้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน									
37	ครูนำจุดดี จุดด้อย ความรู้และความสามารถที่แตกต่างกัน ร่วมกันแก้ปัญหา เพื่อให้งานสำเร็จบรรลุตามเป้าหมาย และก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งส่วนตนและส่วนรวม	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	ครูมีการรวบรวมความสามารถและทักษะของบุคคลในด้านที่แตกต่างกันและนำความคิดที่สร้างสรรค์ของแต่ละบุคคลมาทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์การ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	ครูมุ่งจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	ครูรับฟังข้อเสนอแนะหรือความคิดใหม่ ๆ ประสานงานกันอยู่เสมอในทุก ๆ ด้าน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	ครูมีการให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือสนับสนุน เสริมแรงให้กำลังใจแก่เพื่อนร่วมงาน ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นหรือทีมงาน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 44 (ต่อ)

ข้อ	หัวข้อ/คำถาม	คนที่					รวม	IOC	ผล
		1	2	3	4	5			
42	ครูเปิดโอกาสให้ชุมชน ท้องถิ่น หน่วยงาน หรือองค์กรต่าง ๆ ในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการส่งเสริม สนับสนุนคุณภาพของการศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43	ครูมีความร่วมมือ ความเข้าใจ ความสัมพันธ์อันดีระหว่างชุมชนหรือท้องถิ่นในพื้นที่บริการของสถานศึกษา	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44	ครูมีการแลกเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอนหรือวิธีการทำงานกับผู้อื่น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

จากตาราง 44 พบว่า การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา และสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 มีความสอดคล้องทั้งหมด 81 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก จ

ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 45 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ด้านที่	**ข้อที่**	**ค่าอำนาจจำแนก** (r)
1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่น 0.860 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.545 – 0.724	1	0.545
	2	0.589
	3	0.678
	4	0.698
	5	0.545
	6	0.724
	7	0.611
2. การรู้ดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่น 0.890 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.590 – 0.773	8	0.590
	9	0.773
	10	0.604
	11	0.700
	12	0.573
	13	0.766
	14	0.675
	15	0.642
3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่น 0.864 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.402 – 0.757	16	0.402
	17	0.644
	18	0.608
	19	0.757
	20	0.666
	21	0.687
	22	0.705

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 45 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
4. การสื่อสารดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่น 0.897 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.686 – 0.759	23	0.686
	24	0.687
	25	0.740
	26	0.722
	27	0.756
	28	0.759
5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่น 0.885 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.604 – 0.772	29	0.710
	30	0.675
	31	0.772
	32	0.700
	33	0.737
	34	0.604
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา เท่ากับ 0.941 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.739 – 0.888		

จากตาราง 45 พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เท่ากับ 0.941 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.739 – 0.888 เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

1. การมีวิสัยทัศน์ดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่น 0.860 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.545 – 0.724

2. การรู้ดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่น 0.890 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.590 – 0.773

3. การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่น 0.864 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.402 – 0.757

4. การสื่อสารดิจิทัลค่าความเชื่อมั่น 0.897 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.686 – 0.759

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

5. การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ค่าความเชื่อมั่น 0.885 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.604 – 0.772

ตาราง 46 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อ (r) และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ด้านที่	**ข้อที่**	**ค่าอำนาจจำแนก** (r)
1. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ค่าความเชื่อมั่น 0.909 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.567 – 0.800	1	0.646
	2	0.660
	3	0.707
	4	0.655
	5	0.567
	6	0.610
	7	0.800
	8	0.771
	9	0.693
	10	0.639
2. การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ค่าความเชื่อมั่น 0.902 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.513 – 0.765	11	0.513
	12	0.592
	13	0.736
	14	0.686
	15	0.644
	16	0.681
	17	0.730
	18	0.726
	19	0.765

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 46 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
3. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ค่าความเชื่อมั่น 0.894 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.609 – 0.786	20	0.628
	21	0.748
	22	0.609
	23	0.685
	24	0.786
	25	0.634
	26	0.638
	27	0.666
4. การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ค่าความเชื่อมั่น 0.880 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.468 – 0.733	28	0.602
	29	0.468
	30	0.589
	31	0.729
	32	0.603
	33	0.602
	34	0.733
	35	0.668
	36	0.650
5. การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน ค่าความเชื่อมั่น 0.855 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.406 – 0.689	37	0.406
	38	0.572
	39	0.657
	40	0.583
	41	0.647
	42	0.689
	43	0.659
	44	0.576

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ตาราง 46 (ต่อ)

ด้านที่	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r)
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 เท่ากับ 0.953 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.779 – 0.898		

จากตาราง 46 พบว่าค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเกี่ยวกับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม เท่ากับ 0.953 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.779 – 0.898 เมื่อพิจารณารายด้าน ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ค่าความเชื่อมั่น 0.909 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.567 – 0.800

2. การบริหารจัดการชั้นเรียนเพื่อพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 ค่าความเชื่อมั่น 0.902 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.513 – 0.765

3. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) ค่าความเชื่อมั่น 0.894 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.609 – 0.786

4. การพัฒนาตนเองและวิชาชีพสู่การเป็นครูมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 ค่าความเชื่อมั่น 0.880 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.468 – 0.733

5. การทำงานเป็นทีมและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับชุมชน ค่าความเชื่อมั่น 0.855 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.406 – 0.689

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ฉ

ตัวอย่างการวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
Vis	339	4.3801	.67732
Lit	339	4.4487	.60630
Cul	339	4.4244	.66942
Com	339	4.4661	.59852
Pro	339	4.5403	.57365
DL	339	4.4519	.58421
Valid N (listwise)	339		

ระดับสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
Cur	339	4.5507	.49125
Cla	339	4.5998	.45897
ICT	339	4.5782	.49821
Per	339	4.5474	.50097
Tea	339	4.5398	.52594
TC	339	4.5632	.45534
Valid N (listwise)	339		

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

Group Statistics

	Stat	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Vis	Adminit	51	4.6471	.40943	.05733
	Teacher	288	4.3328	.70439	.04151
Lit	Adminit	51	4.6789	.38670	.05415
	Teacher	288	4.4080	.62912	.03707
Cul	Adminit	51	4.6779	.38209	.05350
	Teacher	288	4.3795	.69919	.04120
Com	Adminit	51	4.6961	.38544	.05397
	Teacher	288	4.4253	.62044	.03656
Pro	Adminit	51	4.7288	.39995	.05600
	Teacher	288	4.5069	.59351	.03497
DL	Adminit	51	4.6857	.33734	.04724
	Teacher	288	4.4105	.60885	.03588

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
									95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
Vis	Equal variances assumed	9.871	.002	3.092	337	.002	.31422	.10162	.11433	.51411
	Equal variances not assumed			4.439	110.845	.000	.31422	.07078	.17396	.45448
Lit	Equal variances assumed	10.839	.001	2.975	337	.003	.27094	.09106	.09182	.45005
	Equal variances not assumed			4.129	103.880	.000	.27094	.06562	.14080	.40107
Cul	Equal variances assumed	10.677	.001	2.968	337	.003	.29841	.10054	.10063	.49618
	Equal variances not assumed			4.419	119.554	.000	.29841	.06753	.16470	.43211
Com	Equal variances assumed	15.536	.000	3.013	337	.003	.27073	.08986	.09397	.44749
	Equal variances not assumed			4.153	102.646	.000	.27073	.06519	.14144	.40002
Pro	Equal variances assumed	10.719	.001	2.566	337	.011	.22181	.08644	.05179	.39184
	Equal variances not assumed			3.359	94.108	.001	.22181	.06603	.09072	.35291
DL	Equal variances assumed	14.276	.000	3.141	337	.002	.27522	.08761	.10289	.44756
	Equal variances not assumed			4.640	117.508	.000	.27522	.05932	.15775	.39269

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามขนาดโรงเรียน

Group Statistics

	Size	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Vis	Small	195	4.3802	.67737	.04851
	Big	144	4.3800	.67961	.05663
Lit	Small	195	4.4526	.59380	.04252
	Big	144	4.4436	.62488	.05207
Cul	Small	195	4.4227	.67442	.04830
	Big	144	4.4266	.66493	.05541
Com	Small	195	4.4624	.60307	.04319
	Big	144	4.4711	.59437	.04953
Pro	Small	195	4.5299	.58041	.04156
	Big	144	4.5544	.56608	.04717
DL	Small	195	4.4496	.59598	.04268
	Big	144	4.4551	.56995	.04750

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
									95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
Vis	Equal variances assumed	.011	.916	.003	337	.997	.00026	.07453	-.14635	.14686
	Equal variances not assumed			.003	307.705	.997	.00026	.07457	-.14647	.14699
Lit	Equal variances assumed	.076	.783	.135	337	.893	.00899	.06671	-.12224	.14022
	Equal variances not assumed			.134	299.225	.894	.00899	.06723	-.12332	.14129
Cul	Equal variances assumed	.023	.880	-.053	337	.958	-.00388	.07366	-.14877	.14102
	Equal variances not assumed			-.053	310.648	.958	-.00388	.07350	-.14850	.14075
Com	Equal variances assumed	.097	.756	-.132	337	.895	-.00867	.06586	-.13822	.12087
	Equal variances not assumed			-.132	310.709	.895	-.00867	.06571	-.13797	.12063
Pro	Equal variances assumed	.004	.947	-.388	337	.698	-.02448	.06311	-.14862	.09965
	Equal variances not assumed			-.389	312.420	.697	-.02448	.06287	-.14819	.09922
DL	Equal variances assumed	.095	.758	-.086	337	.931	-.00556	.06429	-.13201	.12089
	Equal variances not assumed			-.087	315.528	.931	-.00556	.06385	-.13119	.12008

การเปรียบเทียบภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา จำแนกตามประสบการณ์การในปฏิบัติงาน

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Vis	Between Groups	.517	2	.258	.562	.571
	Within Groups	154.544	336	.460		
	Total	155.061	338			
Lit	Between Groups	.275	2	.137	.372	.690
	Within Groups	123.975	336	.369		
	Total	124.250	338			
Cul	Between Groups	.721	2	.360	.803	.449
	Within Groups	150.743	336	.449		
	Total	151.463	338			
Com	Between Groups	.176	2	.088	.244	.783
	Within Groups	120.906	336	.360		
	Total	121.082	338			
Pro	Between Groups	.462	2	.231	.701	.497
	Within Groups	110.765	336	.330		
	Total	111.227	338			
DL	Between Groups	.361	2	.181	.527	.591
	Within Groups	115.000	336	.342		
	Total	115.361	338			

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

การเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง

Group Statistics

	Stat	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Cur	Adminit	51	4.6373	.47915	.06709
	Teacher	288	4.5354	.49259	.02903
Cla	Adminit	51	4.6776	.41231	.05774
	Teacher	288	4.5860	.46605	.02746
ICT	Adminit	51	4.6373	.46654	.06533
	Teacher	288	4.5677	.50366	.02968
Per	Adminit	51	4.6340	.44848	.06280
	Teacher	288	4.5320	.50888	.02999
Tea	Adminit	51	4.6103	.45597	.06385
	Teacher	288	4.5273	.53712	.03165
TC	Adminit	51	4.6393	.39098	.05475
	Teacher	288	4.5497	.46512	.02741

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
									95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
Cur	Equal variances assumed	1.001	.318	1.366	337	.173	.10184	.07454	-.04477	.24845
	Equal variances not assumed			1.393	70.040	.168	.10184	.07310	-.04396	.24764
Cla	Equal variances assumed	3.430	.065	1.314	337	.190	.09153	.06965	-.04548	.22853
	Equal variances not assumed			1.432	74.520	.156	.09153	.06393	-.03585	.21890
ICT	Equal variances assumed	1.148	.285	.919	337	.359	.06955	.07571	-.07937	.21846
	Equal variances not assumed			.969	72.232	.336	.06955	.07175	-.07348	.21258
Per	Equal variances assumed	3.385	.067	1.341	337	.181	.10197	.07602	-.04757	.25150
	Equal variances not assumed			1.465	74.722	.147	.10197	.06959	-.03668	.24061
Tea	Equal variances assumed	1.925	.166	1.038	337	.300	.08295	.07989	-.07420	.24010
	Equal variances not assumed			1.164	76.785	.248	.08295	.07126	-.05896	.22486
TC	Equal variances assumed	3.338	.069	1.296	337	.196	.08957	.06911	-.04637	.22550
	Equal variances not assumed			1.463	77.355	.148	.08957	.06122	-.03234	.21147

การเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามขนาดโรงเรียน

Group Statistics

	Size	N	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean
Cur	Small	195	4.5231	.51716	.03703
	Big	144	4.5882	.45288	.03774
Cla	Small	195	4.5801	.47514	.03403
	Big	144	4.6265	.43633	.03636
ICT	Small	195	4.5513	.52508	.03760
	Big	144	4.6146	.45862	.03822
Per	Small	195	4.5259	.51217	.03668
	Big	144	4.5764	.48565	.04047
Tea	Small	195	4.5282	.53937	.03863
	Big	144	4.5556	.50862	.04238
TC	Small	195	4.5417	.47145	.03376
	Big	144	4.5923	.43249	.03604

Independent Samples Test

		Levene's Test for Equality of Variances		t-test for Equality of Means						
									95% Confidence Interval of the Difference	
		F	Sig.	t	df	Sig. (2-tailed)	Mean Difference	Std. Error Difference	Lower	Upper
Cur	Equal variances assumed	2.098	.148	-1.207	337	.228	-.06512	.05394	-.17122	.04098
	Equal variances not assumed			-1.232	327.295	.219	-.06512	.05288	-.16914	.03890
Cla	Equal variances assumed	.422	.516	-.922	337	.357	-.04649	.05044	-.14570	.05273
	Equal variances not assumed			-.933	321.420	.351	-.04649	.04980	-.14446	.05148
ICT	Equal variances assumed	.726	.395	-1.157	337	.248	-.06330	.05471	-.17093	.04432
	Equal variances not assumed			-1.181	327.581	.239	-.06330	.05361	-.16877	.04217
Per	Equal variances assumed	.024	.876	-.917	337	.360	-.05046	.05506	-.15876	.05784
	Equal variances not assumed			-.924	316.825	.356	-.05046	.05462	-.15792	.05700
Tea	Equal variances assumed	.348	.555	-.473	337	.637	-.02735	.05785	-.14115	.08645
	Equal variances not assumed			-.477	317.652	.634	-.02735	.05734	-.14017	.08547
TC	Equal variances assumed	.407	.524	-1.010	337	.313	-.05054	.05003	-.14895	.04787
	Equal variances not assumed			-1.023	321.563	.307	-.05054	.04938	-.14770	.04661

การเปรียบเทียบสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 จำแนกตามประสบการณ์การในปฏิบัติงาน

ANOVA

		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Cur	Between Groups	.069	2	.034	.142	.868
	Within Groups	81.498	336	.243		
	Total	81.567	338			
Cla	Between Groups	.199	2	.099	.471	.625
	Within Groups	71.002	336	.211		
	Total	71.200	338			
ICT	Between Groups	.934	2	.467	1.891	.153
	Within Groups	82.963	336	.247		
	Total	83.897	338			
Per	Between Groups	.452	2	.226	.901	.407
	Within Groups	84.377	336	.251		
	Total	84.829	338			
Tea	Between Groups	.591	2	.296	1.069	.344
	Within Groups	92.902	336	.276		
	Total	93.494	338			
TC	Between Groups	.351	2	.176	.847	.430
	Within Groups	69.728	336	.208		
	Total	70.079	338			

ค่าความสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

Correlations

		DL	Vis	Lit	Cul	Com	Pro	TC	Cur	Cla	ICT	Per	Tea
DL	Pearson Correlation	1	.930**	.950**	.951**	.927**	.913**	.725**	.731**	.654**	.616**	.637**	.693**
	Sig. (2-tailed)		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339
Vis	Pearson Correlation	.930**	1	.900**	.868**	.785**	.772**	.625**	.641**	.571**	.518**	.546**	.599**
	Sig. (2-tailed)	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339
Lit	Pearson Correlation	.950**	.900**	1	.905**	.824**	.803**	.660**	.655**	.609**	.562**	.586**	.623**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339
Cul	Pearson Correlation	.951**	.868**	.905**	1	.841**	.817**	.674**	.673**	.592**	.578**	.595**	.657**

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339
Com	Pearson Correlation	.927**	.785**	.824**	.841**	1	.897**	.716**	.718**	.642**	.613**	.631**	.689**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339
Pro	Pearson Correlation	.913**	.772**	.803**	.817**	.897**	1	.720**	.740**	.651**	.617**	.628**	.677**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339
TC	Pearson Correlation	.725**	.625**	.660**	.674**	.716**	.720**	1	.872**	.929**	.937**	.936**	.924**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000	.000
	N	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339
Cur	Pearson Correlation	.731**	.641**	.655**	.673**	.718**	.740**	.872**	1	.786**	.737**	.730**	.762**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000	.000
	N	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339
Cla	Pearson Correlation	.654**	.571**	.609**	.592**	.642**	.651**	.929**	.786**	1	.868**	.841**	.790**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000	.000
	N	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339
ICT	Pearson Correlation	.616**	.518**	.562**	.578**	.613**	.617**	.937**	.737**	.868**	1	.876**	.830**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000	.000
	N	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339
Per	Pearson Correlation	.637**	.546**	.586**	.595**	.631**	.628**	.936**	.730**	.841**	.876**	1	.855**
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000		.000
	N	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339
Tea	Pearson Correlation	.693**	.599**	.623**	.657**	.689**	.677**	.924**	.762**	.790**	.830**	.855**	1
	Sig. (2-tailed)	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000	
	N	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339	339

**. Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

ค่าอำนาจพยากรณ์ของภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู ในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate
1	.720[a]	.519	.518	.31626
2	.738[b]	.544	.541	.30833
3	.743[c]	.552	.548	.30609

a. Predictors: (Constant), Pro

b. Predictors: (Constant), Pro, Com

c. Predictors: (Constant), Pro, Com, Cul

Coefficients[a]

Model		Unstandardized Coefficients B	Unstandardized Coefficients Std. Error	Standardized Coefficients Beta	t	Sig.
1	(Constant)	1.967	.137		14.332	.000
	Pro	.572	.030	.720	19.069	.000
2	(Constant)	1.908	.134		14.184	.000
	Pro	.316	.066	.398	4.778	.000
	Com	.273	.063	.359	4.309	.000
3	(Constant)	1.912	.134		14.318	.000
	Pro	.273	.068	.344	4.012	.000
	Com	.201	.070	.265	2.898	.004
	Cul	.116	.048	.170	2.434	.015

a. Dependent Variable: TC

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ช

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเสนอแนวทางพัฒนา

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

แบบสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ
เพื่อเสนอแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา
ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

.....

ชื่อผู้วิจัย นางสาวรัชพร ว่องไว นักศึกษาปริญญาโท
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วัฒนา สุวรรณไตรย์,
ดร.ระภีพรรณ ร้อยพิลา

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....

สถานที่ทำงาน .....

วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์ .....

เริ่มสัมภาษณ์เวลา ..... น. **สิ้นสุดการสัมภาษณ์เวลา** ..... น.

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อหาแนวทางพัฒนาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

2. ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม จำนวน 5 ด้าน มีอำนาจพยากรณ์ 3 ด้าน ประกอบด้วย 1) การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล (X_5) 2) การสื่อสารดิจิทัล (X_4) และ 3) การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล (X_3)

3. การสัมภาษณ์มีความสำคัญยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากผู้ทรงคุณวุฒิในการให้การสัมภาษณ์ในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณอย่างสูงยิ่งที่ท่านให้ความอนุเคราะห์เพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นางสาวรัชพร ว่องไว
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประเด็นคำถาม

1. ท่านมีแนวทางการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ให้ดีขึ้นได้อย่างไร

(การพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพทางดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการส่งเสริมให้ครูทุกคนได้มีการพัฒนาวิชาชีพของตนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้ครูและบุคลากรเข้ารับการอบรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้เทคโนโลยีดิจิทัลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา และส่งเสริมและพัฒนาครู โดยจัดการฝึกอบรมทักษะดิจิทัลเพื่อให้ครูได้นำไปใช้ในการพัฒนาการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิผล พัฒนาการปฏิบัติงานของครูโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำสื่อการเรียนการสอนและเครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ เสริมสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูและบุคลากรในการเรียนรู้และปฏิบัติงาน อีกทั้งยังปฏิบัติที่เป็นเลิศอย่างมืออาชีพ มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

2. ท่านมีแนวทางการพัฒนาการสื่อสารดิจิทัล ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ให้ดีขึ้นได้อย่างไร

(การสื่อสารดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจร่วมกันระหว่างครู บุคลากร นักเรียน ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการพัฒนางานวิชาการ การจัดการเรียนการสอน การบริหารทรัพยากรบุคคล การบริหารอาคารสถานที่ และด้านอื่น ๆ รวมถึงการตัดสินใจในการบริหารงานและใช้สื่อเทคโนโลยีดิจิทัลในการประชาสัมพันธ์ การดำเนินงานของสถานศึกษา เผยแพร่และแบ่งปันความรู้ได้อย่างทั่วถึง ตลอดจนสามารถสร้างเครือข่ายการสื่อสารดิจิทัลได้อย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีการจัดเก็บและการเข้าถึงแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ได้)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

3. ท่านมีแนวทางการพัฒนาในการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล ที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 ให้ดีขึ้นได้อย่างไร

(การสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ดิจิทัล หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการสร้างชุมชนเครือข่ายความร่วมมือในการแลกเปลี่ยนความรู้ของเทคโนโลยีดิจิทัล สร้างวัฒนธรรมในการทำงานและสร้างบรรยากาศของสถานศึกษาให้มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลภายในสถานศึกษา เปิดโอกาสให้ครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีการสร้างแรงบันดาลใจ ตลอดจนกระตุ้นให้ครูและบุคลากรได้นำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้และพัฒนางานให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด ช่วยเหลือในการทำงานด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการสร้างวัฒนธรรมองค์กร โดยให้ครูสร้างนวัตกรรมด้านเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน และนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการปฏิบัติงานในสถานศึกษาอย่างสม่ำเสมอจนกลายเป็นวัฒนธรรมองค์กร)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณท่านเป็นอย่างสูง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ซ

ภาพประกอบการวิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาพประกอบ 2 สัมภาษณ์ นายเทอดไทย หอมสมบัติ ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม วันที่ 12 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567

ภาพประกอบ 3 สัมภาษณ์ นายมิตรชัย ไชยนาน ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพะทายพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม วันที่ 15 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567

ภาพประกอบ 4 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย ไพใหล
อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร วันที่ 16 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567

ภาพประกอบ 5 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สายันต์ บุญใบ
อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต
และหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร วันที่ 17 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567

ภาพประกอบ 6 สัมภาษณ์ นายวิรัล มะเจี่ยว ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนค้อวิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม
วันที่ 19 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567

ภาพประกอบ 7 สัมภาษณ์ นายกิติศักดิ์ โสตาภา ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ
และผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม
วันที่ 27 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567

ภาพประกอบ 8 สัมภาษณ์ นายสินธ์ สิงห์ศรี ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนนครพนมวิทยาคม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม วันที่ 27 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567

ภาพประกอบ 9 สัมภาษณ์ ดร.พิศุทธิ์ กิติศรีวรพันธ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม วันที่ 28 เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2567

ภาพประกอบ 10 สัมภาษณ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไชยา ภาวะบุตร
ประธานหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต และหลักสูตรครุศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร วันที่ 15 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2567

ภาพประกอบ 11 สัมภาษณ์ นายอภิเชษฐ์ สุนทรส ผู้อำนวยการ ชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนปิยะมหาราชาลัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
มัธยมศึกษานครพนม วันที่ 19 เดือนธันวาคม พ.ศ. 2567

ประวัติย่อของผู้วิจัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาวรัชพร ว่องไว
วัน เดือน ปีเกิด	25 กันยายน 2538
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	29 หมู่ 6 ตำบลดอนเตย อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม
ตำแหน่งปัจจุบัน	ครู
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษานครพนม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2557	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนนาทมวิทยา อำเภอนาทม จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2562	ปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต การสอนวิทยาศาสตร์ (ศษ.บ. การสอนวิทยาศาสตร์) สาขาวิชาการสอนวิทยาศาสตร์ (ชีววิทยา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
พ.ศ. 2568	ปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2563	ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม
พ.ศ. 2565 – ปัจจุบัน	ตำแหน่ง ครู โรงเรียนสหราษฎร์รังสฤษดิ์ อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร